

ΙΑΤΡΙΚΗ ΖΩΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑΣ

HELLENIC JOURNAL OF COMPANION ANIMAL MEDICINE

Περιοδικό της Ελληνικής Εταιρείας Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς

Volume 14 • Issue 1 • 2025

Ελληνική Εταιρεία Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς
Hellenic Companion Animal Veterinary Society

ISSN 2241 - 1569

SimparicaTRIO™
sarolaner/moxidectin/pyrantel

ΤΩΡΑ με **2 ΝΕΕΣ**✓

επιπλέον ενδείξεις:

- Θεραπεία Αγγειοστρογγύλωσης
- Μείωση κινδύνου παρασίτωσης από *Dipylidium caninum**

Το Simparica Trio προστατεύει τους σκύλους από:

Ψύλλους

Κρότωνες

Sarcoptes

Demodex

Διροφιλαρίωση

Πνευμονική
Παρασίτωση

Νηματώδη

Ασκαρίδες

*μέσω μετάδοσης από το *Ctenocephalides felis*,
για έναν μήνα μετά τη θεραπεία

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥΣ,
ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΣΑΣ

Πριν τη συνταγογράφηση συμβουλευθείτε την Περίληψη Χαρακτηριστικών του Προϊόντος,
που μπορείτε να βρείτε σκανάροντας το εικονιζόμενο QR code.

Zoetis Hellas S.A. Σωρού 8-10 και Δημητσάνας, Μαρούσι 151 25, Αττική, Τηλ.: 210 67 91 900, www.zoetis.gr

Όλα τα εμπορικά σήματα αποτελούν ιδιοκτησία της Zoetis Services LLC ή συνδεδεμένης εταιρείας ή
δικαιοπαρόχου, εκτός εάν επισημαίνεται διαφορετικά. ©2025 Zoetis Services LLC. Με την επιφύλαξη παντός
νομίμου δικαιώματος. MM-41192

zoetis

ΙΑΤΡΙΚΗ ΖΩΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑΣ

HELLENIC JOURNAL OF COMPANION ANIMAL MEDICINE

Τόμος 14 ■ Τεύχος 1 ■ 2025 | Volume 14 ■ Issue 1 ■ 2025

ISSN: 2241-1569

Ελληνική Εταιρεία Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς
Hellenic Companion Animal Veterinary Society

Η Ιατρική Ζώων Συντροφιάς (Ι.Ζ.Σ.) είναι η επίσημη επιστημονική έκδοση της Ελληνικής Εταιρείας Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς (ΕΛΕΚΣ) με επιστημονική κριτική επιτροπή.

Στόχος

Στόχος του περιοδικού είναι η συνεχής εκπαίδευση και ενημέρωση των κτηνιάτρων ζώων συντροφιάς μέσω της δημοσίευσης μελετών που αφορούν σε όλους τους τομείς της ιατρικής των ζώων συντροφιάς.

The Hellenic Journal of Companion Animal Medicine (HJCAM) is the official peer-reviewed publication of the Hellenic Companion Animal Veterinary Society (HCAVS).

Mission

The journal aims to the continuing education of the companion animal practitioners through the publication of articles dealing with all aspects of companion animal medicine.

EDITORIAL BOARD

EDITOR-IN-CHIEF	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ
George Mantziaras / DVM, PhD (Reproduction and Ultrasonography) ECAR resident, Private practitioner, Athens, Greece	Μαντζιάρας Γεώργιος / Κτηνίατρος, Διδάκτορας (Αναπαραγωγή και Υπερηχοτομογραφία) Ειδ. ECAR, Ιδιώτης κτηνίατρος, Αθήνα
CO-EDITORS	ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΕΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ
Serafeim Papadimitriou / DVM, DDS, PhD (Surgery and Dentistry) Professor, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece	Σεραφεΐμ Παπαδημητρίου / Κτηνίατρος, Οδοντίατρος, Διδάκτορας (Χειρουργική και Οδοντιατρική) Καθηγητής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς Τμήματος Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης
Sofia Zoi / DVM, PhD (Surgery) Private practitioner, Larissa, Greece	Σοφία Ζώνη / Κτηνίατρος, Διδάκτορας (Χειρουργική) Ιδιώτης Κτηνίατρος, Λάρισα
Lyssimachos Papazoglou / DVM, PhD (Surgery) Professor, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece	Λυσίμαχος Παπάζογλου / Κτηνίατρος, Διδάκτορας (Χειρουργική) Καθηγητής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς Τμήματος Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

MEMBERS

Christos Koutinas / DVM, PhD (Internal Medicine, Cardiology) Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece	Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece
Nick Dervisis / DVM, PhD, DACVIM (Oncology) Medical Oncology, Department of Small Animal Clinical Sciences, Faculty of Health Sciences, Animal Cancer Care & Research Center, VA-MD College of Veterinary Medicine	Georgia Brellou / DVM, PhD (Pathology) Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece
Elias Papadopoulos / MSc, PhD, DipEVP, DipECRHM (Parasitology) Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece	Pikka Jokelainen / DVM, PhD (Zoonotic Parasitology) Infectious Disease Preparedness, Statens Serum Institut, Copenhagen, Denmark / Faculty of Veterinary Medicine, University of Helsinki, Helsinki, Finland Estonian University of Life Sciences, Tartu, Estonia
Paul Overgaauw / DVM PhD DipACVM (Parasitology) Institute for Risk Assessment Sciences (IRAS) Utrecht University, The Netherlands	Kate Murphy / BVSc (Hons) DSAM DipECVIM-CA FRCVS PGCert (HE) (Internal Medicine) IDEXX Laboratories, Wetherby, UK
Zoran Vrbancic / PhD, DVM, CCRP, DipECVSMR, DipACVSMR (Sports Medicine and Rehabilitation) University of Zagreb, Zagreb, Croatia	Kostas Papasoulis / DVM, PhD, DipRCPath, DipECVCP, MRCVS (Pathology) IDEXX Laboratories, Wetherby, UK
Haralabos Ververidis / DVM, PhD (Obstetrics) Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece	Alexandros O. Konstantinidis / DVM, MSc, PhD (Internal Medicine, Gastroenterology) Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece
Thaleia Rengina Stathopoulou / DVM, MvetMed, DipECVAA, MRCVS (Anaesthesia and Analgesia) Royal Veterinary College, University of London, UK	Serafeim Chaintoutis / DVM, MSc, PhD, DipECVM (Microbiology and Immunology) Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece
Maria I. Kouki / DVM, MSc, PhD (Surgery and Dentistry) Private practitioner / VetDent, Athens, Greece	Katerina K. Adamama-Moraitou / DVM, PhD (Internal Medicine, Respiratory Diseases, Urology and Nephrology) Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece
Stamatina Giannikaki / DVM, MSc, DipECVO, MRCVS EBVS (Ophthalmology) Athens	Magda Gerou-Ferriani / DVM, CertSAM, DipECVIM-Ca, MRCVS EBVS (Small Animal Medicine) UK
Nikitas N. Prassinis / DVM, PhD (Surgery, Orthopaedics)	

Διοικητικό Συμβούλιο ΕΛΕΚΣ	Administration Board of HCAVS
Πρόεδρος Σεραφεΐμ Παπαδημητρίου Δρ. Κτηνίατρος, Οδοντίατρος	President Serafeim Papadimitriou DVM, DDS, PhD
Αντιπρόεδρος Βενιζέλος Λεβεντογιάννης Κτηνίατρος	Vice-President Venizelos Leventogiannis DVM
Γενικός Γραμματέας Ερρίκος-Ευστράτιος Τσιπανιτίης Κτηνίατρος	General Secretary Erricos-Efstratios Tsiapanitis DVM
Ταμίας Γεώργιος Μαντζιάρας Δρ. Κτηνίατρος	Treasurer George Mantziaras DVM, PhD
Μέλος Λυσίμαχος Παπάζογλου Δρ. Κτηνίατρος	Member Lysimachos Papazoglou DVM, PhD
Μέλος Στέφανος Κλαδάκης Ταξίαρχος ε.α – Κτηνίατρος	Member Stefanos Kladakis Brigadier General ret. – DVM
Μέλος Σοφία Ζώνη Δρ. Κτηνίατρος	Member Sofia Zoi DVM, PhD
Εκδότης	Publisher
Ελληνική Εταιρεία Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς (ΕΛΕΚΣ) Πύργος Απόλλων Λουίζης Ριανκούρ 64, 115 23 Αθήνα Τηλ.: 210 7759727 Φαξ: 210 7753460	Hellenic Companion Animal Veterinary Society (HCAVS) Apollo Tower 64 Louizis Riankour Street, 115 23 Athens Tel.: +30 210 7759727 Fax.: +30 210 7753460
Υπεύθυνος σύμφωνα με τον Νόμο ο Πρόεδρος του Δ.Σ. της ΕΛΕΚΣ: Σεραφεΐμ Παπαδημητρίου	
Ταχυδρομική Διεύθυνση Περιοδικού	Journal Mailing Address
Ιατρική Ζώων Συντροφιάς Πύργος Απόλλων Λουίζης Ριανκούρ 64, 115 23 Αθήνα	Hellenic Journal of Companion Animal Medicine Apollo Tower, 64 Louizis Riankour Street, 115 23 Athens, Greece
Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου / Ιστοσελίδα E-mail Address / Web page	
iatrikizs@hcavs.gr - https://hjcarn.hcavs.gr/en	
Σχεδιασμός - Σελιδοποίηση Περιοδικού Journal Design & Pagination	
Νόνη Παντελίδου - Nopi Pantelidou	
Το σύνολο του δημοσιευμένου υλικού στο περιοδικό εκφράζει την άποψη των συγγραφέων και όχι απαραίτητα την άποψη της Συντακτικής Επιτροπής ή του Εκδότη. Η δημοσίευση διαφημιστικού υλικού δεν σημαίνει απαραίτητα ότι η Συντακτική Επιτροπή ή ο Εκδότης είναι σύμφωνοι με το περιεχόμενό του ή το προτείνουν ανεπιφύλακτα.	
All published material in the journal reflects the authors' opinions and does not necessarily reflect the opinion of the Editorial Board or the Publisher. Publication of an advertisement does not necessarily imply that the Editorial Board or the Publisher agrees with it or recommends it without reserve.	

Brit

GLUTEN & GRAIN-FREE VETERINARY DIET

Brit VD Cat Pouches

+TAURINE

Νέα πλήρης υγρή διαιτητική τροφή για γάτες σε φακελάκια με εύπεπτα συστατικά υψηλής ποιότητας. Η σύνθεση της είναι σχεδιασμένη για την κάλυψη ειδικών διατροφικών αναγκών της γάτας, καθώς και την αντιμετώπιση συγκεκριμένων παθήσεων.

K KTENAS
group

Αποκλειστικός Αντιπρόσωπος Ελλάδας
Αγίας Παρασκευής 114^η, Χαλάνδρι 152 32,
(+30) 210 6854 300, info@ktenasgroup.gr, ktenasgroup.gr

GASTROINTESTINAL

RENAL

STERILISED

URINARY & STRESS RELIEF

RECOVERY

ΙΑΤΡΙΚΗ ΖΩΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑΣ

HELLENIC JOURNAL OF COMPANION ANIMAL MEDICINE

Πίνακας Περιεχομένων

Table of Contents

Άρθρο σύνταξης Δερβίσης Ν. Μαστοκύττωμα εντέρου σε σκύλο φυλής Doberman. Αναφορά σε κλινικό περιστατικό Σβανιά Π., Αγγέλου Β., Παπάζογλου Λ. Πολυεσιακό μεταστατικό αδеноκαρκίνωμα οστών προερχόμενο από συμπαγές αδеноκαρκίνωμα μαστού Κρυστάλλη Α., Χειμωνίδης Α., Γιαλαμά Ε., Καραβάνης Ε., Παπαευθυμίου Σ., Τριανταφύλλου Ε., Πράσιнос Ν. Ν. Ηλεκτροχημειοθεραπεία επιφανειακών όγκων ζώων συντροφιάς Σιδεράς Χαντάντ Δ. Μεταστατικό αναπλαστικό σάρκωμα των μαλακών ιστών σε κουνέλι Παντελίδου Μ., Μάρκου Θ., Κομνηνού Α., Παπαδοπούλου Θ., Μπρέλλου Γ. Δ. Η προγνωστική αξία του δείκτη Ki-67 και του υπερηχογραφήματος με χρήση σκιαγραφικού μέσου σε περιστατικό συνύπαρξης τεσσάρων διαφορετικών νεοπλασμάτων στον ίδιο μαστικό αδένα θηλυκού στείρωμένου σκύλου Ρουμελιώτη Κ., Στυλιανάκη Ι., Καφάσης Θ., Φραγκούλη Χ., Χανιωτάκης Ι., Δημητρίδης Α., Μαντζιάρης Γ. Νεοπλασία των Σιτευτικών Κυττάρων Ακρορρινίου σκύλου Τοτονίδου Λ., Τσίμπου Φ., Πασχαλίδης Γ., Καραβάνης Ε., Παπάζογλου Λ. Γ. Κρημνός επιπεφυκότα σε βαθύ έλκος κερατοειδούς στην γάτα Κοντοβάς Γ., Χουδελοπούδη Α. Επιπλοκές επέμβασης καταρράκτη με φακοθρυψία σε 72 σκύλους (82 μάτια) Ζησούλη Μ., Ζών Σ. Τεχνικές φακοθρυψίας Ζησούλη Μ., Ζών Σ.	14 17 19 21 23 25 27 30 32 34	Editorial Dervisis N. Gastrointestinal mast cell tumor in a Doberman dog. A case report Svania P., Aggelou V., Papazoglou L. Multifocal metastatic bone adenocarcinoma arising from solid mammary adenocarcinoma Krystalli A., Cheimonidis A., Gialama E., Karavanis E., Papaefthymiou S., Triantafyllou E., Prassinis N. N. Electrochemotherapy for superficial tumors of companion animals Sideras Chantant D. Metastatic anaplastic soft tissue sarcoma in a rabbit Pantelidou M., Markou T., Komnenou A., Papadopoulou T., Brellou G. D. The prognostic value of Ki-67 index and contrast enhanced ultrasonography (CEUS) in a case of coexistence of four different neoplasms in the same mammary gland of a female spayed dog Roumelioti K., Stylianaki I., Kafasis T., Fragouli C., Chaniotakis I., Dimitrelos A., Mantziaras G. Mast Cell Tumor in the Nasal Planum of a Dog Totonidou L., Tsimpu F., Paschalidis G., Karavanis E., Papazoglou L. G. Conjunctival pedicle flap in a deep corneal ulcer in the cat Kontovas G., Choudeloudis A. Complications of cataract surgery in 72 dogs (82 eyes) Zisouli M., Zoi S. Phacoemulsification techniques Zisouli M., Zoi S.
--	---	--

Χειρουργική εξαίρεση μάζας τρίτου βλεφάρου σε γάτα και αντικατάσταση του ελλείμματος με ελεύθερο μόσχευμα στοματικού βλεννογόνου
Μουζακίτης Η., Χαριτάκης Δ., Χασκή Ν.

Νεοπλασίες ίριδας και ακτινωτού σώματος: αναφορά σε 8 περιστατικά
Ζηκοπούλου Ι., Λιαπής Ι.

Ακανθοκυτταρικό καρκίνωμα Οφθαλμού Ίππου. Αναφορά σε 3 κλινικά περιστατικά
Ζόγκα Σ., Τhoutoudaki Ζ., Κακοςίμος Λ., Στυλιανάκη Ι., Ζαμπούλη Δ. Α., Θώμας Α. Λ., Σαρρής Π., Διακάκης Ν., Κομνηνού Α.

Dental Skeletal Retinal Anomaly σε σκύλους φυλής Cane Corso Italiano αναφορά σε 4 κλινικά περιστατικά
Ζηκοπούλου Ι., Θώμας Α., Κακοςίμος Λ., Λάμπρου Μ., Λιαπής Ι., Κομνηνού Α.

Η επίδραση της μαροπιτάντης στη διεγχειρητική αλγαισθησία και στις διεγχειρητικές απαιτήσεις σε εισπνεόμενα αναισθητικά: 4 κλινικά περιστατικά
Μαυρογένη Δ.

Αντιμετώπιση της γλωσσικής μετατόπισης των κυνοδόντων της κάτω γνάθου με τη χρήση διαφορετικών ορθοδοντικών συσκευών σε γιγαντόσωμο σκύλο
Λωρίδα Ο., Παπαδημητρίου Σ.

Υποτροπή αδυναμίας διάνοιξης της κάτω γνάθου μετά από τμηματική γναθεκτομή, σε νεαρό σκύλο
Νικήτα Γ. Ε., Τσιτσιμπίκου Α., Λωρίδα Ο., Πατσίκας Μ. Ν., Παπαδημητρίου Σ.

Εξαγωγή γομφίου της άνω γνάθου ίππου μετά από κάταγμα αυτού
Ζαμπούλη Δ. Α., Τhoutoudaki Ζ., Λωρίδα Ο., Παπαδημητρίου Σ., Διακάκης Ν.

Κακοήθη νεοπλασμάτα της στοματικής κοιλότητας του σκύλου και της γάτας, αναδρομική μελέτη
Κατσαρά Δ., Καλούδη Μ., Λωρίδα Ο., Μπρέλλου Γ. Δ., Μαρούδα Χ., Παπαδημητρίου Σ.

Μεταλλικές στεφάνες στο σκύλο, αναδρομική μελέτη
Ανδρεάκη Π., Λωρίδα Ο., Παπαδημητρίου Σ.

Διερεύνηση της αποτελεσματικότητας του anti-NGf αντισώματος Frunevetmab στη χρόνια ουλοστοματίτιδα της γάτας
Λωρίδα Ο., Ντισιοπούλου Α., Κούκη Μ., Παπαδημητρίου Σ.

Ελμινθώσεις του πεπτικού συστήματος των ποιμενικών σκύλων σε εκτροφές μικρών μηρυκαστικών
Κατσαρού Ε. Ι., Αρσενόπουλος Κ. Β., Μιχαήλ Χ. Κ., Λιανού Δ. Θ., Πετεινάκη Ε., Φθενάκης Γ. Χ., Παπαδόπουλος Η.

Excision of a third eyelid mass in a cat and replacement of the surgical defect with free oral mucosal graft
Mouzakitis E., Haritakis D., Haski N.

Iris and ciliary body neoplasia: a retrospective study of 8 cases
Zikopoulou I., Liapis I.

Squamous cell carcinoma of the eye in horses. A report of 3 clinical cases
Zogka S., Toutoudaki Z., Papadopoulou Th., Kakosimos L., Stylianaki I., Zambouli D. E., Thomas A. L., Sarris P., Diakakis N., Komnenou A.

Dental Skeletal Retinal Anomaly in Cane Corso Italiano dogs: a retrospective study of 4 clinical cases
Zikopoulou I., Thomas A., Kakosimos L., Lamprou M., Liapis I., Komnenou A.

The effect of maropitant on intraoperative nociception and inhalation anaesthetic requirements: 4 clinical cases
Mavrogeni D.

Treatment of lingual displacement of mandibular canines using different orthodontic appliances in a giant dog
Lorida O., Papadimitriou S.

Recurrence of locked jaw syndrome after partial mandibulectomy in a young dog
Nikita G. E., Tsimipikou A., Lorida O., Patsikas M. N., Papadimitriou S.

Extraction of fractured maxillary tooth
Zambouli D. E., Toutoudaki Z., Lorida O., Papadimitriou S., Diakakis N.

Malignant Neoplasms of the oral cavity, a retrospective study
Katsara D., Kaloudi M., Lorida O., Mprellou G. D., Marouda C., Papadimitriou S.

Metal crowns in dogs, a retrospective study
Andreaki P., Lorida O., Papadimitriou S.

Investigation of the efficacy of the anti-NGf antibody Frunevetmab in chronic feline gingivostomatitis
Lorida O., Natsiopoulou A., Kouki M., Papadimitriou S.

Gastrointestinal helminth infections in dogs in small ruminant farms in Greece
Katsarou E. I., Arsenopoulos K. V., Michael C. K., Lianou D. T., Petinaki E., Fthenakis G. C., Papadopoulos E.

Θεραπεία ενδοπαρασίτων και εξωπαρασίτων με εσαφοξολανέρη, επρινομεκτίνη και πραζικουαντέλη σε γάτες με φυσική μόλυνση
Σιούτας Γ., Γελασάκης Α. Ι., Παπαδόπουλος Η.

Θεραπεία της νωτοεδρικής ψώρας με εσαφοξολανέρη, επρινομεκτίνη και πραζικουαντέλη σε γάτες με φυσική μόλυνση
Σιούτας Γ., Γελασάκης Α. Ι., Beugnet F., Παπαδόπουλος Η.

Φαινοτυπική και μοριακή διερεύνηση ανθεκτικών στις καρβαπενέμες εντεροβακτηριοειδών καθώς και των γονιδίων ανθεκτικότητας που απομονώθηκαν από κλινικά δείγματα ζώων συντροφιάς στην Ελλάδα
Τριανταφύλλου Ε., Λυσίτσας Μ., Τριανταφύλλου Α., Κυρίτσι Μ., Βόντας Α., Βουλγαρίδη Ι., Κολοκυθοπούλου Φ., Χατζηχριστοδούλου Χ., Μουχτούρη Β.

Πυόκολπος. Τέσσερα κλινικά περιστατικά στερημένων σκύλων
Ρούμπας Β., Ελεκίδου Ε., Βερβερίδης Χ.

Αφροδίσιο Μεταδοτικό Νεόπλασμα σκύλου ανθιστάμενο στη βινκριστίνη: αναφορά σε 4 περιστατικά
Ελεκίδου Ε., Ρούμπας Β., Φράγκου Φ., Βερβερίδης Χ.

Κλινικό περιστατικό ρινοτομής με κοιλιακή προσπέλαση σε αρσενικό γάτο
Καλούδη Μ., Παπαδάκη Χ., Τσίμπου Φ., Παπάζογλου Α.

Αναδρομική μελέτη χειρουργικής αντιμετώπισης περινεϊκής κήλης σε σκύλους, με τη χρήση κωνικού πλέγματος: περιγραφή τεχνικής και αποτελέσματα
Διαμαντής Φ., Γεωργίου Σ., Δεληγιάννη Α., Καματερού Θ. Ι., Κουτίνα Φ., Τεπετές Κ.

Στροφή μεσεντερίου σε γάτα: αναφορά σε ένα περιστατικό
Χατζημήσιος Κ., Ψυχογιού Χ., Μπουργαζλή Α., Παπάζογλου Α. Γ.

Ατρησία πρωκτού στο σκύλο και τη γάτα
Σπρίντζιος Α., Μαργέτη Χ., Φλουράκη Ε., Καρατράντος Α., Μπαρμπαγιάννη Μ., Τσιώλη Β.

Αντιμετώπιση μετατραυματικού πνευμοθώρακα σε σκύλο με τη χρήση θωρακοστομίας και πλευρόδεσης με αυτόλογο αίμα
Στεφανάκη Ν., Καραγιάννη Κ., Τσιώλη Β., Μαργέτη Χ., Ζαχαροπούλου Θ., Λουκόπουλος Ε., Μπαρμπαγιάννη Μ., Καρατράντος Α., Φλουράκη Ε.

Αποκατάσταση έκτοπων ουρητήρων
Καλκαβούρης Η.

Σοβαρή οισοφαγική στένωση που εμφανίστηκε μετά από νρέμηση με ξυλαζίνη σε γάτα και η αντιμετώπισή της ενδοσκοπικά
Καραγιάννη Κ., Μωραϊτή Κ., Ξενούλης Π., Μορφωνίου Π., Τσιώλη Β., Φλουράκη Ε.

61

Treatment of endoparasites and ectoparasites with esafloxolaner, eprinomectin, and praziquantel in naturally infected/infested cats
Sioutas G., Gelasakis A. I., Papadopoulos E.

63

Treatment of notoedric mange with esafloxolaner, eprinomectin and praziquantel in naturally infested cats
Sioutas G., Gelasakis A. I., Beugnet F., Papadopoulos E.

65

Phenotypic and molecular investigation of carbapenem resistance and detection of the associated genes in Enterobacteriaceae obtained from canine and feline clinical samples in Greece
Triantafyllou E., Lysitsas M., Triantafyllou A., Kyritsi M., Vontas A.S., Boulgaridi I., Kolokithopoulou F., Chatzichristodoulou C., Mouchtouri B.

67

Pyocolpos. Four clinical cases of spayed dogs
Roumpas V., Elekidou E., Ververidis C.

69

Canine Transmissible Venereal Tumor resistant to vincristine: a case series
Elekidou E., Roumpas V., Fragkou F., Ververidis C.

72

Clinical case of rhinotomy through ventral approach in a male cat
Kaloudi M., Papadaki C., Tsimpou F., Papazoglou L.

74

Retrospective study of surgical treatment of perineal hernia in dogs, using a conical mesh: technique description and results
Diamantis F., Georgiou S., Deligianni A., Kamaterou T. I., Koutina F., Tepetes K.

76

Mesenteric volvulus in a cat: A case report
Chatzimisios K., Psychogiou C., Bourgazli A., Papazoglou L. G.

78

Atresia ani in dogs and cats
Sprintzios A., Margeti C., Flouraki E., Karatrantos A., Barbagianni M., Tsioli V.

80

Management of post-traumatic pneumothorax in a dog using thoracostomy and autologous blood patch
Stefanaki N., Karagianni K., Tsioli V., Margeti C., Zacharopoulou T., Loukopoulou E., Barbagianni M., Karatrantos A., Flouraki E.

82

Correction of ectopic ureters
Kalkavouris I.

84

Endoscopic management of esophageal stricture after sedation with xylazine in a cat
Karagianni K., Moraiti K., Xenoulis P., Morfoniou P., Tsioli V., Flouraki E.

Διαχείριση περιστατικού σκύλου με φλεγμονα και δισκοσπονδυλίτιδα
Λουκόπουλος Ε., Καραγιάννη Κ., Τσιώλη Β., Μαργέτη Χ., Κιοπεκτζής Κ., Μπαρμπαγιάννη Μ., Καρατράντος Α., Φλουράκη Ε.

Προσδιορισμός της καλπροτεκτίνης στα κόπρανα γατών με φλεγμονώδη εντεροπάθεια ή πεπτικό λέμφωμα πριν και μετά την θεραπεία
Καρρά Δ. Α., Μωραϊτή Κ., Lidbury J. A., Πιτροπάκη Μ. Ν., Steiner J. M., Ξενούλης Π. Γ.

Συσχέτιση των ενδοσκοπικών ευρημάτων με τα ιστοπαθολογικά ευρήματα και την τελική διάγνωση σε γάτες με χρόνια εντεροπάθεια: τελικά είναι απαραίτητη η λήψη βιοψιών;
Μωραϊτή Κ., Καρρά Δ., Newman S., Ξενούλης Π.

Σπάνιο περιστατικό γαγγλιονευρωμάτωσης στο παχύ και στο λεπτό έντερο σκύλου με ταυτόχρονη παρουσία πολύποδα
Χονδρογιάννη Θ., Κωνσταντινίδης Α. Ο., Βλέμμας Ι., Πατσίκας Μ., Αδαμαμά-Μωραϊτού Α., Μπρέλλου Γ. Δ.

Μυοκαρδιακή βλάβη σε σκύλους: αναφορά σε 10 κλινικά περιστατικά
Παυλιουδάκη Δ., Μυλωνίδη Θ., Μαυροπούλου Α.

Καρδιακός επιπωματισμός με συνοδό υποφλοιοεπινεφριδική κρίση σε σκύλο: Αναφορά σε ένα περιστατικό
Τζαγκαράκη Ν., Τιμίου Δ., Μαυροπούλου Α.

Παραμένον δεξιό αορτικό τόξο με συνυπάρχουσα δυσμορφία της σπονδυλικής στήλης σε γάτα
Αναστασίου Σ., Τόττα Ε., Δούρδας Γ.

Χειρουργική διαχείριση καρκινώματος του πλακώδους επιθηλίου σε πέος ίππου, με μερικό ακρωτηριασμό του
Τουτουδάκη Ζ., Ζαμπούλη Δ.Α., Διακάκης Ν.

Ακρωτηριασμός πέους και οσχεϊκή ουρηθροστομία για την αφαίρεση δερματικού αιμαγγειοσαρκώματος σε σκύλο: αναφορά σε ένα κλινικό περιστατικό
Κοτανίδου Ε., Ζόγκα Σ., Τοτονίδου Λ., Τσίμπου Ι., Γκινούδης Α., Παρδάλη Δ., Παπάζογλου Λ.

Χρήση συρραπτικών τελικό-τελικής αναστόμωσης εντέρου σε σκύλο με διάσπαση προηγούμενης αναστόμωσης με ράμματα
Παπαδοπούλου Μ., Πapanikolaou Ε., Κολοκούρη Α., Χουδελούδης Θ.

Εμφάνιση μετεγχειρητικού πνευμοθώρακα υπό τάση μετά τη χειρουργική αντιμετώπιση μετατραυματικής διαφραγματικής hernia σε γάτα
Κουτλής Θ., Μαργέτη Χ., Φλουράκη Ε., Καρατράντος Α., Μπαρμπαγιάννη Μ., Τσιώλη Β.

86

Management of severe sepsis and discospondylitis in an adult dog
Loukopoulos E., Karagianni K., Tsioli V., Margeti C., Kiopektzis K., Barbagianni M., Karatrantos A., Flouraki E.

89

Fecal calprotectin concentrations in cats with chronic enteropathies before and during treatment
Karra D. A., Moraiti K., Lidbury J. A., Pitropaki M. N., Steiner J. M., Xenoulis P. G.

91

Association between endoscopic and histopathologic findings and final diagnosis in cats with chronic enteropathy: are biopsies necessary?
Moraiti K., Karra D., Newman S., Xenoulis P.

93

A rare case of ganglioneuromatosis in the large and small intestine with simultaneous presence of a polyp, in a dog
Chondrogianni Th., Konstantinidis A. O., Vlemmas I., Patsikas M., Adamama-Moraitou A., Brellou G. D.

95

Myocardial injury in dogs: 10 clinical cases
Pavlioudaki D., Mylonidi T., Mavropoulou A.

97

Rare case of cardiac tamponade and concurrent Addisonian crisis in a dog
Tsagkaraki N., Timiou D., Mavropoulou A.

99

Persistent right aortic arch with concurrent spinal deformity in a cat
Anastasiou S., Totta E., Dourdas G.

102

Surgical management of a penile squamous cell carcinoma in a horse using partial phallectomy
Toutoudaki Z., Zamboulis D.E., Diakakis N.

104

Penile Amputation and Scrotal Urethrostomy in a Dog with Penile Hemangiosarcoma
Kotavidou E., Zogka S., Totonidou L., Tsimpu I., Gkinoudis A., Pardali D., Papazoglou L.

106

Functional end-to-end stapled anastomosis following failure of a handsewn enteroanastomosis in a dog
Papadopoulou M., Papanikolaou E., Kolouri A., Xoudeloudis T.

108

Postoperative tension pneumothorax after surgical treatment of traumatic diaphragmatic hernia in a cat
Koutis T., Margeti C., Flouraki E., Karatrantos A., Barbagianni M., Tsioli V.

**Διάγνωση κήλης οισοφαγικού τρήματος
τύπου IV με αξονική τομογραφία και επιτυχής
χειρουργική αντιμετώπιση, σε σκύλο φυλής
French Bulldog με χρόνιες αναγωγές**

Karra K.E., Kladakis S., Mantis P., Soultani C.,
Bourdekas P., Pavlidou K., Kavarinos I., Karkanis F. A.

**Χειρουργική αντιμετώπιση περινεϊκής
κήλης σε 3 γάτες**

Μάρκου Μ., Ζαχαροπούλου Θ., Μαργέτη Χ.,
Φλουράκη Ε., Τσιώλη Β.

**Περιστατικό μαλακοπλακίας σε κουτάβι
φυλής Γαλλικό Μπουλντόγκ**

Σιδεράς Χαντάντ Δ.

**Το βίωμα του πένθους έπειτα από
την απώλεια ενός ζώου συντροφιάς**

Κτενά Μ.

**Συμβολή στη μελέτη περιεχειρητικών
παραγόντων που επηρεάζουν την αποκατάσταση
της κινητικότητας του σκύλου ύστερα από
εκτομή της κεφαλής και του αυχένα του μπριαίου.**

Πειραματική μελέτη σε 30 σκύλους

Κρυστάλλη Α., Σιδέρη Α., Καζάκος Γ.,
Παπαεθυμίου Σ., Ανατολίτου Α., Πράσιнос Ν. Ν.

**Ελάχιστα επεμβατική - ενδοσκοπική τρηματεκτομή
του οσφυοϊερού μεσοσπονδύλιου τρήματος
(07-11) στον σκύλο. Περιγραφή της τεχνικής, ex vivo
σύγκριση με την συμβατική ραχιαία τρηματεκτομή
του οσφυοϊερού μεσοσπονδύλιου τρήματος και
παρουσίαση του πρώτου κλινικού περιστατικού**

Μπεκιαρίδης Δ., Pozzi A., Steffen F., Guevar J., Smolders L. A.

**Φλέγμονας πρόσθιου άκρου ίππου
μετά από ηλοπάτημα**

Τουτουδάκη Ζ., Ζαμπούλη Δ. Α., Διακάκης Ν.

**Χειρουργική αντιμετώπιση σοβαρής
πολυκυστικής νόσου του ήπατος σε γάτα**

Κουτελίδου Δ., Πίκουλας Θ., Τόττα Ε., Λαδά Γ.,
Χάρδας Α., Λυράκη Μ.

**Παρουσίαση δύο ενδιαφερόντων
νευροχειρουργικών περιστατικών**

Λύτρας Χ.

**Καρδιακή ανακοπή μετά από χορήγηση
σκιαγραφικού μέσου (γαδολινίου) κατά
την εξέταση μαγνητικής τομογραφίας σε σκύλο**

Μάντζιος Στ., Τόττα Ε., Πανόπουλος Ι.

**Απεικονιστική διερεύνηση των νεοπλασμάτων
του θυρεοειδούς αδένος στο σκύλο και
τη γάτα με τη χρήση υπερήχου,
αξονικού και μαγνητικού τομογράφου.**

Αναφορά σε τρία διαφορετικά περιστατικά

Παπαδοπούλης Π., Γκριντζιά Δ.,
Χρυσανθακοπούλου Φ., Ρουμेलιώτη Σ., Πανόπουλος Ι.

**Computed tomographic findings
and surgical treatment of a hiatal
hernia type IV in a French Bulldog
with chronic regurgitation**

Karra K.E., Kladakis S., Mantis P., Soultani C.,
Bourdekas P., Pavlidou K., Kavarinos I., Karkanis F. A.

**Surgical management of perineal
hernia in 3 cats**

Markou M., Zacharopoulou T., Margeti C.,
Flouraki E., Tsioli V.

**Malakoplakia in a
French Bulldog puppy**

Sideras Chantant D.

**The experience of bereavement following
the loss of a companion animal**

Ktena M.

**Contribution to the study of
perioperative factors affecting the
restoration of dog's mobility after femoral
head and neck excision.**

Clinical study in 30 dogs

Krystalli A., Sideri A., Kazakos G.,
Papaethymiou S., Anatolitou A., Prassinis N. N.

**Minimally invasive biportal endoscope-assisted
foraminotomy of the lumbosacral
neuroforamen in dogs:**

**Description of surgical technique,
ex vivo comparison to open dorsal foraminotomy
and clinical case report**

Bekiaridis D., Pozzi A., Steffen F., Guevar J., Smolders L. A.

**Septic cellulitis of a front limb in a horse
after a hoof puncture wound**

Toutoudaki Z., Zambouli D. E., Diakakis N.

**Surgical management of severe polycystic liver
disease in a cat**

Koutelidou D., Pikoulas T., Totta E., Lada G., Hardas A., Lyraki M.

**Presentation of two interesting
neurosurgical cases**

Lytras C.

**Cardiac arrest after administration of
contrast medium (gadolinium) during
MRI examination in a dog**

Mantzios St., Totta E., Panopoulos I.

**Diagnostic imaging of thyroid gland
neoplasms in dogs and cats
with the use of ultrasound,
CT scan and MRI scan.**

Reference in 3 different case

Papadopoulos P., Grintzia D.,
Chrysanthakopoulou F., Roumelioti S., Panopoulos I.

Υπερηχοτομογραφική εκτίμηση των συχνότερων παθολογικών καταστάσεων της περινεϊκής χώρας στο σκύλο
Μυλωνάκης Ε., Ρουμेलιώτη Σ., Πανόπουλος Ι.

Καθορισμός των τιμών της ελαστικότητας του φυσιολογικού προστατικού και ορχικού παρεγχύματος στο σκύλο με την χρήση ελαστογραφίας τάσης (Ultrasound Strain Elastography). Ο ρόλος της στην κτηνιατρική κλινική πράξη
Χανιωτάκης Ι., Μαντζιάρας Γ., Ρουμελιώτη Κ.

Αξονική λεμφαγγειογραφία μέσω της έγχυσης σκιαγραφικού μέσω εντός των πελματιαίων κεράτινων φυμάτων για την διερεύνηση του κυλοθώρακα σε σκύλο και σε γάτα
Βάντσου Β. Ι., Πανόπουλος Ι.

Γαστροοισοφαγικός εγκολεασμός σε ενήλικο σκύλο φυλής French Bulldog
Μωραΐτη Μ., Μπάγιας Σ., Χαλασοχώρη Ε., Μαυροπούλου Ε., Πατσίκας Μ., Καζάκος Γ.

Περιστατικό ανοσολογικής πανκυτταροπενίας με εξάρσεις και υφέσεις σε γάτα
Χριστοδούλου Β., Κτωρή Ν., Κτωρή Μ., Πραστίτη Ε.

Διαχείριση περιστατικών ραβδομύδωσης σε ίππους ιππικής αντοχής-αναφορά σε 10 περιστατικά
Φώλιας Λ., Τυρνεοπούλου Π.

Συμπτώματα και επιπλοκές οξείας τοξίκωσης από νερό σε σκύλο
Τόττα Ε.

Παγκυτταροπενία και παγκρεατίτιδα σε σκύλο λόγω ιδιοσυγκρασιακής αντίδρασης στην φαινοβαρβιτάλη
Κουκλάκη Ε., Τσιμπογιάννη Α., Γκινούδης Α., Μυλωνάκης Μ.

Σωληναριοπάθεια τύπου συνδρόμου Fanconi σε ενήλικο σκύλο
Αρχοντάκης Ε. Π., Μαργακός Σ. Γ., Βλάχου Λ. Μ.

Επιτυχής διαχείριση σακχαρώδους διαβήτη σε σκύλο με χρήση ινσουλίνης μακράς δράσης glargine 300 U/ml
Φραγκουλίδης Θ., Κουκλάκη ΕΛ., Βενετάκη Κ., Σούμπασης Ν.

Πρωτογενής υπερπαραθυρεοειδισμός σε σκύλο
Τσιμπογιάννη Α., Κουκλάκη Ε., Γκινούδης Α., Πατσίκας Μ., Παπάζογλου Λ., Στυλιανάκη Ι., Μυλωνάκης Μ.

Ιδιοπαθής υπερλιπιδαιμία των Miniature Schnauzer στην Ευρώπη
Πιτροπάκη Μ., Ξενούλης Π.

133

Ultrasonographic assessment of the most common pathological conditions of the perineal region in canine patients
Mylonakis E., Roumelioti S., Panopoulos I.

Establishing reference values of normal prostate and testicle stiffness on ultrasound strain elastography (USE) in dogs. Its role and contribution to clinical practice
Chanotakis I., Mantziaras G., Roumelioti K.

135

137

CT lymphangiography by intrametatarsal pad injection in cases of chylothorax in dogs and cats
Vantsou V. I., Panopoulos I.

139

Gastroesophageal intussusception in an adult French Bulldog
Moraiti M., Bagias S., Chalasochori E., Mavropoulou E., Patsikas M., Kazakos G.

141

A case of immune mediated pancytopenia with relapses and remissions in a cat
Christodoulou V., Ktori N., Ktori M., Prastiti E.

143

Management of exertional rhabdomyolysis in endurance horses-presentation of 10 cases
Folias L., Tyrnenopoulou P.

145

Clinical signs and complications of acute water intoxication in dog
Totta E.

147

Pancytopenia and pancreatitis in a dog due to idiosyncratic reaction to phenobarbital
Kouklaki E., Tsimpogianni A., Ginoudis A., Mylonakis M.

149

Fanconi-like syndrome tubulopathy in an adult dog
Archontakis E.P., Maragkos S. G., Vlachou L. M.

151

Successful management of a dog with Diabetes Mellitus using long-acting insulin glargine 300U/ml
Fragkoulidis T., Kouklaki E., Venetaki K., Soubasis N.

153

Primary hyperparathyroidism in a dog
Tsimpogianni A., Kouklaki E., Ginoudis A., Patsikas M., Papazoglou L., Stylianaki I., Mylonakis M.

155

Primary hyperlipidemia in Miniature Schnauzers in Europe
Pitropaki M., Xenoulis P.

	Καθυστερημένη ανάπτυξη και κακή θρεπτική κατάσταση λόγω άτυπης μορφής υποφλοιοεπινεφριδισμού σε σκύλο: αναφορά σε ένα περιστατικό Βάσιου Μ., Κωνσταντινίδης Α. Ο., Κατσιάμπουλας Ε., Παπαδήμας Κ., Χριστοφοράκη Σ., Σούμπασης Ν., Αδαμαμά - Μωραΐτου Κ. Κ.	
157	Delayed growth and poor body condition associated with atypical hypoadrenocorticism in a dog: a case report Vasiou M., Konstantinidis A. O., Papadimas K., Katsiaboulas E., Christoforaki S., Soubasis N., Adamama-Moraitou K. K.	
	Συνύπαρξη φαιοχρωμοκυτώματος και υποφυσιακού τύπου υπερφλοιοεπινεφριδισμού σε σκύλο Τσακνάκη Α. Α., Δαραβίγκα Α., Γκινούδης Α., Παρδάλη Δ., Φαρμάκη Ρ., Παπάζογλου Λ., Καζάκος Γ., Πατσίκας Μ., Μπουρδέκας Π., Υγειονομάκης Π., Δουλιανάκη Μ., Σούμπασης Ν.	
159	Co-occurrence of pheochromocytoma and pituitarydependent hyperadrenocorticism in a dog Tsaknaki A. A., Daraviga A., Ginoudis A., Pardali D., Farmaki O., Papazoglou L., Kazakos G., Patsikas M., Bourdekas P., Ygeionomakis P., Doulianaki M., Soubasis N.	
	Η επίδραση του συστήματος συνεχούς παρακολούθησης της γλυκόζης με τη χρήση του αισθητήρα Freestyle Libre στη διαχείριση των γατών με σακχαρώδη διαβήτη στην Ελλάδα: δεδομένα από κηδεμόνες διαβητικών γατών και κτηνιάτρους Δαραβίγκα ΑΛ., Σούμπασης Ν., Καρανάσιου Α., Λυράκη Μ.	
161	The impact of the flash glucose monitoring system using the Freestyle Libre sensor on the management of cats with diabetes mellitus in Greece: feedback from carers of diabetic cats and veterinarians Daravigka AL., Soubasis N., Karanasiou A., Lyraki M.	
	Αιμοκάθαρση στην κτηνιατρική πράξη. Αναφορά σε τρία κλινικά περιστατικά Λέκκα Φ.	
163	Hemodialysis in veterinary practise. Report of three clinical cases Lekka F.	
	Επιτυχής αντιμετώπιση λοιμώδους περιτονίτιδας σε γάτα με συνοδό φλεγμονώδη εντεροπάθεια, παγκρεατίτιδα και σακχαρώδη διαβήτη Μαρτίνης Δ. Ε., Χατζιστυλιανού Μ., Καρρά Κ. Ε., Λυράκη Μ.	
165	Diabetes mellitus, Acute Pancreatitis, Chronic enteropathy in a cat with infectious peritonitis. A case report Martinis D. E., Chatzistylianou M., Karra K. E., Lyraki M.	
	Διερεύνηση και κλινική διαχείριση σοβαρής υποπρωτεϊναιμίας σε νεαρό σκύλο με συγγενή πυλαιοσυστηματική αναστόμωση. Αναφορά σε ένα περιστατικό Καρανάσιου Α., Καρρά Κ. Ε., Δούρδας Γ., Λυράκη Μ.	
167	Investigation and clinical management of severe hypoproteinemia in a young dog with congenital portosystemic shunt: A Case Report Martinis D. E., Chatzistylianou M., Karra K. E., Lyraki M.	
	Δυσκολίες χειρουργού κατά τη διάρκεια της επέμβασης καταρράκτη με φακοθρυψία σε σκύλο Ζησούλη Μ., Ζών Σ.	
170	Surgeon's difficulties during cataract surgery in a dog Zisouli M., Zoi S.	
	Αντιμετώπιση οφθαλμολογικών επιπλοκών παράλυσης προσωπικού νεύρου σε σκύλο και γάτα Ζησούλη Μ., Ζών Σ.	
172	Management of ophthalmological complications in dogs and cats with facial nerve paralysis Zisouli M., Zoi S.	
	Παθήσεις του όρχη σε επιβήτορα με κολικό - αναδρομική μελέτη 5 περιστατικών από 2020-2024 Ζαμπούλη Δ. Α., Τουτουδάκη Ζ., Τσέλιου Α., Διακάκης Ν.	
174	Testicular disorders in the colicking stallion – a retrospective study of 5 cases from 2020-2024 Zamboulis D. E., Toutoudaki Z., Tseliou A., Diakakis N.	
	Αργοπορημένη ενεργοποίηση υπολειμμάτων ωοθήκης μετά από "ωοθηκυστερεκτομή". Αναφορά σε δύο κλινικά περιστατικά Διαμαντή Γ., ΚασσάρΑ Δ., Ρούμπας Β., Ψάλλα Δ., Βερβερίδης Χ.	
176	Delayed activation of ovarian remnants after "ovariohysterectomy". Report of two clinical cases Diamanti G., Katsara D., Roumpas V., Psalla D., Ververidis C.	
	Ατλαντοαξονικό υπεξάρθρωμα λόγω απλασίας του οδόντα του Α2 σπονδύλου. Αναφορά σε ένα περιστατικό Γκριντζιά Δ., Βάντσου Β., Χρυσανθακοπούλου Φ., Ρουμελιώτη Σ., Πανόπουλος Ι.	
178	Atlantoaxial subluxation due to dens aplasia. A case report Gkrintzia D., Vassiliki V., Chrysanthakopoulou F., Roumelioti S., Panopoulos I.	

Αναφορά 3 περιστατικών σκύλων με παραμονή τμήματος σωλήνα παθητικής παροχέτευσης στον υποδόριο ιστό μετά από μαστεκτομή Δασκαλάκη Α., Ελεκίδου Ε., Ρούμπας Β., Γκιουρτζίδης Κ., Σώρος Χ., Βερβερίδης Χ.	180	Undesirable stay of passive penrose drainage in 3 dogs after mastectomy Daskalaki A., Elekidou E., Roumpas V., Giurtzidis K., Soros X., Ververidis C. D
Επίκτητη εντοπισμένη βαριά μυασθένεια που εκδηλώθηκε ως παράλυση λάρυγγα σε σκύλο: Αναφορά σε ένα περιστατικό Χριστοφοράκη Σ., Κωνσταντινίδης Α. Ο., Καθαρού Μ., Σούμπασης Ν., Μυλωνάκης Μ. Ε., Αδαμαμά-Μωραΐτου Κ. Κ.	182	Acquired myasthenia gravis with laryngeal involvement in a dog: Case report Christoforaki S., Konstantinidis A. O., Katharou M., Soubasis N., Mylonakis M. E., Adamama-Moraitou K. K.
Διερεύνηση της πιθανότητας εμφάνισης βακτηριαιμίας σε σκύλους μετά από ενδοσκοπικές πράξεις: προκαταρκτικά αποτελέσματα Κωνσταντινίδης Α. Ο., Τριανταφύλλου Ε., Παρδάλη Δ., Χριστοφοράκη Σ., Βάσιου Μ., Αδαμαμά-Μωραΐτου Κ. Κ.	184	Investigation of the possibility of bacteremia in dogs after endoscopic procedures: preliminary results Konstantinidis A. O., Triantafyllou E., Pardali D., Christoforaki S., Vasiou M., Adamama-Moraitou K. K.
Επιδημιολογική μελέτη σκύλων με συγγενείς πυλαιοσυστηματικές αναστομώσεις που προσκομίστηκαν σε Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Κτηνιατρικής Σχολής της Ελλάδας: αναδρομική μελέτη 31 περιστατικών (2011-2023) Βάσιου Μ., Κωνσταντινίδης Α. Ο., Παπάζογλου Λ., Παρδάλη Δ., Αγγέλου Β., Μαυροπούλου Ε. Α., Πατσίκας Μ. Ν., Αδαμαμά-Μωραΐτου Κ. Κ.	186	Epidemiological study of dogs with congenital portosystemic shunts presented to a veterinary teaching hospital in Northern Greece: retrospective study of 31 cases (2011-2023) Vasiou M., Konstantinidis A. O., Papazoglou L., Pardali D., Angelou V., Mavropoulou E. A., Patsikas M. N., Adamama-Moraitou K. K.
Κλινική οισοφαγική σπειροκέρκωση στον σκύλο στη Βόρεια Ελλάδα: Αναδρομική μελέτη 24 περιστατικών (2010-2022) Τζουάνας Κ., Κωνσταντινίδης Α. Ο., Σούμπασης Ν., Μυλωνάκης Μ. Ε., Αδαμαμά-Μωραΐτου Κ. Κ.	188	Canine clinical esophageal spirocercosis in Northern Greece: A retrospective study (2010-2022) Tzouanas K., Konstantinidis A. O., Soubasis N., Mylonakis M. E., Adamama-Moraitou K. K.
Επιδημιολογική μελέτη αρthropοδογενών νοσημάτων σε σκύλους καταφυγίων της Κύπρου Γιαπάνης Μ., Αττίπα Χ., Ευαγγέλου Γ., Χοχλιός Τ., Μαζέρη Σ., Barker E. N., Tasker S.	190	Molecular Survey of Vector-Borne Pathogens in Shelter Dogs of Cyprus Yiapanis M., Attipa C., Evangelou G., Choclios T., Mazeri S., Barker E. N., Tasker S.
Χειρουργική αντιμετώπιση πλάσμοκυτώματος του οισοφάγου σε σκύλο Δημητριάδη Μ., Φλουράκη Ε., Ξενούλης Π. Γ., Πανόπουλος Ι., Παπαβασιλείου Ι., Μωραΐτη Κ. Τ., Χρυσανθακοπούλου Φ., Τσιώλη Β.	192	Surgical management of esophageal plasmacytoma in a dog Dimitriadi M., Flouraki E., Xenoulis P. G., Panopoulos I., Papavasileiou I., Moraiti K. T., Chrysanthakopoulou F., Tsioli V.
Επείγουσα αντιμετώπιση σκύλου με ανθεκτικές εμμένουσες επιληπτικές κρίσεις λόγω αυθαίρετων τροποποιήσεων στην θεραπευτική αγωγή Ντώνου Ε., Καραγιάννη Κ., Τζιβάρη Α., Λουκόπουλος Ε., Μαργέτη Χ., Τσιώλη Β., Φλουράκη Ε.	194	Management of Refractory Status Epilepticus in a dog following arbitrary dose changes Ntonou E., Karagianni K., Tzivara A., Loukopoulos E., Margeti X., Tsioli V., Flouraki E.
Δελτίο Τύπου	197	Press Release
Forum 2025	198	Forum 2025
Περιφερειακές Διημερίδες ΕΛΕΚΖΣ 2025 /Ιωάννινα	205	Regional Courses HCAVS 2025/Ioannina
Πρακτικά Σεμινάρια Ορθοπαιδικής & Τραυματολογίας	207	Orthopaedics & Traumatology wetlabs
Λίστα συνεδρίων	210	List of conferences
Οδηγίες προς τους συγγραφείς	212	Author Guidelines

SNAP Leish 4Dx Test

Ανιχνεύει ταυτόχρονα 4 νοσήματα σκύλου:

Leishmania infantum

Dirofilaria immitis

Anaplasma phagocytophilum, *A. platys*

Ehrlichia canis, *E. chaffeensis* και *E. ewingii*

IDEXX

Η IDEXX προσφέρει προηγμένες κτηνιατρικές διαγνωστικές λύσεις για πάνω από 40 χρόνια, παγκοσμίως, εξασφαλίζοντας ασφαλή και αξιόπιστη διάγνωση.

Το SNAP® Leish 4Dx® Test χρησιμοποιεί ELISA για ανάλυση δείγματος.

Καθαρίζει το δείγμα δύο φορές μέσα στην συσκευή, εξαλείφοντας διαγνωστικά σκουπίδια, ενώ η αλληλαγή χρώματος σε γαλάζιο υποδεικνύει θετικό αποτέλεσμα.

Η ειδικότητα και η ευαισθησία της ELISA δεν αφήνουν κανένα περιθώριο αμφισβήτησης του αποτελέσματος, παρέχοντας ακριβή αποτελέσματα σε 8 λεπτά.

Αποθήκευση σε θερμοκρασία δωματίου (18°C–25°C) για 6 μήνες ή μέχρι την ημερομηνία λήξης, όποιο συμβεί πρώτα.

Επιλέξτε από μια μεγάλη συλλογή μονοδύναμων ή πολυδύναμων διαγνωστικών συσκευών, αυτές που καλύπτουν τις ανάγκες σας!

Για περισσότερες πληροφορίες
επισκεφθείτε το www.vet.petline.gr

CREATING CLARITY

Άρθρο σύνταξης / Editorial

Ο προσυμπτωματικός έλεγχος στην κτηνιατρική ογκολογική πράξη

Ο καρκίνος αποτελεί μία από τις κυριότερες αιτίες θανάτου σε σκύλους μέσης και προχωρημένης ηλικίας, με τις νεοπλασίες να ευθύνονται για έως και το 50% των θανάτων σε ζώα άνω των 10 ετών. Παρά τη σημαντική νοσηρότητα και θνησιμότητα που προκαλεί, η κτηνιατρική στερείται καθιερωμένων στρατηγικών προσυμπτωματικού ελέγχου καρκίνου (cancer screening). Αντίθετα, στην ανθρώπινη ιατρική εφαρμόζονται τεκμηριωμένα προγράμματα προσυμπτωματικού ελέγχου για συχνές μορφές κακοηθειών, όπως ο καρκίνος του μαστού, του τραχήλου της μήτρας, του παχέος εντέρου και του προστάτη.

Ο προσυμπτωματικός έλεγχος στοχεύει στην εφαρμογή μη επεμβατικών ή ελάχιστα επεμβατικών διαγνωστικών μεθόδων σε ασυμπτωματικούς ασθενείς, με σκοπό την ανίχνευση κακοηθειών σε πρώιμα στάδια, όπου η θεραπευτική παρέμβαση μπορεί να είναι πιο αποτελεσματική. Αντίθετα, οι διαγνωστικές εξετάσεις εφαρμόζονται επί κλινικής υποψίας, με στόχο την επιβεβαίωση, τη σταδιοποίηση και τη μοριακή χαρακτηριστικοποίηση της νόσου.

Στην κτηνιατρική ογκολογία, οι πρόσφατες τεχνολογικές εξελίξεις έχουν οδηγήσει στην ανάπτυξη νέων εργαλείων προσυμπτωματικού ελέγχου. Ενδεικτικά, το τεστ Nu.Q® Vet Cancer, το οποίο ανιχνεύει κυκλοφορούντα νουκλεοσώματα στο περιφερικό αίμα, καθώς και η δοκιμασία CADET® BRAF, που ανιχνεύει συγκεκριμένες μεταλλάξεις σε ουροθηλιακά καρκινώματα μέσω δείγματος ούρων, αποτελούν παραδείγματα μη επεμβατικών προσεγγίσεων. Οι εν λόγω μέθοδοι επιδεικνύουν πολλά υποσχόμενα χαρακτηριστικά, με υψηλή ευαισθησία και ειδικότητα για συγκεκριμένους καρκίνους. Ωστόσο, η εφαρμογή τους στην καθη-

Screening in veterinary oncology clinical practice

Cancer is one of the leading causes of death in middle-aged and older dogs, with neoplastic diseases accounting for up to 50% of deaths in animals over 10 years of age. Despite the significant morbidity and mortality, veterinary medicine lacks established cancer screening strategies. In contrast, human medicine employs evidence-based screening programs for common malignancies such as breast, cervical, colorectal, and prostate cancer.

Screening aims to apply non-invasive or minimally invasive diagnostic methods to asymptomatic patients in order to detect malignancies at early stages, where therapeutic intervention may be more effective. In contrast, diagnostic tests are applied when there is clinical suspicion, with the goal of confirming the diagnosis, staging, and molecular characterization of the disease.

In veterinary oncology, recent technological advancements have led to the development of new cancer screening tools. For example, the Nu.Q® Vet Cancer test, which detects circulating nucleosomes in peripheral blood, and the CADET® BRAF assay, which identifies specific mutations in urothelial carcinomas from urine samples, represent non-invasive approaches. These methods exhibit promising performance characteristics, with high sensitivity and specificity for specific cancers. However, their application in daily clinical practice remains limited due to the absence of structured cancer risk stratification models, cost constraints, and lack of regulatory frameworks.

The clinical utility of such tests largely depends on their epidemiological context. The positive predictive value (PPV) is significantly reduced when disease incidence (number of new cancer cases per 100 animals per year) in the population is low - even when the test has high sensitivity and spec-

μερινή πράξη παραμένει περιορισμένη, λόγω της απουσίας δομημένων μοντέλων διαστρωμάτωσης καρκινικού ρίσκου, του κόστους και της έλλειψης ρυθμιστικών πλαισίων.

Η εκτίμηση της κλινικής χρησιμότητας τέτοιων τεστ εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από το επιδημιολογικό τους πλαίσιο. Η θετική προγνωστική αξία (PPV) μειώνεται σημαντικά όταν η επίπτωση (αριθμός νέων περιπτώσεων καρκίνου ανά 100 ζώα ετησίως) της νόσου στον πληθυσμό είναι χαμηλή — ακόμη και αν το τεστ διαθέτει υψηλή ευαισθησία και ειδικότητα. Για παράδειγμα, η επίπτωση του λεμφώματος στο γενικό πληθυσμό σκύλων κυμαίνεται μεταξύ 0,1-0,3% (1-3 νέα περιστατικά ανά 1.000 ζώα ανά έτος). Αν εφαρμόσουμε ένα προσυμπτωματικό τεστ που έχει ευαισθησία 90% και ειδικότητα 95% σε ένα πληθυσμό σκύλων με αυξημένη επίπτωση λεμφώματος 0,5%, η θετική προγνωστική αξία του (PPV) θα είναι μόλις 8,3%. Αυτό σημαίνει ότι περισσότερα από 90% των θετικών αποτελεσμάτων του τεστ θα είναι ψευδώς θετικά, καθιστώντας την εφαρμογή του στον γενικό πληθυσμό κλινικά μη αποδεκτή.

Συνεπώς, η ευρεία χρήση προσυμπτωματικών τεστ ελέγχου για καρκίνο σε πληθυσμούς χαμηλού ρίσκου αυξάνει τον κίνδυνο υπερδιάγνωσης, λανθασμένης διάγνωσης και υποδιάγνωσης.

- Υπερδιάγνωση είναι η ανίχνευση νεοπλασιών οι οποίες, αν και ιστολογικά κακοήθεις, δεν θα εξελίσσονταν ποτέ σε συμπτωματική ή θανατηφόρο νόσο κατά τη διάρκεια ζωής του ασθενούς. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η τυχαία ανίχνευση επινεφριδιακών οζιδίων σε σκύλους.
- Λανθασμένη διάγνωση αφορά την εσφαλμένη ταξινόμηση μιας κακοήθειας ως καλοήθους (ψευδώς αρνητικό) ή το αντίστροφο (ψευδώς θετικό). Στην ανθρώπινη ιατρική, χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελούν οι ψευδώς θετικοί πνευμονικοί όζοι σε αξονική τομογραφία. Στην κτηνιατρική, η κυτταρολογική υποεκτίμηση ή υπερεκτίμηση του βαθμού κακοήθειας σε μαστοκυτώματα.
- Υποδιάγνωση αναφέρεται στην αποτυχία εντοπισμού κλινικά σημαντικής κακοήθειας. Για παράδειγμα, η απουσία αξιόπιστων βιοδεικτών για το αιμαγγειοσάρκωμα στο σκύλο που πριν την παρουσίαση με οξύ αιμοπεριτόναιο.

Πρέπει επίσης να τονιστεί ότι η έγκαιρη διάγνωση δεν εξασφαλίζει βελτίωση της πρόγνωσης, εάν δεν συνοδεύεται από αποτελεσματική θεραπεία. Η απουσία θεραπευτικών παρεμβάσεων που οδη-

ificity. For example, the incidence of lymphoma in the general dog population ranges between 0.1–0.3% (1–3 new cases per 1.000 animals per year). Applying a screening test with 90% sensitivity and 95% specificity to a canine population with a lymphoma incidence of 0.5% results in a PPV of only 8.3%. This means that more than 90% of the test's positive results would be false positives, making its application to the general population clinically unacceptable.

Thus, widespread use of cancer screening tests in low-risk populations increases the risk of overdiagnosis, misdiagnosis, and underdiagnosis.

- Overdiagnosis is the detection of neoplasms that, although histologically malignant, would never progress to symptomatic or fatal disease during the patient's lifetime. A characteristic example is the incidental detection of adrenal nodules in dogs.
- Misdiagnosis refers to the incorrect classification of a malignancy as benign (false negative) or vice versa (false positive). In human medicine, a typical example is false-positive pulmonary nodules on computed tomography. In veterinary medicine, cytological underestimation or overestimation of malignancy grade in mast cell tumors is a concern.
- Underdiagnosis refers to the failure to identify clinically significant malignancy. For example, the absence of reliable biomarkers for canine hemangiosarcoma before its presentation with acute hemoperitoneum.

It should also be emphasized that early diagnosis does not guarantee improved prognosis unless accompanied by effective treatment. The absence of therapeutic interventions that significantly reduce mortality limits the value of even the best screening tests.

In conclusion, implementing cancer screening in veterinary oncology requires a multidimensional approach, including epidemiologic validation, cancer-specific risk stratification strategies by breed, biomarker validation, and adaptation to the species-specific and tumor-type-specific context. Adoption of screening protocols should aim not only at early detection but primarily at improving overall prognosis and quality of life for companion animals - the ultimate goal of veterinary practice. Given the current lack of both epidemiological data and effective treatments for the diseases that cur-

γούν σε ουσιαστική μείωση της θνητότητας περιορίζει την αξία ακόμη και των καλύτερων τεστ προσυμπτωματικού ελέγχου.

Συμπερασματικά, η εφαρμογή του προσυμπτωματικού ελέγχου στην κτηνιατρική ογκολογία απαιτεί πολυδιάστατη προσέγγιση, που περιλαμβάνει επιδημιολογική τεκμηρίωση, στρατηγική διαστρωμάτωσης ρίσκου για συγκεκριμένους καρκίνους ανά φυλή, επικύρωση βιοδεικτών και προσαρμογή τους στις ιδιαιτερότητες κάθε είδους και τύπου νεοπλασίας. Η υιοθέτηση πρωτοκόλλων προσυμπτωματικού ελέγχου πρέπει να στοχεύει όχι μόνο στην πρώιμη διάγνωση, αλλά κυρίως στη βελτίωση της συνολικής πρόγνωσης και της ποιότητας ζωής των ζώων συντροφιάς, που είναι και ο τελικός στόχος της κτηνιατρικής πράξης. Με δεδομένη την απουσία τόσο των επιδημιολογικών παραμέτρων, όσο και αποτελεσματικών θεραπειών για τα νοσήματα που τα υπάρχοντα προσυμπτωματικών τεστ ελέγχου έχουν καλή απόδοση, η χρήση τους στην κλινική πράξη είναι προς το παρόν τουλάχιστον αμφιλεγόμενη.

Δερβίσης Ν.

Κτηνίατρος, Διδάκτορας,
Διπλωματούχος του Αμερικανικού Κολλεγίου
Κτηνιατρικής Εσωτερικής Παθολογίας
Αναπληρωτής Καθηγητής,
Τμήμα Κτηνιατρικών Κλινικών Επιστημών, Κολέγιο
Κτηνιατρικής Πανεπιστημίου Purdue
Ερευνητικό Ινστιτούτο για τον Καρκίνο,
Πανεπιστημίου Purdue

rent screening tests perform well in detecting, their clinical use remains, at best, controversial.

Dervisis N.

DVM, PhD, DACVIM (Oncology)
Associate Professor of Oncology
Department of Veterinary Clinical Sciences,
College of Veterinary Medicine
Purdue Institute for Cancer Research,
Purdue University

Μαστοκύττωμα εντέρου σε σκύλο φυλής Doberman. Αναφορά σε κλινικό περιστατικό

Σβανιά Π. Κτηνίατρος, MSc Χειρουργικής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Αγγέλου Β.** Κτηνίατρος, MSc Χειρουργικής, PhD Χειρουργικής Ζώων Συντροφιάς, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Παπαζογλου Λ.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Καθηγητής Χειρουργικής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής Α.Π.Θ.

Oral Communications: Oncology

Gastrointestinal mast cell tumor in a Doberman dog. A case report

Svania P. DVM, MSc Small Animal Surgery, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece | **Aggelou V.** DVM, MSc, PhD Small Animal Surgery, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece | **Papazoglou L.** DVM, PhD, Professor of Small Animal Surgery, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Εισαγωγή

Σκοπός της παρούσας μελέτης είναι η περιγραφή της διαχείρισης ενός σπάνιου περιστατικού μαστοκυττώματος του εντερικού βλεννογόνου σε σκύλο της φυλής Doberman, το οποίο επιβεβαιώθηκε με βιοψία, μετά από χειρουργική εξαίρεση.

Κλινικό περιστατικό

Στην εργασία γίνεται αναφορά σε έναν αρσενικό στερημένο σκύλο, 9 ετών, φυλής Doberman, ο οποίος προσκομίστηκε στην Κλινική Ζώων Συντροφιάς του Α.Π.Θ. με συμπτώματα ανορεξίας, σκουρόχρωμων διαρροιών και εμετών. Διενεργήθηκαν εξετάσεις αίματος και απεικονιστικές εξετάσεις, στις οποίες αξιοσημείωτα ευρήματα ήταν ο χαμηλός αιματοκρίτης και ο εντερικός εγκολασμός, αντίστοιχα. Η αντιμετώπιση του εγκολασμού ήταν χειρουργική. Πραγματοποιήθηκε μέση λαπαροτομή όπου ανευρέθηκε το σημείο του εγκολασμού στο ύψος της νήστιδας. Διαπιστώθηκε αδυναμία μηχανικής ανάταξής του λόγω παρουσίας μάζας διαστάσεων 47x62x88mm στο εσωτερικό του. Έτσι, πραγματοποιήθηκε εντερεκτομή και εντεροαναστόμωση, η μάζα εξαιρέθηκε με όρια (5 εκατοστά εκατέρωθεν) και εστάλη για ιστοπαθολογική εξέταση. Μετεγχειρητικά, ο σκύλος παρέμεινε στην Μονάδα Εντατικής Θεραπείας της Κλινικής Ζώων Συντροφιάς για 72 ώρες.

Introduction

The study aims to describe the management of an intestinal mucosa mast cell tumor (MCT) in a Doberman dog, which was confirmed by biopsy after surgical excision.

Clinical case

A 9-year-old male, neutered Doberman dog, was brought to the Companion Animal Clinic of the University of Thessaloniki with symptoms of anorexia, dark-colored diarrhea, and vomiting. Blood test and diagnostic imaging examination were performed, in which low hematocrit and intussusception were observed respectively. The dog underwent surgery through a midline laparotomy. The presence of intussusception associated with a mass was noted and wide intestinal resection and anastomosis were performed. The mass was submitted for histopathologic examination.

Results

The mass was identified as MCT and the dog started chemotherapy with toseranib 3 times per week. Due to recurrence and grave prognosis, the animal was euthanized due to the owner's decision, 77 days after surgery.

Αποτελέσματα

Η μάζα που αφαιρέθηκε, με βάση τα αποτελέσματα της ιστοπαθολογικής εξέτασης, ταυτοποιήθηκε ως μαστοκύττωμα και ο σκύλος ξεκίνησε χημειοθεραπεία με τοσερανίμπη, 3 φορές την εβδομάδα. Λόγω υποτροπής, το ζώο υποβλήθηκε σε ευθανασία, μετά από απόφαση του ιδιοκτήτη, 77 ημέρες μετά την χειρουργική επέμβαση.

Συμπεράσματα

Τα μαστοκυττώματα του γαστρεντερικού συστήματος εκδηλώνονται σπάνια τόσο στον σκύλο όσο και στη γάτα. Λόγω της επιθετικής τους συμπεριφοράς, τα ζώα στα οποία ανευρίσκονται, έχουν χαμηλό προσδόκιμο ζωής, παρά τη μετεγχειρητική χημειοθεραπεία. Η σπάνια εμφάνιση τους, καθιστά επιστημονικά ενδιαφέρον το συγκεκριμένο περιστατικό.

Conclusions

Gastrointestinal MCT are rarely observed in both dogs and cats. Animals with this type of MCT have a low life expectancy, due to their aggressive biological behavior.

Βιβλιογραφία / References

- K Ozaki, T Yamagami, K Nomura, I Narama (2002) Mast cell tumors of the gastrointestinal tract in 39 dogs. *Vet Pathology* 39(5):557-64.
- Masato Kobayashi, Osamu Sugisaki, Noriko Ishii, Osamu Yamada, Keita Ito, Shiori Kuroki, Yu Sasaki, Kenichiro Ono, Tsukimi Washizu, Makoto Bonkobara (2012) Canine intestinal mast cell tumor with c-kit exon 8 mutation responsive to imatinib therapy. *The Veterinary Journal* 193(1):264-7.
- W Misdorp (2004) Mast cells and canine mast cell tumours. A review. *Veterinary Quarterly* 26(4):156-69.
- L E Barrett, K Skorupski, D C Brown, N Weinstein, C Clifford, A Szivek, S Haney, S Kraiza, E L Krick (2018) Outcome following treatment of feline gastrointestinal mast cell tumors. *Veterinary and Comparative Oncology* 16(2):188-193.

Πολυεστιακό μεταστατικό αδενοκαρκίνωμα οστών προερχόμενο από συμπαγές αδενοκαρκίνωμα μαστού

Κρυστάλλη Α. Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Συμβασιούχος διδάσκουσα, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Χειμωνίδης Α.** Κτηνίατρος, Μετεκπαιδευόμενος Ορθοπαιδικού Τμήματος, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Γαλαμά Ε.** Κτηνίατρος, Μετεκπαιδευόμενη Ορθοπαιδικού Τμήματος, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Καραβάνης Ε.** Κτηνίατρος, PhD, Εργαστήριο Κυτταρομετρίας Ροής, Αιματολογική Κλινική 424 ΓΣΝΕ, Θεσσαλονίκη | **Παπαευθυμίου Σ.** Κτηνίατρος, Υποψήφιος διδάκτορας, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Τριανταφύλλου Ε.** Κτηνίατρος, Ελεύθερος επαγγελματίας, Vet Αναλύσεις, Λάρισα | **Πράσινος Ν.Ν.** Κτηνίατρος, PhD, Καθηγητής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

Oral Communications: Oncology

Multifocal metastatic bone adenocarcinoma arising from solid mammary adenocarcinoma

Krystalli A. DVM, PhD, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece | **Cheimonidis A.** DVM, Intern, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece | **Gialama E.** DVM, Intern, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece | **Karavanis E.** DVM, PhD, Laboratory of Flow Cytometry and Immunophenotyping, Hematology Department, 424 General Military Hospital of Thessaloniki, Greece | **Papaefthymiou S.** DVM, PhD candidate, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece | **Triantafyllou E.** DVM, Vet Analyseis, Larissa, Greece | **Prassinos N.N.** DVM, PhD, Professor, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Εισαγωγή

Στον σκύλο τα μεταστατικά νεοπλάσματα των οστών είναι σπάνια. Σκοπός της εργασίας είναι η παρουσίαση ενός πολυεστιακού περιστατικού με μεταστατικό αδενοκαρκίνωμα των οστών προερχόμενο από μαστό.

Κλινικό περιστατικό

Ακέραιος θηλυκός σκύλος, ακαθόριστης φυλής, 11 ετών και 35,5 kg, προσκομίστηκε με δυσκολία ανέγερσης διάρκειας 20 ημερών. Κλινικά διαπιστώθηκε άλγος στα ισχία, ήπια διόγκωση του δεξιού γονάτου και μάζα στους οπίσθιους μαστούς. Ακτινολογικά παρατηρήθηκε ήπια οστεοαρθρίτιδα ισχίων και χορηγήθηκαν αναλγητικά. Πέντε μήνες αργότερα παρουσίασε επιδείνωση της χωλότητας, έντονη ανορεξία και κατάπτωση. Ο αριστερός ταρσός ήταν θερμός, επώδυνος και διογκωμένος. Τα γόνατα, τα ισχία και ο δεξιός αγκώνας παρουσίαζαν άλγος. Η διόγκωση του δεξιού γονάτου παρέμενε εμφανής. Ακτινολογικά εντοπίστηκαν λυτικές αλλοιώσεις στην περιφερική μετάφυση του δεξιού

Introduction

Metastatic bone neoplasms in dogs are rare. A multifocal metastatic bone adenocarcinoma originating from the mammary gland is presented.

Clinical case

A mixed-breed intact female dog, 11-year-old and 35.5 kg was presented with a 20-day history of difficulty in rising. Clinical examination revealed pain in the hips, and a mass in the caudal mammary glands. Radiographic findings indicated mild hip osteoarthritis, and analgesics were prescribed. Five months later, the dog showed lameness and anorexia. The left tarsus was warm, painful, and swollen. Pain was also noted in the stifles, hips, and right elbow. Radiographs revealed lytic lesions in the distal metaphysis of the right humerus, tibia, and fibula bilaterally, as well as in the left femur. CT and biopsies were recommended.

βραχιονίου, της κνήμης και περόνης αμφοτερόπλευρα και του αριστερού μηριαίου. Συστήθηκε αξονική τομογραφία και βιοψία των οστών και του μαστού.

Αποτελέσματα

Η ιστοπαθολογική εξέταση ιστοτεμαχίων από το μηριαίο και την κνήμη ανέδειξε πολυεστιακές νεοπλασματικές εστίες μεταξύ των οστικών δοκίδων της μυελώδους μοίρας που διατάσσονταν σε υποτυπώδη αδеноθυλάκια και ήταν εμπεδωμένες σε άφθονο ινοαγγειώδες στρώμα. Τα ευρήματα αυτά είναι συμβατά με αδιαφοροποίητο αδеноκαρκίνωμα. Επιπλέον, από τα ιστοτεμάχια του μαστού διαπιστώθηκε παρουσία μέτρια διαφοροποιημένου συμπαγούς αδеноκαρκινώματος ιστολογικού βαθμού II. Ο συνδυασμός των παραπάνω ευρημάτων κατέδειξε τον μαστό ως πρωτογενή εστία του νεοπλασματος και τα οστά ως μεταστατική. Η καλλιέργεια από το μηριαίο ήταν αρνητική, ενώ από την κνήμη θετική σε *Klebsiella pneumoniae*.

Συμπεράσματα

Η ταυτόχρονη παρουσία νεοπλασματικών εστιών στον μαστό και στα οστά, θα πρέπει να εντάσσει το μεταστατικό αδеноκαρκίνωμα στη διαφορική διάγνωση, παρά τη σχετικά σπάνια εμφάνισή του.

Results

Histopathology revealed multifocal neoplastic foci in the femur and tibia consistent with poorly differentiated adenocarcinoma, and a moderately differentiated solid adenocarcinoma in the mammary gland. It seems that the latter is the primary site of the neoplasm and bones the metastatic ones. Tibial culture was positive for *Klebsiella pneumoniae*.

Conclusions

The presence of neoplastic lesions in the mammary gland and bones concurrently should prompt the inclusion of metastatic adenocarcinoma in the differential diagnosis, despite its relatively rare occurrence.

Βιβλιογραφία / References

- Thompson KG, Dittmer KE (2017) Tumors of bone. In: Tumors in domestic animals. 5th ed. Meuten DJ ed. Wiley Blackwell, Ames, pp. 356-418.
- Cooley DM, Waters DJ (1998) Skeletal Metastasis as the Initial Clinical Manifestation of Metastatic Carcinoma in 19 Dogs. *J Vet Intern Med* 12, 288-293.
- Goedecebuure SA (1979) Secondary Bone Tumours in the Dog. *Vet Parhol* 16, 520-529.
- Trost ME, Inkelmann MA, Galiza GJN, Silva TM, Kommers GD (2014) Occurrence of Tumours Metastatic to Bones and Multicentric Tumours with Skeletal Involvement in Dogs. *J Comp Path* 150, 8-17.

Ηλεκτροχημειοθεραπεία επιφανειακών όγκων ζώων συντροφιάς

Σιδεράς Χαντάντ Δ. Κτηνίατρος, Ελεύθερος επαγγελματίας, Candidate Certificate Oncology ESAVS

Oral Communications: Oncology

Electrochemotherapy for superficial tumors of companion animals

Sideras Chantant D. DVM, Private practitioner, Candidate Certificate Oncology ESAVS

Εισαγωγή

Η ηλεκτροχημειοθεραπεία είναι μία μέθοδος θεραπείας που συνδυάζει την ενδοφλέβια ή τοπική χορήγησηχημικού παράγοντα (Βλεομυκίνη, σισπλατίνη, χλωριούχο ασβέστιο) με την τοπική εφαρμογή ηλεκτρικών παλμών. Η χορήγηση ηλεκτρικών παλμών εξασφαλίζει υψηλή συγκέντρωση του χημικού παράγοντα εντός των νεοπλασματικών κυττάρων μεγιστοποιώντας το θεραπευτικό αποτέλεσμα. Σκοπός αυτής της παρουσίασης είναι η αξιολόγηση των εφαρμογών της ηλεκτροχημειοθεραπείας σε επιφανειακούς όγκους των ζώων συντροφιάς.

Υλικά και μέθοδοι

Περιγράφεται η εφαρμογή της ηλεκτροχημειοθεραπείας σε 7 κλινικά περιστατικά επιφανειακών όγκων:

Γάτα 12 ετών αρσενική στείρωμένη με υποτροπιάζον υποδόριο σάρκωμα στο επιρρίνιο διαστάσεων 162x10 χιλιοστά.

Γάτα 15 ετών αρσενική στείρωμένη με εξελκωμένη αλλοίωση του ρινικού κατόπτρου κλινικά συμβατή με ακανθοκυτταρικό καρκίνωμα.

Γάτα 12 ετών θηλυκή στείρωμένη με υποτροπιάζον ινοσάρκωμα του αριστερού ωτικού καναλιού. Γάτα 14 ετών αρσενική στείρωμένη με εξελκωμένη αλλοίωση κλινικά συμβατή με ακανθοκυτταρικό καρκίνωμα.

Σκύλος 14 ετών θηλυκός στείρωμένος με μελάνωμα, διαστάσεων 12 εκατοστών της στοματικής κοιλότητας.

Σκύλος 13 ετών αρσενικός ακέριος με υποτρο-

Introduction

Electrochemotherapy is a treatment method that combines intravenous or local administration of chemical agents (Bleomycin, cisplatin, calcium chloride) with local application of electrical pulses. The electrical pulses administration establishes a high concentration of the chemical agent into the neoplastic cells maximizing the therapeutic result. The aim of this presentation is to evaluate the applications of electrochemotherapy for superficial tumors of companion animals.

Materials and methods

We will present the applications of electrochemotherapy in 7 clinical cases of superficial tumors:

Cat 12 years male neutered with recurrent subcutaneous sarcoma of the nose.

Cat 15 years male neutered with erosive lesion of the nasal planum clinically compatible with squamous cell carcinoma.

Cat 12 years female spayed with recurrent fibrosarcoma of the left ear canal.

Cat 14 years male neutered with ulcerated mass of the nose clinically compatible with squamous cell carcinoma.

"Dog 14 years female spayed with a 12 cm size oral melanoma.

Dog 13 years male intact with a 2 cm size cutaneous recurrent soft tissue sarcoma.

Cat 18 years female spayed with ulcerated mass of the nasal planum clinically compatible with squamous cell carcinoma.

πιάζον δερματικό σάρκωμα, διαστάσεων 2 εκατοστών.

Γάτα 18 ετών θηλυκή στείρωμένη με εξελκωμένη μάζα της μύτης συμβατή κλινικά με ακανθοκυτταρικό καρκίνωμα.

Αποτελέσματα

Το θεραπευτικό αποτέλεσμα είναι ορατό μετά από μία ή σπανιότερα δύο συνεδρίες θεραπείας.

Όλα τα περιστατικά εκτός από ένα ανταποκρίθηκαν θεραπευτικά μετά από μία συνεδρία και ο όγκος υποχώρησε σε ποσοστό 100%.

Το περιστατικό του στοματικού μελανώματος χρειάστηκαν και δεύτερη συνεδρία και ο όγκος μειώθηκε 90%.

Το θεραπευτικό αποτέλεσμα είναι ανεξάρτητο από την ιστολογική διάγνωση και ανάλογα με την περίπτωση και το στάδιο της νόσου μπορεί να είναι 100% αποτελεσματικό με πλήρη υποχώρηση του όγκου ή μερικώς αποτελεσματικό ως στηρικτική θεραπεία και αντιμετώπιση κλινικών συμπτωμάτων όπως η εξέλκωση και η αιμορραγία.

Συμπεράσματα

Η ηλεκτροχημειοθεραπεία αποτελεί πολύτιμο εργαλείο για τον ογκολόγο κτηνίατρο με ευρεία εφαρμοσιμότητα σε διαφορετικά νεοπλάσματα.

Results

The therapeutic result is visible after one or rarely two sessions of therapy. All cases except one responded after one session of therapy with complete remission. The case of oral melanoma responded after two sessions of therapy with partial remission and 90% shrinkage of the tumor. The therapeutic result is independent of the histological diagnosis and depending on the case and stage of the disease could be 100 % effective resulting complete cure or partial effective as palliative treatment for management of clinical signs such as ulceration and bleeding.

Conclusions

Electrochemotherapy is a valuable tool for the Veterinarian Oncologist with broad spectrum applicability to different neoplasms.

Βιβλιογραφία / References

- Tellado M, Mir LM and Maglietti F (2022) Veterinary Guidelines for Electrochemotherapy of Superficial Tumors. Front. Vet. Sci. 9:868989. doi: 10.3389/fvets.2022.868989.

Μεταστατικό αναπλαστικό σάρκωμα των μαλακών ιστών σε κουνέλι

Παντελίδου Μ. Κτηνίατρος, Μετεκπαιδευόμενη, Εργαστήριο Παθολογικής Ανατομικής, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη | **Μάρκου Θ.** Κτηνίατρος, Μετεκπαιδευόμενη, Εργαστήριο Παθολογικής Ανατομικής, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη | **Κομνηνού Α.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Καθηγήτρια, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη | **Παπαδοπούλου Θ.** Κτηνίατρος, Μετεκπαιδευόμενη, Μονάδα Εξωτικών και Άγριων Ζώων, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη | **Μπρέλλου Γ. Δ.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Καθηγήτρια, Εργαστήριο Παθολογικής Ανατομικής, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη

Oral Communications: Oncology

Metastatic anaplastic soft tissue sarcoma in a rabbit

Pantelidou M. DVM, Intern, Laboratory of Pathology, Aristotle University of Thessaloniki, Greece | **Markou T.** DVM, Intern, Laboratory of Pathology, Aristotle University of Thessaloniki, Greece | **Komnenu A.** DVM, PhD, Professor, Companion Animal Clinic, Aristotle University of Thessaloniki, Greece | **Papadopoulou T.** DVM, Intern, Exotic Animal Unit, Companion Animal Clinic, Aristotle University of Thessaloniki, Greece | **Brellou G. D.** DVM, PhD, Professor, Laboratory of Pathology, Aristotle University of Thessaloniki, Greece

Εισαγωγή

Τα τελευταία χρόνια το κουνέλι γίνεται ολοένα και δημοφιλέστερο ως ζώο συντροφιάς, με μεγαλύτερο προσδόκιμο ζωής συγκριτικά με τα άγρια και τα κουνέλια εκτροφής. Η σχετική με τα νεοπλάσματα βιβλιογραφία είναι πτωχή. Όσον αφορά τα σαρκώματα των μαλακών ιστών και του δέρματος στα κουνέλια, έχουν αναφερθεί περιστατικά ινοσαρκώματος, λειομυοσαρκώματος κα., καθώς και σαρκώματα των οποίων η ακριβής διάγνωση δεν κατέστη δυνατή λόγω της ατυπίας των κυττάρων. Σκοπός της ανακοίνωσης είναι η παρουσίαση περιστατικού κουνελιού με μεταστατικό αναπλαστικό σάρκωμα των μαλακών ιστών.

Περιστατικό

Αρσενικό στερημένο κουνέλι ηλικίας τεσσάρων ετών, χωρίς άλλο νοσολογικό παρελθόν, προσκομίστηκε στην Μονάδα Εξωτικών Ζώων του Τμήματος Κτηνιατρικής, του ΑΠΘ με ανορεξία, στάση εντέρου και παρουσία μάζας στην περιοχή της ράχης προοδευτικά αυξανόμενη. Το ζώο απεβίωσε την ίδια ημέρα και διενεργήθηκε νεκροτομή στο Εργαστήριο Παθολογικής Ανατομικής. Εντοπίστηκε στο δεξιό θωρακικό τοίχωμα ευμεγέθους μάζα που εκτεινόταν από το δέρμα έως και τους υποκείμενους μυς. Μικρότερες εστίες αντίστοιχες

Introduction

Rabbits, increasingly popular as pets, now live longer, leading to a rise in health-related issues, including neoplasms. For this reason, there is limited literature on rabbit tumors, particularly soft tissue sarcomas. In this study is presented a rare case of a metastatic anaplastic soft tissue sarcoma in a rabbit.

Case

A four-year-old sterilized male rabbit, with no history of disease, presented with anorexia and a progressively developing right chest wall mass. The animal passed away on the same day, and necropsy was performed. Apart from the sizable, aforementioned mass extending from the skin to the underlying muscles, multiple, morphologically similar, but smaller metastatic foci were found in several organs. Finally, tissue samples were taken for histopathology.

Results

Microscopic examination of the all tissue samples revealed areas with neoplastic spindle cells forming interwoven bundles and others with highly anaplastic randomly distributed cells. Neoplastic cells

μορφολογίας παρατηρήθηκαν σε διάφορα όργανα. Λήφθηκαν δείγματα από όλες τις μάζες για την διενέργεια ιστοπαθολογικής εξέτασης.

Αποτελέσματα

Κατά την μικροσκοπική εξέταση, κυριαρχούσαν περιοχές που έφεραν δεσμίδες νεοπλασματικών κυττάρων ατρακτοειδούς σχήματος οι οποίες χιάζονταν μεταξύ τους, άλλες περιοχές με ιδιαίτερα αναπλαστικά κύτταρα τυχαίας κατανομής και με έντονο πλειομορφισμό, ενώ νεοπλασματικά κύτταρα διαπιστώθηκαν και στο τοίχωμα αγγείων. Οι μιτώσεις ήταν άτυπες και πολυάριθμες. Ορισμένες από τις ανωτέρω περιοχές συνοδεύονταν από παρουσία ποικίλης συγκέντρωσης κολλαγόνων ινών καθώς και από εστίες με νέκρωση και φλεγμονή.

Συμπεράσματα

Η ιστοπαθολογική εξέταση κατέδειξε την παρουσία αναπλαστικού σαρκώματος των μαλακών ιστών. Η εντόπιση της πρωτογενούς μάζας εγείρει υποψίες ότι αυτή συνδέεται με τις επανειλημμένες υποδόριες εγχύσεις φαρμακευτικών ουσιών.

were also detected in vessel walls. Mitotic figures were atypical and numerous. Certain of the above areas were accompanied by varying concentrations of collagen fibers as well as necrosis and inflammation.

Conclusion

Based upon histopathology the tumor was diagnosed as anaplastic soft tissue sarcoma. The anatomical site of the primary mass raises suspicion of a post-injectional sarcoma.

Βιβλιογραφία / References

- Meuten D J (2016) Tumors in Domestic Animals 5th Edition, John Wiley & Sons Inc., Ames, Iowa. von Bomhard W, Goldschmidt M H, Shofer F S, Perl L, Rosenthal K L, Mauldin E A (2007) 'Cutaneous Neoplasms in Pet Rabbits: A Retrospective Study', Vet Pathol, 44(5), pp. 579-588 .
- Petterino C, Modesto P, Strata D, Vascellari M, Mutinelli F, Ferrari A, Ratto A (2009) 'A Case of Interscapular Fibrosarcoma in a Dwarf Rabbit (Oryctolagus Cuniculus)', J Vet Diagn Invest. 21(6), pp. 900-905.
- Kanfer S, Reavill D R (2013) 'Cutaneous Neoplasia in Ferrets, Rabbits and Guinea Pigs', Vet Clin North Am Exot Anim Pract., 16(3), pp. 579-598.

Ελεύθερες Ανακοινώσεις: Ογκολογία

Η προγνωστική αξία του δείκτη Ki-67 και του υπερηχογραφήματος με χρήση σκιαγραφικού μέσου σε περιστατικό συνύπαρξης τεσσάρων διαφορετικών νεοπλασμάτων στον ίδιο μαστικό αδένα θηλυκού στείρωμένου σκύλου

Ρουμελιώτη Κ. Κτηνίατρος, MSc, Ελεύθερος επαγγελματίας, Αθήνα, Vetmed, Vetgenetic | **Στυλιανάκη Ι.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Επίκουρη Καθηγήτρια, Εργαστήριο Παθολογικής Ανατομικής των Ζώων, Τμήμα Κτηνιατρικής, ΑΠΘ | **Καφάσης Θ.** Κτηνίατρος, Msc, Ελεύθερος επαγγελματίας, Αθήνα, Laboklin GmbH & Co. KG | **Φραγκούλη Χ.** Κτηνίατρος, MSc, Ελεύθερος επαγγελματίας, Αθήνα, Vetmed, Vetgenetic | **Χανιωτάκης Ι.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Ελεύθερος επαγγελματίας, Echovet | **Δημητρίδης Α.** Φοιτητής κτηνιατρικής, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα | **Μαντζιάρας Γ.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Ελεύθερος επαγγελματίας, Echovet

Oral Communications: Oncology

The prognostic value of Ki-67 index and contrast enhanced ultrasonography (CEUS) in a case of coexistence of four different neoplasms in the same mammary gland of a female spayed dog

Roumelioti K. DVM, MSc, Small animal practitioner, Athens, Vetmed, Vetgenetic | **Stylianaki I.** DVM, PhD, Assistant Professor, Department of Veterinary Pathology, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece | **Kafasis T.** DVM, Msc, Athens, Laboklin GmbH & Co. KG | **Fragouli C.** DVM, MSc, Small animal practitioner, Athens, Vetmed, Vetgenetic | **Chaniotakis I.** DVM, PhD, Small animal practitioner, Athens, EchoVet | **Dimitrelos A.** Veterinary student, Veterinary Faculty of University of Thessaly | **Mantziaras G.** DVM, PhD, Small animal practitioner, Athens, EchoVet

Εισαγωγή

Ο καρκίνος του μαστικού αδένα είναι από τους πιο συνήθεις όγκους στους θηλυκούς σκύλους, με ποσοστό κακοήθειας 80–90%. Στην παρούσα εργασία μελετάται η διαγνωστική και προγνωστική αξία της χρήσης σκιαγραφικής ουσίας υπερήχων δεύτερης γενεάς και του ποσοστού έκφρασης του πολλαπλασιαστικού δείκτη Ki 67, σε περιστατικό συνύπαρξης τεσσάρων διαφορετικών ειδών νεοπλασμάτων, στον ίδιο μαστικό αδένα.

Κλινικό περιστατικό

Θηλυκός Γερμανικός Ποιμενικός σκύλος, 13 ετών, προσκομίστηκε προς διερεύνηση 4 ογκιδίων διαμέτρου μικρότερης των 3 εκ, στον ίδιο μαστικό αδένα. Πραγματοποιήθηκε πλήρης υπερηχογραφι-

Introduction

Canine mammary tumors are the most common neoplasms in female dogs. The present study investigates the prognostic value of CEUS and the proliferative index Ki 67.

Clinical case

A female neutered German Shepherd dog, 13 years old, was referred for investigation of 4 lumps smaller than 3 cm. Lesions were examined with Doppler and CEUS and the whole mammary gland was surgically removed. Histopathological examination and identification of the expression rate (cut off 33%) of the Ki-67 proliferative marker by immunohistochemistry was performed.

κός έλεγχος, ενώ ο προσβεβλημένος μαστός εξετάστηκε με Doppler και με ενδοφλέβια χορήγηση σκιαγραφικού μέσου 2ης γενεάς. Ακολούθησε πλήρης χειρουργική αφαίρεση, ιστοπαθολογική εξέταση και ταυτοποίηση του ποσοστού έκφρασης (cut off 33%) του πολλαπλασιαστικού δείκτη Ki - 67 με τη μέθοδο της ανοσοϊστοχημείας.

Αποτελέσματα

Η κλινική σταδιοποίηση TNM των όγκων ήταν κατηγορία I. Ο υπερηχογραφικός τους έλεγχος ήταν ενδεικτικός κακοήθειας. Η ιστοπαθολογική εξέταση διέγινωε σωληνοθηλωματοειδές καρκίνωμα, απλό αδеноκαρκίνωμα, σύνθετο αδένωμα, απλό αδένωμα. Η βαθμονόμηση κατά Pena (Pena et al., Vet Pathol. 2013) της πρώτης νεοπλασίας ήταν Grade I ενώ των υπολοίπων Grade II. Η έκφραση του δείκτη Ki - 67 ήταν μικρότερη του 33% σε όλες τις νεοπλασίες. Ο συνολικός χρόνος επιβίωσης έχει ξεπεράσει κατά πολύ τον αναφερόμενο στη βιβλιογραφία για το σωληνοθηλωματοειδές καρκίνωμα και το απλό αδеноκαρκίνωμα [> 120 ημέρες και > 730 ημέρες αντίστοιχα].

Συμπεράσματα

Ο έλεγχος των νεοπλασμάτων του μαστού με τη χρήση νεότερων τεχνικών υπερηχοτομογραφίας και ο προσδιορισμός του ποσοστού έκφρασης της πρωτεΐνης Ki - 67, αποτελούν επιπρόσθετους αξιόπιστους προγνωστικούς δείκτες.

Results

Clinical staging of tumors was class I. CEUS indicated malignancy. Histopathology diagnosed tubulopapillary carcinoma, simple adenocarcinoma, complex and simple adenomas. All tumors exhibited less than 33.3% immunoreactivity for Ki67. Overall survival was increased compared to the literature.

Conclusions

Expression of Ki-67 protein in neoplasms and their combined monitoring using CEUS contributes to a more accurate prognosis of the disease.

Βιβλιογραφία / References

- Merlo DF, Rossi L, Pellegrino C, Ceppi M, Cardellino U, Capurro C, et al. (2008) Cancer incidence in pet dogs: findings of the Animal Tumor Registry of Genoa, Italy. J Vet Intern Med. 22:976-984.
- Brunetti B, Bacci B, Angeli C, Benazzi C, Muscatello LV. (2021) p53, ER, and Ki67 Expression in Canine Mammary Carcinomas and Correlation with Pathological Variables and Prognosis. Veterinary Pathology, 58(2):325-331.
- Feliciano, M.A.R. Uscategui, R.A.R.; Maronezi, M.C. Simões, A.P.R.; Silva, P. Gasser, B.; Pavan, L. Carvalho, C.F. Canola, J.C. Vicente, W.R.R. (2017) Ultrasonography Methods for Predicting Malignancy in Canine Mammary Tumors. PLoS ONE, 12, e0178143.
- De Oliveira Gamba, C., Scaratti, D., de Andrade, V. P., Estrela-Lima, A., Ferreira, E., & Cassali, G. D. (2017) Invasive micropapillary carcinoma of the mammary gland in humans and canines: Clinicopathological, immunophenotypical and survival approaches. Research in Veterinary Science, 115, 189.
- Soares EDS, Valente FL, Rocha CC, Real Pereira CE, Sarandy TB, de Oliveira FLD, de Moraes Calado SL, Borges APB. Prognostic Factors for Cancer-Specific Survival and Disease-Free Interval of Dogs with Mammary Carcinomas. Vet Med Int. 2023 Aug 4;2023: 6890707. doi: 10.1155/2023/6890707. PMID: 37577730; PMCID: PMC10421712.

Νεοπλασία των Σιτευτικών Κυττάρων Ακρορρινίου σκύλου

Τοτονίδου Λ. Κτηνίατρος, Μεταπτυχιακός Φοιτητής Χειρουργικής και Μαιευτικής, Μονάδα Χειρουργικής και Μαιευτικής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ. | **Τσίμπου Φ.** Κτηνίατρος, Μεταπτυχιακός Φοιτητής Χειρουργικής και Μαιευτικής, Μονάδα Χειρουργικής και Μαιευτικής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ. | **Πασχαλίδης Γ.** Κτηνίατρος, MSc SAS, Ιδιώτης κτηνίατρος, Θεσσαλονίκη | **Παπάζογλου Λ. Γ.** Κτηνίατρος, PhD, MRCVS, Καθηγητής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

Oral Communications: Oncology

Mast Cell Tumor in the Nasal Planum of a Dog

Totonidou L. DVM, MSc Student, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece
Tsimpou F. DVM, MSc Student, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece
Paschalidis G. DVM, MSc SAS, Private Practitioner, Thessaloniki, Greece | **Papazoglou L. G.** DVM, PhD, MRCVS, Professor, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Εισαγωγή

Σκοπός της μελέτης είναι η παρουσίαση ενός σπάνιου περιστατικού νεοπλασίας των σιτευτικών κυττάρων στην περιοχή του ακρορρινίου του σκύλου.

Κλινικό περιστατικό

Σκύλος φυλής French Bulldog, θηλυκός στείρωμένος, ηλικίας 4 ετών, προσκομίστηκε με, σταδιακά αυξανόμενη σε μέγεθος, διόγκωση διαστάσεων 1x1x1 cm στο αριστερό ακρορρίνιο. Πραγματοποιήθηκε κυτταρολογική εξέταση της μάζας, το αποτέλεσμα της οποίας κατέδειξε νεοπλασία των σιτευτικών κυττάρων. Ο ασθενής παραπέμφθηκε στο Τμήμα Χειρουργικής Μαλακών Ιστών της Κλινικής για την περαιτέρω διερεύνηση και διαχείρισή του. Κατά την προσκόμιση, επαναλήφθηκε η κλινική εξέταση καθώς έγιναν και βασικές αιματολογικές και βιοχημικές εξετάσεις.

Στα πλαίσια της σταδιοποίησης του νεοπλασματος εκτελέστηκε απεικονιστικός έλεγχος (τρία απλά ακτινογραφήματα θώρακος και υπερηχοτομογραφία κοιλίας) καθώς και κυτταρολογική εξέταση, με παρακέντηση μέσω λεπτής βελόνας και καθοδήγηση υπερήχου, του ήπατος, του σπλήνα και των υπογνάθιων λεμφαδένων.

Αποτελέσματα

Τα αποτελέσματα των εξετάσεων ήταν εντός των φυσιολογικών ορίων, ενώ συγχρόνως δεν

Introduction

The aim of the study is to present a rare case of a mast cell tumor in a dog's nasal planum.

Clinical case

A 4-year-old spayed female French Bulldog was presented with a gradually enlarging mass on the left nasal planum, approximately 1x1x1cm. Fine-needle aspiration cytology examination of the mass revealed a mast cell tumor. The dog was referred to the Soft Tissue Surgical Department of the Clinic. After clinical examination and blood tests, further imaging and cytology tests were made for tumor staging.

Results

The test results were normal, while no nodal or distant metastasis were detected. According to the TNM Staging Scale from WHO, the tumor staging was determined as Stage I.

Bilateral surgical excision of the cartilaginous part of the nasal planum was performed. Postoperative analgesia was administered, and the surgical site healed without complications. Histopathological examination revealed mast cell neoplasia with very few mitoses. After six months of postoperative follow-ups, the dog was found in good health.

ανευρέθηκαν μεταστατικές εστίες. Σύμφωνα με την κλίμακα σταδιοποίησης TNM του WHO το νεόπλασμα κατηγοριοποιήθηκε κλινικά στο Στάδιο I. Ακολούθησε η αμφοτερόπλευρη χειρουργική εξαίρεση του χόνδρινου τμήματος του ακρορρινίου. Μετεγχειρητικά χορηγήθηκαν αναλγητικά και η τομή επουλώθηκε χωρίς επιπλοκές. Η ιστοπαθολογική εξέταση του ιστοτεμαχίου επιβεβαίωσε αρχική διάγνωση με ελάχιστο αριθμό μιτώσεων μικροσκοπικά, αποτέλεσμα που συνάδει με την κλινική σταδιοποίηση του ασθενούς. Μετά από μετεγχειρητική παρακολούθηση έξι μηνών ο σκύλος ήταν κλινικά υγιής.

Συμπεράσματα

Το ακρορρίνιο του σκύλου δεν είναι συχνό σημείο εντόπισης της νεοπλασίας των σιτευτικών κυττάρων, ωστόσο στη βιβλιογραφία αναφέρονται παρόμοια περιστατικά με μεγαλύτερο βαθμό κακοήθειας. Η αμφοτερόπλευρη χειρουργική εξαίρεση του χόνδρινου τμήματος του ακρορρινίου αποτελεί τη μέθοδο εκλογής σε αυτά τα περιστατικά.

Conclusions

Nasal planum is not a common location for canine MCTs, but similar cases with greater malignancy have been reported. Bilateral surgical excision of the cartilaginous part of the nasal planum is the gold-standard option in these cases.

Βιβλιογραφία / References

- Andriago Barboza de Nardi et al (2022) Diagnosis, Prognosis and Treatment of Canine Cutaneous and Subcutaneous Mast Cell Tumors, Cells 11, 4, 618.
- Vanna M Dickerson et al (2019) Outcome following cosmetic rostral nasal reconstruction after planectomy in 26 dogs, Vet Surg, 48, 1, 64-69.
- G Zhang et al (2020) Nasal planum reconstruction after tumour resection using a lip-to-nose flap in a dog, J Small Anim Pract, 61, 10, 648-652.
- Rosario Vallefuoco et al (2023) A Rotation Alar Fold Flap for Cosmetic Nasal Plane Reconstruction: Description of the Technique and Outcome in Three Dogs, Vet Sci 10, 11, 647.

Happy pet. Happy you.

ΝΕΕΣ ΟΔΟΝΤΙΚΕΣ & ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΕΣ ΛΙΧΟΥΔΙΕΣ FARMINA

Μια υγιεινή απόλαυση για το χαμόγελο
κάθε σκύλου.

Dental care
Ειδικές Λιχουδιές

Dental care
Λειτουργικές Λιχουδιές

Dental care
Λιχουδιές Προστασίας
Χρώματος

Dental care
Γευστικές Λιχουδιές

Ανακαλύψτε τη νέα σειρά Farmina Dental Treats

Φροντίζει την στοματική υγιεινή των σκύλων, καλύπτοντας τις ιδιαίτερες ανάγκες τους

Λεωφ. Κ.Καραμανλή 185, Ιωνία Θεσσαλονίκης, τηλ: 2310781427, fax: 2310780000, Email: farmina.hellas@farmina.com

  www.farmina.com

Κρημνός επιπεφυκότα σε βαθύ έλκος κερατοειδούς στην γάτα

Κοντοβάς Γ. Κτηνίατρος, Μεταπτυχιακός φοιτητής στο Πανεπιστήμιο του Εδιμβούργου, Pawsitive Vet Care, Αθήνα | **Χουδελούδης Α.** Κτηνίατρος, GpCert(DI), Pawsitive Vet Care, Αθήνα

Oral Communications: Ophthalmology - Anaesthesiology

Conjunctival pedicle flap in a deep corneal ulcer in the cat

Kontovas G. DVM, Postgraduate student at University of Edinburgh, Pawsitive Vet Care, Athens | **Choudeloudis A.** DVM, GpCert (DI), Pawsitive Vet Care, Athens

Εισαγωγή

Ο κρημνός επιπεφυκότα είναι μία χειρουργική τεχνική η οποία χρησιμοποιείται σε περιπτώσεις που έχουμε ένα βαθύ ή μη αναγεννητικό έλκος στον κερατοειδή, παρέχοντας δομική στήριξη αλλά και μια πηγή θρεπτικών συστατικών μέσω των αγγείων που μεταφέρονται μαζί με τον επιπεφυκότα. Η ανακοίνωση αυτή περιγράφει την χειρουργική τεχνική που χρησιμοποιήθηκε στην περίπτωση μιας νεαρής γάτας με ένα σχεδόν ολικού βάθους έλκος στο αριστερό μάτι.

Κλινικό περιστατικό

Η Σούζη, 6 μηνών, θηλυκή, μη στερωμένη γάτα, προσκομίστηκε με ένα βαθύ έλκος κερατοειδή, το οποίο έφτανε μέχρι τη στιβάδα του Descemet. Στην κλινική εξέταση η Σούζη εμφάνιζε προβολή 3ου βλεφάρου και επιπεφυκίτιδα. Καθώς είχε διαπεραστεί ολόκληρη η στιβάδα του στρώματος το ρίσκο διάτρησης ήταν μεγάλο και προτείναμε να γίνει κρημνός επιπεφυκότητα, ο οποίος θα κάλυπτε την περιοχή του έλκους και παράλληλα να δίνουμε τοπική και συστηματική αγωγή.

Αποτελέσματα

Μετά το χειρουργείο η Σούζη παρέμεινε στην κλινική για 3 ημέρες, ενώ έπαιρνε αντιβιοτική, αντιφλεγμονώδη και αντική αγωγή. Επανεξέταση έγινε στις 7, 15, 21 και 45 ημέρες. Την 7η ημέρα, το οίδημα του κρημνού είχε μειωθεί αισθητά. Στις 15

Introduction

The conjunctival pedicle flap is a surgical technique used in cases of deep or non healing corneal ulcers, providing structural support and nutrients through the conjunctival vessels. This review describes the technique used in a cat with a deep corneal ulcer in the left eye.

Clinical case

Susie, a female, entire, 6 month old cat, was presented to us with protrusion of the nictitating membrane, conjunctivitis and an ulcer reaching Descemet's layer. Due to the high risk of perforation we recommended a conjunctival pedicle flap to cover the ulcer, alongside topical and systemic medication.

Results

Following surgery Susie stayed for observation for 3 days. Re-examinations were done at 7, 15, 21 and 45 days. By day 7 the flap's swelling had markedly decreased. By day 15, despite signs of retraction the ulcer was epithelialized. By day 21 the cornea was clear and the ulcer remained healed.

Conclusions

The conjunctival pedicle flap successfully prevented perforation, preserving vision and aiding in the healing process of the underlying layers, making it a suitable technique for managing deep corneal ulcers.

ημέρες, αν και ο κρημνός είχε υποχωρήσει υπήρχαν σημάδια επιθηλιοποίησης. Στις 21 μέρες ο κερατοειδής παρέμενε καθαρός και το έλκος επουλωμένο.

Συμπεράσματα

Ο κρημνός επιπεφυκότα επιτέλεσε τον στόχο να αποφύγουμε την διάτρηση, να διατηρήσουμε την όραση και να έχουμε αναγέννηση των υποκείμενων στιβάδων, κάτι που τον καθιστά, ως τεχνική, κατάλληλη για την αντιμετώπιση βαθιών ελκών κερατοειδούς.

Βιβλιογραφία / References

- Gelatt, K.N., Gelatt, J.P. and Plummer, C. (2011) Pedicle or rotational conjunctival graft. In: Veterinary Ophthalmic Surgery. Elsevier Health Sciences, pp. 206-208.
- Gelatt, K.N. and Plummer, C.E. (2022) Corneal Ulceration. In: Essentials of Veterinary Ophthalmology. John Wiley & Sons, pp. 569-571.
- Di Girolamo, N. and Park, M. (2023) Cell identity changes in ocular surface Epithelia. Progress in Retinal and Eye Research, 95, p.101148. doi:<https://doi.org/10.1016/j.preteyeres.2022.101148>.

Επιπλοκές επέμβασης καταρράκτη με φακοθρυψία σε 72 σκύλους (82 μάτια)

Ζησούλη Μ. Κτηνίατρος, MSc, Ελεύθερος επαγγελματίας, Κλινική Κτηνιατρική Λάρισας | **Ζώη Σ.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας χειρουργικής, Ελεύθερος επαγγελματίας, Κλινική Κτηνιατρική Λάρισας

Oral Communications: Ophthalmology - Anaesthesiology

Complications of cataract surgery in 72 dogs (82 eyes)

Zisouli M. DVM, MSc, Private Practitioner, Veterinary Clinic of Larisa, Greece | **Zoi S.** DVM, PhD, Private Practitioner, Veterinary Clinic of Larisa, Greece

Εισαγωγή

Σκοπός της μελέτης ήταν να περιγραφούν οι συνηθέστερες επιπλοκές που μπορεί να αντιμετωπίσει κτηνίατρος, χειρουργώντας καταρράκτη σε σκύλο.

Υλικά και μέθοδοι

Πραγματοποιήθηκε γενική αναισθησία και επέμβαση καταρράκτη με φακοθρυψία σε 82 μάτια, 72 σκύλων. Έγινε εξάμηνη παρακολούθηση των περιστατικών και καταμέτρηση των επιπλοκών. Παρακολούθηθηκε η πορεία τους και καταγράφηκε η τελική έκβαση μετά την αντιμετώπισή τους αξιολογώντας την μετεγχειρητική διάθλαση, τη διαύγεια του κερατοειδούς, την κατάσταση του βυθού, την ενδοφθάλμια πίεση (ΕΟΠ) και λαμβάνοντας πληροφορίες από τους ιδιοκτήτες για την αξιολόγηση της όρασης των σκύλων τους σε διάρκεια 6 μηνών. Ως μετεγχειρητική υπερτονία θεωρήθηκε η ΕΟΠ > 30 mmHg και ως υποτονία η ΕΟΠ < 6 mmHg.

Αποτελέσματα

Οι διεγχειρητικές επιπλοκές αφορούν ρήξη οπίσθιου περιφακίου (ΟΠ) χωρίς διαφυγή υαλοειδούς (6 οφθαλμοί), ρήξη ΟΠ με διαφυγή υαλοειδούς (2 οφθαλμοί).

Οι επιπλοκές της πρώτης μετεγχειρητικής μέρας αφορούν υπερτονία (15 οφθαλμοί), υποτονία (1 οφθαλμός).

Η μετεγχειρητική επιπλοκή που παρουσιάστηκε σε 7 μέρες, αφορά την ενδοφθαλμίτιδα (1 οφθαλμός). Η χρόνια μετεγχειρητική επιπλοκή που παρατηρήθηκε από την επόμενη μέρα του χειρουργείου μέχρι και 6 μήνες μετά, αφορά τη μικροφυσαλιδώ-

Introduction

The aim of the study was to determine common intra - postoperative complications of cataract surgery with phacoemulsification in dogs.

Materials and methods

Phacoemulsification was performed on 82 eyes. Postoperative complications and their treatment are described. Their final outcome was evaluated by post-operative refraction, corneal clarity, fundus condition, intraocular pressure (IOP) over a 6-month period. Postoperative hypertension was defined as IOP > 30 mmHg, and hypotension was defined as IOP < 6 mmHg.

Results

Intraoperative complications included posterior capsule rupture (PCR) without vitreous loss (6 eyes) and PCR with vitreous loss (2 eyes).

Complications on the first postoperative day included hypertension (15 eyes) and hypotension (1 eye).

The postoperative complication observed at 7 days was endophthalmitis (1 eye).

The chronic postoperative complication, observed from the day after surgery up to 6 months postoperatively, was bullous keratopathy (1 eye).

After 6 months of follow-up, out of a total of 26 complications, 23 eyes had fully healed, 2 had partial recovery with aphakia and 1 eye did not recover.

δη κερατοπάθεια (1 οφθαλμός).

Μετά από 6 μήνες παρακολούθησης, από το σύνολο των 26 επιπλοκών, τα 23 μάτια είχαν ιαθεί πλήρως, τα 2 είχαν μερική αποκατάσταση με αφακία (αυτά με τη ρήξη ΟΠ με διαφυγή υαλοειδούς) ενώ το 1 μάτι δεν αποκαταστάθηκε (αυτό με τη μικροφυσαλιδώδη κερατοπάθεια).

Συμπεράσματα

Στις 82 επεμβάσεις καταρράκτη είχαμε συνολικά 26 επιπλοκές, ποσοστό 32%.

Οι δύο επιπλοκές οδήγησαν σε αφακία και χαμηλή όραση, ποσοστό 2,4%.

Η μία επιπλοκή οδήγησε σε τύφλωση, ποσοστό 1,2%.

Conclusions

Out of 82 cataract surgeries, there were 26 complications, a rate of 32%.

Two complications resulted in aphakia and low vision, a rate of 2.4%.

One complication led to blindness, a rate of 1.2%.

Βιβλιογραφία / References

- Ahmad, R., Saini, N.S., Mahajan, S.K., Mohindroo, J., & Singh, S.S. (2017). Comparison of rigid polymethylmethacrylate and foldable square edge acrylic lens replacement for management of cataract after phacoemulsification in 22 eyes of dogs. *Indian Journal of Animal Research*, 51(1), 146-150.
- Brikshavana, P. (2007). Success rate and postoperative complications of phacoemulsification in 25 cataractous eyes: A retrospective study in 20 dogs (2003- 2005). *The Thai Journal of Veterinary Medicine*, 37(2), 53-60.
- Dziezyc, J. (1990). Cataract surgery: Current approaches. *Veterinary Clinics of North America: Small Animal Practice*, 20(3), 737-754.
- HOME / ARCHIVES / VOL. 19 NO. 6 (2023): THE INDIAN JOURNAL OF VETERINARY SCIENCES AND BIOTECHNOLOGY (IJVSBT) (NOV-DEC) 2023 / Articles Complications of Cataract Surgery Following Phacoemulsification and Foldable Intraocular Lens Implantation in Dogs.
- Authors: Darshan J Chauhan, Department of Veterinary Surgery and Radiology, College of Veterinary Science and Animal Husbandry, Kamdhenu University, Junagadh-362 001, Gujarat, India.
- Sigle KJ, Nasisse MP. Long-term complications after phacoemulsification for cataract removal in dogs: 172 cases (1995-2002) . *J Am Vet Med Assoc*. 2006;228:74-79.

Τεχνικές φακοθρυψίας

Ζησούλη Μ. Κτηνίατρος, MSc, Ελεύθερος επαγγελματίας, Κλινική Κτηνιατρική Λάρισας | **Ζώη Σ.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας χειρουργικής, Ελεύθερος επαγγελματίας, Κλινική Κτηνιατρική Λάρισας

Oral Communications: Ophthalmology - Anaesthesiology

Phacoemulsification techniques

Zisouli M. DVM, MSc, Private Practitioner, Veterinary Clinic of Larisa, Greece | **Zoi S.** DVM, PhD, Private Practitioner, Veterinary Clinic of Larisa, Greece

Εισαγωγή

Σκοπός της μελέτης ήταν να συγκρίνουμε τις δύο κύριες τεχνικές φακοθρυψίας: το «phaco-chop» και το «διαίρει και βασίλευε».

Υλικά και μέθοδοι

Τα κλινικά δεδομένα λήφθηκαν από σκύλους με ώριμο ή υπερώριμο καταρράκτη που υποβλήθηκαν σε φακοθρυψία με μία από τις παραπάνω τεχνικές φακοθρυψίας. Έγιναν 83 χειρουργεία καταρράκτη σε 78 σκύλους. Η μέση ηλικία και στα δύο γκρουπ ήταν τα 13 έτη. Όλες οι επεμβάσεις αφορούσαν γεροντικό καταρράκτη και δεν συμπεριλήφθηκαν τραυματικοί, διαβητικοί μεταφλεγμονώδεις ή άλλοι παθολογικοί καταρράκτες. Τα 39 χειρουργεία έγιναν με τεχνική «phaco-chop», ενώ τα 44 με τεχνική «διαίρει και βασίλευε». Στο τέλος συγκρίθηκε ανάμεσα στα δύο γκρουπ το CDE phaco (αθροιστική διασπαρμένη ενέργεια) κατά τη διάρκεια της φακοθρυψίας και οι μέρες που χρειάστηκαν, για να διαυγάσει πλήρως ο κερατοειδής. Η έλλειψη διαύγειας του κερατοειδή παρατηρήθηκε τις πρώτες μέρες μακροσκοπικά με ισχυρό πλάγιο φωτισμό. Σε όλα τα περιστατικά η μετεγχειρητική θόλωση του κερατοειδή αφορούσε δυσλειτουργία του ενδοθηλίου και όχι υπερτονία.

Αποτελέσματα

Η τεχνική «phaco-chop» παρουσίασε πλεονεκτήματα: η μέση αθροιστική διασπαρμένη ενέργεια (CDE) στην ομάδα «phaco-chop» ήταν 20 ± 11 , ενώ στην ομάδα «διαίρει και βασίλευε» ήταν 41 ± 15 . Στην ομάδα «phaco-chop», χρειάστηκαν περίπου 3 ημέρες για να διαυγάσει ο κερατοειδής, ενώ στην

Introduction

The aim of the study was to evaluate the advantages and disadvantages of two phacoemulsification studies: phaco-chop and divide-and-conquer.

Materials and methods

The clinical data were obtained from dogs with mature or hypermature cataracts undergoing phacoemulsification with one of the two phaco techniques. 83 cataract surgeries were performed in 78 dogs. The average age in both groups was 13 years. All surgeries involved geriatric cataracts while traumatic, diabetic, post inflammatory or other pathological cataracts were not included. The 39 surgeries were done with the phaco-chop technique while the 44 were done with the divide-and-conquer technique. In the end we compared among groups the CDE phaco (cumulated dissipated energy) during phacoemulsification and the time needed for corneal clearance. In all cases, postoperative corneal opacity was due to endothelial dysfunction and not due to intraocular hypertension.

Results

Phaco-chop technique was associated with several advantages: the average CDE in the phaco-chop group was 20 ± 11 while in the divide-and-conquer group was 41 ± 15 . In the phaco-chop group, corneal clearance was accomplished in approximately 3 days while in the divide and conquer group in 6 days.

ομάδα «διαίρει και βασίλευε» 6 μέρες.

Συμπεράσματα

Η χρήση της τεχνικής «phaco-chop» στη φακοθρυψία σκληρού καταρράκτη σε σκύλο χρησιμοποιεί λιγότερη ενέργεια από την τεχνική «διαίρει και βασίλευε». Επίσης, η διαύγηση του κερατοειδή έγινε νωρίτερα μετά την τεχνική «phaco-chop» σε σύγκριση με την τεχνική του «διαίρει και βασίλευε», που χρειάστηκε τον διπλάσιο χρόνο.

Conclusions

The phaco-chop technique has lower energy expenditure than divide-and-conquer. Also, corneal clearance was done earlier after phaco-chop technique.

Βιβλιογραφία / References

- Fernández-Muñoz E, Chávez-Romero Y, Rivero-Gómez R, Aridjis R, Gonzalez-Salinas R. Cumulative dissipated energy (CDE) in three phaco-fragmentation techniques for dense cataract removal. Clin Ophthalmol. 2023;17:2405–2412.
- Gimbel HV. Divide and conquer nucleofractis phacoemulsification: development and variations. Cataract Refract Surg. 1991;17(3):281–291.
- Park J, Yum HR, Kim MS, Harrison AR, Kim EC. Comparison of phaco-chop, divide-and-conquer, and stop-and-chop phaco techniques in microincision coaxial cataract surgery. J Cataract Refract Surg. 2013;39(10):1463–1469.
- Prasad M, Daigavane VS. A comparative study of central corneal thickness and endothelial cell density after phacoemulsification by "phaco-chop" and "divide and conquer" techniques. J Clin Diagn Res. 2020.
- Wong T, Hingorani M, Lee V. Phacoemulsification time and power requirements in phaco chop and divides and conquer nucleofractis techniques. Journal of Cataract and Refractive Surgery 2000; 26: 1374–1378.

Ελεύθερες Ανακοινώσεις: Οφθαλμολογία - Αναισθησιολογία

Χειρουργική εξαίρεση μάζας τρίτου βλεφάρου σε γάτα και αντικατάσταση του ελλείμματος με ελεύθερο μόσχευμα στοματικού βλεννογόνου

Μουζακίτης Η. Κτηνίατρος, MSc, Ελεύθερος επαγγελματίας, hm vets, Αθήνα | **Χαριτάκης Δ.** Κτηνίατρος, MSc, Ελεύθερος επαγγελματίας, hm vets, Αθήνα | **Χασκί Ν.** Κτηνίατρος, MSc, Ελεύθερος επαγγελματίας, hm vets, Αθήνα

Oral Communications: Ophthalmology - Anaesthesiology

Excision of a third eyelid mass in a cat and replacement of the surgical defect with free oral mucosal graft

Mouzakitis E. DVM, MSc, Free practitioner, hm vets, Athens | **Haritakis D.** DVM, MSc, Free practitioner, hm vets, Athens | **Haski N.** DVM, MSc, Free practitioner, hm vets, Athens

Εισαγωγή

Οι μάζες του τρίτου βλεφάρου σε γάτες απαντώνται σχετικά σπάνια στην κλινική πράξη. Στην παρούσα μελέτη περιγράφεται η χειρουργική αντιμετώπιση που αποσκοπούσε στην αποφυγή του ακρωτηριασμού ενός επικουρικού μορίου του οφθαλμού.

Κλινικό περιστατικό

Γάτα θηλυκή, στείρωμένη, φυλής DSH και ηλικίας έξι ετών προσκομίστηκε εξαιτίας της παρουσίας ευμεγέθους μάζας στον αριστερό οφθαλμό.

Κατά την κλινική εξέταση που πραγματοποιήθηκε υπό ηρέμηση, διαπιστώθηκε η παρουσία εξελκωμένης μάζας στην βλεφαρική επιφάνεια του τρίτου βλεφάρου και οροβλεννώδες οφθαλμικό έκκριμα. Η εκτροφή του τρίτου βλεφάρου και η επισκόπηση του επιπεφυκότα της βολβικής επιφάνειας ήταν χωρίς ευρήματα. Προκειμένου να διατηρηθεί ο δακρυϊκός αδένας και το έρεισμα στο κάτω βλέφαρο πραγματοποιήθηκε εκτομή της μάζας ολικού πάχους, με όρια ενός χιλιοστού περιμετρικά. Στη συνέχεια ελεύθερο μόσχευμα στοματικού βλεννογόνου από την έσω επιφάνεια του άνω χείλους της σύστοιχης πλευράς συρράφτηκε στο χειρουργικό έλλειμμα με πολύκλωνο ράμμα 8/0. Το τραύμα στη στοματική κοιλότητα αφέθηκε να κλείσει κατά δεύτερο σκοπό.

Introduction

In the present study the surgical management which aimed in the preservation of the third eyelid in a cat following local mass excision is described.

Clinical case

A six year old neutered female DSH cat was presented due to a mass on the left eye. Physical examination under general anaesthesia revealed an ulcerated mass on the anterior surface of the third eyelid. The conjunctiva on its posterior surface was unaffected. In order to preserve the lacrimal gland and the support to the lower eyelid the mass was excised full thickness, with 1 mm borders circumferentially. The defect created was covered with a free graft harvested from the oral mucosa of the upper lip. Trauma in the oral cavity was left to heal by secondary intention.

Results

Biopsy suggested an epithelial mass most consistent with squamous cell carcinoma. The cat was re-examined twenty five days after the surgery due to red eye and blepharospasm. A non infected corneal stromal ulcer was present on the medionasal cornea and any remaining sutures were removed. The graft seemed healthy. Two months after the cat was reexamined. Graft was viable and its place and

Αποτελέσματα

Η βιοψία ήταν συμβατή με ακανθοκυτταρικό καρκίνωμα. Η γάτα επανεξετάστηκε είκοσι πέντε ημέρες μετά εξαιτίας βλεφαρόσπασμου και ερυθρού οφθαλμού οπότε και διαπιστώθηκε ένα μη επιπλεγμένο έλκος στρώματος κερατοειδή. Το μόσχευμα φαινόταν υγιές και όποια ράμματα απέμειναν αφαιρέθηκαν. Δύο μήνες μετά η γάτα επανεξετάστηκε. Το μόσχευμα παρέμενε στη θέση του, το τραύμα στην στοματική κοιλότητα καθώς και το έλκος είχαν κλείσει. Έξι μήνες μετά το χειρουργείο ο κηδεμόνας ανέφερε ότι η γάτα δεν παρουσίαζε ενόχληση από τον οφθαλμό.

Συμπέρασμα

Η χρήση ελεύθερου μοσχεύματος από τη στοματική κοιλότητα πιθανά να επιτρέπει την διατήρηση της ανατομικής ακεραιότητας του τρίτου βλεφάρου σε περιπτώσεις χειρουργικής εξαίρεσης μαζών από αυτό.

the ulcer as well as the trauma in the oral cavity had healed. Six months after the surgery owner stated that the cat showed no signs of ocular discomfort.

Conclusion

Oral mucosal grafts may allow the anatomical preservation of the third eyelid in cats in cases of mass excision.

Βιβλιογραφία / References

- Kuhns EL (1977) Oral mucosal grafts for membrana nictitans replacement. Modern Veterinary Practice, 58(9), 768–771.
- Kuhns EL (1981) Reconstruction of canine membrane nictitans with an autograft. Modern Veterinary Practice, 62(9), 697–700.
- Mezzadri V, Crotti A, Nardi S & Barsotti G (2021) Surgical treatment of canine and feline descemetocelles, deep and perforated corneal ulcers with autologous buccal mucous membrane grafts. Veterinary Ophthalmology, 24(6), 599–609.
- Yippadit W, Watanangura A, Pencharee D & Sasaki N (2021) Buccal mucosal graft urethroplasty in male cats with traumatic complete urethral rupture. Journal American Veterinary Medical Association, 260(1), 56–53.

Νεοπλασίες ίριδας και ακτινωτού σώματος: αναφορά σε 8 περιστατικά

Ζηκοπούλου Ι. Κτηνίατρος, Μετεκπαιδευθείσα στο τμήμα Οφθαλμολογίας Κ.Ζ.Σ ΑΠΘ, Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική, Αγία Παρασκευή, Αθήνα
Λιαπής Ι. Κτηνίατρος, Cert. Ophthalmology, Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική, Αγία Παρασκευή, Αθήνα

Oral Communications: Ophthalmology - Anaesthesiology

Iris and ciliary body neoplasia: a retrospective study of 8 cases

Zikopoulou I. DVM, Internship in Ophthalmology Department, Companion Animal Clinic, Faculty of veterinary Medicine AUTH, Plakentia Veterinary Clinic, Agia Paraskevi, Athens | **Liapis I.** DVM, Cert. Ophthalmology, Plakentia Veterinary Clinic, Agia Paraskevi, Athens

Εισαγωγή

Το παρόν άρθρο αποτελεί αναφορά σε 8 κλινικά περιστατικά σκύλων που διαγνώστηκαν με νεοπλασία της ίριδας ή και του ακτινωτού σώματος στην Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική της Αγ. Παρασκευής Αττικής την περίοδο 2019 έως και 2024.

Στόχος

Η παρουσίαση των κλινικοεργαστηριακών ευρημάτων των ασθενών και της διαχείρισης των περιστατικών αυτών, με έμφαση στις δυνατότητες και επιλογές χειρουργικής αντιμετώπισης.

Μέθοδος

Εξετάστηκαν 8 σκύλοι ηλικίας μεταξύ 6 και 17 ετών που εμφάνιζαν ενδοβολβικό μόρφωμα άλλοτε μικρότερης και άλλοτε μεγαλύτερης έκτασης. Μετά από πλήρη έλεγχο των ασθενών για τυχόν μεταστάσεις ή συνυπάρχοντα νοσήματα με αιματολογικές και απεικονιστικές εξετάσεις και ανάλογα με τη θέση και το μέγεθος του μορφώματος επιλέχθηκε η αφαίρεση της μάζας σε 2 ασθενείς, είτε η εξεντέρωση του κόγχου στους υπόλοιπους και η αποστολή των ιστών για βιοψία.

Αποτελέσματα

2/8 σκύλους διαγνώστηκαν με μελανοκύττωμα της ίριδας, 3/8 με μελάνωμα, 1/8 με αδеноκαρκίνωμα, 1/8 με αδένωμα, ενώ 1/8 παρουσίαζε νεοπλασία

Introduction

The present article is a reference to 8 cases of dogs, diagnosed with iris or ciliary body neoplasia at Plakentia Veterinary Clinic during the period 2019 to 2024.

Objective

The presentation of clinical and laboratory findings of the patients, as well as the surgical management.

Methods

8 dogs aged between 6 and 17 years were examined. They all showed an intraocular mass of variable size. After checking the patients for possible metastases or concurrent diseases and considering the location and size of the tumor, removal of the mass in 2 patients or exenteration of the orbit was chosen and the tissues were sent for biopsy.

Results

2/8 dogs were diagnosed with melanocytoma, 3/8 with melanoma, 1/8 with adenocarcinoma, 1/10 with adenoma, while 1/8 presented an epithelial-type neoplasia, possibly adenoma. Preoperatively all patients were free of metastases. 2 patients were presented with cataract and 1 of them with uveitis in follow up examinations, 1 with pituitary gland neoplasia and 1 died from other causes.

επιθηλιακού τύπου, με πιθανότερη διάγνωση το αδένωμα. Προεγχειρητικά όλοι οι ασθενείς ήταν ελεύθεροι μεταστάσεων. Σε διαθέσιμο follow up 4 ασθενών, οι 2 εμφάνισαν μετεγχειρητικό καταρράκτη μετά την εκτομή του μορφώματος και 1 από αυτούς ραγοειδιτιδα, 1 εμφάνισε υποφυσιακό μόρφωμα που δεν διερευνήθηκε και 1 απεβίωσε από άλλα αίτια.

Συμπεράσματα

Οι νεοπλασίες της ίριδας εμφανίζονται συνηθέστερα σε υπερήλικες σκύλους και σπάνια μεθίστανται. Η μέθοδος αντιμετώπισής τους επιλέγεται ανάλογα με τη θέση τους, τη λειτουργικότητα του βολβού και τις πιθανές μεταστάσεις. Ο τύπος της νεοπλασίας διαγιγνώσκεται με ιστοπαθολογική εξέταση.

Conclusions

Iris neoplasms occur mostly in elderly dogs and rarely metastasize. The treatment method is chosen depending on their location, functionality of the eye and the possible metastases. Diagnosis is made by histopathological examination.

Βιβλιογραφία / References

- Hendrix DVH. Diseases and Surgery of the Canine Anterior Uvea (2013) In: Veterinary Ophthalmology, Kirk N. Gelatt 5th Ed John Wiley & Sons Publishing, Ames, Iowa, 1146-1198.
- Vilardo M., Moreira L.1, Ingeborg M et al (2022) Canine and feline uveal melanocytic tumours: Histologic and immunohistochemical characteristics of 32 cases Vet Med Sci May;8(3):1036-1048. doi: 10.1002/vms3.752. Epub 2022 Feb 5.

Ακανθοκυτταρικό καρκίνωμα Οφθαλμού Ίππου. Αναφορά σε 3 κλινικά περιστατικά

Ζόγκα Σ. Κτηνίατρος, Μεταπτυχιακή φοιτήτρια Χειρουργικής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Α.Π.Θ.
Τουτουδάκη Ζ. Κτηνίατρος, Υποψήφια διδάκτορας Τμήματος Κτηνιατρικής, ΑΠΘ | **Παπαδοπούλου Θ.** Κτηνίατρος, Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Α.Π.Θ. | **Κακοσίμος Λ.** Κτηνίατρος, Υποψήφιος Διδάκτορας, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Α.Π.Θ. | **Στυλιανάκη Ι.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Επίκουρη Καθηγήτρια, Εργαστήριο Παθολογικής Ανατομικής, Τμήμα Κτηνιατρικής, Α.Π.Θ.
Ζαμπούλη Δ. Α. Κτηνίατρος, Επίκουρη καθηγήτρια, Τμήμα Ιπποειδών, Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Α.Π.Θ. | **Θώμας Α. Λ.** Κτηνίατρος Επίκουρος Καθηγητής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Α.Π.Θ. | **Σαρρής Π.** Κτηνίατρος, MSc, EyeVetSurgery, Αθήνα | **Διακάκης Ν.** Κτηνίατρος, Καθηγητής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Α.Π.Θ.
Κομνηνού Α. Κτηνίατρος, Καθηγήτρια, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Α.Π.Θ.

Oral Communications: Ophthalmology - Anaesthesiology

Squamous cell carcinoma of the eye in horses. A report of 3 clinical cases

Zogka S. DVM, MSc student, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece
Toutoudaki Z. DVM, PhD Candidate, Department of veterinary Studies, AUTH | **Papadopoulou Th.** DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece | **Kakosimos L.** DVM, PhD Candidate, School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece | **Stylianaki I.** DVM, Assistant Professor, Laboratory of Pathology, School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece
Zambouli D. E. DVM, Assistant Professor, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece | **Thomas A. L.** DVM, PhD, Assistant professor, School of Veterinary Medicine, AUTH | **Sarris P.** Κτηνίατρος, MSc, EyeVetSurgery, Αθήνα | **Diakakis N.** DVM, Professor, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece | **Komnenou A.** DVM, Professor, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Εισαγωγή

Το ακανθοκυτταρικό καρκίνωμα (SCC) αποτελεί το συχνότερο τύπο νεοπλασίας οφθαλμού στον ίππο. Εντοπίζεται συνήθως στα βλέφαρα, στη νηκτική μεμβράνη και στον κερατοειδή. Εκδηλώνεται συχνά σε φυλές με έλλειψη/μειωμένη χρωστική στο δέρμα. Η έγκαιρη χειρουργική εξαίρεση του νεοπλασμάτος αποτελεί την κύρια αντιμετώπιση. Στην εργασία αυτή παρουσιάζονται τρία περιστατικά SCC οφθαλμού ίππου.

Υλικά και μέθοδοι

Τρεις ίπποι, ηλικίας 1,15 και 20 ετών, δύο φυλής Rocky Mountain και ένας Haflingers, ένας θηλυκός και δύο αρσενικοί, προσκομίστηκαν με ιστορικό μάζας στον αριστερό οφθαλμό. Κατά την οφθαλμολογική εξέταση των τριών ίππων διαπιστώθηκε οροβλεννώδες οφθαλμικό έκκριμα, βλεφαρόσπα-

Introduction

Squamous cell carcinoma (SCC) is the most common type of ocular neoplasia in horses. It usually affects the eyelids, the nictitating membrane, and the cornea. Surgical excision and radiation therapy of the area is the treatment of choice, while other treatment options include cryotherapy, local chemotherapy and photodynamic therapy. In this report, three cases of equine ocular SCC are presented.

Materials and methods

Three horses, aged 1, 15, 20 years old, two Rocky Mountain, one Haflinger, one female and two males were presented with a history of a gradually developing ocular mass. The ophthalmic examination revealed serous ocular discharge, blepharospasm, eyelid oedema, corneal ulcer, and a reddish lobu-

σμος, οίδημα βλεφάρων, έλκος κερατοειδούς, και μάζα υπεργεμμένη, λοβιώδους σύστασης και ερυθρού χρώματος στον κάτω βολβικό επιπεφυκότα του οφθαλμού, οποία επεκτείνονταν στην επιφάνεια του κερατοειδούς. Η ιστοπαθολογική εξέταση ιστοτεμαχίων από τις μάζες ήταν συμβατή με SCC. Πραγματοποιήθηκε χειρουργική εξαίρεση της μάζας από τον επιπεφυκότα και τον κερατοειδή με εν τω βάθει κερατεκτομή. Μετεγχειρητικά χορηγήθηκαν τοπικά αντιβιοτικά μέσω καθετήρα στον άνω θόλο του επιπεφυκότα για 20 ημέρες. Συστήθηκε η τοπική χορήγηση αλοιφής κυκλοσπορίνης 4% + τομπραμυκίνης, γαληνικού σκευάσματος, για ένα μήνα, και στη συνέχεια αλοιφής κυκλοσπορίνης 4% γαληνικού σκευάσματος και αποφυγή έκθεσης στην ηλιακή ακτινοβολία με εφαρμογή προστατευτικών γυαλιών με φίλτρο κατά της UV. Η ακτινοθεραπεία δεν ήταν εφικτή.

Αποτελέσματα

Σε δύο ζώα δεν παρατηρήθηκαν υποτροπές στα επόμενα 2 χρόνια. Στο τρίτο διαπιστώθηκε υποτροπή του νεοπλάσματος στο ίδιο σημείο και πραγματοποιήθηκε χειρουργική εξαίρεση εκ νέου και χορήγηση της ίδιας αγωγής. Έξι μήνες μετά δεν έχει αναφερθεί υποτροπή.

Συμπεράσματα

Η τοπική χορήγηση κυκλοσπορίνης, αν και δεν αναφέρεται ως μετεγχειρητική θεραπεία για την αντιμετώπιση του SCC οφθαλμού ίππου, έδειξε καλά αποτελέσματα. Η εφαρμογή της σε συνδυασμό με την χειρουργική εξαίρεση του νεοπλάσματος, μπορεί να αποτελέσει θεραπευτική επιλογή σε περιπτώσεις αδυναμίας εφαρμογής άλλης αγωγής.

lar mass that involved the lower eyelid conjunctiva and the cornea. Histopathologic examination was compatible with SCC. Surgical excision and deep keratectomy were performed. Postoperatively, local antibiotics were administered via subpalpebral lavage system (SPL) for 20 days. Topical eye administration of cyclosporine ointment 4% + tobramycin extemporaneous preparation, for one month, followed by cyclosporine ointment 4% extemporaneous preparation for 2 months was recommended, while radiation therapy was not feasible.

Results

Complete resolution of the tumors was observed in two animals. In the third one, the tumor relapsed, and a surgery was performed, followed by the same therapeutic approach.

Conclusions

Cyclosporine topical, although not reported as a combination therapy after surgical excision of the SCC ocular tumor in horses, showed good results. It could be an alternative treatment in cases, where no other therapeutic options are available.

Βιβλιογραφία / References

- Knickelbein, K. E., Lassaline, M. E. & Bellone, R. R. (2018) Limbal squamous cell carcinoma in a Rocky Mountain Horse: Case report and investigation of genetic contribution. *Veterinary Ophthalmology*.
- Sykora, S. & Brandt, S., (2017) Papillomavirus infection and squamous cell carcinoma in horses. *The Veterinary Journal*.
- Gearhart, P. M., Steficek, B. A. & Petersen-Jones, S. M., (2007) Hemangiosarcoma and squamous cell carcinoma in the third eyelid of a horse. *Veterinary Ophthalmology*, 10(2), pp. 121–126.
- Chen, L., Bellone, R. R., Wang, Y., Singer-Berk, M., Sugawara, K., Ford, J. M. & Artandi, S. E. (2021) A novel DDB2 mutation causes defective recognition of UV-induced DNA damages and prevalent equine squamous cell carcinoma. *DNA Repair*, 97, p. 103022.
- Knickelbein, K. E., Lassaline, M. E., Singer-Berk, M., Reilly, C. M., Clode, A. B., Famula, T. R. et al. (2019) A missense mutation in damage-specific DNA binding protein 2 is a genetic risk factor for ocular squamous cell carcinoma in Belgian horses. *Equine Veterinary Journal*.

Dental Skeletal Retinal Anomaly σε σκύλους φυλής Cane Corso Italiano- αναφορά σε 4 κλινικά περιστατικά

Ζηκοπούλου Ι. Κτηνίατρος, Μετεκπαιδευθείσα στο Τμήμα Οφθαλμολογίας, Μονάδα Χειρουργικής-Μαιευτικής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, ΑΠΘ, Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική, Αγία Παρασκευή, Αθήνα | **Θώμας Α.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας Επίκουρος Καθηγητής Χειρουργικής Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Οφθαλμολογίας, Μονάδα Χειρουργικής-Μαιευτικής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, ΑΠΘ | **Κακοσίμος Λ.** Κτηνίατρος, Μετεκπαιδευθείς και Υποψήφιος Διδάκτορας, Τμήμα Οφθαλμολογίας, Μονάδα Χειρουργικής-Μαιευτικής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, ΑΠΘ | **Λάμπρου Μ.** Κτηνίατρος, MRCVS, Veterinary Corner Πάρου | **Λιαπής Ι.** Κτηνίατρος, Cert. Ophthalmology, Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική, Αγία Παρασκευή Αθήνα | **Κομνηνού Α.** Κτηνίατρος, Καθηγήτρια Χειρουργικής-Συγκριτικής Οφθαλμολογίας- Ιατρικής Εξωτικών και Άγριων Ζώων, Τμήμα Οφθαλμολογίας, Μονάδα Χειρουργικής- Μαιευτικής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, ΑΠΘ

Oral Communications: Ophthalmology - Anaesthesiology

Dental Skeletal Retinal Anomaly in Cane Corso Italiano dogs: a retrospective study of 4 clinical cases

Zikopoulou I. DVM, Internship in Ophthalmology Department, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Plakentia Veterinary Clinic, Agia Paraskevi, Athens | **Thomas A.** DVM, MBA, PhD, Assistant Professor of Companion Animal Surgery, Ophthalmology Unit, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki | **Kakosimos L.** DVM, Internship and PhD candidate, Ophthalmology Unit, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki | **Lamprou M.** DVM, MRCVS, Veterinary Corner, Paros | **Liapis I.** DVM, Cert. Ophthalmology, Plakentia Veterinary Clinic, Agia Paraskevi, Athens | **Komnenou A.** DVM, PhD, Professor of Surgery-Comparative Ophthalmology-Exotic and Wildlife Animal Medicine, Ophthalmology Unit, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki

Εισαγωγή

Το σύνδρομο Dental Skeletal Retinal Anomaly (DSRA) είναι ένα γενετικό νόσημα της φυλής Cane Corso Italiano οφειλόμενο σε μετάλλαξη του γονιδίου MIA3, με αυτοσωμικό υπολειπόμενο χαρακτήρα. Τα συμπτώματα περιλαμβάνουν αλλοιώσεις στα οστά, στα δόντια, προσδευτική ατροφία του αμφιβληστροειδή και εμφανίζονται σε νεαρές ηλικίες. Για την τελική διάγνωση απαιτείται γενετικός έλεγχος και ανεύρεση του υπεύθυνου γονιδίου. Η εργασία αυτή αποτελεί αναφορά σε 4 περιστατικά σκύλων της συγκεκριμένης φυλής, με κλινική εικόνα συμβατή με το σύνδρομο DSRA.

Κατά τη διάρκεια δώδεκα συνεχόμενων ετών (2006-2018), 108 σκύλοι υποβλήθηκαν σε ΕΚΑΜ για διάφορες αιτίες, στην Κλινική Ζώων Συντροφιάς του Τμήματος Κτηνιατρικής Α.Π.Θ.

Τα κριτήρια ένταξης των ζώων στη μελέτη ήταν τα ακόλουθα: α) καλή γενική κατάσταση, β) η χωλότητα οφειλόταν μόνο στο νόσημα του ισχίου που οδήγησε στην ΕΚΑΜ γ) τα υπόλοιπα άκρα δεν παρουσίαζαν χωλότητα ≥ 2 βαθμού και τέλος δ) υπήρ-

Introduction

Dental Skeletal Retinal Anomaly (DSRA) is a genetic disease of the Cane Corso Italiano breed caused by a MIA3 gene mutation, with an autosomal recessive character. Symptoms include bone and tooth lesions, progressive retinal atrophy and appear from a young age. For definitive diagnosis, genetic testing is required. This is a report on 4 cases, clinically compatible with DSRA.

Materials and methods

Between 2020 and 2024, four Cane Corso Italiano dogs, 8 months to 4 years old, were examined due to vision impairment. Three at Companion Animal Clinic of Aristotle University of Thessaloniki and one at Plakentia Veterinary Clinic.

All animals were related and bred in the same facility. Three of them had retinal atrophy, while one had bilateral cataract. Due to coexisting dental and skeletal lesions, imaging was performed in all patients, which revealed incomplete osteogenesis and odontogenesis. As ophthalmoscopy is not

χε δυνατότητα μετεγχειρητικής παρακολούθησης ή επικοινωνίας με τον ιδιοκτήτη του ζώου για διάστημα ≥ 1 έτους από την ημέρα διενέργειας της ΕΚΑΜ.

Υλικά -Μέθοδος

Την περίοδο 2020 έως 2024, εξετάστηκαν 4 σκύλοι φυλής Cane Corso Italiano ηλικίας 8 μηνών, 1 έτους, 1,5 έτους και 4 ετών, λόγω σοβαρής διαταραχής της όρασης, 3 στην Κλινική Ζώων Συντροφιάς Α.Π.Θ. και ένας στη Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική. Αξιοσημείωτο είναι ότι οι ασθενείς προέρχονταν από την ίδια εκτροφή σκύλων και από κοινούς προγόνους. Από την οφθαλμολογική εξέταση διαπιστώθηκε ότι 3 παρουσίαζαν σοβαρή ατροφία αμφιβληστροειδούς, ενώ ο τέταρτος ώριμο αμφοτερόπλευρο καταρράκτη. Λόγω συνυπαρχόντων οδοντικών και σκελετικών αλλοιώσεων, δηλαδή διαβρωμένων, αποχρωματισμένων δοντιών και μειωμένη σωματική ανάπτυξη, έγινε απεικονιστικός έλεγχος με ακτινογραφήματα ή αξονική τομογραφία σε όλους τους ασθενείς όπου διαπιστώθηκε ατελής οστεογένεση και οδοντογένεση. Σε ασθενείς με ώριμο καταρράκτη είναι αδύνατη η οφθαλμοσκόπηση, οπότε στον τέταρτο πραγματοποιήθηκε ηλεκτροαμφιβληστροειδογραφημα, που ανέδειξε ατροφία αμφιβληστροειδούς. Κανένας από τους ασθενείς δεν υποβλήθηκε σε γενετικό έλεγχο.

Αποτελέσματα

Ο συνδυασμός των οφθαλμολογικών, οδοντικών και σκελετικών αλλοιώσεων ήταν συμβατές με το σύνδρομο DSRA.

Συμπεράσματα

Οι νεαροί σκύλοι Cane Corso Italiano συστήνεται να υποβάλλονται σε γενετικό έλεγχο και όσοι φέρουν το μεταλλαγμένο γονίδιο συνίσταται να απομακρύνονται από την αναπαραγωγή.

possible to perform in eyes with mature cataract, the fourth animal underwent electroretinography, which revealed retinal atrophy. No genetic testing was performed.

Results

The combination of ophthalmological, dental and skeletal lesions were compatible with DSRA.

Conclusions

Young Cane Corso Italiano dogs should undergo genetic testing and those carrying the mutated gene should be excluded from breeding.

Βιβλιογραφία / References

- Korec, E (2022) The First Confirmed Case of Dental-Skeletal- Retinal-Anomaly (DSRA) in the Cane Corso Italiano Dog Breed in the Czech Republic. Approaches in Poultry, Dairy & Veterinary Sciences 8(5), 846–848.
- Christen M, Booi-Vrieling H, Oksa-Minalto J, de Vries C, Kehl A, Jagannathan V, Leeb T (2021) MIA3 Splice Defect in Cane Corso Dogs with Dental-Skeletal-Retinal Anomaly (DSRA). Genes 12(10), 1497–1497.

Η επίδραση της μαροπιτάντης στη διεγχειρητική αλγαισθησία και στις διεγχειρητικές απαιτήσεις σε εισπνεόμενα αναισθητικά: 4 κλινικά περιστατικά

Μαυρογένη Δ. DVM, Βοηθός αναισθησιολογίας, VetAgro Sup, Campus vétérinaire de Lyon, 69280 Marcy-l'Etoile

Oral Communications: Ophthalmology - Anaesthesiology

The effect of maropitant on intraoperative nociception and inhalation anaesthetic requirements: 4 clinical cases

Mavrogeni D. DVM, Anaesthesia assistant in VetAgro Sup, Campus vétérinaire de Lyon, 69280 Marcy-l'Etoile

Εισαγωγή

Ο κύριος στόχος της παρουσίασης είναι η συζήτηση της επίδρασης της μαροπιτάντης στις διεγχειρητικές απαιτήσεις σε εισπνεόμενα αναισθητικά και στην διεγχειρητική αναλγησία, μέσα από 4 περιστατικά που προσκομίστηκαν στην κλινική ζώων συντροφιάς του Πανεπιστημίου Κτηνιατρικής της Λυών (Vetagro Sup). Η μαροπιτάντη, που κυρίως, χρησιμοποιείται για την αντιεμετική της δράση σε σκύλους και γάτες, είναι ένας εκλεκτικός ανταγωνιστής του υποδοχέα νευροκινίνης 1 (NK1), που εμποδίζει την ενεργοποίησή του αναστέλλοντας τη σύνδεση της ουσίας P με αυτόν τον υποδοχέα [1]. Πρόσφατες μελέτες δείχνουν όλο ένα και περισσότερο, τις ιδιότητες της στη σπλαγχνική αναλγησία και στην μείωση της ελάχιστης κυψελιδικής συγκέντρωσης (MAC) των εισπνεόμενων αναισθητικών.

Κλινικά περιστατικά και αποτελέσματα

Δύο υδροκέφαλοι σκύλοι και δύο γάτες με εύρεση εντερικού ξένου σώματος, προσκομίστηκαν στη μονάδα χειρουργικής του Πανεπιστημίου Κτηνιατρικής της Λυών, για τα αντίστοιχα χειρουργεία, τοποθέτησης βαλβίδας κοιλιοπεριτοναϊκής παροχέτευσης και εντεροτομής. Η μαροπιτάντη χορηγήθηκε στάγδην σε δοσολογία 50-100μg/kg/h στα 4 χειρουργεία. Σε αυτά τοποθέτησης βαλβίδας, η μαροπιτάντη χρησιμοποιήθηκε για την

Introduction

The primary objective of the presentation will be to discuss the effect of maropitant on intraoperative nociception and intraoperative inhalation anaesthetic requirements, through 4 churgical cases, admitted in Vetagro Sup. Maropitant, which is mainly used for its antiemetic effect in dogs and cats, is a selective antagonist of the neurokinin 1 receptor (NK1), that prevents his activation, by inhibiting the binding of substance P [1]. Recent studies show its effects in visceral analgesia and in reduction of minimum alveolar concentration (MAC) of inhaled anaesthetics.

Clinical cases and results

Two hydrocephalic dogs and two cats with intestinal foreign bodies were presented to the surgical unit for: ventriculoperitoneal shunt placement and enterotomy surgeries, respectively. A CRI of Maropitant at 50-100 μg/kg/h, was administered, in all surgeries. In the shunt placement procedures, maropitant was used successfully to reduce the MAC of inhaled anaesthetics. In the enterotomy procedures, maropitant was used as part of multimodal analgesia, replacing the more commonly used in CRI analgesics. Additional intraoperative analgesia, was required in none of these surgeries.

Conclusions

With minimum side effects, maropitant may ap-

μείωση του MAC των εισπνεόμενων αναισθητικών, η οποία και παρατηρήθηκε επιτυχώς. Σε αυτά εντεροτομής, η χρήση μαροπιτάντης έγινε στο πλαίσιο της πολυτροπικής αναλγησίας, αντικαθιστώντας τα συνηθέστερα χρησιμοποιούμενα στάγνδην αναλγητικά (λιδοκαΐνη, φεντανύλη). Σε κανένα από τα αυτά δεν υπήρξε η ανάγκη για επιπρόσθετη διεγχειρητική αναλγησία.

Συμπεράσματα

Με ελάχιστες ανεπιθύμητες ενέργειες, η μαροπιτάντη φαίνεται ότι μπορεί να είναι μια ενδιαφέρουσα εναλλακτική αναλγητική επιλογή αντί της λιδοκαΐνης (ιδιαίτερα στις γάτες, στις οποίες αντενδείκνυται), ή πρόσθετη στις επιμέρους αναλγητικές ουσίες, η οποία ταυτόχρονα μπορεί να συμβάλλει στη διεγχειρητική μείωση της ελάχιστης κυψελιδικής συγκέντρωσης των εισπνεόμενων αναισθητικών. Περαιτέρω μελέτες θεωρούνται απαραίτητες για την εξαγωγή καταληκτικών συμπερασμάτων.

pear to be an interesting alternative analgesic option to lidocaine (especially for cats), or supplement to other analgesic molecules, which at the same time can contribute to the reduction of the inhaled anesthetics minimum alveolar concentration. Further research is certainly required.

Βιβλιογραφία / References

- DE LA PUENTE-REDONDO, V., TINGLEY, F.D., SCHNEIDER, R.P. and HICKMAN, M.A. (2007) The neurokinin-1 antagonist activity of maropitant, an antiemetic drug for dogs, in a gerbil model. *Journal of Veterinary Pharmacology and Therapeutics*, 30(4), pp.281–287. doi:<https://doi.org/10.1111/j.1365-2885.2007.00847.x>.

Αντιμετώπιση της γλωσσικής μετατόπισης των κυνοδόντων της κάτω γνάθου με τη χρήση διαφορετικών ορθοδοντικών συσκευών σε γιγαντόσωμο σκύλο

Λωρίδα Ο. Κτηνίατρος, Υποψήφια Διδάκτορας, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη, Ελλάδα | **Παπαδημητρίου Σ.** Κτηνίατρος, Οδοντίατρος, Διδάκτορας, Καθηγητής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη, Ελλάδα

Oral Communications: Maxillofacial Surgery

Treatment of lingual displacement of mandibular canines using different orthodontic appliances in a giant dog

Lorida O. DVM, PhD candidate, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece
Papadimitriou S. DVM, DDS, PhD, Professor of Veterinary Dentistry, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Εισαγωγή

Η γλωσσική μετατόπιση των μόνιμων κυνοδόντων της κάτω γνάθου αποτελεί μια αρκετά συχνή ορθοδοντική διαταραχή στον σκύλο. Αυτή μπορεί να προκαλέσει δυσφαγία, σιελόρροια ή και έντονη δυσφορία του ζώου, λόγω του τραυματισμού των ούλων της άνω γνάθου ή/και του βλεννογόνου της σκληρής υπερώας. Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι η παρουσίαση της διαχείρισης ενός περιστατικού σκύλου με γλωσσική μετατόπιση των κυνοδόντων της κάτω γνάθου.

Κλινικό περιστατικό

Στην Κλινική προσκομίστηκε αρσενικός ακέραιος σκύλος φυλής Κεντρικής Ασίας, ηλικίας 16 μηνών και βάρους 64 κιλών, με έντονη δυσφαγία και σιελόρροια. Η κλινική εξέταση αποκάλυψε γλωσσική μετατόπιση των κυνοδόντων της κάτω γνάθου, η οποία προκαλούσε πολύ επώδυνο τραυματισμό του βλεννογόνου της σκληρής υπερώας στην δεξιά πλευρά. Αποφασίστηκε η τοποθέτηση κεκλιμένου επιπέδου αυτοπολυμεριζόμενης ακρυλικής ρητίνης στα δόντια της άνω γνάθου. Ενώ παρατηρούνταν σημαντική πρόοδος στη μετακίνηση των δύο κάτω κυνοδόντων, 16 ημέρες αργότερα το κεκλιμένο επίπεδο καταστράφηκε. Επανατοποθετήθηκε, αλλά καταστράφηκε και πάλι 7 ημέρες αργότερα.

Introduction

Lingual displacement of mandibular canines is a common orthodontic issue in dogs, causing dysphagia, salivation, or discomfort due to injury to maxillary gingiva or hard palate mucosa. The aim of this presentation is to present the management of a case of a dog with lingual displacement of the mandibular canines.

Clinical case

A 16-month-old, 64 kg Central Asian male dog presented with severe dysphagia and salivation. Examination revealed lingual displacement of mandibular canines, causing painful hard palate injury. An inclined plane of bis-acrylic resin was placed but failed twice due to destruction. Significant progress was observed in the movement of the two lower canines, and a metal inclined plane was placed for durability. Fifteen days later, severe abrasion and pulp exposure were noted, requiring vital pulp treatment and crown amputation of both canines.

Results

The dog ate normally from day one, and three years later, it showed no signs of discomfort or on-

Λόγω της πολύ μεγαλύτερης ανθεκτικότητάς του, αποφασίστηκε και τοποθετήθηκε μεταλλικό κεκλιμένο επίπεδο. Δεκαπέντε ημέρες αργότερα, διαπιστώθηκε έντονη αποτριβή των κυνοδόντων της κάτω γνάθου και αποκάλυψη του πολφού. Τελικά πραγματοποιήθηκε ζωτική θεραπεία του πολφού και αποκοπή τμήματος της μύλης και στους δύο κάτω κυνόδοντες.

Αποτελέσματα

Ο σκύλος συνέχισε να τρώει φυσιολογικά από την πρώτη μέρα, και τρία χρονιά αργότερα δεν παρουσιάζει κανένα σημείο ενόχλησης ή πόνου.

Συμπεράσματα

Οι ορθοδοντικές τεχνικές που εφαρμόζονται με μεγάλη επιτυχία στους μικρόσωμους σκύλους δεν είναι πάντα κατάλληλες για ενήλικες σκύλους μεγαλόσωμων φυλών, λόγω μεγάλου μήκους της ήδη διαπλασμένης ρίζας των δοντιών.

going pain.

Conclusions

Orthodontic techniques effective for small dogs may not suit large adult breeds, primarily due to the long roots of fully erupted teeth.

Βιβλιογραφία / References

- Bannon K, Baker L (2008) Cast metal bilateral telescoping inclined plane for malocclusion in a dog. J Vet Dent 25, 250–258.
- Furman R, Niemiec B (2013) Variation in acrylic inclined plane application. J Vet Dent 30, 161–166.
- Surgeon TW (2005) Fundamentals of small animal orthodontics. Vet Clin North Am Small Anim Pract 35, 869–vi.

Υποτροπή αδυναμίας διάνοιξης της κάτω γνάθου μετά από τμηματική γναθεκτομή, σε νεαρό σκύλο

Νικήτα Γ.Ε. Κτηνίατρος, Μετεκπαιδευόμενη, Οδοντιατρικό Τμήμα, Μονάδα Χειρουργικής Μαιευτικής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Τσιτσιμπίκου Α.** Κτηνίατρος, Μεταπτυχιακή φοιτήτρια, Μονάδα Χειρουργικής-Μαιευτικής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο | **Λωρίδα Ο.** Κτηνίατρος, Υποψήφια Διδάκτορας, Μονάδα Χειρουργικής-Μαιευτικής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Πατσίκας Μ.Ν.** Κτηνίατρος, Ιατρός, Διδάκτορας, Καθηγητής Εργαστήριο Απεικονιστικής Διαγνωστικής, Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Παπαδημητρίου Σ.** Κτηνίατρος, Οδοντίατρος, Διδάκτορας, Καθηγητής, Μονάδα Χειρουργικής Μαιευτικής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

Oral Communications: Maxillofacial Surgery

Recurrence of locked jaw syndrome after partial mandibulectomy in a young dog

Nikita G. E. DVM, Intern, Surgery and Obstetrics Unit, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki | **Tsitsimpikou A.** DVM, Postgraduate Student, Surgery and Obstetrics Unit, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece | **Lorida O.** DVM, PhD Candidate, Surgery and Obstetrics Unit, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece | **Patsikas M.N.** DVM, MD, PhD, DECVDI, Professor, Surgery and Obstetrics Unit, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece | **Papadimitriou S.** DVM, DDS, PhD, Professor, Surgery and Obstetrics Unit, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Εισαγωγή

Η αδυναμία διάνοιξης της κάτω γνάθου συχνά προκαλείται λόγω ανώμαλης πώρωσης στο οπίσθιο τμήμα της. Η κονδυλεκτομή ή η οστεκτομή αποτελούν τη θεραπεία εκλογής και η πρόγνωση είναι ευνοϊκή.

Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι η παρουσίαση ενός περιστατικού υποτροπής μετά από τμηματική γναθεκτομή και τοποθέτηση Platelet-Rich Fibrin (PRF).

Κλινικό περιστατικό

Στην Κλινική προσκομίστηκε σκύλος, μιγάς, θηλυκός ακέραιος, 3 ετών, με αδυναμία διάνοιξης της κάτω γνάθου, ο οποίος διατρεφόταν αποκλειστικά με μαλακή τροφή. Στο ζώο πραγματοποιήθηκε υπολογιστική τομογραφία, στην οποία διαπιστώθηκε παλαιό κάταγμα στο ζυγωματικό τόξο και εκτεταμένος πώρος μεταξύ κορωνοειδούς απόφυσης και ζυγωματικού τόξου. Αποφασίστηκε τμηματική γναθεκτομή μήκους 51,1 mm, από τον 1^ο γομ-

Introduction

The inability to open the mandible often occurs due to anomalous callus formation between unstabilized fracture edges. Condylectomy or ostectomy is the treatment of choice and the prognosis is favorable. The aim of this study is to present a case of recurrence after segmental mandibulectomy and Platelet-Rich Fibrin (PRF) placement.

Clinical case

A mixed breed 3-year-old female dog, with inability to open the mandible referred to the Clinic. Computed tomography revealed an extensive callus between the coronoid process and the zygomatic arch. A partial mandibulectomy was performed extending from the 1st molar to the angle of the mandible and PRF was placed to accelerate soft tissue healing. Six months later, the animal relapsed and intraoral radiographs showed a new callus formation in the area. Subsequently, a smaller partial mandibulectomy was performed, to the 3rd premolar.

φίο μέχρι τη γωνία της κάτω γνάθου.

Στο έλλειμμα τοποθετήθηκε PRF, ώστε να επιταχυνθεί η επούλωση των μαλακών ιστών. Έξι μήνες μετά το ζώο υποτροπίασε και στις ενδοστοματικές ακτινογραφίες παρατηρήθηκε νέος πώρος στην περιοχή της γναθεκτομής. Πραγματοποιήθηκε εκ νέου τμηματική γναθεκτομή μικρότερης έκτασης, μήκους 39 mm, μέχρι το ύψος και του 3^{ου} προγομφίου της κάτω γνάθου.

Αποτελέσματα

Το ζώο από την πρώτη μετεγχειρητική ημέρα έφαγε κανονικά μαλακή τροφή, ενώ δυο εβδομάδες αργότερα και ξηρά τροφή. Τρεις μήνες μετά, ο σκύλος παραμένει κλινικά υγιής με ικανοποιητικό εύρος διάνοιξης της γνάθου.

Συμπεράσματα

Η αδυναμία διάνοιξης της κάτω γνάθου εξελίσσεται σταδιακά και δημιουργεί βαριά λειτουργικά προβλήματα στο ζώο. Η κονδυλεκτομή ή η τμηματική γναθεκτομή αποτελούν τις θεραπείες εκλογής. Το PRF ενισχύει την ιστική αναγέννηση, αλλά πρέπει να αποφεύγεται η χρήση του σε ανάλογα περιστατικά, καθώς υπάρχει κίνδυνος δημιουργίας πώρου και υποτροπής.

Results

Three months later, the dog remains clinically healthy with a satisfactory range of jaw opening.

Conclusions

Failure to open the mandible progresses gradually and condylectomy or mandibulectomy are the treatments of choice. PRF enhances tissue regeneration due to the growth factors it contains, but seems it shouldn't be used in such cases due to the risk of callus formation and recurrence.

Βιβλιογραφία / References

- Nadine Fiani (2023) Case report: spontaneous mandibular body regeneration following unilateral, subtotal mandibulectomy in a 3 month old French Bulldog, Front. Vet. Sci 2023.
- Yanmin Zhou (2024) Platelet-rich fibrin as an autologous biomaterial for bone regeneration: mechanisms, application, optimization, Front. Bioenergy Biotechnology 2024.
- Mathew Gatineau (2008) Locked jaw syndrome in Dogs and Cats: 37 cases (1998-2005), Journal of Veterinary Dentistry Volume 25 Issue 1 2008.
- Bsava (2018) Mandibulectomy in Manual of Canine and Feline Dentistry and Oral Surgery 4th edition 2018.
- Hoelzler MG et al (2001) Partial mandibulectomy as the treatment of a comminuted mandibular fracture in a dog, Can. Vet. J. 2001.

Εξαγωγή γομφίου της άνω γνάθου ίππου μετά από κάταγμα αυτού

Ζαμπούλη Δ.Α. Κτηνίατρος, Επίκουρος καθηγήτρια, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη | **Τουτουδάκη Ζ.** Κτηνίατρος, Υποψήφια Διδάκτορας, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη | **Λωρίδα Ο.** Κτηνίατρος, Υποψήφιος διδάκτορας, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη | **Παπαδημητρίου Σ.** Κτηνίατρος, Οδοντίατρος, Καθηγητής, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη | **Διακάκης Ν.** Κτηνίατρος, Καθηγητής, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη

Oral Communications: Maxillofacial Surgery

Extraction of fractured maxillary tooth

Zamboulis D.E. DVM, Assistant professor, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, A.U.Th., Thessaloniki
Toutoudaki Z. DVM, PhD candidate, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, A.U.Th., Thessaloniki
Lorida O. DVM, PhD candidate, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece
Papadimitriou S. DVM, DDS, Professor, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, A.U.Th., Thessaloniki
Diakakis N. DVM, Professor, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, A.U.Th., Thessaloniki

Εισαγωγή

Τα κατάγματα των γομφίων στα ιπποειδή προκαλούνται λόγω των μεγάλων δυνάμεων που αναπτύσσονται κατά τη μάσηση και σε αυτά προδιαθέτουν παθολογικές καταστάσεις όπως η τερηδόνα και οι ρωγμές της μασητικής επιφάνειας.

Κλινικό περιστατικό

Ίππος, εκτομίας, 14 ετών, με ιστορικό κατάγματος δοντιού και κατά φύση μάσηση προσκομίστηκε στην κλινική. Μετά από οδοντιατρική εξέταση, διαπιστώθηκε τερηδονισμός και κάταγμα του 1ου άνω δεξιού γομφίου (109), με αποτέλεσμα την απώλεια της μύλης. Με βάση τα παραπάνω αποφασίστηκε η εξαγωγή του δοντιού υπό γενική αναισθησία.

Κατά την εξαγωγή χρησιμοποιήθηκε συνδεσμοτόμος για την αποκοπή του περιοδοντικού συνδέσμου και ακολούθως μοχλοί εξακτικής διαφορετικής διαμέτρου. Λόγω της απώλειας της μύλης και της αδυναμίας ικανοποιητικής πρόσβασης στο δόντι αποφασίστηκε η παρειοτομή, ώστε να ολοκληρωθεί η εξαγωγή με τους μοχλούς και τελικά τη χρήση οδοντάγρας. Αφού αφαιρέθηκε ο γομφίος τοποθετήθηκε πολυμερές στο οδοντικό φατνίο και ακολούθησε συρραφή της παρειάς σε τέσσερα στρώματα.

Introduction

Fractures of cheek teeth can be caused by normal high masticatory forces but more often are secondary to pre-existing pathology such as infandibular carries and occlusal fissure lines.

Clinical case

A 14-year old gelding was presented with a history of fractured tooth and absence of dysmastication or quidding. Dental examination confirmed the presence of a fractured maxillary molar (109) with infandibular carie. Extraction of the molar was decided due to the presence of the infandibular caries and the extent of the fracture.

Under general anaesthesia, a periosteotomy was used to loosen the periodontal ligament and buccotomy over the molar was performed to allow access of the molar forceps to the molar. The molar was subsequently extracted and the cheek sutured.

Results

The extraction was successful, however, during the buccotomy, parotid duct trauma and linguofacial nerve trauma were noted with the owner noting saliva exiting the surgical wound of the cheek and muzzle deviation, which both resolved after three

Αποτελέσματα

Η εξαγωγή του δοντιού ήταν επιτυχής αλλά κατά την παρειοτομή τραυματίστηκαν ο παρωτιδικός πόρος και ο άνω στοματικός κλάδος του προσωπικού νεύρου. Ως αποτέλεσμα του τραυματισμού παρατηρήθηκε διαφυγή σιάλου από την τομή, καθυστέρηση της επούλωσης και ασυμμετρία του ακρορρινίου τα οποία υποχώρησαν μετά από τρεις εβδομάδες.

Συμπεράσματα

Τα κατάγματα των γομφίων μπορούν να συνδέονται με τερηδόνα και όταν είναι εκτεταμένα προτείνεται η εξαγωγή τους. Κατά την εξαγωγή γομφίων της άνω γνάθου θα πρέπει να δίνεται προσοχή στην προσπέλαση μέσω της παρειάς, καθώς στην περιοχή πορεύονται σημαντικοί σχηματισμοί όπως κλάδοι του προσωπικού νεύρου και ο παρωτιδικός πόρος.

weeks.

Conclusions

Maxillary tooth fractures can be related to infundibular caries in which case the affected tooth is most often extracted. In the buccotomy approach, however, complications including injury of the parotid duct and linguofacial nerve are not uncommon.

Βιβλιογραφία / References

- Pollaris E, Broeckx BJG, Vlaminck L (2020) Occlusal Fissures in Equine Cheek Teeth: A Prospective Longitudinal in vivo Study. Front Vet Sci 7, 604420.
- Dixon PM, Kennedy R, Reardon RJM (2021) Equine "Idiopathic" and Infundibular Caries-Related Cheek Teeth Fractures: A Long-Term Study of 486 Fractured Teeth in 300 Horses. Front Vet Sci 8, 646870.
- O'Neill HD, Boussauw B, Bladon BM, Fraser BS (2011) Extraction of cheek teeth using a lateral buccotomy approach in 114 horses (1999-2009). Equine Vet J 43, 348-353.

Κακοήγη νεοπλάσματα της στοματικής κοιλότητας του σκύλου και της γάτας, αναδρομική μελέτη

Κατσάρα Δ. Κτηνίατρος, Μεταπτυχιακή φοιτήτρια, Μονάδα Χειρουργικής-Μαιευτικής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη | **Καλούδη Μ.** Κτηνίατρος, Μετεκπαιδευόμενη, Μονάδα Αναισθησιολογίας και Εντατικής Θεραπείας, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη | **Λωρίδα Ο.** Κτηνίατρος, Υποψήφια Διδάκτορας Οδοντιατρικής Ζώων Συντροφιάς, Μονάδα Χειρουργικής-Μαιευτικής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη | **Μπρέλλου Γ. Δ.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Καθηγήτρια, Εργαστήριο Παθολογικής Ανατομικής, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη | **Μαρούδα Χ.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Επίκουρη καθηγήτρια, Εργαστήριο Παθολογικής Ανατομικής, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη | **Παπαδημητρίου Σ.** Κτηνίατρος, Οδοντίατρος, Διδάκτορας, Καθηγητής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη

Oral Communications: Maxillofacial Surgery

Malignant Neoplasms of the oral cavity, a retrospective study

Katsara D. DVM, Postgraduate student, Surgery and Obstetrics Unit, Companion Animal Clinic, Aristotle University of Thessaloniki, Greece | **Kaloudi M.** DVM, Intern, Anesthesia and Critical care Unit, Companion Animal Clinic, Aristotle University of Thessaloniki, Greece | **Lorida O.** DVM, PhD candidate, Surgery and Obstetrics Unit, Companion Animal Clinic, Aristotle University of Thessaloniki, Greece | **Mprellou G.D.** DVM, PhD, Professor, Laboratory of Pathology, Aristotle University of Thessaloniki, Greece | **Marouda C.** DVM, PhD, Assistant professor, Laboratory of Pathology, Aristotle University of Thessaloniki, Greece | **Papadimitriou S.** DVM, DDS, PhD, Professor, Surgery and Obstetrics Unit, Companion Animal Clinic, Aristotle University of Thessaloniki, Greece

Εισαγωγή

Τα κακοήγη νεοπλάσματα της στοματικής κοιλότητας είναι αρκετά συνήθη. Σύμφωνα με τη βιβλιογραφία, στο σκύλο συχνότερα συναντώνται τα μελανώματα, τα καρκινώματα του πλακώδους επιθηλίου (ΚΠΕ) και τα ινοσαρκώματα, ενώ στη γάτα τα ΚΠΕ. Εμφανίζονται σε ζώα μέσης-μεγάλης ηλικίας – ιδιαίτερα στις γνάθους αλλά και σε άλλες περιοχές της στοματικής κοιλότητας. Ως θεραπευτική μέθοδος επιλέγεται η χειρουργική εξαίρεση σε υγιή όρια, αν είναι εφικτό, με ή χωρίς οστεκτομή.

Σκοπός της μελέτης

Η καταγραφή της συχνότητας εμφάνισης των διαφόρων τύπων κακοήθων νεοπλασμάτων της στοματικής κοιλότητας του σκύλου και της γάτας, αλλά και ενός καλοήθους νεοπλάσματος με τοπικά κακοήγη συμπεριφορά, του ακανθωματώδους αμελοβλαστώματος του σκύλου, καθώς και η εξέλιξη τους.

Introduction

Malignant neoplasms of the oral cavity are quite common, most frequently encountered are melanomas, squamous cell carcinomas and fibrosarcomas. They affect mostly middle-aged to older animals. Surgical excision, with or without ostectomy, is the treatment of choice.

Aim of the study

To record the incidence of different types of malignant neoplasms of the oral cavity in the dog and cat and the anathomatous ameloblastoma of the dog, and their progression.

Materials and methods

Thirty-three cases of oral neoplasms in 27 dogs and 6 cats were included, based on histopathological examination.

Υλικά και μέθοδοι

Συμπεριλήφθηκαν 33 περιστατικά νεοπλασμάτων της στοματικής κοιλότητας σε 27 σκύλους και 6 γάτες, που προσκομίστηκαν στην Κλινική στο χρονικό διάστημα 2018-2024, στα οποία διενεργήθηκε ιστοπαθολογική εξέταση.

Αποτελέσματα

Κατά φθίνουσα σειρά και σύμφωνα με την ιστοπαθολογική εξέταση, καταγράφηκαν 9 (27%) ΚΠΕ, 8 (24%) μελανώματα (εκ των οποίων 3 αμελανωτικά) 4 (12%) αδιαφοροποίητα σαρκώματα, 4 (12%) ινοσαρκώματα, 3 (9%) οστεοσαρκώματα, 3 (9%) αμελοβλαστώματα και 1 (3%) χονδροσάρκωμα. Χειρουργικά αντιμετωπίστηκαν τα 11 από αυτά, ενώ στα υπόλοιπα ζώα είτε η νεοπλασματική εξεργασία ήταν ήδη πολύ εκτεταμένη, είτε οι ιδιοκτήτες αρνήθηκαν τη θεραπεία.

Συμπεράσματα

Τα νεοπλάσματα της στοματικής κοιλότητας είναι αρκετά συχνά στην κλινική πράξη. Σύμφωνα με τα αποτελέσματα της παρούσας μελέτης τα συνηθέστερα ήταν τα ΚΠΕ, τα μελανώματα και τα ινοσαρκώματα. Αναφέρεται πως η πρόγνωση είναι ευνοϊκότερη για αυτά, και επιφυλακτική έως κακή για τα μελανώματα και τα υπόλοιπα σαρκώματα. Τα ακανθωματώδη αμελοβλαστώματα έχουν εξαιρετική πρόγνωση αν εξαιρεθούν πλήρως μαζί με το προσβεβλημένο οστό.

Results

In descending order and according to histopathological examination, 9 (27%) squamous cell carcinomas, 8 (24%) melanomas (including 3 amelanotic) 4 (12%) undifferentiated sarcomas, 4 (12%) fibrosarcomas, 3 (9%) osteosarcomas, 3 (9%) ameloblastomas and 1 (3%) chondrosarcoma were recorded. Surgical treatment was performed on 11 cases, while in the remaining animals either the neoplastic process was too extensive or the owners refused treatment.

Conclusions

Oral neoplasms are common in clinical practice. According to the results of the present study, the most frequent were squamous cell carcinomas in which the prognosis is more favorable, and guarded to poor for melanomas and sarcomas. Acanthomatous ameloblastomas have an excellent prognosis if they have been completely removed with the affected bone.

Βιβλιογραφία / References

- Oral and maxillofacial surgery in dogs and cats, Second edition (2020) Verstraete F.J.M, Lommer M.J, Arzi B. et al. ed. Elsevier, California pp. 415-423.
- Satthathum C, Srisampane S, Jariyarangsirattana P, Anusorn P, Sattasathuchana P, Thengchaisri N. (2023) Characteristics of canine oral tumors: Insights into prevalence, types, and lesion distribution. J.Adv. Vet. Anim. Res., 554-562.
- Moore A. (2009) Treatment choices for oral cancer in cats. What is possible? What is reasonable? J. Feline Med. Surg. 23-31.

Μεταλλικές στεφάνες στο σκύλο, αναδρομική μελέτη

Ανδρεάκη Π. Κτηνίατρος, Μετεκπαιδευόμενη οδοντιατρικού τμήματος, Μονάδα Χειρουργικής-Μαιευτικής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Λωρίδα Ο.** Κτηνίατρος, Υποψήφια Διδάκτορας, Μονάδα Χειρουργικής-Μαιευτικής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Παπαδημητρίου Σ.** Κτηνίατρος, Οδοντίατρος, Διδάκτορας, Καθηγητής, Μονάδα Χειρουργικής-Μαιευτικής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

Oral Communications: Maxillofacial Surgery

Metal crowns in dogs, a retrospective study

Andreaki P. DVM, Intern in Dentistry Department, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece | **Lorida O.** DVM, PhD Candidate, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece | **Papadimitriou S.** DVM, DDS, PhD, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Εισαγωγή

Τα κατάγματα των δοντιών αποτελούν ένα συχνό εύρημα στην κλινική πράξη. Η μεταλλική στεφάνη είναι μια προσθετική κατασκευή που προστατεύει το δόντι, αποτρέποντας περαιτέρω φθορά του. Τοποθετείται είτε μετά από ενδοδοντική θεραπεία σε δόντια με επιπλεγμένα κατάγματα είτε σε δόντια που έχουν υποστεί σημαντική φθορά. Σκοπός της παρούσας αναδρομικής μελέτης είναι η αξιολόγηση της πορείας των μεταλλικών στεφανών που τοποθετήθηκαν στην Κλινική.

Υλικά και Μέθοδοι

11 σκύλοι προσκομίστηκαν στην Κλινική για τοποθέτηση μεταλλικής στεφάνης κατά την περίοδο 2012 έως 2024. Από αυτούς, οι 6 ήταν σκύλοι εργασίας και οι 5 ήταν σκύλοι συντροφιάς. Συνολικά, τοποθετήθηκαν 22 μεταλλικές στεφάνες, 21 σε κυνοδόντες και μία σε τομέα. Η αξιολόγηση της πορείας των στεφανών πραγματοποιήθηκε μέσω τηλεφωνικής επικοινωνίας με τους ιδιοκτήτες.

Αποτελέσματα

Από τις 22 μεταλλικές στεφάνες που τοποθετήθηκαν:

Η στεφάνη παρέμεινε άθικτη σε 7 δόντια, με μέσο όρο παραμονής μέχρι σήμερα τα 3 χρόνια. Σε 2 δόντια, η στεφάνη αποκολλήθηκε και σε ένα από αυτά επανατοποθετήθηκε δεύτερη στεφάνη, η

Introduction

Tooth fractures are a common finding in clinical practice. A metal crown is a prosthetic structure that protects the tooth, preventing further damage. The purpose of this retrospective study is to evaluate the course of metal crowns placed at the Clinic.

Materials and Methods

11 dogs were presented to the Clinic for metal crown placement during the period 2012 to 2024. Six of them were working and 5 companion dogs. In total, 22 metal crowns were placed, 21 in canines and one in an incisor.

Results

Of the 22 metal crowns that were placed:

The crown remained intact in 7 teeth, with an average duration of 3 years to date. In 2 teeth, the crown was detached and in one of them a second crown was repositioned. In 13 teeth, a fracture of the tooth occurred, the average time interval between the placement of the crown and the fracture of the tooth was 1,5 years.

Conclusions

The placement of a metal crown is an effective method of protecting teeth that have been dam-

οποία παραμένει σταθερή.

Σε 13 δόντια, προκλήθηκε κάταγμα της μύλης μετά την τοποθέτηση της στεφάνης, ο μέσος όρος του χρονικού διαστήματος που μεσολάβησε από την τοποθέτηση της στεφάνης μέχρι το κάταγμα του δοντιού ήταν 1,5 χρόνια.

Συμπεράσματα

Η τοποθέτηση μεταλλικής στεφάνης είναι μια αποτελεσματική μέθοδος προστασίας δοντιών που έχουν υποστεί βλάβη της οδοντικής ουσίας. Ωστόσο, τα δόντια στα οποία τοποθετήθηκαν στεφάνες μπορούν να υποστούν κάταγμα και το ποσοστό αυτό στην παρούσα μελέτη αγγίζει το 56,5%, με ένα διάστημα «επιβίωσης» 1,5 χρόνια, ενώ αντίστοιχα η αποκόλληση των στεφανών δεν ήταν συχνή επιπλοκή.

aged. Fracture of the tooth is the most common side effect following a metal crown placement.

Βιβλιογραφία / References

- Bladowski M, Kotowicz-Gears A, Choszcz D, Pawelec M, Wojtkiewicz J (2013) rosthetic reconstruction of broken canine teeth in dogs with use of cast metal posts. Pol J Vet Sci 16(2), 399-402.
- Foreest Andries, and Roeters Joost (1998) Evaluation of the Clinical Performance and Effectiveness of Adhesively-Bonded Metal Crowns on Damaged Canine Teeth of Working Dogs over a Two- to 52-Month Period. J Vet Dent 15(1), 13-20.
- Wingo Kipp (2018) Cementation of full coverage metal crowns in dogs. J Vet Dent 35(1), 46-53.

Διερεύνηση της αποτελεσματικότητας του anti-NGf αντισώματος Frunevetmab στη χρόνια ουλοστοματίτιδα της γάτας

Λωρίδα Ο. Κτηνίατρος, υποψήφια Διδάκτορας, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη, Ελλάδα | **Νατσιοπούλου Α.** Κτηνίατρος, Ελεύθερη Επαγγελματίας, Ηράκλειο, Ελλάδα | **Κούκη Μ.** Κτηνίατρος, MSc, Διδάκτορας, Ελεύθερη Επαγγελματίας, Αθήνα, Ελλάδα | **Παπαδημητρίου Σ.** Κτηνίατρος, Οδοντίατρος, Διδάκτορας, Καθηγητής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη, Ελλάδα

Oral Communications: Maxillofacial Surgery

Investigation of the efficacy of the anti-NGf antibody Frunevetmab in chronic feline gingivostomatitis

Lorida O. DVM, PhD candidate, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece | **Natsiopoulos A.** DVM, Private Practitioner, Heraklion, Greece | **Kouki M.** DVM, MSc, PhD, Private Practitioner, Athens, Greece | **Papadimitriou S.** DVM, DDS, PhD, Professor, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Εισαγωγή

Η χρόνια ουλοστοματίτιδα της γάτας (ΧΟΓ) είναι μια ιδιαίτερα επώδυνη και εξουθενωτική πάθηση για τα ασθενή ζώα. Παρά τη χειρουργική θεραπεία, το 30% των γατών εμφανίζει ανθεκτική στοματίτιδα, απαιτώντας συνήθως δια βίου φαρμακευτική αγωγή. Το Frunevetmab, ένα μονοκλωνικό αντίσωμα των αιλουροειδών (mAb), δεσμεύει τον Αυξητικό Παράγοντα των Νευρών (NGF), αναστέλλοντας την αλληλεπίδρασή του με τους υποδοχείς και προσφέρει αναλγητική δράση στο χρόνιο πόνο. Στόχος της μελέτης είναι η αξιολόγηση της επίδρασης του Frunevetmab σε γάτες με ΧΟΓ.

Κλινικό περιστατικό

Αξιολογήθηκαν 15 γάτες με διαγνωσμένη ΧΟΓ οι οποίες είχαν λάβει τουλάχιστον μια δόση Frunevetmab. Σε 13 γάτες είχαν προηγηθεί εξαγωγές όλων των δοντιών ενώ σε 2 γάτες δεν είχε προηγηθεί κάποια εξαγωγή. Όλοι οι ιδιοκτήτες συμπλήρωσαν την κλίμακα πόνου γναθοπροσωπικών παθήσεων.

Αποτελέσματα

6 γάτες στις οποίες προηγήθηκε εξαγωγή όλων των δοντιών, ανταποκρίθηκαν καλά μετά την έγ-

Introduction

Chronic feline gingivostomatitis (FCGS) is a painful and debilitating disease. Despite surgical interventions, 30% of affected cats experience persistent stomatitis, often requiring lifelong medication. Frunevetmab, a feline monoclonal antibody targeting Nerve Growth Factor (NGF), provides analgesic effects in chronic pain conditions. This study evaluates its efficacy in managing FCGS.

Clinical case

15 cats diagnosed with FCGS and treated with at least one dose of Frunevetmab were assessed. The study included 13 cats with prior full-mouth extractions and 2 without extractions. Pain relief was evaluated using the maxillofacial pain scale completed by owners, and oral cavity inflammation was clinically examined post-treatment.

Results

6 cats with prior full-mouth extractions showed significant improvement in pain scores following Frunevetmab administration. Mild symptom relief was noted in 7 cats with extractions, while no improvement occurred in 2 without extractions. In 7 cats, post-antibody examination showed no visible

χυση της Frunevetmab και εμφάνισαν σημαντική βελτίωση στην κλίμακα. Σε 7 γάτες υπήρξε ήπια βελτίωση των συμπτωμάτων, ενώ στις γάτες στις οποίες δεν είχε προηγηθεί εξαγωγή δοντιών δεν αναφέρθηκε καμία βελτίωση. Σε 7 γάτες στις οποίες εξετάστηκε η στοματική κοιλότητα μετά τη χορήγηση του αντισώματος, δεν παρατηρήθηκε καμία ορατή μεταβολή στην έκταση και στην ένταση της φλεγμονής.

Συμπεράσματα

Το αντίσωμα Frunevetmab είναι γνωστό για την αναλγητική δράση του σε εκφυλιστικές νόσους των αρθρώσεων και την οστεοαρθρίτιδα. Στην παρούσα μελέτη εκτιμήθηκε η επίδραση του Frunevetmab στη ΧΟΓ, στο 46,1% των ζώων στα οποία είχε προηγηθεί εξαγωγή δοντιών παρατηρήθηκε κλινική ύφεση των συμπτωμάτων, χωρίς όμως βελτίωση των αλλοιώσεων στη στοματική κοιλότητα.

changes in oral inflammation's extent or intensity.

Conclusions

Frunevetmab antibody is known for its analgesic effect in degenerative joint diseases. The present study evaluated the effect of Frunevetmab on FCGS. In 46.1% of animals in which tooth extraction had been performed, clinical remission of symptoms was observed, but without improvement of lesions in the oral cavity.

Βιβλιογραφία / References

- Gruen ME, Myers JAE, Lascelles BD (2021) Efficacy and Safety of an Anti-nerve Growth Factor Antibody (Frunevetmab) for the Treatment of Degenerative Joint Disease-Associated Chronic Pain in Cats: A Multisite Pilot Field Study. *Front Vet Sci* 28:8:610028.
- Gruen ME, Myers JAE, Tena JKS, Becskei C, Cleaver DM, Lascelles BD (2021) Frunevetmab, a felinized anti-nerve growth factor monoclonal antibody, for the treatment of pain from osteoarthritis in cats *J Vet Intern Med* 35(6):2752-2762.
- Soltero-Rivera M, Goldschmidt S, Arzi B (2023) Feline chronic gingivostomatitis current concepts in clinical management. *J Feline Med Surg* 25(8):1098612X231186834.

Μία σταγόνα καινοτομίας Ένα κύμα από οφέλη

- ✓ Ισχυρή καθαριστική δύναμη
- ✓ Άμεση καταπραϋντική δράση
- ✓ Προστασία του ωτικού οικοσυστήματος
- ✓ Δυνατή η ταυτόχρονη χορήγηση με
ωτικά φαρμακευτικά σκευάσματα

DOUXO^{S3}
CARE

Νέο καινοτόμο
ωτικό καθαριστικό

Επισκεφτείτε την ιστοσελίδα douxo.com/gr

CEVA ΕΛΛΑΣ Ε.Π.Ε. Εθν. Μακαρίου 34 & Αθηνόδωρου 16341 Ηλιούπολη, τηλ: 210.98.51.200, www.ceva.com.gr - cevahellas@ceva.com

Ελμινθώσεις του πεπτικού συστήματος των ποιμενικών σκύλων σε εκτροφές μικρών μηρυκαστικών

Κατσαρού Ε.Ι. Κτηνίατρος, MSc, Υποψήφια διδάκτορας, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας | **Αρσενόπουλος Κ.Β.** Κτηνίατρος, MSc, Διδάκτορας, Εργαστήριο Παρασιτολογίας και Παρασιτικών Νοσημάτων, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Μιχαήλ Χ.Κ.** Κτηνίατρος, MSc, Διδάκτορας, Λέκτορας, Κτηνιατρική Σχολή, Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου | **Λιανού Δ.Θ.** Κτηνίατρος, MSc, Διδάκτορας, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας | **Πετεινάκη Ε.** Ιατρός Βιοπαθολόγος, Διδάκτορας, Καθηγήτρια, Τμήμα Ιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας | **Φθενάκης Γ.Χ.** Κτηνίατρος, MSc, Διδάκτορας, Καθηγητής, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας | **Παπαδόπουλος Η.** Κτηνίατρος, MSc, Διδάκτορας, Καθηγητής, Εργαστήριο Παρασιτολογίας και Παρασιτικών Νοσημάτων, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

Oral Communications: Infectious and Parasitic Diseases - Reproduction

Gastrointestinal helminth infections in dogs in small ruminant farms in Greece

Katsarou E. I. DVM, MSc, PhD candidate, Veterinary Faculty, University of Thessaly | **Arsenopoulos K. V.** DVM, MSc, PhD, Laboratory of Parasitology and Parasitic Diseases, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki | **Michael C. K.** DVM, MSc, PhD, Lecturer, School of Veterinary Medicine, European University of Cyprus | **Lianou D. T.** DVM, MSc, PhD, Veterinary Faculty, University of Thessaly | **Petinaki E.** MD, PhD, Professor, Faculty of Medicine, University of Thessaly | **Fthenakis G.C.** DVM, Veterinary Faculty, University of Thessaly | **Papadopoulos E.** DVM, MSc, PhD, Professor, Laboratory of Parasitology and Parasitic Diseases, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki

Εισαγωγή

Η μελέτη αποσκοπούσε στη διερεύνηση των ελμινθώσεων του πεπτικού συστήματος σε ποιμενικούς σκύλους σε εκτροφές μικρών μηρυκαστικών.

Υλικά και μέθοδοι

Συλλέχθηκαν δείγματα κοπράνων από 1.438 σκύλους σε 226 εκτροφές μικρών μηρυκαστικών σε όλη τη χώρα, για πραγματοποίηση κατάλληλων παρασιτολογικών εξετάσεων (επίπλευση).

Αποτελέσματα

Αυγά ελμίνθων ανιχνεύτηκαν σε δείγματα κοπράνων στο 72,6% των εκτροφών. Τα κυριότερα είδη ελμίνθων στα δείγματα ήταν *Uncinaria/Ancylostoma* και *Toxocara canis*, σε 68,6% και 51,3% των εκτροφών, αντίστοιχα. Στην πολυπαραγοντική ανάλυση, αναδείχθηκε η παρουσία άγριων ζώων *Canidae* κοντά στις εκτροφές ως σημαντικός προσδιοριστής για την εν λόγω ανίχνευση: σε 76% και 60%, αντίστοιχα των σχετικών εκτροφών, έναντι 58% και 39% των εκτροφών χωρίς παρουσία άγριων ζώων. Μεταξύ των κτηνοτρόφων με σκύλους,

Introduction

The objectives of the study were the investigation of gastrointestinal helminth infections in dogs in small ruminant farms in Greece and the elucidation of relevant predictors.

Materials and methods

Faecal samples were collected from 1438 dogs in 226 small ruminant farms throughout Greece for parasitological examination using standard techniques.

Results

Ulnar fracture was addressed with use of 2mm 7-hole plate and 2mm screws. Orthopaedic implants placed in the past on the pelvic limbs were removed at the same time. Fracture healing and return to normal activity was achieved 6 weeks post-operatively.

Conclusions

Diagnosis of PADS is based on evaluating all clin-

16,0% ανέφεραν ότι δεν χορηγούσαν ανθελμινθικά στους σκύλους. Στην πολυπαραγοντική ανάλυση, αναδείχθηκαν το ημι-εκτατικό ή εκτατικό σύστημα διαχείρισης εκτροφής, η μικρή παραγωγή γάλακτος και η έλλειψη σταθερής συνεργασίας με κτηνίατρο ως σημαντικοί προσδιοριστές για την παράλειψη της χορήγησης ανθελμινθικών στους σκύλους. Βρέθηκε επίσης σημαντική συσχέτιση μεταξύ της παράλειψης χορήγησης ανθελμινθικών στους σκύλους και στα μικρά μηρυκαστικά της εκτροφής. Στο 93,6% των εκτροφών, χρησιμοποιείται ως ανθελμινθικό η πραζικουαντέλη.

Συμπεράσματα

Τα παραπάνω αποτελέσματα αναδεικνύουν συσχέτιση μεταξύ της παρουσίας άγριων ζώων της οικογένειας Canidae και της γαστρεντερικής ελμινθίωσης σε ποιμενικούς σκύλους. Διαπιστώθηκαν επίσης αλληλεπιδράσεις μεταξύ της διαχείρισης των σκύλων και των μικρών μηρυκαστικών στις εκτροφές: κάποιοι κτηνοτρόφοι παρέλειπαν την πραγματοποίηση ανθελμινθικής αγωγής σε σκύλους και μικρά μηρυκαστικά, προσέγγιση η οποία επηρεάζει την υγεία όλων των ζώων σε κάποια εκτροφή.

ical signs (non-traumatic fracture, increased Helminth eggs were detected in samples from 72.6% of farms, mainly hookworms and *Toxocara canis* (in 68.6% and 51.3% of farms, respectively). An association emerged between presence of canid predators and detection of these helminths in faecal samples. Among farmers with dogs, 16.0% reported the omission of anthelmintic administration to dogs; management system applied in farm, low annual milk production and lack of veterinary collaboration were predictors for the omission. There was association in omission of anthelmintic administration to dogs and livestock on farms.

Βιβλιογραφία / References

- van Bommel L, Magrath M, Coulson G, Johnson CN (2024) Livestock guardian dogs establish a landscape of fear for wild predators: Implications for the role of guardian dogs in reducing human-wildlife conflict and supporting biodiversity conservation. *Ecol Solut Evid* 5, e12299.
- Katsarou EI, Lianou DT, Papadopoulos E, Fthenakis GC (2022) Long-term climatic changes in small ruminant farms in Greece and potential associations with animal health. *Sustainability* 14, 1673.
- Gehring TM, VerCauteren KC, Landry JM (2010) Livestock protection dogs in the 21st century: Is an ancient tool relevant to modern conservation challenges? *BioScience* 60, 299–308.

Θεραπεία ενδοπαρασίτων και εξωπαρασίτων με εσαφοξολανέρη, επρινομεκτίνη και πραζικουαντέλη σε γάτες με φυσική μόλυνση

Σιούτας Γ. Κτηνίατρος, Υποψήφιος Διδάκτορας, Εργαστήριο Παρασιτολογίας και Παρασιτικών Νοσημάτων, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Γελασάκης Α.Ι.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Αναπληρωτής Καθηγητής, Εργαστήριο Ανατομίας και Φυσιολογίας Αγροτικών Ζώων, Τμήμα Επιστήμης Ζωικής Παραγωγής, Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών | **Παπαδόπουλος Η.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Καθηγητής, Εργαστήριο Παρασιτολογίας και Παρασιτικών Νοσημάτων, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

Oral Communications: Infectious and Parasitic Diseases - Reproduction

Treatment of endoparasites and ectoparasites with esafoxolaner, eprinomectin, and praziquantel in naturally infected/infested cats

Sioutas G. DVM, PhD candidate, Laboratory of Parasitology and Parasitic Diseases, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece | **Gelasakis A.I.** DVM, MSc, PhD, Associate Professor, Laboratory of Anatomy and Physiology of Farm Animals, School of Animal Biosciences, Agricultural University of Athens, Greece | **Papadopoulos E.** DVM, MSc, PhD, Laboratory of Parasitology and Parasitic Diseases, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Εισαγωγή

Σκοπός της μελέτης ήταν η αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας του συνδυασμού εσαφοξολανέρης, επρινομεκτίνης, και πραζικουαντέλης κατά ενδοπαρασίτων (*Toxocara cati*, *Toxascaris leonina*, αγκυλοστόματα, *Dipylidium caninum*, πνευμονικά παράσιτα) και εξωπαρασίτων (*Otodectes cynotis*, *Notoedres cati*, ψύλλοι, κρότωσης) σε φυσικά μολυσμένες γάτες.

Υλικά και μέθοδοι

Συνολικά, 470 οικόσιτες γάτες εξετάστηκαν για την παρουσία ενδοπαρασίτων και εξωπαρασίτων με ενδεδειγμένες παρασιτολογικές μεθόδους για το κάθε παράσιτο την ημέρα H-3. Έπειτα, στις θετικές γάτες, πραγματοποιήθηκε εφάπαξ τοπική επίχυση του συνδυασμού εσαφοξολανέρης, επρινομεκτίνης, και πραζικουαντέλης, την ημέρα H0, και στις γάτες με πνευμονικά παράσιτα επαναληπτική χορήγηση την ημέρα H28. Για την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της θεραπείας έγινε επανεξέταση τις ημέρες H14, H28, ή/και H56 ανάλογα το παράσιτο προκειμένου να διαπιστωθεί η αποτελεσματικότητα της θεραπείας με κατάλληλες στατι-

Introduction

The aim of the study was to assess the efficacy of a single administration of the combination of esafoxolaner, eprinomectin, and praziquantel (NexGard® Combo) against *Notoedres cati* in naturally infested cats.

Materials and methods

In total, 470 domestic cats were examined for endoparasites and ectoparasites with relevant parasitological techniques on day D-3. Consequently, positive cats were treated once with esafoxolaner, eprinomectin and praziquantel on D0, and cats with lungworms were re-treated on D28. The cats were re-examined on D14, D28, and/or D56 to assess the treatment efficacy, employing analytical statistics and SPSS v23. The study was approved by the AUTH Research and Ethics Committee (326409/2023).

Results

Overall, 22.9% (180/470) of cats were positive for at least one parasite (*T. cati* 18.5%, *T. leonina* 0.4%, hookworms 10.8%, *D. caninum* 4.6%, lungworms

στικές μεθόδους. Η μελέτη είχε άδεια από την Επιτροπή Ηθικής και Δεοντολογίας της Έρευνας του ΑΠΘ (326409/2023).

Αποτελέσματα

Συνολικά, 22,9% (180/470) των γατών ήταν θετικές με τουλάχιστον ένα παράσιτο (T. cati 18,5%, T. leonina 0,4%, αγκυλοστόματα 10,8%, D. caninum 4,6%, πνευμονικά παράσιτα 2,5%, O. cynotis 3,1%, N. cati 0,4%, ψύλλοι 2,3%, κρότωνα 0,6%). Στην τελευταία ημέρα επανεξέτασης για το κάθε παράσιτο (H14, H28 ή H56), όλες οι θεραπευμένες γάτες ήταν αρνητικές, εκτός από δύο γάτες που είχαν από ένα ψύλλο έκαστη, πιθανότατα περιβαλλοντικής προέλευσης.

Συμπεράσματα

Η θεραπεία των ενδοπαρασίτων και εξωπαρασίτων στις οικόσιτες γάτες έπειτα από την τοπική επίχυση του συνδυασμού εσαφοξολανέρης, επρινομεκτίνης, και πραζικουαντέλης ήταν 100% αποτελεσματική (98,5% για τους ψύλλους) και ασφαλής χωρίς ανεπιθύμητες παρενέργειες, υποδηλώνοντας τη βελτίωση της υγείας και ευζωίας των θεραπευμένων γατών.

2.5%, O. cynotis 3.1%, N. cati 0.4%, fleas 2.3%, ticks 0.6%). On the last re-examination day for each parasite (D14, D28 or D56), all treated cats were negative, except for two cats infested by one flea each, possibly originating from their environment.

Conclusions

Treatment of endoparasites and ectoparasites in domestic cats with esafoxolaner, eprinomectin and praziquantel was 100% effective (98.5% for fleas) and safe, indicating improved health and welfare of treated cats.

Βιβλιογραφία / References

- Beugnet F (2021) NexGard® Combo (esafoxolaner, eprinomectin, praziquantel), a new endectoparasiticide spot-on formulation for cats. Parasite 28, 1-6.
- Symeonidou I, Gelasakis AI, Arsenopoulos K, Angelou A, Beugnet F, Papadopoulos E (2018) Feline gastrointestinal parasitism in Greece: Emergent zoonotic species and associated risk factors. Parasites and Vectors 11, 1-13.
- Tielemans E, Erasmus H, Momberg M, Pfefferkorn A, Targa N, Chilakapati J, Gupta A (2021) Safety evaluation of a novel topical combination of esafoxolaner, eprinomectin and praziquantel, in reproducing female cats. Parasite 28, 1-6.

Θεραπεία της νωτοεδρικής ψώρας με εσαφοξολανέρη, επρινομεκτίνη και πραζικουαντέλη σε γάτες με φυσική μόλυνση

Σιούτας Γ. Κτηνίατρος, υποψήφιος Διδάκτορας, Εργαστήριο Παρασιτολογίας και Παρασιτικών Νοσημάτων, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Γελασάκης Α.Ι.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Αναπληρωτής Καθηγητής, Εργαστήριο Ανατομίας και Φυσιολογίας Αγροτικών Ζώων, Τμήμα Επιστήμης Ζωικής Παραγωγής, Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών | **Beugnet F.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Boehringer Ingelheim, Animal Health, Lyon France | **Παπαδόπουλος Η.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Καθηγητής, Εργαστήριο Παρασιτολογίας και Παρασιτικών Νοσημάτων, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

Oral Communications: Infectious and Parasitic Diseases - Reproduction

Treatment of notoedric mange with esafoxolaner, eprinomectin and praziquantel in naturally infested cats

Sioutas G. DVM, PhD candidate, Laboratory of Parasitology and Parasitic Diseases, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece | **Gelasakis A.I.** DVM, MSc, PhD, Associate Professor, Laboratory of Anatomy and Physiology of Farm Animals, School of Animal Biosciences, Agricultural University of Athens, Greece | **Beugnet F.** DVM, MSc, PhD, Boehringer Ingelheim, Animal Health, Lyon France | **Paradopoulos E.** DVM, MSc, PhD, Laboratory of Parasitology and Parasitic Diseases, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Εισαγωγή

Σκοπός της μελέτης ήταν η αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της εφάπαξ χορήγησης του συνδυασμού εσαφοξολανέρης, επρινομεκτίνης και πραζικουαντέλης κατά του *Notoedres cati* σε γάτες με φυσική μόλυνση.

Υλικά και μέθοδοι

Συνολικά, 17 γάτες χωρίσθηκαν με βάση το φύλο, τον αριθμό ακάρεων σε ξέσματα, το σωματικό βάρος και το βαθμό έντασης των αλλοιώσεων, σε δύο ομοιόμορφες ομάδες: Α) με εφάπαξ τοπική επίχυση του συνδυασμού εσαφοξολανέρης, επρινομεκτίνης και πραζικουαντέλης, και Β) μάρτυρες με επίχυση παραφινέλαιου (placebo). Σε όλα τα ζώα της μελέτης κατά τις ημέρες H-3, H0 (χορήγηση θεραπείας), H14, H28, H42 και H56 έγιναν ξέσματα δέρματος για την καταμέτρηση του αριθμού των ακάρεων, την αξιολόγηση των αλλοιώσεων και τη μέτρηση του σωματικού τους βάρους. Η στατιστική επεξεργασία έγινε με γραμμικό στατιστικό μοντέλο (SPSS v23) και το επίπεδο σημαντικότητας ήταν 0,05. Η μελέτη είχε άδεια από την Επιτροπή Ηθικής και Δεοντολογίας της Έρευνας του ΑΠΘ

Introduction

The aim of the study was to assess the efficacy of a single administration of the combination of esafoxolaner, eprinomectin, and praziquantel (NexGard® Combo) against *Notoedres cati* in naturally infested cats.

Materials and methods

In total, 17 cats were divided according to their sex, number of mites in skin scrapings, body weight, and lesions scoring to two similar groups: A) cats were treated once with a combination of esafoxolaner, eprinomectin, and praziquantel and B) controls (placebo) with paraffin oil. In all animals of the study, at Days D-3, D0 (treatment), D14, D28, D42 and D56, skin scrapings for mite counting, skin lesions scoring and body weighing were performed. The statistical analysis included a general linear model (SPSS v23) and the significance level was set at the 0.05 level. The study received approval from the Ethics Committee of AUTH (326409/2023).

(326409/2023).

Αποτελέσματα

Μετά την H14 και έως το τέλος της μελέτης δεν βρέθηκαν ακάρεα στα ζώα στα οποία χορηγήθηκε συνδυασμός εσαφοξολανέρης, επρινομεκτίνης και πραζικουαντέλης, ενώ διαπιστώθηκε σημαντική βελτίωση των αλλοιώσεων και του σωματικού βάρους μετά τη θεραπεία ($p < 0,05$). Αντιθέτως, οι μάρτυρες παρέμειναν μολυσμένοι και δεν παρατηρήθηκε βελτίωση των αλλοιώσεων ή σημαντική αύξηση του σωματικού βάρους.

Συμπεράσματα

Η θεραπεία των μολυσμένων με *N. cati* γατών έπεται από την εφάπαξ τοπική επίχυση συνδυασμού εσαφοξολανέρης, επρινομεκτίνης και πραζικουαντέλης ήταν 100% αποτελεσματική και ασφαλής χωρίς ανεπιθύμητες ενέργειες, ενώ συνοδεύτηκε με σημαντική βελτίωση των αλλοιώσεων και του σωματικού βάρους, υποδηλώνοντας τη βελτίωση της υγείας και ευζωίας των θεραπευμένων γατών.

Results

From D14 onwards, no more mites were detected in the A Group treated cats group, while a significant improvement was observed in skin lesions scoring and body weight. Cats in the control group remained infested, and neither skin lesions improved nor their bodyweight increased.

Conclusions

Treatment of the *N. cati*-infested cats with combination of esafoxolaner, eprinomectin, and praziquantel was 100% effective and safe without adverse events. The significant improvement of skin lesions and the increased body weight indicate an improved health and welfare status of the treated cats.

Βιβλιογραφία / References

- Baker C, McCall J, Mansour A, McCall S, Shaffer T, Wakeland K, Mitchell E, Frost J, Tielemans E, Bowman D (2021) Efficacy of a novel topical combination of esafoxolaner, eprinomectin and praziquantel for the prevention of heartworm disease in cats. *Parasite* 28, 1-6.
- Knaus M, Capáři B, Visser M (2014) Therapeutic efficacy of Broadline® against notoedric mange in cats. *Parasitology Research* 113, 4303–4306.
- Tielemans E, Erasmus H, Momberg M, Pfefferkorn A, Targa N, Chilakapati J, Gupta A (2021) Safety evaluation of a novel topical combination of esafoxolaner, eprinomectin and praziquantel, in reproducing female cats. *Parasite* 28, 1-6.

Φαινοτυπική και μοριακή διερεύνηση ανθεκτικών στις καρβαπενέμες εντεροβακτηριοειδών καθώς και των γονιδίων ανθεκτικότητας που απομονώθηκαν από κλινικά δείγματα ζώων συντροφιάς στην Ελλάδα

Τριανταφύλλου Ε. Κτηνίατρος, MSc, Vet Αναλύσεις, Ιδιωτικό Κτηνιατρικό Εργαστήριο, Λάρισα Μετεκπαιδευόμενος, Εργαστήριο Υγιεινής και Επιδημιολογίας Ιατρικής Σχολής Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, Λάρισα | **Λυσίτσας Μ.** Κτηνίατρος, Vet Αναλύσεις, Ιδιωτικό Κτηνιατρικό Εργαστήριο, Λάρισα | **Τριανταφύλλου Α.** Βιοχημικός - Βιοτεχνολόγος, Vet Αναλύσεις, Ιδιωτικό Κτηνιατρικό Εργαστήριο, Λάρισα | **Κυρίτση Μ.** Ιατρός - Βιοπαθολόγος, Εργαστήριο Υγιεινής και Επιδημιολογίας Ιατρικής Σχολής Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, Λάρισα | **Βόντας Α.** Τεχνολόγος, Εργαστήριο Υγιεινής και Επιδημιολογίας Ιατρικής Σχολής Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, Λάρισα | **Βουλγαρίδη Ι.** Ιατρός - Βιοπαθολόγος, Εργαστήριο Υγιεινής και Επιδημιολογίας Ιατρικής Σχολής Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, Λάρισα | **Κολοκυθοπούλου Φ.** Βιολόγος, Εργαστήριο Υγιεινής και Επιδημιολογίας Ιατρικής Σχολής Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, Λάρισα | **Χατζηχριστοδούλου Χ.** Καθηγητής, Εργαστήριο Υγιεινής και Επιδημιολογίας Ιατρικής Σχολής Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, Λάρισα | **Μουχτούρη Β.** Αναπληρώτρια καθηγήτρια, Εργαστήριο Υγιεινής και Επιδημιολογίας Ιατρικής Σχολής Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, Λάρισα

Oral Communications: Infectious and Parasitic Diseases - Reproduction

Phenotypic and molecular investigation of carbapenem resistance and detection of the associated genes in Enterobacteriaceae obtained from canine and feline clinical samples in Greece

Triantafyllou E. DVM, MSc, Vet Analyses, Private Veterinary Laboratory, Larissa Postgraduate student, Department of Hygiene and Epidemiology, School of Medicine, University of Thessaly, Larissa | **Lysitsas M.** DVM, Vet Analyses, Private Veterinary Laboratory, Larissa | **Triantafyllou A.** Biochemist-Biotechnologist, Vet Analyses, Private Veterinary Laboratory, Larissa | **Kyritsi M.** MD-Biopathologist, Department of Hygiene and Epidemiology, Medical School, University of Thessaly, Larissa | **Vontas A.S.** Biomedical Scientist, Department of Hygiene and Epidemiology, Medical School, University of Thessaly, Larissa | **Boulgaridi I.** MD-Biopathologist, Department of Hygiene and Epidemiology, Medical School, University of Thessaly, Larissa | **Kolokithopoulou F.** Biologist, Department of Hygiene and Epidemiology, Medical School, University of Thessaly, Larissa | **Chatzichristodoulou C.** Professor, Department of Hygiene and Epidemiology, Medical School, University of Thessaly, Larissa | **Mouchtouri B.** Associate Professor, Department of Hygiene and Epidemiology, Medical School, University of Thessaly, Larissa

Εισαγωγή

Τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια έχουν δημοσιευτεί πολυάριθμες μελέτες παγκοσμίως στις οποίες αναφέρεται η εμφάνιση ανθεκτικών στις καρβαπενέμες βακτηρίων και των αντίστοιχων γονιδίων ανθεκτικότητας. Σκοπός της μελέτης ήταν η διερεύνηση παρουσίας ανθεκτικών στις καρβαπενέμες εντεροβακτηριοειδών από κλινικά δείγματα ζώων συντροφιάς στην Ελλάδα και η ανίχνευση γονιδίων παραγωγής των καρβαπενεμασών, που ευθύνονται για την ανθεκτικότητα αυτή.

Introduction

The aim of this study is to investigate the presence of CRE in clinical samples obtained from companion animals in Greece as well as the associated encoded genes.

Materials and methods

A total of 12,480 clinical samples of feline and canine origin were obtained for aerobic culture and antibiotic susceptibility test. The strains that showed resistance to imipenem were maintained at -80°C. The CRE were identified by MALDITOF-MS

Υλικά και μέθοδοι

Εξετάστηκαν 12.480 κλινικά δείγματα ζώων συντροφιάς από περιστατικά λοιμώξεων στην Ελλάδα. Ύστερα από αερόβια καλλιέργεια, απομόνωση και βιοχημική ταυτοποίηση του υπεύθυνου μικροοργανισμού, πραγματοποιήθηκε δοκιμή ευαισθησίας με τη μέθοδο Kirby-Bauer. Όσα στελέχη Εντεροβακτηριοειδών εμφάνισαν ανθεκτικότητα στην ιμιπενέμη, διατηρήθηκαν στην κατάψυξη στους -80°C. Στη συνέχεια, μετά την αναζωογόνησή τους, διενεργήθηκε ταυτοποίηση με την τεχνική MALDITOF-MS, επιβεβαίωση της ανθεκτικότητας στην ιμιπενέμη με εκλεκτικό υπόστρωμα (CRE medium, Oxoid) και μοριακός έλεγχος για τη διερεύνηση παρουσίας γονιδίων παραγωγής καρβαπενεμασών.

Αποτέλεσμα

Συνολικά, 73 στελέχη βρέθηκαν ανθεκτικά στην ιμιπενέμη. Το σύνολο αυτών ήταν πολυανθεκτικά με ανθεκτικότητα στα περισσότερα διαθέσιμα αντιβιοτικά. Με την τεχνική MALDITOF-MS, ταυτοποιήθηκαν 27 στελέχη *Klebsiella pneumoniae*, καθώς επίσης και 23 στελέχη *E.coli*, 17 *Enterobacter cloacae* και 6 *Enterobacter xiangfangensis*. Σε όλα τα στελέχη επιβεβαιώθηκε η ανθεκτικότητα στην ιμιπενέμη στο CRE medium. Τέλος, κατά τις μοριακές δοκιμές εντοπίστηκε σε 51/73 (69.9%) στελέχη ένα γονίδιο ανθεκτικότητας με συχνότερο το blaNDM (80,4%) και σε μικρότερα ποσοστά τα blaKPC (11,8%), blaVIM (3,9%) και blaOXA (3,9%).

Συμπεράσματα

Διαπιστώθηκε για πρώτη φορά σε τόσο μεγάλη έκταση, η παρουσία ανθεκτικών στις καρβαπενέμες Εντεροβακτηριοειδών, καθώς και γονιδίων ανθεκτικότητας από λοιμώξεις ζώων συντροφιάς στην Ελλάδα, τόσο με φαινοτυπικές όσο και με μοριακές δοκιμές.

and inoculated in CRE medium (OXOID) for the confirmation of their resistance to imipenem. Molecular detection of carbapenemase resistance genes was performed.

Results

Seventythree strains were resistant to imipenem. The total of them were also multidrug resistant, MALDITOF-MS, identified 27 strains as *Klebsiella pneumoniae*, 23 as *E.coli*, 17 *Enterobacter cloacae* and 6 *Enterobacter xiangfangensis*. All 73 isolates were grew on CRE medium. Molecular tests revealed that 69.9% of these isolates carried at least one of the five examined CR genes. blaNDM was detected in 51/71 isolates, while the other genes blaKPC, blaVIM and blaOXA were detected in 11.8%, 3.9% and 3.9%, respectively.

Conclusions

To the best of our knowledge, this is the first study conducted on such a large scale that revealed CRE from canine and feline infections and their associated genes in Greece.

Βιβλιογραφία / References

- Poiriel, L., Walsh, T.R., Cuvillier, V., Nordmann, P. (2011) Multiplex PCR for detection of acquired carbapenemase genes. *Diagn. Microbiol. Infect. Dis.* 70, 119–123.
- Grönthal, T., Österblad, M., Eklund, M., Jalava, J., Nykäsenoja, S., Pekkanen, K., Rantala, M. (2018) Sharing more than friendship – transmission of NDM-5 ST167 and CTX-M-9 ST69 *Escherichia coli* between dogs and humans in a family, Finland, 2015. *Eurosurveillance* 23.
- Rincón-Real, A.A., Suárez-Alfonso, M.C. (2022) Carbapenem resistance in critically important human pathogens isolated from companion animals: a systematic literature review. *Osong Public Health Res. Perspect.* 13, 407–423.

Πυόκολπος. Τέσσερα κλινικά περιστατικά στείρων σκύλων

Ρούμπας Β. Κτηνίατρος, Μετεκπαιδευόμενος Κτηνίατρος, Μονάδα Χειρουργικής και Μαιευτικής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Ελεκίδου Ε.** Κτηνίατρος, MSc Χειρουργικής, Υποψήφια Διδάκτορας, Μονάδα Χειρουργικής και Μαιευτικής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Βερβερίδης Χ.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Αναπληρωτής Καθηγητής, Μονάδα Χειρουργικής και Μαιευτικής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

Oral Communications: Infectious and Parasitic Diseases - Reproduction

Pyocolpos. Four clinical cases of spayed dogs

Roumpas V. DVM, Intern at the Obstetrics and Surgery Unit, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece | **Elekidou E.** DVM, MSc, PhD Candidate, Obstetrics and Surgery Unit, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece | **Ververidis C.** DVM, PhD, Associate Professor, Obstetrics and Surgery Unit, Companion Animal Clinic, Department of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece

Εισαγωγή

Ο πυόκολπος είναι η συλλογή μεγάλης ποσότητας πυώδους εκκρίματος στο πρόσθιο τμήμα του κόλπου με δυσχέρεια εξόδου του.

Υλικά και μέθοδοι

1. Σκύλα 13 ετών, στείρωμένη προσκομίστηκε με πυώδες έκκριμα από το αιδοίο από 10ημέρου. Υπερηχοτομογραφικά διαπιστώθηκε πυόκολπος, που επιβεβαιώθηκε με κολποσκόπηση. Το εξίδρωμα απομακρύνθηκε με μηχανική διαστολή της στένωσης και πλύσεις του κόλπου. Με δύο επιπλέον πλύσεις θεραπεύθηκε πλήρως.

2. Σκύλα 3 ετών, προσκομίστηκε με ιστορικό στείρωσης και εκτομής πρόπτωσης κόλπου. Παρουσίαζε πυώδες έκκριμα από το αιδοίο από 15ημέρου και ακράτεια ούρων-δυσκολία στην αφόδευση τον τελευταίο χρόνο. Κατά την κολποσκόπηση και δακτυλική ψηλάφηση του κόλπου διαπιστώθηκε αδιάβατη στένωση του. Υπερηχοτομογραφικά διαπιστώθηκε κυστικός σχηματισμός οπισθίως του τραχήλου της μήτρας. Αφαιρέθηκε με λαπαροτομή.

3. Σκύλα 11 ετών, προσκομίστηκε με πάρεση οπίσθιων ακρών, πυώδες έκκριμα από το αιδοίο και τεινεσμούς από 5ημέρου. Απεικονιστικά διαπιστώθηκε συλλογή υγρού στο πρόσθιο τμήμα του κόλπου. Το υγρό απομακρύνθηκε με την κολπο-

Introduction

Pyocolpos is the accumulation of purulent discharge in the anterior vaginal part.

Clinical cases

1. A 13-year-old bitch was presented with purulent vaginal discharge since 10-days. Ultrasound and colposcopy confirmed pyocolpos. The discharge was removed by stenosis's mechanical dilatation. Full treatment required three vaginal washes.

2. A 3-year-old bitch with history of vaginal prolapse resection was presented with purulent vaginal discharge since 15-days and urinary incontinence-defection difficulty last year. Colposcopy and vaginal palpation revealed stenosis. Ultrasound showed a cystic vaginal dilation which was removed via laparotomy.

3. A 11-year-old bitch presented hind limbs paresis, purulent vaginal discharge, tenesmus since 5-days. Imaging revealed fluid in the anterior vagina. That was treated via colposcopy drainage, vaginal washes and systemic appropriate antibiotics.

4. A 15-year-old bitch with history of bacterial cystitis, renal failure and walk impotency was presented dehydrated, with purulent vaginal discharge since 8-days. Ultrasound and colposcopy confirmed pyocolpos. The animal was rehydrated and pyocolpos resolved after two vaginal washes

σκόπηση και υποχώρησε προοδευτικά με τακτικές πλύσεις του κόλπου και συστηματική χορήγηση κατάλληλου αντιβιοτικού.

4. Σκύλα 15 ετών, με ιστορικό βακτηριακής κυστίτιδας, νεφρικής ανεπάρκειας και δυσκολίας ανέγερσης προσκομίστηκε με αφυδάτωση και πυώδες κολπικό έκκριμα από 8ημέρου. Υπερηχοτομογραφικά και με κολποσκόπηση διαπιστώθηκε πυόκολπος. Αντιμετωπίστηκε με ενυδάτωση του ζώου, δύο πλύσεις κόλπου και συστηματικά αντιβιοτικά.

Αποτελέσματα

Τα τρία περιστατικά αντιμετωπίστηκαν συντηρητικά με διαστολή και πλύσεις κόλπου και το ένα χειρουργικά, λόγω στένωσης του κόλπου. Κανένα δεν υποτροπίασε.

Συμπεράσματα

Ζώα μεγάλης ηλικίας, στερωμένα, με στενώσεις κόλπου ή κακή στάση σώματος μπορεί να εμφανίσουν πυόκολπο, που μπορεί εύκολα να αντιμετωπιστεί συντηρητικά ή σε επίμονη στένωση, χειρουργικά.

and systemic antibiotics administration.

Results

Three cases were treated conservatively with vaginal dilatation-washes and one required surgery due to vaginal stenosis. None of them relapsed.

Conclusions

Older, sprayed dogs with vaginal strictures or poor body posture may develop pyocolpos, treatable conservatively or surgically if stenosis persists.

Βιβλιογραφία / References

- Budsberg SC, Spaulding K, Bell T (1987) Pyovagina in the dog: a case report.
- Viehoff FW, Sjollem BE (2003) Hydrocolpos in dogs: surgical treatment in two cases. J Small Anim Pract, 44,404–7, <https://doi.org/10.1111/j.1748-5827.2003.tb00176.x>
- Van den Berghe F, Ponthier J, Parrilla Hernandez S, Deleuze S. (2013) Pyovagina caused by pyometra and a persistent hymen in a 9-year-old bitch. Reprod Domest Anim, 48,114.
- Marinho G, Palhano H, Abidu-Figueiredo M, De Jesus V (2013) Pyocolpos in a pinscher bitch: a case report. J Morphol Sci, 30,206–8.
- Agarwal N, Singh S, Dayal R, Pathak A (2013) Pyocolpos in a 4-year-old: a rare scenario. Int J Reprod Contracept Obstet Gynecol, 2,488–90, <https://doi.org/10.5455/2320-1770.ijrcog20130956>.
- Alonge S, Romussi S, Grieco V, Luvoni GC (2015) Congenital abnormality of the vagina complicated by haemato-pyocolpos in a 1-year labrador retriever. Reprod Domest Anim, 50,514–6, <https://doi.org/10.1111/rda.12491>.
- Sehoon Kim, Md Mahbubur Rahman, Park Chul, Minju Kim, In Seong Jeong (2020) Diagnosis and surgical treatment of bilateral ureteral calculi, hydronephrosis, pyometra, pyocolpos, vestibulovaginal stenosis, and imperforate hymen in a dog: A rare critical case report.

Αφροδίσιο Μεταδοτικό Νεόπλασμα σκύλου ανθιστάμενο στη βινκριστίνη: αναφορά σε 4 περιστατικά

Ελεκίδου Ε. Κτηνίατρος, MSc Χειρουργικής και Ανασθησιολογίας, Υποψήφια Διδάκτορας, Μονάδα Χειρουργικής και Μαιευτικής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Ρούμπας Β.** Κτηνίατρος, Μετεκπαιδευόμενος Κτηνίατρος, Μονάδα Χειρουργικής και Μαιευτικής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Φράγκου Φ.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Ελεύθερος επαγγελματίας, Θεσσαλονίκη | **Βερβερίδης Χ.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Αναπληρωτής Καθηγητής, Μονάδα Χειρουργικής και Μαιευτικής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

Oral Communications: Infectious and Parasitic Diseases - Reproduction

Canine Transmissible Venereal Tumor resistant to vincristine: a case series

Elekidou E. DVM, MSc of Surgery and Anesthesiology, PhD student, Surgery and Obstetrics Unit, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, School of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki | **Roumpas V.** DVM, Intern, Surgery and Obstetrics Unit, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, School of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki | **Fragkou F.** DVM, PhD, Private Practitioner, Thessaloniki | **Ververidis C.** DVM, PhD, Associate Professor, Surgery and Obstetrics Unit, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, School of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki

Εισαγωγή

Η χημειοθεραπεία είναι ο αποτελεσματικότερος τρόπος αντιμετώπισης του Αφροδίσιου Μεταδοτικού Νεοπλάσματος (AMN) του σκύλου, με τη βινκριστίνη να αποτελεί το φάρμακο εκλογής. Ωστόσο, έχουν καταγραφεί περιστατικά που ανθίζουν στη δράση της. Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι η ανάδειξη 4 περιστατικών που δεν ανταποκρίθηκαν στη βινκριστίνη.

Κλινικά περιστατικά

Διαγνώστηκε AMN σε:

1. σκύλο, με μάζα στη βάλανο του πέους (7 x 4,5 x 5cm) και στο οστό της κάτω γνάθου (8,5 x 5,5 x 3cm), στον οποίο έγιναν 4 χορηγήσεις βινκριστίνης.
2. σκύλα, με εξελκωμένη μάζα κόλπου (10 x 7 x 7cm) και συνυπάρχοντα λοιμώδη νοσήματα, στην οποία έγιναν 2 χορηγήσεις βινκριστίνης.
3. σκύλα, με εξελκωμένη μάζα κόλπου (11 x 8 x 4cm) και λοιμώδη νοσήματα, στην οποία έγιναν 5 χορηγήσεις βινκριστίνης.
4. σκύλα, με μάζα κλειτορίδας (2 x 2,5 x 1,5cm), στην οποία έγιναν 7 χορηγήσεις βινκριστίνης χωρίς ανταπόκριση και ακολούθησε χειρουργική

Introduction

Vincristine administration is the most effective treatment of Canine Transmissible Venereal Tumor (TVT). However, cases resistant to vincristine have been reported. The study presents 4 cases non-responsive to vincristine.

Clinical case

TVT was diagnosed in:

1. a dog, with a penile and a mandible mass, where vincristine was administered 4 times.
2. a bitch, with an ulcerated vaginal mass and concurrent infectious diseases, where vincristine was administered 2 times.
3. a bitch, with an ulcerated vaginal mass and concurrent infectious diseases, where vincristine was administered 5 times.
4. a bitch, with a clitoris mass, where vincristine was given 7 times without response, followed by surgical mass excision and 3 additional chemotherapies.

Results

In the first dog, the mandible mass did not respond

εξαίρεση της μάζας και 3 συμπληρωματικές συνεδρίες.

Αποτελέσματα

Στον πρώτο σκύλο, η μάζα της γνάθου δεν ανταποκρίθηκε καθόλου και λόγω οικονομικής αδυναμίας του ιδιοκτήτη αποφασίστηκε ευθανασία. Στον δεύτερο και τρίτο, η μάζα μειώθηκε μερικώς σε μέγεθος και τα ζώα απεβίωσαν στη διάρκεια ή σύντομα μετά τη χημειοθεραπεία. Στον τελευταίο, ο συνδυασμός χειρουργικής εξαίρεσης και χημειοθεραπείας είχε ως αποτέλεσμα την ίαση του ζώου.

Συμπεράσματα

Τα περισσότερα αυτά δεν ανταποκρίθηκαν επαρκώς στη χορήγηση βινκριστίνης. Το μεγάλο μέγεθος των μαζών, η παρουσία AMN με δύο εντοπίσεις και η συνύπαρξη λοιμωδών νοσημάτων είναι πιθανές αιτίες της αντίστασης στη χημειοθεραπεία. Σε ένα ζώο η αλλαγή θεραπευτικού πρωτοκόλλου οδήγησε στην αντιμετώπιση του AMN.

and euthanasia was decided. In the second and third dogs, the masses' size partially decreased and the animals died during or soon after chemotherapy. In the last dog, surgery combined with chemotherapy resulted in recovery.

Conclusions

These cases responded poorly to vincristine. The big mass size, the existence of TVT in two sites and the coexistence of infectious diseases are potential causes of vincristine resistance. In one dog, therapeutic protocol change led to TVT treatment.

Βιβλιογραφία / References

- Boscos CM and Ververidis HN (2004) Canine TVT: Clinical Findings, Diagnosis and Treatment. In: Proceedings of WSAV-FECAVAVMS World Congress 2004, Rhodes, Greece, pp. 758-761.
- Martins MM, De Souza F, Ferreira F, Gobello C (2005) The canine transmissible venereal tumor: etiology, pathology, diagnosis and treatment. In: Recent Advances in Small Animal Reproduction. Concannon PW, England G, Verstegen III J and Linde Forsberg C ed. International Veterinary Information Service, 25(7), 161-167.
- Pansawut P, Theewasutrakul P, Techarungchaikul S, Ponglowhapan S, Chatdarong K (2012) Treatment of canine transmissible venereal tumor using vincristine sulfate combined with L-asparaginase in clinical vincristine-resistant cases: a case report. Thai J Vet Med 42(1), 117-122.
- Sudjaidee P, Ponglowhapan S, Tummaruk P, Chatdarong K (2015) Factors affecting treatment outcome of canine transmissible venereal tumor: a retrospective study. Thai J Vet Med 45(4), 535-541.

SUSTAINABLE

GRAIN-FREE

HYPOALLERGENIC

**Brit
care**

PREVENTION BY NUTRITION

SUSTAINABLE

DIGEST & RELAX

**ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΤΟΥ ΠΕΠΤΙΚΟΥ
ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΨΥΧΙΚΗ ΕΥΕΞΙΑ**

Με πρωτεΐνη εντόμων και προβιοτικά,
για την υποστήριξη του ανοσοποιητικού συστήματος,
την υγιή πέψη και την ψυχική ευεξία

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ

K KTENAS
group

brit-petfood.gr

Αγίας Παρασκευής 114^η, Χαλάνδρι 152 32
(+30) 210 6854 300
info@ktenasgroup.gr
ktenasgroup.gr

Ελεύθερες Ανακοινώσεις: Χειρουργική

Κλινικό περιστατικό ρινοτομής με κοιλιακή προσπέλαση σε αρσενικό γάτο

Καλούδη Μ. Κτηνίατρος, Μετεκπαιδευόμενη στη Μονάδα Ανασθησιολογίας και Εντατικής Θεραπείας, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Παπαδάκη Χ.** Κτηνίατρος, Μεταπτυχιακή Φοιτήτρια Χειρουργικής Ζώων Συντροφιάς, Μονάδα Χειρουργικής και Μαιευτικής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Τσίμπου Φ.** Κτηνίατρος, Μεταπτυχιακή Φοιτήτρια Χειρουργικής Ζώων Συντροφιάς, Μονάδα Χειρουργικής και Μαιευτικής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Παπάζογλου Λ.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, MRCVS, Καθηγητής, Μονάδα Χειρουργικής-Μαιευτικής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

Oral Communications: Surgery

Clinical case of rhinotomy through ventral approach in a male cat

Kaloudi M. DVM, Intern, Anesthesia and Intensive Care Unit, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece | **Papadaki C.** DVM, MSc Student, Surgery and Obstetrics Unit, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece | **Tsimpou F.** DVM, MSc Student, Surgery and Obstetrics Unit, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece | **Papazoglou L.** DVM, PhD, MRCVS, Professor, Surgery and Obstetrics Unit, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece

Εισαγωγή

Οι φλεγμονώδεις πολύποδες των ρινικών κοιλοτήτων είναι οι πιο συνηθισμένες καλοήθεις νεοπλασματικές εξεργασίες τους στις γάτες. Προέρχονται συνήθως από το μέσο ους ή τον ρινοφάρυγγα και εκδηλώνονται με συμπτώματα αποφρακτικής αναπνευστικής νόσου. Η αντιμετώπιση εκλογής είναι η χειρουργική επέμβαση και η προσπέλαση γίνεται είτε με ραχιαία είτε με κοιλιακή ρινοτομή, αναλόγως της εντόπισης των ευρημάτων.

Κλινικό περιστατικό

Γάτος κοινής ευρωπαϊκής φυλής παραπέμφθηκε στην Κλινική Ζώων Συντροφιάς με ιστορικό χρόνιων πταρμών, εισπνευστικής δύσπνοιας και προεξοχής μαλακού μισχωτού μορφώματος από τον δεξιό μυκτήρα. Ο ενδοσκοπικός και απεικονιστικός έλεγχος κατέδειξαν την ύπαρξη μάζας, η οποία ταυτοποιήθηκε ως ρινικός πολύποδας με λεμφοπλάσμοκυτταρική φλεγμονή. Πραγματοποιήθηκε ρινοτομή με κοιλιακή προσπέλαση για την ευρεία εκτομή της μάζας καθώς εκτεινόταν σε όλη την δεξιά ρινική κοιλότητα έως και το οπίσθιο τμήμα των ηθμοειδών ρινικών κογχών. Το ιστοτεμάχιο που αφαιρέθηκε στάλθηκε προς ιστοπαθολογική εξέ-

Introduction

Inflammatory nasal polyps are the most common benign masses of the feline nasal cavity. They usually present with symptoms of obstructive respiratory disease. Surgical treatment is considered the method of choice, performed either through a dorsal or ventral rhinotomy.

Clinical case

A DSH, 6.5-year-old, male neutered cat was referred to the Companion Animal Clinic with history of chronic panting, inspiratory dyspnea and a soft pedunculated mass protruding from the right nostril. Endoscopic and imaging examinations revealed the presence of a mass, identified in the initial histopathological examination as an inflammatory nasal polyp. A ventral rhinotomy was performed, as the mass extended throughout the entire right nasal cavity up to the posterior part of the ethmoidal nasal turbinates. A second postoperative histopathologic examination confirmed the first one.

Results

The cat was presented to the clinic 10 days post-

ταση η οποία επιβεβαίωσε την αρχική διάγνωση.

Αποτέλεσμα

Το ζώο προσκομίστηκε στην Κλινική μετά το πέρας 10 ημερών από την χειρουργική επέμβαση και διαπιστώθηκε πλήρης επούλωση της τομής. Ωστόσο, εμφάνιζε εκ νέου προβολή της μάζας από το μυκτήρα. Έγινε μη επεμβατική εξαίρεση του τμήματος με τη χρήση λαβίδας mosquito. Έπειτα από την παρέλευση 3 μηνών με συνεχή παρακολούθηση του ζώου, επιτεύχθηκε αντιμετώπιση των κλινικών συμπτωμάτων.

Συμπεράσματα

Συμπερασματικά, η ρινοτομή με κοιλιακή προσπέλαση στη γάτα είναι καλή επιλογή για την εκρίζωση μαζών στα οπίσθια τμήματα των ρινικών κοιλοτήτων, καθώς προσφέρει καλύτερη ορατότητα στα εν λόγω χειρουργικά πεδία και ελάχιστες περιεγχειρητικές επιπλοκές.

operatively and the incision was completely healed. However, there was a mass segment protruding from the nostril, which was excised with a mosquito forceps. After 3 months, all clinical symptoms were resolved.

Conclusions

Rhinotomy through a ventral approach in cats represents a good option for the excision of masses in the posterior parts of their nasal cavities.

Βιβλιογραφία / References

- Theresa Welch Fossum (2013) Inflammatory Polyps. Small Animal Surgery, 17, 327-330.
- Greci V, Mortellaro CM. (2016) Management of Otic and Nasopharyngeal, and Nasal Polyps in Cats and Dogs. Vet Clin North Am Small Anim Pract. 2016 Jul, 46(4):643-61
- Galloway PE, Kyles A, Henderson JP. (1997) Nasal polyps in a cat. J Small Anim Pract. 1997 Feb, 38(2):78-80.
- Langley-Hobbs SJ, Demetriou JL, Ladlow Feline JF. (2014) Feline soft tissue and general surgery. Elsevier Ltd.

Ελεύθερες Ανακοινώσεις: Χειρουργική

Αναδρομική μελέτη χειρουργικής αντιμετώπισης περινεϊκής κήλης σε σκύλους, με τη χρήση κωνικού πλέγματος: περιγραφή τεχνικής και αποτελέσματα

Διαμαντής Φ. Κτηνίατρος, MSc, Volos Veterinary Specialists, Βόλος | **Γεωργίου Σ.** Κτηνίατρος, MSc, PhD, Volos Veterinary Specialists, Βόλος | **Δεληγιάννη Α.** Κτηνίατρος, MSc, Volos Veterinary Specialists, Βόλος | **Καματερού Θ. Ι.** Κτηνίατρος, Volos Veterinary Specialists, Βόλος | **Κουτίνα Φ.** Κτηνίατρος, Volos Veterinary Specialists, Βόλος | **Τεπετές Κ.** Ιατρός, Καθηγητής Γενικής Χειρουργικής, Τμήμα Ιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Λάρισα

Oral Communications: Surgery

Retrospective study of surgical treatment of perineal hernia in dogs, using a conical mesh: technique description and results

Diamantis F. DVM, MSc, Volos Veterinary Specialists, Volos | **Georgiou S.** DVM, MSc, PhD, Volos Veterinary Specialists, Volos | **Deligianni A.** DVM, Volos Veterinary Specialists, Volos | **Kamaterou T. I.** Doctor, Professor of General Surgery, Department of Medicine, School of Health Sciences, University of Thessaly, Larissa | **Koutina F.** DVM, Volos Veterinary Specialists, Volos | **Tepetes K.** Veterinarian, Professor, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, A.U.Th., Thessaloniki

Εισαγωγή

Η εργασία έχει ως στόχο να περιγράψει την τεχνική χειρουργικής αντιμετώπισης περινεϊκής κήλης με τη χρήση κωνικού πλέγματος πολυπροπυλενίου και να αξιολογήσει τα αποτελέσματα.

Υλικά και Μέθοδοι

Οι σκύλοι τοποθετήθηκαν σε στερνική κατάκλιση με την ουρά σταθεροποιημένη πρόσθια. Οι ακέραιοι σκύλοι στερήθηκαν στην ίδια συνεδρία. Σε όλα τα περιστατικά η αποκατάσταση της περινεϊκής κήλης έγινε με τη τοποθέτηση ενός κωνικού πλέγματος πολυπροπυλενίου (Sanchez Villamil & Escribano Carrera, 2016), η κυκλική βάση του οποίου καθλώθηκε στον έξω σφικτήρα του πρωκτού, στον ισχιοϊερό σύνδεσμο και στο ισχιακό οστό. Τα αναφερόμενα περιστατικά παρακολούθηθηκαν για τουλάχιστον 2 έτη, έτσι ώστε να αξιολογηθούν οι πιθανές μετεγχειρητικές επιπλοκές.

Αποτελέσματα

Οι 20 σκύλοι της μελέτης ήταν αρσενικοί, ακέραιοι, άνω των 6 ετών όταν εμφανίστηκε η περινεϊκή

Introduction

This study aimed to describe the technique for the surgical treatment of perineal hernia in dogs using a polypropylene mesh and to evaluate its outcomes.

Material and Methods

The dogs were placed in a sternal position with the tail stabilized dorsally in cranial direction. The intact dogs were neutered in the same anesthetic period. In all cases, perineal hernia repair was performed by placing a conical polypropylene mesh (Sanchez Villamil & Escribano Carrera, 2006), the circular base of which was sutured to the external anal sphincter, the sacrotuberous ligament and the sciatic bone. Reported cases were followed for at least two years to assess possible postoperative complications.

Results

All 20 dogs were male, over 6 years old, and intact at the time of presentation. 85% of the dogs had a right perineal hernia and 15% had a bilateral her-

κήλη. Το 85% εμφάνισε δεξιά περινεϊκή κήλη και το 15% αμφοτερόπλευρη. Από αυτούς που έπασχαν από δεξιά περινεϊκή κήλη, το 17,6% παρουσίασε περινεϊκή κήλη και αριστερά λίγους μήνες μετά το πρώτο χειρουργείο, η οποία αντιμετωπίστηκε με την ίδια τεχνική. Στο 15% των σκύλων παρατηρήθηκε μετεγχειρητικά πρόπτωση του απευθυσμένου, η οποία αντιμετωπίστηκε χειρουργικά με κολοπηξία. Σε ποσοστό 25%, παρατηρήθηκαν έντονοι τεινσμοί μετεγχειρητικά, οι οποίοι όμως υποχώρησαν σταδιακά σε διάστημα 2 έως 7 ημερών. Σε κανένα περιστατικό δεν παρατηρήθηκε υποτροπή της κήλης έως σήμερα (2 έως 5 χρόνια μετεγχειρητικά), ενώ δεν παρουσιάστηκαν επιπλοκές όπως οίδημα και μόλυνση.

Συμπεράσματα

Η τεχνική που περιγράφεται στη παρούσα εργασία, μπορεί να αποτελεί μία εναλλακτική επιλογή λόγω της χαμηλής τεχνικής δυσκολίας και του μικρού ποσοστού υποτροπών ακόμα και σε περιστατικά με σοβαρή μυϊκή ατροφία. Θα χρειαστούν ωστόσο περισσότερες μελέτες για τη σύγκριση βραχυπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων επιπλοκών μεταξύ των τεχνικών (Heishima et al. 2023).

nia. Of those with the right perineal hernia, 17.6% developed a left perineal hernia after a few months from the first surgery, which was treated also with the same technique. In 15% of the dogs, rectal prolapse was noted postoperatively, which was surgically treated by colopexy. In 25%, severe tenesmus appeared postoperatively, but the symptoms resolved over 2 to 7 days. There has been no hernia recurrence until today (2 to 5 years after surgery) and no complications such as swelling and infection have occurred.

Conclusions

The technique described in this study can be an alternative option due to its low technical difficulty and low rate of recurrence, even in cases with severe muscle atrophy. However, more studies will be needed to compare short and long-term complications between these techniques (Tatsuya Heishima 2023).

Βιβλιογραφία / References

- Sanchez Villamil C, Escribano Carrera A. (2006) Perineal herniorrhaphy in a dog using a cone-shaped polypropylene mesh implant. Veterinary Record Case. Reports. <https://doi.org/10.1136/vetreccr-2016-000298>.
- Tatsuya Heishima, Kumiko Ishigaki, Mamiko Seki, Kenji Teshima, Orie Yoshida, Kaito Iida, Ryo Takeuchi and Kazushi Asano (2023) Retrospective analysis of perineal herniorrhaphy with cone-shaped polypropylene mesh in dogs: technique description and outcome. Front Vet Sci 10; doi: 10.3389/fvets.2023.1279776.

Στροφή μεσεντερίου σε γάτα: αναφορά σε ένα περιστατικό

Χατζημήσιος Κ. Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Κτηνιατρικό Κέντρο Θεσσαλονίκης | **Ψυχογιού Χ.** Κτηνίατρος, Κτηνιατρικό Κέντρο Θεσσαλονίκης
Μπουργαζλή Α. Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Ελεύθερος Επαγγελματίας, Θεσσαλονίκη | **Παπάζογλου Λ. Γ.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Καθηγητής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

Oral Communications: Surgery

Mesenteric volvulus in a cat: A case report

Chatzimisios K. DVM, PhD, Animal Hospital of Thessaloniki | **Psychogiou C.** DVM, Private Practitioner, Animal Hospital of Thessaloniki
Bourgazli A. DVM, PhD, Private Practitioner | **Papazoglou L. G.** Professor, DVM, PhD, Professor, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Εισαγωγή

Η στροφή μεσεντερίου είναι μία σπάνια παθολογική κατάσταση στις γάτες, η οποία προκύπτει όταν το έντερο περιστρέφεται γύρω από τον άξονα του μεσεντερίου, το οποίο περιέχει αγγεία που αιματώνουν τον εντερικό σωλήνα. Σκοπός της ανακοίνωσης είναι η παρουσίαση ενός περιστατικού στροφής μεσεντερίου σε γάτα, το οποίο αντιμετωπίστηκε χειρουργικά με επιτυχία.

Κλινικό περιστατικό

Γάτα DSH θηλυκή, ακέραια, 8 μηνών και βάρους 3,2 kg προσκομίστηκε με ιστορικό κατάπτωσης, εμέτων, και ανορεξίας τις τελευταίες 2 μέρες. Κατά την κλινική εξέταση, το ζώο είχε υποθερμία, ταχυκαρδία και έντονο άλγος κατά την ψηλάφηση της κοιλίας. Οι εργαστηριακές εξετάσεις έδειξαν αναιμία και λευκοκυττάρωση (Hct: 24%, WBC: 16,5 K/μl), ενώ οι υπόλοιποι παράμετροι ήταν εντός των φυσιολογικών ορίων. Κατά τον απεικονιστικό έλεγχο, στα πλάγια ακτινογραφήματα κοιλίας διαπιστώθηκε διάταση των εντερικών ελίκων με αέρα και υγρά, ενώ ο υπερηχοτομογραφικός έλεγχος επιβεβαίωσε την παρουσία εντερικής απόφραξης.

Αποτελέσματα

Μετά από προεγχειρητική σταθεροποίηση (μετάγγιση και οροθεραπεία) του ζώου, ακολούθησε επείγουσα ερευνητική λαπαροτομή κατά την οποία διαπιστώθηκε στροφή του μεσεντερίου και ισχαιμική νέκρωση του λεπτού εντέρου μέχρι το ύψος της ειλεοτυφλικής βαλβίδας. Ακολούθησε εντερε-

Introduction

Mesenteric volvulus occurs when the small intestine is twisting around its mesenteric root. The purpose of this report is to present a case of mesenteric volvulus in a cat that was successfully treated surgically.

Clinical case

An intact female DSH cat, 8 months old, weighing 3.2 kg was presented with a history of lethargy, vomiting, and anorexia of two days duration. Clinical examination revealed hypothermia, tachycardia, and abdominal pain. Laboratory tests revealed anemia and leukocytosis (Hct: 24%, WBC: 16.5 K/μl). Distention of intestinal loops with gas was depicted on lateral abdominal radiographs, while abdominal ultrasound confirmed the presence of intestinal obstruction.

Results

After preoperative stabilization, an emergency laparotomy was performed, which revealed mesenteric volvulus and ischemic necrosis of the small intestine. Resection of the necrotic segment and anastomosis were carried out. Postoperatively, intravenous fluid therapy continued alongside the administration of antibiotics and analgesics. The animal remained in the intensive care unit and was discharged on the fourth postoperative day. After a follow up of 12 months the cat is free of clinical signs.

κτομή του νεκρωμένου τμήματος και αναστόμωση. Μετά το τέλος της χειρουργικής επέμβασης, συνεχίστηκε η ενδοφλέβια χορήγηση ορών παράλληλα με την χορήγηση αντιβιοτικών και αναλγησίας. Το ζώο παρέμεινε στην μονάδα εντατικής φροντίδας για παρακολούθηση και την 4^η μετεγχειρητική ημέρα πήρε εξιτήριο. Δώδεκα μήνες μετεγχειρητικά, η γάτα είναι ελεύθερη παθολογικών συμπτωμάτων.

Συμπεράσματα

Δεν υπάρχουν πολλές αναφορές στην βιβλιογραφία για περιστατικά στρόφης μεσεντερίου σε γάτες. Περαιτέρω μελέτες απαιτούνται ώστε να εξαχθούν γενικά συμπεράσματα σχετικά με την παθολογική αυτή κατάσταση.

Conclusions

There is a paucity of information regarding cases of mesenteric volvulus in cats; therefore, further studies are needed to draw general conclusions about this condition.

Βιβλιογραφία / References

- Cairo, J. (1999) Intestinal volvulus in dogs: a study of four clinical cases. *Journal of Small Animal Practice*, 40, p. 136.
- Junius, G., Appeldoorn, A.M. and Schrauwen, E. (2004) Mesenteric volvulus in the dog: a retrospective study of 12 cases. *Journal of Small Animal Practice*, 45, pp. 104–107.
- Kouti, V., Papazoglou, L. and Rallis, T. (2006) Small-bowel syndrome in dogs and cats. *Compendium on Continuing Education for the Practicing Veterinarian*, 3, pp. 182–195.
- Hedlund, C.S. (2007) Intestinal volvulus and torsion. In: *Small Animal Surgery*. 3rd edn. St Louis, Missouri: Mosby, pp. 395–398.

Ατρησία πρωκτού στο σκύλο και τη γάτα

Σπρίντζιος Α. Κτηνίατρος, Μετεκπαιδευόμενος, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα | **Μαργέτη Χ.** Κτηνίατρος, Υποψήφιος Διδάκτορας, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα | **Φλουράκη Ε.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Επίκουρη Καθηγήτρια, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα | **Καρατράντος Α.** Κτηνίατρος, Υποψήφιος Διδάκτορας, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα | **Μπαρμπαγιάννη Μ.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Επίκουρη Καθηγήτρια, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα | **Τσιώλη Β.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Καθηγήτρια, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα

Oral Communications: Surgery

Atresia ani in dogs and cats

Sprintzios A. DVM, Intern, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Margeti C.** DVM, PhD Candidate, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Flouraki E.** DVM, PhD, Assistant Professor, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Karatrantos A.** DVM, PhD Candidate, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Barbagianni M.** DVM, PhD, Assistant Professor, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Tsioli V.** DVM, PhD, Professor, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece

Εισαγωγή

Η ατρησία του πρωκτού είναι μια σπάνια συγγενής διαμαρτία διάπλασης (0,007%) με αναλογία θηλυκών/αρσενικών 1,79/1. Προδιάθεση εμφανίζουν οι φυλές roodle, boston terrier, maltese, chow chow, german shorthair pointer, και miniature schnauzer. Παρατηρούνται τέσσερις ανατομικοί τύποι ατρησίας του πρωκτού (I-IV) και είναι πιθανή η παρουσία συριγγίων μεταξύ απευθυσμένου και ουρογεννητικού συστήματος στους τύπους II και III.

Κλινικά περιστατικά

Αντιμετωπίστηκαν συνολικά 3 σκύλοι και 1 γάτα με ατρησία πρωκτού τύπου II, διάμεσης ηλικίας 2,3 μηνών (2-3 μηνών) και διάμεσου βάρους 4,725kg (0,7-12kg) με αναλογία θηλυκών/αρσενικών 2/2. Ένας σκύλος και μία γάτα εμφάνιζαν παράλληλα κολποπρωκτικά συρίγγια και ένας σκύλος είχε υποσπαδία με την ουρήθρα σε πρωκτική θέση. Σε όλα τα ζώα έγινε χειρουργική αντιμετώπιση με διάνοιξη του πρωκτού με δύο επιμήκεις τομές, αναγνώριση του έξω σφιγκτήρα του πρωκτού και του τυφλού άκρου του απευθυσμένου, το οποίο και παρασκευάστηκε. Ακολούθησε συρραφή του βλενογόνου του απευθυσμένου στο νεαροποιημένο δέρμα της περιοχής με απλές χωριστές ραφές και τη χρήση μονόκλωνου ράμματος ταχείας απορρόφησης 4/0. Στα ζώα με παρουσία συριγγίου πραγ-

Introduction

Atresia ani is a rare congenital abnormality of the rectum anus accounting for 0.007% of all cases. It is more often in female dogs. Atresia ani is classified into four anatomic types (I-IV). Types II and III have been associated with the presence of rectovaginal, rectovestibular or urethrorectal fistulas.

Clinical cases

Three dogs and one cat were managed for type II atresia, with a median age of 2.3 months, a median weight of 4.725kg and with a female/male ratio of 2/2. One dog and one cat had rectovaginal fistulas, and one dog had hypospadias with the urethra in an anal position. Surgical treatment included opening the anus, dissecting the blind end of the rectum, and suturing rectal mucosa to the debrided adjacent skin with simple interrupted sutures. Rectovaginal fistulas were excised, the vaginal wall was sutured and anoplasty was performed. The dog with hypospadias additionally treated with penile amputation and orchiectomy.

Results

Postoperatively, all animals had a rapid recovery of defecation without complications.

ματοποιήθηκε η κατάργηση αυτού, ο διαχωρισμός του κόλπου από το συρίγγιο και η συρραφή του. Στο σκύλο με υποσπαδία έγινε επιπλέον ακρωτηριασμός του πέους και ορχεκτομή.

Αποτελέσματα

Μετεγχειρητικά τόσο οι σκύλοι όσο και η γάτα είχαν πολύ καλή και ταχεία αποκατάσταση της αφόδευσης χωρίς επιπλοκές.

Συμπεράσματα

Η χειρουργική επέμβαση αποτελεί τη μόνη αποτελεσματική θεραπεία σε ζώα με ατρησία πρωκτού τύπου II, με πολύ καλά αποτελέσματα υπό την προϋπόθεση της φυσιολογικής λειτουργίας του έξω σφιγκτήρα του πρωκτού και ότι δεν έχουν προκληθεί δευτερογενείς παθολογικές καταστάσεις όπως megacolon.

Conclusions

Surgery is the only effective treatment in animals with type II atresia ani, provided that the external anal sphincter is functional and that no secondary pathological conditions such as megacolon have been caused.

Βιβλιογραφία / References

- Vianna M, Tobias K (2005) Atresia ani in the dog: a retrospective study. Journal of the American Animal Hospital Association, 41, 5, 317-322.
- Ellison G, Papazoglou L (2012) Long-term results of surgery for atresia ani in small animals-12 cases. JAVMA, 240, 2, 186-192.
- Tsioli V, Papazoglou L, Anagnostou T, Kouti V, Papadopoulou P (2009) Use of a temporary incontinent end-on colostomy in a cat for the management of rectocutaneous fistulas associated with atresia ani. Journal of Feline Medicine and Surgery, 11, 12, 2009: 1011-1014.

Ελεύθερες Ανακοινώσεις: Χειρουργική

Αντιμετώπιση μετατραυματικού πνευμοθώρακα σε σκύλο με τη χρήση θωρακοστομίας και πλευρόδεσης με αυτόλογο αίμα

Στεφανάκη Ν. Κτηνίατρος, Μετεκπαιδευόμενη, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Π. Θ. | **Καραγιάννη Κ.** Κτηνίατρος, Υποψήφιος Διδάκτορας, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Π. Θ. | **Τσιώλη Β.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Καθηγήτρια, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα | **Μαργέτη Χ.** Κτηνίατρος, Υποψήφιος Διδάκτορας, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Π. Θ. | **Ζαχαροπούλου Θ.** Κτηνίατρος, Υποψήφιος Διδάκτορας, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Π. Θ. | **Λουκόπουλος Ε.** Κτηνίατρος, Υποψήφιος Διδάκτορας, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Π. Θ. | **Μπαρμπαγιάννη Μ.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Επίκουρη καθηγήτρια, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Π. Θ. | **Καρατράντος Α.** Κτηνίατρος, Υποψήφιος Διδάκτορας, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Π. Θ. | **Φλουράκη Ε.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Επίκουρη καθηγήτρια, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Π. Θ.

Oral Communications: Surgery

Management of post-traumatic pneumothorax in a dog using thoracostomy and autologous blood patch

Stefanaki N. DVM, Postgraduate Student, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Karagianni K.** DVM, PhD Candidate, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Tsioli V.** DVM, PhD, Professor, Surgery Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Margeti C.** DVM, PhD Candidate, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Zacharopoulou T.** DVM, PhD Candidate, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Loukopoulou E.** DVM, PhD Candidate, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Barbagianni M.** DVM, PhD, Assistant Professor, PhD, Surgery Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Karatrantos A.** DVM, PhD Candidate, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Flouraki E.** DVM, PhD, Assistant Professor, PhD, Surgery Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, University of Thessaly, Karditsa, Greece

Εισαγωγή

Η τεχνική της πλευρόδεσης με χρήση αυτόλου-
γου αίματος έχει πρόσφατα περιγραφεί ως α-
ποτελεσματική μέθοδος για την αντιμετώπιση του
πνευμοθώρακα στον σκύλο. Σκοπός της εργασίας
είναι η παρουσίαση της εφαρμογής της σε κλινικό
περιστατικό τραυματικού πνευμοθώρακα.

Κλινικό περιστατικό

Αρσενικός, αέριος σκύλος, 5 ετών, βάρους 7kg,
ακαθόριστης φυλής προσκομίστηκε σε ιδιώτη
κτηνίατρο με πολλαπλά θωρακικά τραύματα από
δήγματα σκύλου. Ακολούθησε συρραφή των ρη-
χθέντων μεσοπλεύριων μυών και στη συνέχεια
παραπέμφθηκε για περαιτέρω υποστήριξη.

Κατά την προσκόμιση στην κλινική, ο σκύλος
εμφάνιζε κατάπτωση, ασταθή θώρακα, εκτεταμένο
υποδόριο εμφύσημα και έντονη αναπνευστική δυ-
σχερία. Ακτινολογικά διαπιστώθηκαν κατάγματα

Introduction

Autologous blood patch is a recently described
technique for effective management of pneu-
mothorax in dogs. This report highlights the use
of autologous blood patch in treating a case of
post-traumatic pneumothorax in a dog.

Clinical case

A 5-year-old, intact male, mixed-breed, 7 kg dog
presented to a private veterinarian with multiple
thoracic wounds from dog bites. Initial treatment
included suturing intercostal muscles, followed by
referral for advanced care. Upon admission to the
clinic, the dog exhibited lethargy, flail chest, sub-
cutaneous emphysema, and respiratory distress.
Radiographs revealed rib fractures and pneumo-
thorax. Thoracocentesis evacuated 500 mL of air
for stabilization. Supportive care included Lactated
Ringer's intravenous solution, fentanyl and lido-

πλευρών και πνευμοθώρακας. Πραγματοποιήθηκε θωρακοκέντηση με αφαίρεση 500 ml αέρα και χορηγήθηκε ενδοφλεβίως ορός Lactated Ringer's, φαιντανύλη και λιδοκαΐνη μέσω συνεχούς έγχυσης (CRI), πεθιδίνη και παρακεταμόλη και επιπλέον τοποθετήθηκε επίθεμα φαιντανύλης. Παράλληλα, ξεκίνησε αντιβιοτική θεραπεία με ενροφλοξασίνη και κλινδαμυκίνη. Λόγω της εκτεταμένης συσσώρευσης αέρα πραγματοποιήθηκε πλευρόδεση του υπεζωκότα με τη χρήση αυτόλογου αίματος και τοποθετήθηκε θωρακοστομία με συσκευή συνεχούς θωρακικής παροχέτευσης.

Αποτέλεσμα

Ο ασθενής παρέμεινε στην μονάδα εντατικής θεραπείας για επτά ημέρες, όπου παρατηρήθηκε προοδευτική μείωση της ποσότητας του αναρροφώμενου αέρα και κλινική βελτίωση. Τέσσερις ημέρες μετά την αφαίρεση της συσκευής ο σκύλος πήρε εξιτήριο, ενώ οι τακτικές ενημερώσεις από τους ιδιοκτήτες και τον κτηνίατρο επιβεβαίωσαν την καλή του κλινική κατάσταση. Δύο χρόνια μετά, παραμένει χωρίς καμία επιπλοκή.

Συμπεράσματα

Η πλευρόδεση με τη χρήση αυτόλογου αίματος, σε συνδυασμό με την τοποθέτηση θωρακοστομίας, αποτελεί αξιόλογη και με περιορισμένες επιπλοκές τεχνική για την αντιμετώπιση του πνευμοθώρακα στον σκύλο.

caine as a constant rate infusion, fentanyl patch, pethidine, and paracetamol. Enrofloxacin and clindamycin were also administered. Persistent air accumulation required pleurodesis with autologous blood and thoracostomy tube was placed for continuous thoracic suction.

Results

The dog remained in intensive care for seven days, showing reduced aspirated air volume and clinical improvement. Four days after the removal of the thoracostomy, the dog was discharged. Two years post-treatment, the dog remains asymptomatic.

Conclusions

Autologous blood pleurodesis, combined with thoracostomy tube placement, is an effective, minimally invasive technique for treating pneumothorax in dogs.

Βιβλιογραφία / References

- Oppenheimer N., Klainbart S., Merbl Y., Bruchim Y., Milgram J., Kelmer E. (2014) Retrospective evaluation of the use of autologous blood-patch treatment for persistent pneumothorax in 8 dogs (2009–2012), J Vet. Emerg. Crit. Care, 24(2), pp. 215–220.
- Shakir S., Brian C.K., Ross C., Conroy K., Thorley R., Walker S., Bhatnagar R., Aujayeb A (2022) Autologous blood patch pleurodesis for secondary spontaneous pneumothorax: A narrative review, a retrospective case series and state of play in the UK, Pulm. Ther., 9(1), pp. 165–172.
- Théron M.L., Lahuerta-Smith T., Sarrau S., Ben-Moura B., Hidalgo A (2021) Autologous blood-patch pleurodesis treatment for persistent pneumothorax: A case series of 5 dogs (2016–2020), Open Vet J, 11(2), p. 289.

Αποκατάσταση έκτοπων ουρητήρων

Καλκαβούρης Η. Κτηνίατρος, Ελεύθερος επαγγελματίας, Κτηνιατρείο «Φλαράκος Μιχαήλ», Αθήνα

Oral Communications: Surgery

Correction of ectopic ureters

Kalkavouris I. Veterinary Center "Flarakos Michael," Athens

Εισαγωγή

Οι έκτοποι ουρητήρες αποτελούν συγγενή διαμαρτία διάπλασης, όπου ο ένας ή αμφότεροι ουρητήρες, δεν απολήγουν στη φυσιολογική ανατομική τους θέση στην ουροδόχο κύστη. Διακρίνονται σε ενδοαυλικούς και εξωαυλικούς. Σκοπός της παρούσης είναι να αναδείξει εναλλακτική και ελάχιστα επεμβατική προσέγγιση στην πάθηση, από τη συνήθη χειρουργική τεχνική.

Κλινικά περιστατικά

Το περιστατικό που προσκομίστηκε στο ιατρείο μας αφορά σε ενδοτοιχωματικούς έκτοπους ουρητήρες αμφοτερόπλευρα (σπάνιο περιστατικό) και επρόκειτο για θηλυκό (προδιάθεση σε θηλυκούς σκύλους) Golden Retriever, 4 ετών. Ο λόγος προσκόμισης ήταν η, από ετών, ακράτεια ούρου μη ανταποκρινόμενη στις συνήθεις αγωγές, η οποία επιδεινώθηκε μετά από χειρουργική επέμβαση ωθηκυστερεκτομής και οι συχνές ουρολοιμώξεις. Η διάγνωση στηρίχτηκε στα στοιχεία του ιστορικού, της φυλής και ηλικίας του ασθενούς, ενώ επιβεβαιώθηκε με διενέργεια αξονικής τομογραφίας, ανιούσας ουρογραφίας με χρήση c-arm και κυστεοσκόπησης (θα εμπλουτιστεί με το καταγεγραμμένο υλικό από την βιντεοσκόπηση). Αν και η αντιμετώπιση μπορεί να είναι χειρουργική, επιλέχθηκε η λιγότερο επεμβατική μέθοδος της χρήσης laser ενδοσκοπικά για τη διάνοιξη των έκτοπων ουρητήρων στην επιθυμητή τοποθεσία εντός της κύστης και αποκατάστασης του προβλήματος. (Θα γίνει λεπτομερής αναφορά στον εξοπλισμό που χρησιμοποιήθηκε).

Introduction

Ectopic ureters are congenital malformations where one or both ureters do not terminate in their normal anatomical position in the urinary bladder. They are categorized as intraluminal and extraluminal. The aim of this study is to highlight an alternative and minimally invasive approach to the condition, as opposed to the conventional surgical technique.

Clinical cases

The case presented to our clinic involved bilateral intramural ectopic ureters in a 4-year-old female Golden Retriever. The dog had a long-standing history of urinary incontinence unresponsive to standard treatments, which worsened after an ovariohysterectomy, accompanied by frequent urinary tract infections. Diagnosis was based on the patient's history, breed, and age, and was confirmed through computed tomography, retrograde urography using a C-arm, and cystoscopy (supplemented with video recordings). While surgical correction is an option, a less invasive method was chosen, utilizing laser-assisted endoscopic resection to relocate the ectopic ureters to the desired position within the bladder. (A detailed description of the equipment used will be included.)

Results

Noteworthy are the effectiveness of the method and the short recovery time, as well as minimal complications. The patient was discharged on the same day, and the long-standing symptoms resolved immediately.

Αποτελέσματα

Αξιοσημείωτα είναι η αποτελεσματικότητα της μεθόδου και ο μηδενικός χρόνος ανάρρωσης, καθώς και οι περιορισμένοι πιθανοί κίνδυνοι – επιπλοκές. Ο ασθενής πήρε εξιτήριο αυθημερόν, ενώ η συμπτωματολογία χρόνων περιορίστηκε άμεσα.

Συμπεράσματα

Από τα παραπάνω, αλλά και λόγω της ραγδαίας τεχνολογικής εξέλιξης, διαφαίνεται ό τι νέες και λιγότερο επεμβατικές τεχνικές κερδίζουν καθημερινά έδαφος και αποδοχή στον κτηνιατρικό χώρο.

Conclusions

Based on the above findings, as well as the rapid technological advancements, it is evident that new, less invasive techniques are gaining acceptance in the veterinary field.

Βιβλιογραφία / References

- Laser Ablation for Intramural Ectopic Ureters - Texas A&M Veterinary Medical Teaching Hospital.

Ελεύθερες Ανακοινώσεις: Χειρουργική

Σοβαρή οισοφαγική στένωση που εμφανίστηκε μετά από ηρέμηση με ξυλαζίνη σε γάτα και η αντιμετώπισή της ενδοσκοπικά

Καραγιάννη Κ. Κτηνίατρος, Υποψήφια Διδάκτορας, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα | **Μωραΐτη Κ.** Κτηνίατρος, Υποψήφια Διδάκτορας, Παθολογική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα | **Ξενούλης Π.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Καθηγητής, Παθολογική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα, και Adjunct Professor, Texas A&M University, Texas, USA | **Μορφωνιού Π.** Βοηθός Κτηνιάτρου, Animal Medical Center, Αθήνα | **Τσιώλη Β.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Καθηγήτρια, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα | **Φλουράκη Ε.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Επίκουρη καθηγήτρια, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα

Oral Communications: Surgery

Endoscopic management of esophageal stricture after sedation with xylazine in a cat

Karagianni K. DVM, PhD candidate, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Moraiti K.** DVM, PhD candidate, Clinic of Medicine, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Xenoulis P.** DVM, PhD, Professor, Clinic of Medicine, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece and Adjunct | Professor, Texas A&M University, Texas, USA | **Morfoniou P.** Veterinary Technician, Animal Medical Center, Athens, Greece | **Tsioli V.** DVM, PhD, Professor, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Flouraki E.** DVM, PhD, Assistant professor, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece

Εισαγωγή

Η γαστροοισοφαγική παλινδρόμηση (ΓΟΠ), που αποτελεί συχνή επιπλοκή της γενικής αναισθησίας στον σκύλο και στη γάτα, μπορεί να οδηγήσει στην εμφάνιση οισοφαγίτιδας και σε σοβαρές περιπτώσεις ακόμα και στη δημιουργία οισοφαγικής στένωσης. Στην κτηνιατρική βιβλιογραφία, αυτή είναι η πρώτη αναφορά σε γάτα στην οποία η ηρέμηση με ξυλαζίνη οδήγησε σε οισοφαγική στένωση.

Κλινικό περιστατικό

Γάτος, αρσενικός στερημένος, ηλικίας 18 μηνών, φυλής κοινής ευρωπαϊκής κοντότριχης προσκομίστηκε σε κτηνιατρείο με συμπτώματα αναγωγής μετά την κατανάλωση ξηρής τροφής και νερού, τρεις ημέρες μετά από ηρέμηση με ξυλαζίνη για τη διαγνωστική διερεύνηση χρόνιας αναπνευστικής νόσου του ανώτερου αναπνευστικού συστήματος. Η θεραπεία με αντιβίωση, σουκραλφάτη και μετοκλοπραμίδα, δεν οδήγησε σε κλινική βελτίωση των συμπτωμάτων και τρεις εβδομάδες μετά από την ηρέμηση με ξυλαζίνη ο γάτος παραπέμφθηκε

Introduction

Gastroesophageal reflux (GER) is a common complication of general anesthesia in dogs and cats that can result in esophagitis and in severe cases formation of an esophageal stricture. To our knowledge, this is the first reported case of stricture formation post sedation with xylazine in veterinary medicine.

Clinical case

This case report describes an 18-month-old neutered male European shorthair cat that presented with regurgitation of solid food and water three days after being sedated with xylazine for diagnostic edevaluation of chronic upper respiratory disease. Treatment with antibiotics, sucralfate, and metoclopramide did not lead to clinical improvement. Esophagoscopy performed 3 weeks after the initial sedation revealed a severe esophageal stricture, which was attributed to esophagitis secondary to gastroesophageal reflux (GER) during sedation, after excluding other potential causes.

για οισοφαγοσκόπηση. Η ενδοσκόπηση του οισοφάγου, αποκάλυψε σοβαρή οισοφαγική στένωση, η οποία αποδόθηκε σε οισοφαγίτιδα που προκλήθηκε από γαστροοισοφαγική παλινδρόμηση (ΓΟΠ) κατά τη διάρκεια της ηρέμησης, αφού αποκλείστηκαν άλλες πιθανές αιτίες.

Αποτελέσματα

Ο γάτος υποβλήθηκε επιτυχώς σε οκτώ συνεδρίες διαστολής με χρήση καθετήρα με μπαλονάκι σε διαστήματα μιας ή δύο εβδομάδων. Η θεραπεία διαστολής βελτίωσε τη στένωση του οισοφάγου και παρατηρήθηκε κλινική βελτίωση μετά από κάθε παρέμβαση. Ένα χρόνο αργότερα, ο γάτος παραμένει ασυμπτωματικός.

Συμπεράσματα

Αυτή είναι η πρώτη αναφερόμενη περίπτωση οισοφαγικής στένωσης σε γάτα μετά από μία μόνο χορήγηση ξυλαζίνης χωρίς την ταυτόχρονη χορήγηση κάποιου γενικού αναισθητικού. Η περίπτωση αυτή επιβεβαιώνει τη σημασία της αναγνώρισης της ΓΟΠ και της επακόλουθης οισοφαγίτιδας ως πιθανής επιπλοκής όχι μόνο κατά τη γενική αναισθησία αλλά και κατά την ηρέμηση στις γάτες.

Results

The cat underwent eight successful balloon dilatation sessions at intervals of one or two weeks. Dilatation treatment improved esophageal stenosis, and the cat exhibited clinical improvement following each intervention. One year post-treatment, the cat remains asymptomatic.

Conclusions

This is the first reported case of esophageal stricture formation following a single xylazine administration in cats, emphasizing the importance of considering GER and subsequent esophagitis as a potential complication of sedation and general anesthesia in cats.

Βιβλιογραφία / References

- Adamama-Moraitou KK, Rallis TS, Prassinos NN, Galatos AD (2002) Benign esophageal stricture in the dog and cat: a retrospective study of 20 cases. *Can J Vet Res* 66, 55-59.
- Flouraki ES, Savvas I, Kazakos G, Anagnostou T, Raptopoulos D (2022) The Effect of Premedication on the Incidence of Gastroesophageal Reflux in 270 Dogs Undergoing General Anesthesia. *Animals* 12, 2667.
- Galatos AD, Raptopoulos D (1995) Gastro-oesophageal reflux during anaesthesia in the dog: the effect of preoperative fasting and premedication. *Vet Rec* 137, 479-483.
- Han E, Broussard J, Baer KE (2003). Feline Esophagitis Secondary to Gastroesophageal Reflux Disease: Clinical Signs and Radiographic, Endoscopic, and Histopathological Findings. *J Am Anim Hosp Assoc* 39, 161-167.
- Leib MS, Dinnel H, Ward DL, Reimer ME, Towell TL, Monroe WE (2001) Endoscopic Balloon Dilation of Benign Esophageal Strictures in Dogs and Cats. *J Vet Intern Med* 15, 547-552.

Ελεύθερες Ανακοινώσεις: Χειρουργική

Διαχείριση περιστατικού σκύλου με φλέγμονα και δισκοσπονδυλίτιδα

Λουκόπουλος Ε. Κτηνίατρος, Υποψήφιος διδάκτορας, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα | **Καραγιάννη Κ.** Κτηνίατρος, Υποψήφιος διδάκτορας, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα | **Τσιώλη Β.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Καθηγήτρια, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα | **Μαργέτη Χ.** | Κτηνίατρος, Υποψήφιος διδάκτορας, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα | **Κιοπεκτζής Κ.** Ιδιώτης Κτηνίατρος, Vets4Life, Αθήνα | **Μπαρμπαγιάννη Μ.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Επίκουρη Καθηγήτρια, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα | **Καρατράντος Α.** Κτηνίατρος, Υποψήφιος διδάκτορας, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα | **Φλουράκη Ε.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Επίκουρη Καθηγήτρια, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα

Oral Communications: Surgery

Management of severe sepsis and discospondylitis in an adult dog

Loukopoulos E. DVM, PhD candidate, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Medicine, School of Health Sciences, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Karagianni K.** DVM, PhD student, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Medicine, School of Health Sciences, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Tsioli V.** DVM, PhD, Professor, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Medicine, School of Health Sciences, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Margeti C.** DVM, PhD candidate, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Medicine, School of Health Sciences, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Kiopektzis K.** DVM, Private Practitioner, Vets4Life, Athens, Greece | **Barbagianni M.** DVM, PhD, Assistant Professor, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Medicine, School of Health Sciences, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Karatrantos A.** DVM, PhD candidate, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Medicine, School of Health Sciences, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Flouraki E.** DVM, PhD, Assistant Professor, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Medicine, School of Health Sciences, University of Thessaly, Karditsa, Greece

Εισαγωγή

Σκοπός της μελέτης είναι η παρουσίαση ενός περιστατικού σκύλου με φλέγμονα και δισκοσπονδυλίτιδα.

Κλινικό περιστατικό

Σκύλος φυλής Setter, 6 ετών, αρσενικός, βάρους 14 kg, προσκομίστηκε με κατάπτωση, ανορεξία και τεινεσμούς και ιστορικό χειρουργικής αφαίρεσης περιπρωκτικών σάκων λόγω παρουσίας ξένου σώματος. Κατά τη κλινική εξέταση διαπιστώθηκαν ταχυκαρδία (135 παλμοί/λεπτό), πυρετός (40,3°C) και έντονο άλγος στην οπίσθια μοίρα της σπονδυλικής στήλης και κατά τη ψηλάφηση της κοιλίας. Επιπλέον, εντοπίστηκε επώδυνη διόγκωση μαλακής σύστασης στη περιπρωκτική χώρα που εκτεινόταν έως το ύψος του δεξιού ισχιακού ογκώματος, με εικόνα διάχυτου φλέγμονα. Ο εργαστηριακός έλεγχος έδειξε σοβαρή λευκοπενία (100 λευκοκύτταρα/μl) και ήπια αναιμία. Ακτινολογικά διαπιστώθηκαν

Introduction

This study presents a dog with phlegmonous effusion and discospondylitis.

Clinical case

A 6-year-old, male dog, was presented with depression, anorexia and tenesmus; and a history of anal saccullectomy due to the presence of a foreign body. On clinical examination tachycardia, pyrexia, and marked pain upon palpation of the lumbosacral spinal region and abdomen were observed. A painful, soft swelling was palpated in the perineal region, extending to the right tuber ischiadicum, consistent with phlegmonous effusion. Severe leukopenia and mild anemia were indicative of systemic sepsis. Radiographic findings were consistent with discospondylitis. Surgical debridement of the phlegmon was performed and the dog was hospitalized for intensive care.

Treatment included fluid therapy, antibiotics, and pain management with morphine, gabapentin,

ευρήματα συμβατά με δισκοσπονδυλίτιδα. Θεραπευτικά, πραγματοποιήθηκε χειρουργικός καθαρισμός του φλέγμονα και λήψη υλικού για καλλιέργεια. Ο σκύλος νοσηλεύτηκε στην εντατική και η θεραπεία περιλάμβανε χορήγηση ορών, συνδυασμό κεφουροξίμης, κλινδαμυκίνης και ενροφλοξασίνης. Για την αντιμετώπιση του πόνου χορηγήθηκαν μορφίνη και γκαμπαπεντίνη συνδυαστικά με στάγδην χορήγηση λιδοκαΐνης, φεντανύλης και κεταμίνης. Στη συνέχεια, καθώς στη καλλιέργεια απομονώθηκαν ανθεκτικά στελέχη *Enterococcus* spp. και *Klebsiella* spp., η αντιβιοθεραπεία αντικαταστάθηκε από αμικασίνη.

Αποτελέσματα

Το ζώο νοσηλεύτηκε συνολικά 14 μέρες παρουσιάζοντας σταδιακή βελτίωση της κλινικής εικόνα και ανταπόκριση στο αναλγητικό σχήμα. Η νοσηλεία συνεχίστηκε για επτά επιπλέον ημέρες στη χειρουργική κλινική και στη συνέχεια δόθηκε εξιτήριο.

Η θεραπεία συνεχίστηκε στο σπίτι για 45 ημέρες, με εβδομαδιαίες κλινικές, εργαστηριακές και απεικονιστικές επανεξετάσεις στις οποίες καταγράφηκε σταδιακή βελτίωση μέχρι την πλήρη κλινική ίαση του ζώου. Σήμερα, τρία χρόνια αργότερα, ο σκύλος δεν έχει εμφανίσει καμία υποτροπή.

Συμπεράσματα

Η διαχείριση της δισκοσπονδυλίτιδας, όταν συνυπάρχει με σήψη είναι ιδιαίτερα απαιτητική λόγω της σοβαρής συστηματικής φλεγμονής και του έντονου πόνου που τη συνοδεύει.

and constant rate infusions of lidocaine, fentanyl, and ketamine. Resistant strains of *Enterococcus* spp. and *Klebsiella* spp. were isolated, leading to a change to amikacin.

Results

The dog was hospitalized for 14 days. After discharge, home treatment continued for 45 days with weekly follow-ups showing steady clinical, laboratory, and imaging improvement, resulting in full recovery. Three years later, no relapses occurred.

Conclusions

Managing discospondylitis coexisting with severe systemic sepsis is particularly challenging due to intense inflammation and pain, requiring targeted antibiotics and tailored analgesic support to ensure successful outcomes.

Βιβλιογραφία / References

- Cortellini S, DeClue AE, Giunti M, Goggs R, Hopper K, Menard JM, Rabelo RC, Rozanski EA, Sharp CR, Silverstein DC, Sinnott-Stutzman V, Stanzani G (2024) Defining sepsis in small animals. *J Vet Emerg Crit Care* 34, 97-109.
- Van Hoof C, Davis NA, Carrera-Justiz S, Kahn AD, De Decker S, Grapes NJ, Beasley M, Du J, Pancotto TE, Suñol A, Shinn R, DeCicco B, Burkland E, Cridge H (2023) Clinical features, comparative imaging findings, treatment, and outcome in dogs with discospondylitis: A multi-institutional retrospective study. *J Vet Intern Med* 37, 1438-1446.

EURICAN®

EXPERTISE BUILT ON EXPERIENCE

ΣΕΙΡΑ ΕΜΒΟΛΙΩΝ EURICAN ΜΕΓΙΣΤΟΠΟΙΕΙ ΤΑ ΟΦΕΛΗ ΤΟΥ ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΥ

Boehringer
Ingelheim

 Gerolymatos International®
Serving health care since 1923

Ελεύθερες Ανακοινώσεις: Γαστρεντερολογία - Καρδιολογία

Προσδιορισμός της καλπροτεκτίνης στα κόπρανα γατών με φλεγμονώδη εντεροπάθεια ή πεπτικό λέμφωμα πριν και μετά την θεραπεία

Καρρά Δ. Α. Υποψήφια Διδάκτορας, Παθολογική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα Κτηνίατρος, Κτηνιατρικό Κέντρο Vet Area, Λάρισα | **Μωραΐτη Κ.** Υποψήφια Διδάκτορας, Παθολογική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα | **Lidbury J. A.** Αναπληρωτής Καθηγητής, Texas A&M University, College Station, TX, USA | **Πιτροπάκη Μ. Ν.** Υποψήφια Διδάκτορας, Παθολογική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα | **Steiner J. M.** Regents Professor and University Distinguished Professor, Texas A&M University, College Station, Texas, USA | **Ξενούλης Π. Γ.** Καθηγητής, Παθολογική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα, Adjunct Professor, Texas A&M University, College Station, TX, USA, Κτηνίατρος, Κτηνιατρικό Κέντρο Animal Medical Center, Αττική

Oral Communications: Gastroenterology - Cardiology

Fecal calprotectin concentrations in cats with chronic enteropathies before and during treatment

Karra D. A. PhD candidate, Clinic of Medicine, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece, DVM, Domestic Animal Health Center Vet Area, Larisa, Greece | **Moraiti K.** PhD candidate, Clinic of Medicine, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Lidbury J. A.** Associate Professor, Texas A&M University, College Station, TX, USA | **Pitropaki M. N.** PhD candidate, Clinic of Medicine, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Steiner J. M.** Regents Professor and University Distinguished Professor, Texas A&M University, College Station, Texas, USA | **Xenoulis P. G.** Professor, Clinic of Medicine, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece, Adjunct Assistant Professor, Texas A&M University, College Station, Texas, USA, DVM, Animal Medical Center, Athens, Greece

Εισαγωγή

Η φλεγμονώδης εντεροπάθειες (ΦΕ) και το μικροκυτταρικό λέμφωμα του εντέρου (ΜΛΕ) είναι συχνά στις γάτες. Σκοπός της παρούσας μελέτης ήταν να διερευνηθεί η συγκέντρωση της καλπροτεκτίνης στα κόπρανα γατών με ΦΕ ή ΜΛΕ πριν και μετά τη θεραπεία.

Υλικά και μέθοδοι

Στην μελέτη αυτή, συμπεριλήφθηκαν 25 γάτες με ΦΕ, 18 γάτες με ΜΛΕ και 36 υγιείς γάτες. Σε όλες τις γάτες με ΦΕ και ΜΛΕ έγινε προσδιορισμός της συγκέντρωσης της καλπροτεκτίνης στα κόπρανα πριν και μετά την θεραπεία. Οι γάτες με ΦΕ λάμβαναν τροφή με υδρολυμένες πρωτεΐνες ή πρεδνιζολόνη, ή συνδυασμό αυτών. Οι γάτες με ΜΛΕ λάμβαναν θεραπεία με πρεδνιζολόνη σε συνδυασμό με χλωραμβουκίλη και κάποιες από αυτές λάμβαναν και τροφή με υδρολυμένες πρωτεΐνες.

Introduction

The aim of this study was to evaluate calprotectin concentrations in feces as a potential biomarker in cats with chronic enteropathy (CE).

Materials and methods

Forty-three cats with either chronic inflammatory enteropathy (CIE; n=25) or small cell gastrointestinal lymphoma (SCGL; n=18) and thirty-six healthy cats were prospectively enrolled. Fecal calprotectin concentrations were evaluated before and during treatment. Cats with CIE were treated with diet, prednisolone, or both, while cats with SCGL were treated with prednisolone plus chlorambucil with or without diet.

Results

Compared to controls, fecal calprotectin was significantly higher in cats with CE (median ≤ 161 ng/g, range $\leq 161-2,827$ vs. median ≤ 161 ng/g, range $\leq 161-790$, $p=0.013$). No significant differences

Αποτελέσματα

Η συγκέντρωση της καλπροτεκτίνης στα κόπρανα γατών με ΦΕ και ΜΛΕ (διάμεσος ≤ 161 ng/g, εύρος $\leq 161-2,827$) ήταν σημαντικά ($p=0.013$) μεγαλύτερη συγκριτικά με τις υγιείς γάτες (διάμεσος ≤ 161 ng/g, εύρος $\leq 161-790$). Η συγκέντρωση της καλπροτεκτίνης στα κόπρανα γατών με ΦΕ (διάμεσος ≤ 161 ng/g, εύρος $\leq 161-1,920$) και με ΜΛΕ (διάμεσος 189 ng/g, εύρος $\leq 161-2,827$) δεν διέφερε σημαντικά ($p=0.3$). Η συγκέντρωση της καλπροτεκτίνης στα κόπρανα μειώθηκε σημαντικά ($p=0.02$) μετά την θεραπεία στις γάτες με ΦΕ και ΜΛΕ (διάμεσος ≤ 161 ng/g, εύρος $\leq 161-1,897$, διάμεσος ≤ 161 ng/g, εύρος $\leq 161-656$).

Συμπεράσματα

Η συγκέντρωση της καλπροτεκτίνης είναι αυξημένη στα κόπρανα γατών με ΦΕ ή ΜΛΕ σε σχέση με την συγκέντρωση καλπροτεκτίνης στα κόπρανα υγιών γατών, όμως δεν βρέθηκε κάποια διαφορά μεταξύ γατών με ΦΕ και γατών με ΜΛΕ.

were found in fecal calprotectin between cats with CIE and cats with SCGL (median ≤ 161 ng/g, range $\leq 161-1,920$ vs. median 189 ng/g, range $\leq 161-2,827$, $p=0.3$). Fecal calprotectin was significantly decreased after treatment in cats with CE (median ≤ 161 ng/g, range $\leq 161-1,897$ vs. median ≤ 161 ng/g, range $\leq 161-656$; $p=0.02$).

Conclusions

Fecal calprotectin may be a useful biomarker for objectively monitoring treatment success in cats with CE. Fecal calprotectin did not differentiate cats with CIE from those with SCGL.

Βιβλιογραφία / References

- Marsilio S (2021) Feline chronic enteropathy. J Small Anim Pract, 62, 409-419.
- Riggers DS, Xenoulis PG, Karra DA, Enderle LL, Köller G, Böttcher D, Steiner JM, Heilmann RM (2023) Fecal Calprotectin Concentrations in Cats with Chronic Enteropathies. Vet Sci. Jun 28;10(7):419.

Ελεύθερες Ανακοινώσεις: Γαστρεντερολογία - Καρδιολογία

Συσχέτιση των ενδοσκοπικών ευρημάτων με τα ιστοπαθολογικά ευρήματα και την τελική διάγνωση σε γάτες με χρόνια εντεροπάθεια: τελικά είναι απαραίτητη η λήψη βιοψιών;

Μωραΐτη Κ. Υποψήφια Διδάκτορας, Παθολογική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα | **Καρρά Δ.** Υποψήφια Διδάκτορας, Παθολογική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα | **Newman S.** DVM, DVSc, DACVP, Newman Specialty VetPath, Hicksville, NY, USA | **Ξενούλης Π.** Καθηγητής, Παθολογική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα, Adjunct Professor, Texas A&M University, Texas, USA

Oral Communications: Gastroenterology - Cardiology

Association between endoscopic and histopathologic findings and final diagnosis in cats with chronic enteropathy: are biopsies necessary?

Moraiti K. PhD Candidate, Clinic of Medicine, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Karra D.** PhD Candidate, Clinic of Medicine, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Newman S.** DVM, DVSc, DACVP, Newman Specialty VetPath, Hicksville, NY, USA | **Xenoulis P.** Professor, Clinic of Medicine, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece, Adjunct Professor, Texas A&M University, Texas, USA

Εισαγωγή

Σκοπός της πρόδρομης αυτής μελέτης ήταν η διερεύνηση πιθανής συσχέτισης μεταξύ των ενδοσκοπικών και των ιστοπαθολογικών ευρημάτων καθώς και της τελικής διάγνωσης σε γάτες με χρόνια εντεροπάθεια (ΧΕ).

Υλικά και μέθοδοι

Συμπεριλήφθηκαν 80 γάτες με ΧΕ από δύο κλινικές δεύτερης γνώμης στην Ελλάδα. Όλες οι γάτες υποβλήθηκαν σε γαστροδωδεκαδακτυλοσκόπηση και ειλεοκολonosκόπηση και λήφθηκαν βιοψίες για ιστοπαθολογική εξέταση. Κατά τη διάρκεια της ενδοσκόπησης έγινε λεπτομερής καταγραφή των μακροσκοπικών αλλοιώσεων του βλεννογόνου του γαστρεντερικού (ΓΕ).

Αποτελέσματα

Συγκρίνοντας τα ενδοσκοπικά ευρήματα με αυτά της ιστοπαθολογικής εξέτασης δεν υπήρξε καμία στατιστικά σημαντική συσχέτιση για κανένα από

Introduction

The aim of this study was to evaluate any association between endoscopic and histopathologic findings and final diagnosis in cats with chronic enteropathy (CE).

Materials and methods

Eighty cats with CE from two second-opinion clinics of Greece were prospectively enrolled. All cats underwent gastroduodenoscopy and ileocolonoscopy. Biopsy samples were collected for histopathologic examination. During endoscopy macroscopic lesions were recorded.

Results

There was no significant correlation between endoscopic and histopathologic findings in any of the gastrointestinal (GI) track parts. However, there was a strong positive correlation between total endoscopic and histopathologic scores ($r=0.62$; $p<0.0001$). Thirty three of 75 (44%), 9/76 (12%),

τα τμήματα του ΓΕ. Ωστόσο, υπήρξε ισχυρή θετική συσχέτιση ανάμεσα στο συνολικό σκορ των ενδοσκοπικών και των ιστοπαθολογικών ευρημάτων ($r=0,62$, $p<0,0001$). Τριάντα τρεις από τις 75 (44%), 9/76 (12%), 12/51 (24%) και 54/73 (74%) γάτες δεν είχαν κανένα εύρημα κατά την ενδοσκόπηση στο στόμαχο, το δωδεκαδάκτυλο, τον ειλεό και το κόλον, αντίστοιχα. Από τις γάτες αυτές, 15/33 (45%), 3/9 (33%), 2/12 (17%) και 21/54 (39%) γάτες, αντίστοιχα, είχαν ευρήματα μέτριου ή σοβαρού βαθμού στην ιστοπαθολογική εξέταση παρά την απουσία ενδοσκοπικών ευρημάτων. Από τις 3 γάτες με απουσία ενδοσκοπικών και παρουσία ιστοπαθολογικών ευρημάτων στο δωδεκαδάκτυλο, η μία (33%) διαγνώσθηκε με πεπτικό λέμφωμα (ΠΛ), ενώ στον ειλεό και οι 2 γάτες διαγνώσθηκαν με ΠΛ.

Συμπεράσματα

Η ύπαρξη ιστοπαθολογικών ευρημάτων στο ΓΕ γατών με ΧΕ είναι συχνή ακόμη και σε περιπτώσεις όπου δεν υπάρχουν μακροσκοπικές αλλοιώσεις κατά την ενδοσκόπηση. Συνεπώς, η λήψη βιοψιών είναι απαραίτητη ανεξάρτητα από την ύπαρξη ή όχι μακροσκοπικών αλλοιώσεων.

12/51 (24%), and 54/73 (74%) cats did not have any endoscopic findings in the stomach, duodenum, ileum, and colon, respectively. In these parts of GI tract, 15/33 (45%), 3/9 (33%), 2/12 (17%), and 21/54 (39%) cats, respectively had moderate or severe histopathologic findings despite the absence of endoscopic findings. One of three cats (33%) without any endoscopic but with histopathologic findings in the duodenum was diagnosed with small cell lymphoma (SCL), and both cats with no findings in the ileum were also diagnosed with SCL.

Conclusions

Histopathologic findings are often present in cats with CE even in cases without concurrent endoscopic findings. Thus, biopsy collection is necessary even in the absence of macroscopic lesions in cats with CE.

Βιβλιογραφία / References

- Marsilio S (2021) Feline chronic enteropathy. J Small Anim Pract 62, 409-419.
- Jergens AE, Crandell JM, Evans R, Ackermann M, Miles KG, Wang C (2010) A Clinical Index for Disease Activity in Cats with Chronic Enteropathy. J Vet Intern Med 24, 1027-1033.

Σπάνιο περιστατικό γαγγλιονευρωμάτωσης στο παχύ και στο λεπτό έντερο σκύλου με ταυτόχρονη παρουσία πολύποδα

Χονδρογιάννη Θ. Κτηνίατρος, Υποψήφια Διδάκτορας, Εργαστήριο Παθολογικής Ανατομικής, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Κωνσταντινίδης Α.Ο.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Βλέμμας Ι.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Ομότιμος Καθηγητής, Εργαστήριο Παθολογικής Ανατομικής, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Πατσίκας Μ.** Κτηνίατρος, Ιατρός, Διδάκτορας, Καθηγητής, Εργαστήριο Απεικονιστικής Διαγνωστικής, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Αδαμαμά-Μωραΐτου Α.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Καθηγήτρια, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Μπρέλλου Γ. Δ.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Καθηγήτρια, Εργαστήριο Παθολογικής Ανατομικής, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

Oral Communications: Gastroenterology - Cardiology

A rare case of ganglioneuromatosis in the large and small intestine with simultaneous presence of a polyp, in a dog

Chondrogianni Th. DVM, PhD candidate, Laboratory of Pathology, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki | **Konstantinidis A.O.** DVM, PhD, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki | **Vlemmas I.** DVM, PhD, Emeritus Professor, Laboratory of Pathology, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki | **Patsikas M.** DVM, DM, PhD, Professor, Imaging Diagnostic Unit, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki | **Adamama-Moraitou A.** DVM, PhD, Professor, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki | **Brellou G. D.** DVM, PhD, Professor, Laboratory of Pathology, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki

Εισαγωγή

Η γαγγλιονευρωμάτωση του εντέρου αποτελεί σπάνια υπερπλαστική αντίδραση των γαγγλίων του εντερικού νευρικού συστήματος (ΕΝΣ) στα ζώα και στον άνθρωπο. Μακροσκοπικά χαρακτηρίζεται από πάχυνση του τοιχώματος του εντέρου, ενώ τα μη ειδικά συμπτώματα καθιστούν δύσκολη τη διάγνωση. Στη μελέτη αυτή παρουσιάζεται ένα σπάνιο περιστατικό γαγγλιονευρωμάτωσης με ταυτόχρονη εντόπιση στο λεπτό και το παχύ έντερο σε έναν σκύλο.

Περιστατικό

Σκύλος φυλής Jack Russel, 5 ετών, θηλυκός στερημένος, εμφάνισε εμέτους, διάρροιες παχέος εντέρου με αίμα και βλέννη και έντονους τεινεσμούς με αποτέλεσμα την πρόπτωση του απευθυσμένου. Ακολούθησε χειρουργική αποκατάσταση από ιδιώτη κτηνίατρο και το προπίπτον τμήμα αφαιρέθηκε και στάλθηκε για ιστοπαθολογική εξέταση, όπου διαπιστώθηκε φλεγμονή, πολύποδας και

Introduction

Intestinal ganglioneuromatosis is a rare hyperplastic reaction of the ganglia of the enteric nervous system (ENS) in animals and humans. Macroscopically, it is characterized by thickening of the intestinal wall, while it's non-specific clinical signs make diagnosis difficult. A rare case of ganglioneuromatosis located in both the small and large intestine is presented.

Case

A 5-year-old spayed female Jack Russell Terrier presented with a history of vomiting, large intestinal diarrhea, and severe tenesmus. Due to the tenesmus, a rectal prolapse occurred, which was surgically corrected by a private veterinarian. The prolapsed section was excised and histopathology revealed inflammation, a polyp, and neoplasia was suspected. Subsequently, the dog was referred to the Companion Animal Clinic of the School of Veterinary Medicine of AUTH. Laboratory and imaging

τέθηκε υποψία νεοπλασίας. Στη συνέχεια το ζώο προσκομίστηκε στην Κλινική Ζώων Συντροφιάς του Τμήματος Κτηνιατρικής του ΑΠΘ και αφού έγιναν εργαστηριακές και απεικονιστικές εξετάσεις, συμπεριλαμβανομένης της κολonosκόπησης, διαπιστώθηκαν αλλοιώσεις σε μεγάλο τμήμα του εντέρου και πραγματοποιήθηκε χειρουργική αφαίρεση. Έναν μήνα αργότερα, λόγω επιμονής των συμπτωμάτων έγινε ευθανασία και διενεργήθηκε νεκροτομή από το Εργαστήριο Παθολογικής Ανατομικής. Κύριο μακροσκοπικό εύρημα ήταν η πάχυνση του τοιχώματος και η στένωση του αυλού του παχέος και του λεπτού εντέρου. Για την ιστοπαθολογική διερεύνηση λήφθηκαν ιστοτεμάχια από όλες τις μοίρες του εντέρου.

Αποτελέσματα

Από την ιστοπαθολογική εξέταση τέθηκε η διάγνωση της γαγγλιονευρωμάτωσης η οποία συνοδευόταν από ανάπτυξη πολύποδα. Η πρώτη αφορούσε το μυεντερικό και το υποβλεννογόνιο πλέγμα, με εντονότερη εικόνα στον υποβλεννογόνιο χιτώνα και στο χόριο του παχέος εντέρου και του ειλεού. Χαρακτηριστικό εύρημα αποτελούσε η υπερπλασία των γαγγλιακών κυττάρων, των νευρικών ινών, και των κυττάρων της νευρογλοίας.

Συμπέρασμα

Η γαγγλιονευρωμάτωση, αν και είναι σπάνια παθολογική κατάσταση του πεπτικού στον σκύλο, θα πρέπει να συμπεριλαμβάνεται στη διαφορική διάγνωση περιστατικών με πάχυνση του εντέρου. Για την τελική διάγνωση κρίνεται απαραίτητη η ιστοπαθολογική εξέταση.

examinations, including colonoscopy suggested surgical removal of an extensively affected intestinal section. One month later, euthanasia was performed, and the dog was submitted to the Laboratory of Pathology for necropsy. The main macroscopic findings were wall thickening and lumen narrowing of both the large and the small intestines and tissue samples were obtained for histopathology.

Results

A diagnosis of ganglioneuromatosis accompanied by the development of a polyp was histopathologically established. Ganglioneuromatosis was observed in both the myenteric and submucosal plexuses. However, the submucosa and the lamina propria of the colon and the ileum were mostly involved. Predominant findings in the above areas were hyperplasia of ganglion cells, nerve fibers, and neuroglial cells.

Conclusion

Although ganglioneuromatosis is a rare pathological condition in dogs, it should be included in the differential diagnosis of cases with intestinal thickening. For definitive diagnosis, histopathology is required.

Βιβλιογραφία / References

- Paris, J. K., McCandlish, I. A., Schwarz, T., Simpson, J. W., & Smith, S. H. (2012) Small Intestinal Ganglioneuromatosis in a Dog. *Journal of Comparative Pathology* Volume 148, Issue 4, Pages 323-328. <https://doi.org/10.1016/j.jcpa.2012.07.002>
- Bemelmans I., Kury S., Albaric O., Hordeaux J., Bertrand L., Nguyen F., & Abadie J. (2011) Colorectal Hamartomatous Polyposis and Ganglioneuromatosis in a Dog. *Journal of Veterinary Pathology* Volume 48, Issue 5, Pages 1012-1015. <https://doi.org/10.1177/0300985810384411>
- Jaffe M., Alexander K., Ryan M., Bennett B., & Baughman B. (2023) Colonic Hamartomatous Ganglioneuromatosis in a 4 Mo Old Puppy. *Journal of the American Animal Hospital Association*, Volume 59, Issue 5, Pages 224-228. <https://doi.org/10.5326/JAAHA-MS-7378>

Μυοκαρδιακή βλάβη σε σκύλους: αναφορά σε 10 κλινικά περιστατικά

Παυλιουδάκη Δ. Κτηνίατρος, Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική, Αθήνα | **Μυλωνίδη Θ.** Κτηνίατρος, GpCert (SAM), Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική, Αθήνα | **Μαυροπούλου Α.** Κτηνίατρος, MSc, PhD, MRCVS, Diplomate ECVIM-CA (Cardiology), RCVS recognised specialist in cardiology, Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική, Αθήνα

Oral Communications: Gastroenterology - Cardiology

Myocardial injury in dogs: 10 clinical cases

Pavlioudaki D. DVM, Plakentia Veterinary Clinic, Athens, Greece | **Mylonidi T.** DVM, GpCert (SAM), Plakentia Veterinary Clinic, Athens, Greece
Μανροπούλου Α. DVM, MSc, PhD, MRCVS, Diplomate ECVIM-CA (Cardiology), RCVS recognised specialist in cardiology, Plakentia Veterinary Clinic, Athens, Greece

Εισαγωγή

Η μυοκαρδιακή βλάβη (MI) αποτελεί κλινικό νόσημα που σπάνια διαγιγνώσκεται. Αναφέρεται σε ασθενείς με σημαντική αύξηση της καρδιακής τροπονίνης I, η οποία συνοδεύεται από υπερηχοκαρδιογραφικές ή/ και ηλεκτροκαρδιογραφικές αλλοιώσεις. Η μυοκαρδιακή βλάβη επέρχεται δευτερογενώς σε πρωτογενή νοσήματα διάφορης αιτιολογίας (όπως τραυματικής, φλεγμονώδους, λοιμώδους κ.α.) και μπορεί να οδηγήσει σε συμπτώματα καρδιακής ανεπάρκειας ή σε απειλητικές αρρυθμίες. Στη διεθνή κτηνιατρική βιβλιογραφία υπάρχουν λίγες αναφορές και στην κλινική πράξη η μυοκαρδιακή βλάβη τείνει να είναι υποδιαγνωσμένη.

Κλινικό περιστατικό

Στη συγκεκριμένη μελέτη γίνεται αναφορά σε 10 κλινικά περιστατικά με οξεία μυοκαρδιακή βλάβη δευτερογενώς σε γαστρεντερολογικά, αναπνευστικά νοσήματα, σε τραύμα, σε συστηματική φλεγμονώδη αντίδραση, σε επιληπτικές κρίσεις και σε οξεία νεφρική βλάβη. Ο μέσος όρος καρδιακής τροπονίνης I ήταν 12,45 ng/dL (από 0,66 έως 50 ng/dL).

Αποτελέσματα

Το 50% των περιστατικών εμφάνιζε υπερηχοκαρδιογραφικές αλλοιώσεις, ενώ όλα τα περιστατικά εμφάνισαν ηλεκτροκαρδιογραφικές αλλοιώσεις, οι

Introduction

Myocardial injury (MI) in dogs is a clinical condition rarely diagnosed. It refers to patients with significant increase in cardiac troponin I (cTnI), accompanied by echocardiographic and/or electrocardiographic changes. MI occurs secondary to primary diseases of various causes (such as traumatic, inflammatory, infectious, etc.) and can lead to heart failure symptoms or life-threatening arrhythmias. Few reports exist in veterinary literature and in clinical practice MI tends to be underdiagnosed.

Clinical cases

This study presents a case series of 10 clinical cases with acute MI secondary to gastrointestinal and respiratory tract diseases, trauma, systemic inflammatory reaction, seizures and acute kidney injury. The mean range of cTnI was 12.45 ng/dL (range 0.66 to 50 ng/dL).

Results

Of these cases, 50% showed echocardiographic changes, while all cases showed electrocardiographic changes, of which 80% required medical treatment due to increased risk of sudden cardiac death.

Conclusions

Early diagnosis of MI and its complications can lead

οποίες σε ποσοστό 80% έχρηζαν φαρμακευτικής αντιμετώπισης λόγω κίνδυνου αιφνίδιου θανάτου.

Συμπεράσματα

Η έγκαιρη διάγνωση της μυοκαρδιακής βλάβης και η αντιμετώπιση των επιπλοκών μπορεί να βοηθήσει στη διαχείριση και στην επιβίωση αυτών των ασθενών. Στη συγκεκριμένη μελέτη το συχνότερο πρωτογενές αίτιο μυοκαρδιακής βλάβης ήταν νοσήματα αναπνευστικού. Η μέτρηση της καρδιακής τροπονίνης I συμβάλει σημαντικά στην διάγνωση και συνδέεται άμεσα με τη σοβαρότητα και την πρόγνωση της μυοκαρδιακής βλάβης. Το ποσοστό επιβίωσης των περιστατικών με μυοκαρδιακή βλάβη στην συγκεκριμένη μελέτη ήταν 100%.

to better management and increased survival. In this study, the most frequent primary cause of MI was respiratory-tract diseases. Measurement of cTnI contributes significantly to the diagnosis and is strongly related to severity and prognosis of MI. Survival rate of patients with MI in this case study was 100%.

Βιβλιογραφία / References

- Romito, G., Palatini, L., Sabetti, M. C., & Cipone, M (2024) Myocardial injury in dogs: a retrospective analysis on etiological, echocardiographic, electrocardiographic, therapeutic, and outcome findings in 102 cases. *Journal of Veterinary Cardiology*. <https://doi.org/10.1016/j.jvc.2024.03.004>.
- ROMITO, G., VENTURELLI, E., TINTORRI, V., & CIPONE, M (2022). Reversible myocardial injury aggravated by complex arrhythmias in three *Toxoplasma gondii*-positive dogs. *Journal of Veterinary Medical Science*, 84(2), 289–295. <https://doi.org/10.1292/jvms.21-0571>.
- Schober, K. E., Kirbach, B., & Oechtering, G (1999) Noninvasive assessment of myocardial cell injury in dogs with suspected cardiac contusion. *Journal of Veterinary Cardiology*, 1(2), 17–25. [https://doi.org/10.1016/s1760-2734\(06\)70030-3](https://doi.org/10.1016/s1760-2734(06)70030-3).
- Langhorn, R., Oyama, M. A., King, L. G., Machen, M. C., Trafny, D. J., Thawley, V., Willesen, J. L., Tarnow, I., & Kjelgaard-Hansen, M. (2013). Prognostic Importance of Myocardial Injury in Critically Ill Dogs with Systemic Inflammation. *Journal of Veterinary Internal Medicine*, 27(4), 895–903. <https://doi.org/10.1111/jvim.12105>.
- Burgener, I. A., Kovacevic, A., Mauldin, G. N., & Lombard, C. W. (2006) Cardiac Troponins as Indicators of Acute Myocardial Damage in Dogs. *Journal of Veterinary Internal Medicine*, 20(2), 277–283. <https://doi.org/10.1111/j.1939-1676.2006.tb02857.x>.

Καρδιακός επιπωματισμός με συνοδό υποφλοιοεπινεφριδική κρίση σε σκύλο: Αναφορά σε ένα περιστατικό

Τζαγκαράκη Ν. Κτηνίατρος, Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική, Αθήνα | **Τιμίου Δ.** Κτηνίατρος, MSc (Παθολογία Ζώων Συντροφιάς), GPcert (Ογκολογία Ζώων Συντροφιάς), Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική, Αθήνα | **Μαυροπούλου Α.** Κτηνίατρος, MSc, Διδάκτορας, Διπλωματούχος Ευρωπαϊκού Κολλεγίου Εσωτερικής Παθολογίας (ειδικότητα Καρδιολογίας), Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική, Αθήνα

Oral Communications: Gastroenterology - Cardiology

Rare case of cardiac tamponade and concurrent Addisonian crisis in a dog

Tsagkaraki N. DVM, Plakentia Veterinary Clinic, Athens | **Timiou D.** DVM, MSc (Small animal medicine), GPcert (Oncology), Plakentia Veterinary Clinic, Athens | **Mavropoulou A.** DVM, MSc, PhD, MRCVS Diplomate of the European College of Internal Medicine (specialty of cardiology), RCVS recognized specialist in cardiology

Εισαγωγή

Ο υποφλοιοεπινεφριδισμός προκαλείται συνήθως από ανοσολογική καταστροφή των επινεφριδίων με αποτέλεσμα την μειωμένη παραγωγή γλυκοκορτικοειδών και αλατοκορτικοειδών φαρμάκων. Η περικαρδιακή συλλογή στο σκύλο είναι συνηθέστερα νεοπλασματικής ή ιδιοπαθούς και σπανιότερα λοιμώδους αιτιολογίας. Περιγράφεται περιστατικό με καρδιακό επιπωματισμό λόγω περικαρδιακής συλλογής και ταυτόχρονη υποφλοιοεπινεφριδική κρίση.

Κλινικό περιστατικό

Σκύλος, αρσενικός, στείρωμένος, φυλής Cocker Spaniel 11 ετών προσκομίστηκε με έντονη κατάπτωση και ανορεξία. Κατά την προσκόμιση βρισκόταν σε καταπληξία με υποθερμία, ταχυκαρδία και υπόταση ενώ ανιχνεύθηκε φρέσκο αίμα στη δακτυλική ψηλάφηση. Η γενική εξέταση αίματος ανέδειξε ήπια αναγεννητική αναιμία, ήπια λευκοκυττάρωση και θρομβοκυττάρωση ενώ στο βιοχημικό έλεγχο βρέθηκε υποπρωτεϊναιμία, αζωθαιμία, υπονατριαιμία και υποχλωραιμία.

Κατά την εξέταση με εστιασμένη υπερηχοτομογραφία για υγρό σε θώρακα και κοιλιά ανιχνεύθηκε περικαρδιακή, πλευριτική και περιτοναϊκή συλλογή καθώς και καρδιακός επιπωματισμός. Ακολούθησε θεραπευτική περικαρδιοκέντηση και θωρα-

Introduction

Primary hypoadrenocorticism (Addison disease) results from the immune-mediated destruction of the adrenal cortex resulting in glucocorticoid and mineralocorticoid deficiency. Pericardial effusions in dogs are most commonly neoplastic or idiopathic. In this report we present a case of a dog with pericardial effusion and Addisonian crisis.

Clinical case

An 11-year-old Cocker Spaniel, neutered male was presented with anorexia and lethargy. Clinical examination revealed shock with hypothermia, tachycardia and hypotension and rectal examination revealed bloody stool. Complete blood count revealed mild, regenerative anemia, mild leukocytosis and thrombocytosis. Biochemistry revealed hypoproteinemia, azotemia, hyponatremia and hypochloremia.

Abdominal and thoracic focused assessment with sonography for trauma, triage, and tracking revealed pericardial effusion with cardiac tamponade, pleural and abdominal effusion. Therapeutic pericardiocentesis and thoracocentesis were performed without any clinical improvement and a constant rate infusion of dobutamine was initiated. ACTH stimulation test was positive for Addison's disease. Cardiac ultrasonography

κοκέντηση υπό την καθοδήγηση υπερήχου. Παρά την αποσυμφόρηση του περικαρδιακού σάκου η καταπληξία δεν ανατάχθηκε και έτσι έγινε έναρξη στάγδην χορήγησης δοβουταμίνης. Ακολούθησε δοκιμή διέγερσης με φλοιοεπινεφριδιοτρόπο ορμόνη η οποία ήταν θετική για υποφλοιοεπινεφριδισμό. Ο απεικονιστικός έλεγχος της καρδιάς με υπέρηχο και ακτινογραφίες καθώς και ο κυτταρολογικός έλεγχος του περικαρδιακού υγρού δεν ανέδειξαν στοιχεία νεοπλασίας και σε συνδυασμό με την αρνητική καλλιέργεια του περικαρδιακού υγρού τέθηκε η διάγνωση της ιδιοπαθούς περικαρδιακής συλλογής με συνοδό υποφλοιοεπινεφριδισμό.

Αποτελέσματα

Η χορήγηση δεξαμεθαζόνης και δεοξυκορτόνης οδήγησε σε ταχεία βελτίωση των συμπτωμάτων και ο σκύλος έλαβε εξιτήριο μετά από διήμερη νοσηλεία.

Συμπεράσματα

Ο υποφλοιοεπινεφριδισμός πρέπει να μπαίνει στη διαφορική διάγνωση σκύλων με καρδιακό επιπωματισμό όταν η αποσυμφόρηση του δεν οδηγεί σε κλινική βελτίωση.

and cytological examination and culture of the pericardial fluid were negative for neoplasia and infection.

Results

Treatment with dexamethasone and desoxycortone resulted in rapid clinical improvement and the dog was discharged after a 2-day hospitalization.

Conclusions

In patients with cardiac tamponade without clinical improvement after pericardiocentesis, Addison's disease should be considered. Early diagnosis can be lifesaving.

Βιβλιογραφία / References

- Page, J.W., Drinkwater, J., Furniss, G. and Sahebjalal, M. (2022) Cardiac tamponade as a presentation of primary adrenal insufficiency. *BMJ Case Reports*, 15(3), p.e248099. doi:<https://doi.org/10.1136/bcr-2021-248099>.
- Van Lanen, K. and Sande, A. (2014) Canine Hypoadrenocorticism: Pathogenesis, Diagnosis, and Treatment. *Topics in Companion Animal Medicine*, [online] 29(4), pp.88–95. doi:<https://doi.org/10.1053/j.tcam.2014.10.001>.
- Vryonidou, A., Paschou, S.A., Dimitropoulou, F., Anagnostis, P., Tzavara, V. and Katsivas, A. (2017) Cardiac tamponade in a patient with autoimmune polyglandular syndrome type 2. *Endocrinology, Diabetes & Metabolism Case Reports*, 2017. doi:<https://doi.org/10.1530/edmr-17-0097>.
- Wang, H., Feghali, K., Jetty, V.A., Astsaturov, A., Evanchuk, D.M., Lam, U. and Sweeney, A.T. (2021) A Rare Case of Addison's Disease Presenting With Intermittent Pancytopenia and Cardiac Tamponade. *AACE Clinical Case Reports*. doi:<https://doi.org/10.1016/j.aace.2021.05.005>.

Παραμένον δεξιό αορτικό τόξο με συνυπάρχουσα δυσμορφία της σπονδυλικής στήλης σε γάτα

Αναστασίου Σ. Κτηνίατρος, MSc, Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική | **Τόττα Ε.** Κτηνίατρος, CertAVP, PgCert VPS, Veterinary Anaesthesia Technician, Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική | **Δούρδας Γ.** Κτηνίατρος, CSAVP/Soft Tissue Surgery, Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική

Oral Communications: Gastroenterology - Cardiology

Persistent right aortic arch with concurrent spinal deformity in a cat

Anastasiou S. DVM, MSc, Placentia Veterinary Clinic | **Totta E.** DVM, CertAVP, PgCert VPS, Veterinary Anaesthesia Technician, Placentia Veterinary Clinic | **Dourdas G.** DVM, CSAVP/Soft Tissue Surgery, Placentia Veterinary Clinic

Εισαγωγή

Το παραμένον δεξιό αορτικό τόξο είναι μια συγγενής ανωμαλία του αρτηριακού συστήματος και αποτελεί κατάλοιπο των εμβρυϊκών αορτικών τόξων.

Κλινικό περιστατικό

Γάτα θηλυκή, ακέραιη, 3 μηνών, κοινής ευρωπαϊκής φυλής προσκομίστηκε με ιστορικό αναγωγών. Η κλινική εξέταση και ο αιματολογικός έλεγχος ήταν χωρίς παθολογικά ευρήματα. Πραγματοποιήθηκε ακτινολογικός έλεγχος έπειτα από την χορήγηση γεύματος, κατά τον οποίο βρέθηκε κεντρική διάταση του οισοφάγου προσθίως της βάσης της καρδιάς. Το ζώο παραπέμφθηκε για αξονική τομογραφία θώρακος, η οποία έδωσε ευρήματα διάτασης οισοφάγου συμβατά με εκ γενετής αγγειακή ανωμαλία του δακτυλίου, τύπου III που επιβεβαιώθηκε κατά τη χειρουργική επέμβαση. Διενεργήθηκε απολίνωση και διατομή του αριστερού αρτηριακού συνδέσμου.

Αποτελέσματα

Το ζώο έλαβε εξιτήριο τρεις ημέρες μετά το χειρουργείο με αναλγητική και αντιβιοτική αγωγή. Δύο εβδομάδες μετεγχειρητικά το ζώο εμφάνισε συμπτώματα άλγους στη σπονδυλική στήλη, τα οποία αρχικά αντιμετωπίστηκαν με μη στεροειδή αντιφλεγμονώδη και στη συνέχεια με οπιοειδή. Οι δυσμορφίες της σπονδυλικής στήλης επιβεβαιώ-

Introduction

The persistent right aortic arch is a congenital anomaly of the arterial system and represents a remnant of the embryonic aortic arches.

Clinical case

A 3-month-old, intact female domestic shorthair cat was presented with a history of regurgitation. Clinical examination and blood work showed no pathological findings. Radiographic examination was performed after the administration of a barium meal, which revealed a central dilation of the esophagus just anterior to the base of the heart. The animal was referred for a thoracic CT scan, which showed findings of esophageal dilation consistent with a congenital vascular anomaly of the ring, likely of type III. Surgical intervention was carried out, involving ligation and division of the arterial ligament.

Results

The animal was discharged three days postoperatively with analgesic and antimicrobial treatment. Two weeks after surgery, the animal exhibited symptoms of spinal pain, which were initially managed with non-steroidal anti-inflammatory drugs and later with opioids. Spinal deformities were confirmed on MRI, though they did not cause any difficulty in the animal's mobility.

θηκαν με μαγνητική τομογραφία, χωρίς ωστόσο να προκαλούν δυσκολία στην κίνηση του ζώου.

Συμπεράσματα

Οι αγγειακοί δακτύλιοι είναι σπάνιες συγγενείς αγγειακές ανωμαλίες που προκαλούν περίσφιξη του οισοφάγου. Ενδιαφέρον παρουσιάζει η πιθανή συσχέτιση του αγγειακού δακτυλίου με δυσμορφίες της σπονδυλικής στήλης που έχουν παρατηρηθεί σε παρόμοια περιστατικά.

Conclusions

Vascular rings are rare congenital vascular anomalies that cause esophageal constriction. Of particular interest is the potential association between the vascular ring and spinal deformities observed in similar cases.

Βιβλιογραφία / References

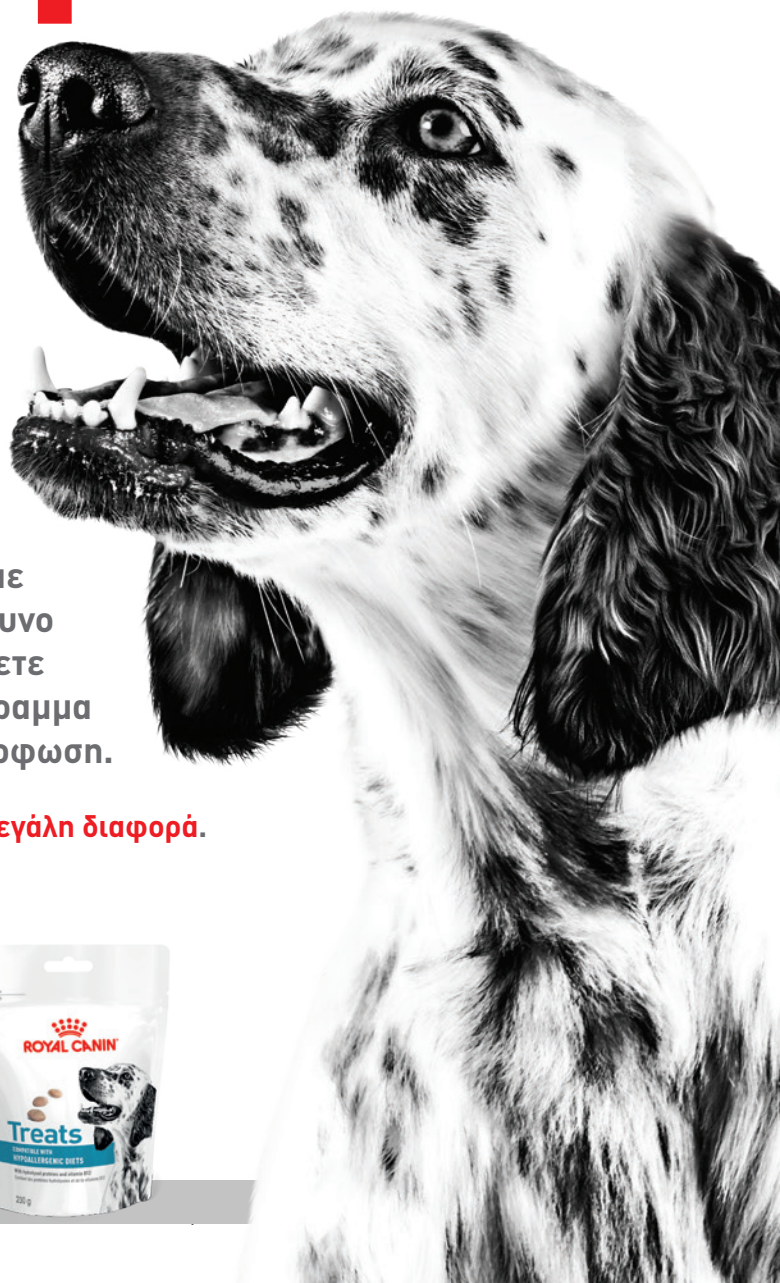
- Tremolada, G., Longeri, M., Polli, M., Parma, P., & Acocella, F. (2013) Persistent right aortic arch and associated axial skeletal malformations in cats. *Journal of feline medicine and surgery*, 15(2), 68-73.
- Wheaton, L. G., Blevins, W. E., & Weirich, W. E. (1984) Persistent right aortic arch associated with other vascular anomalies in two cats.

ΟΙ ΜΙΚΡΕΣ ΛΙΧΟΥΔΙΕΣ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΦΟΡΑ

Η χρήση λιχουδιών που δεν είναι συμβατές με τη διαιτητική τροφή μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τα αποτελέσματα. Τώρα μπορείτε να προτείνετε τις λιχουδιές που είναι συμβατές με το πρόγραμμα διατροφής τους για να ενισχύσετε τη συμμόρφωση.

Οι λιχουδιές της Royal Canin® μπορούν να κάνουν **μεγάλη διαφορά**.

Ελεύθερες Ανακοινώσεις: Χειρουργική

Χειρουργική διαχείριση καρκινώματος του πλακώδους επιθηλίου σε πέος ίππου, με μερικό ακρωτηριασμό του

Τουτουδάκη Ζ. Κτηνίατρος, Υποψήφια διδάκτορας, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη | **Ζαμπούλη Δ.Α.** Κτηνίατρος, Επίκουρος καθηγήτρια, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη | **Διακάκης Ν.** Κτηνίατρος, Καθηγητής, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη

Oral Communications: Surgery

Surgical management of a penile squamous cell carcinoma in a horse using partial phallectomy

Toutoudaki Z. DVM, PhD Candidate, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, A.U.Th., Thessaloniki
Zamboulis D.E. DVM, Assistant professor, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, A.U.Th., Thessaloniki
Diakakis N. DVM, Professor, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, A.U.Th., Thessaloniki

Εισαγωγή

Ο πιο συχνός τύπος καρκίνου που αναπτύσσεται στα εξωτερικά γεννητικά όργανα των ιπποειδών είναι το καρκίνωμα του πλακώδους επιθηλίου, συνηθέστερα στην περιοχή της βαλάνου του πέους. Συναντάται με τη μορφή πολυεστιακά κατανεμημένων ελκών ή και ανθοκραμβοειδών σκληρών μαζών. Σκοπός της παρούσας ανακοίνωσης είναι η περιγραφή της χειρουργικής αντιμετώπισης και εξέλιξης περιστατικού με αυτόν τον τύπο καρκίνου στη βάλανο του πέους του με μερικό ακρωτηριασμό του.

Κλινικό περιστατικό

Ίππος, εκτομίας, 25 ετών, φυλής Dutch Warmblood, προσκομίστηκε με διογκωμένη ακροποσθία, δυσουρία και δυσσομία προερχόμενη από την ακροποσθία του. Κατά τη χημική ηρέμηση του ίππου, η προβολή του πέους του ήταν αδύνατη, όμως ήταν εφικτή η επισκόπησή του μέσω του ανοίγματος της ακροποσθίας. Από τις σκληρές, ελκώδεις αλλοιώσεις της βαλάνου πάρθηκε δείγμα για κυτταρολογική εξέταση που αποκάλυψε δυσπλασία του πλακώδους επιθηλίου. Μετά από γενική αναισθησία, έγινε μερικός ακρωτηριασμός του πέους με την χειρουργική τεχνική Williams'. Για τη συρραφή του κολοβώματος του πέους (σηραγγώδες και σπογγώδες σώμα), αντί των προτεινόμενων ραμμάτων, χρησιμοποιήθηκε απορροφήσιμο ράμμα πολυδι-

Introduction

The aim of this study is to present the surgical treatment of a squamous cell carcinoma (SCC) on the glans penis of a gelding.

Clinical case

A 25-year-old gelding was presented with an enlarged prepuce, impaired micturition and a foul odour emanating from its prepuce. The clinical examination revealed a disfigured glans penis with ulcers and a penetrating firm mass, which was proved to be squamous cell dysplasia, following a cytologic examination. Partial phallectomy according to Williams' technique was elected; for the closure of the penile stump polydioxanone No. 0 was used instead of the proposed sutures. Urethrostomy was performed normally, and a urine catheter was placed.

Results

The surgery was curative, and the post-operative complications were minimized in a short time.

Conclusions

Penile amputation could lead to a successful outcome provided that it is performed early in the course of the disease. Therefore, it is highly suggested that examination of the external genitalia

οξανόνης Νο. 0. Η ουρηθροστομία έγινε κατά τα γνωστά και τοποθετήθηκε ουροκαθετήρας.

Αποτελέσματα

Το χειρουργείο κρίθηκε επιτυχές και το άλογο κατάφερε να ουρεί απρόσκοπτα. Οι επιπλοκές (αιμορραγία, οίδημα ακροποσθίας) περιορίστηκαν τις επόμενες μέρες με την κατάλληλη μετεγχειρητική παρακολούθηση.

Συμπεράσματα

Το καρκίνωμα του πλακώδους επιθηλίου προσβάλλει κυρίως ηλικιωμένους εκτομίες και μπορεί να υπάρχει αρκετό καιρό πριν την εντόπισή του από τους ιδιοκτήτες και την ακόλουθη κτηνιατρική διάγνωση του, κάτι το οποίο επηρεάζει την πρόγνωση αρνητικά.

should be part of the routine physical examination of geldings.

Βιβλιογραφία / References

- Howarth, S., Lucke, V. M., & Pearson, H. (1991) Squamous cell carcinoma of the equine external genitalia: a review and assessment of penile amputation and urethrostomy as a surgical treatment. In Equine vet. J (Issue 1).
- Mair, T. S., Walmsley, J. P., & Phillips, T. J. (2000) Surgical treatment of 45 horses affected by squamous cell carcinoma of the penis and prepuce. In Equine Vet J. 2000 Sep;32(5):406-10.
- Rizk, A., Mosbah, E., Karrouf, G., & Abou Alsoud, M. (2013) Surgical Management of Penile and Preputial Neoplasms in Equine with Special Reference to Partial Phallectomy. Journal of Veterinary Medicine, 2013, 1–8. <https://doi.org/10.1155/2013/891413>.
- Straticò, P., Varasano, V., Celani, G., Suriano, R., & Petrizzi, L. (2016) Long-Term Outcome of En Bloc Extensive Resection of the Penis and Prepuce Associated with a Permanent Perineal Urethrostomy in a Gelding Affected by Squamous Cell Carcinoma. Case reports in veterinary medicine, 2016, 6989450. <https://doi.org/10.1155/2016/6989450>.

Ακρωτηριασμός πέους και οσχεική ουρηθροστομία για την αφαίρεση δερματικού αιμαγγειοσαρκώματος σε σκύλο: αναφορά σε ένα κλινικό περιστατικό

Κοτανίδου Ε. Κτηνίατρος, Μεταπτυχιακή φοιτήτρια, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης
Ζόγκα Σ. Κτηνίατρος, Μεταπτυχιακή φοιτήτρια, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης
Τοτονίδου Λ. Κτηνίατρος, Μεταπτυχιακή φοιτήτρια, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης
Τσίμπου Ι. Κτηνίατρος, Υποψήφιος διδάκτορας, Διαγνωστικό Εργαστήριο, Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Παρδάλη Δ.** Κτηνίατρος, Αναπληρώτρια καθηγήτρια, Διαγνωστικό Εργαστήριο, Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Παπαζογλου Λ.** Κτηνίατρος, Καθηγητής Χειρουργικής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

Oral Communications: Surgery

Penile Amputation and Scrotal Urethrostomy in a Dog with Penile Hemangiosarcoma

Kotaniidou E. DVM, MSc student, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece
Zogka S. DVM, MSc student, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece
Totonidou L. DVM, MSc student, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece
Tsimpou I. DVM, MSc student, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece
Gkinoudis A. DVM, PhD Candidate, Diagnostics Laboratory, Faculty of Veterinary Medicine, School of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki, Greece | **Pardali D.** DVM, PhD, Associate Professor, Diagnostics Laboratory, Faculty of Veterinary Medicine, School of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki, Greece | **Papazoglou L.** DVM, PhD, MRCVS, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Εισαγωγή

Η εκτομή της ακροποσθίας, ολικός ακρωτηριασμός του πέους και οσχεική ουρηθροστομία πραγματοποιείται σε σκύλους με νεοπλασία πέους (συχνότερο), ή μετά από ολικό τραυματισμό του πέους, απόφραξη της ουρήθρας από λίθους, πριαπισμό και βαλανοποσθίτιδα. Στην εργασία αυτή παρουσιάζεται περιστατικό αιμαγγειοσαρκώματος της ακροποσθίας σε σκύλο.

Κλινικό περιστατικό

Σκύλος φυλής Pitbull, αρσενικός ακέραιος 8 ετών προσκομίστηκε με ιστορικό επεκτατικής αλλοίωσης και εξέλκωσης στην περιοχή της ακροποσθίας. Κατά την κλινική εξέταση διαπιστώθηκε διόγκωση των ιγνυακών λεμφαδένων, και παρουσία εξελκωμένης μάζας μεταξύ ακροποσθίας και 4ου μαστού δεξιά της κοιλιακή χώρας. Επιπλέον, έγινε παρακέντηση με λεπτή βελόνα της εξελκωμένης μάζας

Introduction

Foreskin resection, total penile amputation and scrotal urethrostomy is performed in dogs with penile neoplasia (most commonly), or after total penile trauma, urethral obstruction due to stones, priapism and balanoposthitis. This paper presents a case of hemangiosarcoma in the prepuce of a dog.

Clinical case

An 8-year-old male Pitbull was presented with an expansive ulcerative lesion in the preputial area. Clinical examination revealed inguinal lymph node enlargement, and an ulcerated mass between the prepuce and the right 4th mammary gland. Radiographs showed no significant findings. Fine needle aspiration of the masses revealed a diagnosis of carcinosarcoma for the preputial mass and mild lymphoid hyperplasia with neutrophilic inflammation for the lymph nodes. Due to the diagnosis of

και των λεμφαδένων, η κυτταρολογική διάγνωση των οποίων έδειξε καρκινοσάρκωμα και ήπια λεμφοειδή υπερπλασία και ουδετεροφιλική φλεγμονή αντίστοιχα. Λόγω της διάγνωσης κακοήθους νεοπλασίας διενεργήθηκε εκτομή της ακροποσθίας, ολικός ακρωτηριασμός του πέους και οσχείκη ουρηθροστομία.

Αποτελέσματα

Η ιστοπαθολογική εικόνα της δερματικής μάζας ήταν συμβατή με πιθανό αιμαγγειοσάρκωμα. Μετά από 2 μήνες μετεγχειρητικής παρακολούθησης, ο σκύλος δεν εμφανίζει παθολογικά ευρήματα.

Συμπεράσματα

Η διενέργεια εκτομής της ακροποσθίας, ολικού ακρωτηριασμού του πέους και οσχείκης ουρηθροστομίας θεωρείται χειρουργική μέθοδος εκλογής για την αφαίρεση αιμαγγειοσαρκώματος της ακροποσθίας.

malignancy, foreskin resection, total penile amputation and scrotal urethrostomy was performed.

Results

Histopathology confirmed a possible hemangiosarcoma for the preputial mass. Two months post-surgery, the dog showed no pathological findings on postoperative check-up.

Conclusions

Foreskin resection, total penile amputation and scrotal urethrostomy is a procedure that can be used for treating penile hemangiosarcoma in dogs.

Βιβλιογραφία / References

- Bolfer, L., Schmit, J. M., MacNeill, A. L., Ragetly, C. A., Bennett, R. A., & McMichael, M. (2015) Penile amputation and scrotal urethrostomy followed by chemotherapy in a dog with penile hemangiosarcoma. *Journal of the American Animal Hospital Association*, 51(1), 25–30. <https://doi.org/10.5326/JAAHA-MS-5975>.
- Burchell, R. K., Kirberger, R. M., & Janse van Rensburg, D. D. (2014) Haemangiosarcoma of the os penis in a dog: The most common neoplasm of the canine penis. *Journal of the South African Veterinary Association*, 85(1). <https://doi.org/10.4102/jsava.v85i1.1092>.
- Burrow, R. D., Gregory, S. P., Giejda, A. A., & White, R. N. (2011) Penile amputation and scrotal urethrostomy in 18 dogs; Penile amputation and scrotal urethrostomy in 18 dogs. <https://doi.org/10.1136/vetrec-2011-100039>.
- Cornegliani, L., Vercelli, A., & Abramo, F. (2007) Idiopathic mucosal penile squamous papillomas in dogs. *Veterinary Dermatology*, 18(6), 439–443. <https://doi.org/10.1111/j.1365-3164.2007.00632.x>.
- Nóbrega, D. F., Sehaber, V. F., Madureira, R., & Bracarense, A. P. F. R. L. (2019) Canine Cutaneous Haemangiosarcoma: Biomarkers and Survival. *Journal of Comparative Pathology*, 166, 87–96. <https://doi.org/10.1016/j.jcpa.2018.10.181>.

Ελεύθερες Ανακοινώσεις: Χειρουργική

Χρήση συρραπτικών τελικό-τελικής αναστόμωσης εντέρου σε σκύλο με διάσπαση προηγούμενης αναστόμωσης με ράμματα

Παπαδοπούλου Μ. Κτηνίατρος, MSc, Pawsitive Vet Care, Αθήνα | **Παπανικολάου Ε.** Κτηνίατρος, MSc, Pawsitive Vet Care, Αθήνα | **Κολοκούρη Α.** Κτηνίατρος, Pawsitive Vet Care, Αθήνα | **Χουδελούδης Θ.** Κτηνίατρος, GpCert(DI), Pawsitive Vet Care, Αθήνα

Oral Communications: Surgery

Functional end-to-end stapled anastomosis following failure of a handsewn enteroanastomosis in a dog

Papadopoulou M. DVM, MSc, Pawsitive Vet Care, Athens | **Papanikolaou E.** DVM, MSc, Pawsitive Vet Care, Athens | **Kolouri A.** DVM, Pawsitive Vet Care, Athens | **Xoudeloudis T.** DVM, GpCert(DI), Athens

Εισαγωγή

Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι η παρουσίαση κλινικού περιστατικού τελικο-τελικής εντερο-αναστόμωσης με συρραπτικά και Cushing ραφή στην οριζόντια τομή της αναστόμωσης και η αξιολόγηση της έκβασης της, η αντιμετώπιση περιτονίτιδας από διάσπαση και διαφυγή της εντερο-αναστόμωσης με μονόκλωνα ράμματα σε σκύλο με χρόνια απόφραξη εντέρου από ξένο σώμα.

Κλινικό περιστατικό

Σκύλος 7 ετών, Cocker spaniel, αρσενικός στερημένος, 13 κιλών, προσκομίστηκε για τη διερεύνηση χρόνιου έμετου, απώλεια όρεξης και κατάπτωσης. Στην κλινική εξέταση, παρουσίασε κατά την ψηλάφηση κοιλιάς έντονο κοιλιακό άλγος και υποθερμία. Οι αιματολογικές εξετάσεις έδειξαν λευκοκυττάρωση. Κατά τον υπερηχοτομογραφικό έλεγχο ανευρέθηκαν ξένα σώματα και τέθηκε υποψία διάτρησης του τοιχώματος του λεπτού εντέρου. Διεγχειρητικά, υπήρχε σηπτική περιτονίτιδα και νεκρώσεις του εντέρου από τα γραμμοειδή ξένα σώματα καθώς και υπόταση. Πραγματοποιήθηκε εντερεκτομή-εντεροαναστόμωση με χρήση μονόκλωνα απορροφήσιμου ράμματος. Μετά από καθημερινή υπερηχοτομογραφική απεικόνιση βρέθηκε ρήξη της αναστόμωσης τρεις ημέρες μετεγχειρητικά παράλληλα με υποαλβουναμία και λευκοκυττάρωση.

Introduction

This study aims to describe a functional end-to-end stapled anastomosis (FEESA) with a suture oversewn pattern and to evaluate the outcome when the technique is used to treat intestinal dehiscence after intestinal obstruction surgery.

Clinical case

A 7-year-old, male cocker spaniel, 13kg, was referred to our clinic due to fatigue, loss of appetite, and chronic vomiting. During clinical examination, an acute abdomen was observed. Blood test showed leukocytosis. During ultrasonographic examination, linear foreign bodies were observed, and rupture of the small intestine was suspected. Intraoperative septic peritonitis, foreign bodies, and intestinal necrosis were revealed. Conventional enteroanastomosis was performed and dehiscence occurred on the third postoperative day. A systematic ultrasonographic examination was made for the evaluation.

Results

To treat dehiscence, FEESA with a GIA stapler in combination with a suture oversewn pattern of the horizontal incision, was performed. Fourteen days postoperatively, the dog was free of symptoms.

Αποτελέσματα

Ακολούθησε δεύτερη χειρουργική επέμβαση κατά την οποία πραγματοποιήθηκε τελικό-τελική αναστόμωση εντέρου με συρραπτικό ΓΙΑ για την πρώτη πλαγιοπλάγια αναστόμωση και διπλή Cushing ραφή για την οριζόντια τομή. Δεκατέσσερις ημέρες μετεγχειρητικά, ο σκύλος ήταν ελεύθερος συμπτωμάτων.

Συμπεράσματα

Η χρήση συρραπτικών εντέρου μείωσε το χειρουργικό χρόνο, ήταν αποτελεσματική και απλοποίησε τη χειρουργική διαδικασία.

Conclusions

The stapling technique was found to be accurate and effective. Appropriate use of staplers not only reduces the duration of the surgery and the potential complications but also simplifies the surgical technique.

Βιβλιογραφία / References

- Mullen KM, Regier PJ, Wann BS, Fox-Alvarez A, Colee J (2020) Gastrointestinal thickness, duration, and leak pressure of six intestinal anastomoses in dogs. *Vet Surg*, 49:1315-1325.
- DePompeo CM, Bond L, George YE, Mezzles MJ, Brouman D, Chandler JC, Murphy SM, Pike F, Mason D (2018) Intra-abdominal complications following intestinal anastomoses by suture and staple techniques in dogs. *J. Am Vet Med Assoc*, 253(4):437-443.
- Davis J, Demianiuk RM, Musser J, Podsiedlik M (2018) Influence of preoperative septic peritonitis and anastomotic technique on the dehiscence of enterotomy sites in dogs: A retrospective review of 210 anastomoses. *Vet Surg*, 47: 125-129.

Ελεύθερες Ανακοινώσεις: Χειρουργική

Εμφάνιση μετεγχειρητικού πνευμοθώρακα υπό τάση μετά τη χειρουργική αντιμετώπιση μετατραυματικής διαφραγματοκήλης σε γάτα

Κουτής Θ. Κτηνίατρος, Μετεκπαιδευόμενος, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα | **Μαργέτη Χ.** Κτηνίατρος, Υποψήφιος Διδάκτορας, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα | **Φλουράκη Ε.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Επίκουρη καθηγήτρια, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα | **Καρατράντος Α.** Κτηνίατρος, Υποψήφιος διδάκτορας, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα | **Μπαρμπαγιάννη Μ.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Επίκουρη καθηγήτρια, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα | **Τσιώλη Β.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Καθηγήτρια, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα

Oral Communications: Surgery

Postoperative tension pneumothorax after surgical treatment of traumatic diaphragmatic hernia in a cat

Koutis T. DVM, Intern, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Margeti C.** DVM, PhD Candidate, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Flouraki E.** DVM, PhD, Assistant Professor, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Karatrantonos A.** DVM, PhD Candidate, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Barbagianni M.** DVM, PhD, Assistant Professor, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Tsioli V.** DVM, PhD, Professor, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece

Εισαγωγή

Σκοπός της μελέτης ήταν η παρουσίαση της διαχείρισης περιστατικού γάτας με πνευμοθώρακα μετά από χειρουργική αποκατάσταση μετατραυματικής διαφραγματοκήλης.

Κλινικό περιστατικό

Γάτα, φυλής Ευρωπαϊκής κοντότριχης, θηλυκή, ακέραια, ηλικίας 10 μηνών, προσκομίστηκε με ιστορικό τραυματισμού προ επτά μηνών. Κατά την κλινική εξέταση διαπιστώθηκε κοιλιακή αναπνοή και παράδοση κινητικότητα των μεσοπλεύριων μυών στο 10^ο μεσοπλεύριο διάστημα. Ακτινολογικά διαπιστώθηκε υγραικό επίπεδο οπισθοκαρδιακά, ήπια πύκνωση στα μέσα και στα οπίσθια πνευμονικά πεδία και απώλεια απεικόνισης συνέχειας του διαφράγματος. Ακολούθησε χειρουργική ανάταξη της κήλης, με προσπέλαση μέσης λαπαροτομής. Το περιεχόμενο της κήλης ήταν οι αριστεροί λοβοί του ήπατος, μεγάλο τμήμα του λεπτού εντέρου και επίπλουν. Μετά τη σύγκλειση του κοιλιακού τοιχώματος, διενεργήθηκε θωρακοκέντρωση

Introduction

This report presents a cat with pneumothorax following post-traumatic diaphragmatic hernia management.

Clinical case

A European shorthair female 10-month-old cat was presented with a history of traumatic injury seven months ago. On clinical examination abdominal respiration and paradoxical mobility at the 10th intercostal space was observed. Radiographs revealed loss of the diaphragmatic line, increased intrathoracic density, and pleural effusion. Surgical reduction of the hernia, through a midline laparotomy approach, was performed. Following the closure of the abdominal wall, thoracocentesis was performed to remove the air from the pleural cavity.

Results

The day after surgery, the cat developed severe

για την απομάκρυνση του αέρα από τη θωρακική κοιλότητα.

Αποτελέσματα

Μία ημέρα μετά τη χειρουργική επέμβαση το ζώο εμφάνισε έντονη αναπνευστική δυσχέρεια και ακτινολογικά διαπιστώθηκε πνευμοθώρακας και ατελεκτασία του οπίσθιου δεξιού πνευμονικού λοβού. Έγιναν επανειλημμένες θωρακοκεντήσεις χωρίς βελτίωση του πνευμοθώρακα και τελικά αποφασίστηκε η τοποθέτηση θωρακοστομίας και η διενέργεια πλευρόδεσης με αυτόλογο αίμα. Η αποτυχία της αντιμετώπισης του πνευμοθώρακα και η αδυναμία διενέργειας υπολογιστικής τομογραφίας για τη διερεύνηση της εστίας διαφυγής αέρα οδήγησε στην πραγματοποίηση ερευνητικής θωρακοτομής στο 6^ο μεσοπλεύριο διάστημα κατά την οποία διαπιστώθηκαν φυσαλίδες στον οπίσθιο δεξιό λοβό. Ακολούθησε λοβεκτομή του λοβού. Κατά την προσπάθεια ανεύρεσης του σημείου διαφυγής, η γάτα εμφάνισε σοβαρή και παρατεταμένη υποξία με επακόλουθη μη αναστρέψιμη εγκεφαλική βλάβη και τελικά κατέληξε τρεις ημέρες αργότερα.

Συμπεράσματα

Ο πνευμοθώρακας αποτελεί μια από τις συχνότερες μετεγχειρητικές επιπλοκές της μετατραυματικής διαφραγματοκήλης, ειδικά σε χρόνια περιστατικά. Η στενή παρακολούθηση του ασθενή μετεγχειρητικά, η οξυγονοθεραπεία και η χρήση υπολογιστικής τομογραφίας μπορεί να βοηθήσει στην καλύτερη έκβαση αυτών των περιστατικών.

respiratory distress and radiographic findings included pneumothorax and atelectasis of the caudal right lung lobe. Repeated thoracenteses, a thoracostomy tube, and an autologous blood patch failed to resolve pneumothorax and exploratory thoracotomy at the 6th intercostal space was performed followed by right caudal lung lobectomy. Unfortunately, the cat developed severe and prolonged hypoxia with subsequent irreversible brain damage which resulted in a fatal outcome three days later.

Conclusions

Pneumothorax is a very common postoperative complication of post-traumatic diaphragmatic hernia, especially in chronic cases. Close monitoring of the patient, oxygen therapy and the use of computed tomography may enhance favorable outcomes.

Βιβλιογραφία / References

- Schmiedt, Chad & Tobias, Karen & Stevenson, M (2003) Traumatic diaphragmatic hernia in cats: 34 Cases (1991-2001). Journal of the American Veterinary Medical Association. 222. 1237-40. 10.2460/javma.2003.222.1237.
- Minihan, Anne & Berg, John & Evans, Krista. (2004) Chronic Diaphragmatic Hernia in 34 Dogs and 16 Cats. Journal of the American Animal Hospital Association. 40. 51-63. 10.5326/0400051.
- Gibson, Thomas & Brisson, Brigitte & Sears, William (2005) Perioperative survival rates after surgery for diaphragmatic hernia in dogs and cats: 92 Cases (1990-2002). Journal of the American Veterinary Medical Association. 227. 105-9. 10.2460/javma.2005.227.105.

Ελεύθερες Ανακοινώσεις: Χειρουργική

Διάγνωση κήλης οισοφαγικού τρήματος τύπου IV με αξονική τομογραφία και επιτυχής χειρουργική αντιμετώπιση, σε σκύλο φυλής French Bulldog με χρόνιες αναγωγές

Καρρά Κ.Ε. Κτηνίατρος, PgC, GPCert (Small Animal Diagnostic Imaging), Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική, Αθήνα | **Κλαδάκης Σ.** Κτηνίατρος, Μετεκπαιδευμένος στις ΗΠΑ στη Χειρουργική Ζώων Συντροφιάς, Διευθυντής Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική Θεσσαλονίκη | **Μάντης Π.** Κτηνίατρος, DipECDDI, FHEA, PhD, FRCVS, Head of Diagnostic Imaging, Dick White Referrals, Six Mile Bottom, United Kingdom | **Σουλτάνη Χ.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας Ακτινολογίας ΑΠΘ, Απεικονιστικό Τμήμα Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική Θεσσαλονίκη | **Μπουρδέκας Π.** Κτηνίατρος, GpCert (US) ISVPS, Ελεύθερος Επαγγελματίας, Επιστημονικός συνεργάτης Απεικονιστικού Τμήματος Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική Θεσσαλονίκης | **Παυλίδου Κ.** Κτηνίατρος, MSc, PhD, Υπεύθυνη Μονάδος Ανασθησιολογίας & Εντατικής Θεραπείας Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική Θεσσαλονίκη | **Καβαρνός Ι.** Κτηνίατρος, MSc, PhD, Υπεύθυνος Παθολογικού Τομέα Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική Θεσσαλονίκη | **Καρκάνης Φ. Α.** Κτηνίατρος, MSc, MRCVS, Υπεύθυνος Ορθοπεδικού Τμήματος Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική Θεσσαλονίκη

Oral Communications: Surgery

Computed tomographic findings and surgical treatment of a hiatal hernia type IV in a French Bulldog with chronic regurgitation

Karra K.E. DVM, GPCert, PgC (Small Animal Diagnostic Imaging), Plakentia Veterinary Clinic, Athens, Greece | **Kladakis S.** DVM, Clinical Director and Head of Surgery, Plakentia Veterinary Clinic, Thessaloniki, Greece | **Mantis P.** DVM, DipECDDI, FHEA, PhD, FRCVS, Head of Diagnostic Imaging, Dick White Referrals, Six Mile Bottom, United Kingdom | **Soultani C.** DVM, PhD Radiology, Diagnostic Imaging Department Plakentia Veterinary Clinic, Thessaloniki, Greece | **Bourdekas P.** DVM, GpCert (US) ISVPS, Freelancer, Consultant Diagnostic Imaging Department Plakentia Veterinary Clinic, Thessaloniki, Greece | **Pavlidou K.** DVM, MSc, PhD, Head of Anaesthesia and Intensive Care Unit, Plakentia Veterinary Clinic, Thessaloniki, Greece | **Kavarnos I.** DVM, MSc, PhD, Head of Internal Medicine Unit, Plakentia Veterinary Clinic, Thessaloniki, Greece | **Karkanis F. A.** DVM, Msc, MRCVS, Head of Orthopaedic Department, Plakentia Veterinary Clinic, Thessaloniki, Greece

Εισαγωγή

Η κήλη οισοφαγικού τρήματος (ΚΟΣ) τύπου IV αποτελεί μία σπάνια νοσολογική οντότητα. Περιγράφεται ΚΟΣ τύπου IV σε αξονική τομογραφία σκύλου φυλής French Bulldog με χρόνιους εμέτους/αναγωγές, και η χειρουργική αντιμετώπιση.

Κλινικό περιστατικό

Σκύλος 6 ετών, αρσενικός, στερωμένος φυλής French Bulldog προσκομίσθηκε στο απεικονιστικό τμήμα της κλινικής "Πλακεντία Θεσσαλονίκης", με χρόνιους εμέτους και αναγωγές. Σε ακτινογραφία θώρακος βρέθηκε σχηματισμός μικτής ακτινοσκιερότητας (μαλακού ιστού-αέρα) στην οπίσθια ραχιαία-μέση θωρακική κοιλότητα, κοιλιακή παρεκτόπιση της οπίσθιας κοίλης φλέβας και πολλαπλές

Introduction

Type IV hiatal hernia is rare. The computed tomographic (CT) findings and surgical treatment of a type IV hiatal hernia in a French Bulldog with chronic vomiting and regurgitation are described.

Clinical case

A male neutered 6-year-old French Bulldog was referred to the diagnostic imaging department of 'Plakentia Thessaloniki', with a history of chronic vomiting and regurgitation. Right lateral thoracic radiograph indicated the presence of a mixed opacity structure (soft tissue, gas) at the caudodorsal-middle thorax. Total body CT scan with a 32 slices CT scanner (Siemens Somatom Go), pre and post contrast medium administration, revealed type IV

οστικές ανωμαλίες της σπονδυλικής στήλης. Η αξονική τομογραφία ολικού σώματος με αξονικό τομογράφο 32 τομών (Siemens Somaton Go), πριν και μετά την έγχυση του σκιαγραφικού μέσου, ανέδειξε ΚΟΣ τύπου IV, με πρόπτωση του θόλου και τμήματος του σώματος του στομάχου, του καρδιακού στομίου του οισοφάγου, ενός ηπατικού λοβού και περιτοναϊκού λιπώδους ιστού στον οπίσθιο μεσοπνευμόνιο χώρο, μέσω του οισοφαγικού τρήματος. Ακόμη, εντοπίσθηκε πολυεστιακή λεμφαδενοπάθεια και πολλαπλές ανωμαλίες ανάπτυξης της σπονδυλικής στήλης. Η ΚΟΣ αντιμετωπίστηκε χειρουργικά. Πραγματοποιήθηκε μέση λαπαροτομή και ανάταξη της ΚΟΣ. Ακολούθησε σύγκλειση του οισοφαγικού τρήματος, οισοφαγοπηξία, γαστροπηξία του στομάχου στο αριστερό κοιλιακό τοίχωμα και σύγκλειση της τομής κατά το συνήθη τρόπο.

Αποτελέσματα

Μετά την αποκατάσταση της ΚΟΣ, ακολούθησε πλήρης κλινική ύφεση των συμπτωμάτων.

Συμπεράσματα

Η αξονική τομογραφία βοήθησε το χειρουργικό προγραμματισμό, καθώς με τα συμβατικά μέσα διάγνωσης της ΚΟΣ έως σήμερα (ακτινογραφία με ή χωρίς σκιαγραφικό, ενδοσκόπηση, ακτινoscόπηση), η διάγνωση είναι συχνά υποθετική. Η υπερηχοτομογραφία μπορεί να βοηθήσει, αν και η παρεμβολή του αέρα των πνευμονικών λοβών δυσχεραίνει τον εντοπισμό προσπίπτοντων οργάνων.

hiatal hernia, with protrusion of the stomach fundus, partially the stomach body, the cardia, a hepatic lobe (unclear, but suspected left lateral hepatic lobe) and omentum through the esophageal hiatus at the caudal mediastinum.

Surgical treatment included retrieval of the organs, diaphragmatic hiatal reduction and plication, along with esophagopexy and left sided fundic gastropexy.

Results

After surgical repair of the hiatal hernia, the clinical signs resolved.

Conclusions

CT findings aided surgical management, since with other diagnostic means such as radiography (plain and contrast), endoscopy and fluoroscopy, the diagnosis is commonly presumptive. Ultrasonography can potentially help but lung interference may not allow clear evaluation of the herniating organs.

Βιβλιογραφία / References

- Auger, J. M., & Riley, S. M. (1997) Combined hiatal and pleuroperitoneal hernia in a shar-pei. The Canadian veterinary journal = La revue veterinaire canadienne, 38(10), 640–642.
- Baig, M. A., Gemmill, T., Hammond, G., Patterson, C., & Ramsey, I. K. (2006) Budd-Chiari-like syndrome caused by a congenital hiatal hernia in a shar-pei dog. The Veterinary record, 159(10), 322–323. <https://doi.org/10.1136/vr.159.10.322>.
- Broux, O., Clercx, C., Etienne, A. L., Busoni, V., Claeys, S., Hamaide, A., & Billen, F. (2018) Effects of manipulations to detect sliding hiatal hernia in dogs with brachycephalic airway obstructive syndrome. Veterinary surgery: VS, 47(2), 243–251. <https://doi.org/10.1111/vsu.12735>.
- Freiche, V., & German, A. J. (2021) Digestive Diseases in Brachycephalic Dogs. The Veterinary clinics of North America. Small animal practice, 51(1), 61–78. <https://doi.org/10.1016/j.cvsm.2020.09.006>.
- Lodzinska, J., Culshaw, G., Hall, J., Schwarz, T & Liuti, T (2018) 'Computed tomography diagnosis of intermittent type IV paraoesophageal hernia in a dog', Veterinary Record, vol. 6, E000692, pp. 1-4. <https://doi.org/10.1136/vetreccr-2018-000692>.
- Rahal, S. C., Mamprim, M. J., Muniz, L. M., & Teixeira, C. R. (2003). Type-4 esophageal hiatal hernia in a Chinese Shar-pei dog. Veterinary radiology & ultrasound : the official journal of the American College of Veterinary Radiology and the International Veterinary Radiology Association, 44(6), 646–647. <https://doi.org/10.1111/j.1740-8261.2003.tb00524.x>
- Reeve, E. J., Sutton, D., Friend, E. J., & Warren-Smith, C. M. R. (2017). Documenting the prevalence of hiatal hernia and oesophageal abnormalities in brachycephalic dogs using fluoroscopy. The Journal of small animal practice, 58(12), 703–708. <https://doi.org/10.1111/jsap.12734>

Ελεύθερες Ανακοινώσεις: Χειρουργική

Χειρουργική αντιμετώπιση περινεϊκής κήλης σε 3 γάτες

Μάρκου Μ. Κτηνίατρος, Μετεκπαιδευόμενη, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Π.Θ. | **Ζαχαροπούλου Θ.** Κτηνίατρος, Υποψήφια διδάκτορας, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Π.Θ. | **Μαργέτη Χ.** Κτηνίατρος, Υποψήφια διδάκτορας, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Π.Θ. | **Φλουράκη Ε.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Επίκουρη καθηγήτρια, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Π.Θ. | **Τσιώλη Β.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Καθηγήτρια, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Π.Θ.

Oral Communications: Surgery

Surgical management of perineal hernia in 3 cats

Markou M. DVM, Intern, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Zacharopoulou T.** DVM, PhD Candidate, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Margeti C.** DVM, PhD Candidate, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Flouraki E.** DVM, PhD, Assistant Professor, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Tsioli V.** DVM, PhD, Professor, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece

Εισαγωγή

Η περινεϊκή κήλη είναι σπάνια στις γάτες και εμφανίζεται συχνότερα σε θηλυκές. Η αιτιολογία της είναι ασαφής με πολλούς προδιαθετικούς παράγοντες. Στην εργασία αυτή παρουσιάζονται τρία περιστατικά περινεϊκής κήλης σε γάτες, τα οποία αντιμετωπίστηκαν χειρουργικά.

Κλινικά περιστατικά

Προσκομίστηκαν δύο αρσενικές και μια θηλυκή γάτα, κοινής ευρωπαϊκής φυλής, διάμεσης ηλικίας 2,5 ετών, με ιστορικό τραυματισμού και συμπτωματολογία από το πεπτικό και το ουροποιητικό σύστημα. Κατά την κλινική εξέτασή διαπιστώθηκε ανώδυνη διόγκωση στην περινεϊκή χώρα. Η δακτυλική ψηλάφηση επιβεβαίωσε ρήξη του πυελικού διαφράγματος και ύπαρξη αμφοτερόπλευρης περινεϊκής κήλης στη μια αρσενική γάτα και ετερόπλευρης κήλης, αριστερά στις άλλες δύο.

Στα ζώα έγινε χειρουργική αποκατάσταση της περινεϊκής κήλης, υπό γενική αναισθησία. Το περιεχόμενο της κήλης διέφερε μεταξύ των ζώων και ήταν ουροδόχος κύστη, διατεταμένο απευθυσμένο και λίπος. Στον γάτο, στον οποίο η κήλη περιείχε ουροδόχο κύστη προηγήθηκε κυστεοπηξία και κολοπηξία και στη συνέχεια έγινε αποκατάσταση της κήλης μετά από συρραφή των μυών ανελκτήρα του πρωκτού, έξω σφικτήρα του πρωκτού και κοκκυγικών. Στο δεύτερο γάτο έγινε κρημνός του έσω θυροειδούς μυός και συρραφή του με τους

Introduction

Perineal hernia is rare in cats and occurs more frequently in females with an unclear etiology. This study presents three surgically treated cases.

Clinical case

Two male and one female domestic shorthair breed cats, with a median age of 2,5 years old, were presented with a history of trauma and clinical signs from the urinary and digestive systems. Clinical examination revealed a painless perineal swelling and rectal examination confirmed rupture of the pelvic diaphragm with bilateral hernia in one male and unilateral left-sided perineal hernia in the others.

Surgical management

All animals underwent surgical repair of the perineal hernia. Hernia content included the urinary bladder, distended rectum, and fat. In the male cat with bladder involvement, cystopexy, and colopexy were performed, followed by traditional herniorrhaphy. In the other two cats transposition of the internal obturator muscle was performed.

Results

In all cases, no postoperative complications were observed, and the outcome was good after a fol-

μυς ανελκτήρα του πρωκτού και έξω σφικτήρα του πρωκτού, καθώς οι κοκκυγικοί μυς ήταν ατροφικοί. Τέλος, στο θηλυκό ζώο, έγινε κρημνός του έσω θυροειδούς μυός και συρραφή του με τους κοκκυγικούς μυς, τον ανελκτήρα του πρωκτού μυ και τον έξω σφικτήρα του πρωκτού.

Αποτελέσματα

Στα τρία περιστατικά δεν παρουσιάστηκαν μετεγχειρητικές επιπλοκές και είχαν καλή έκβαση 24 μήνες μετά.

Συμπεράσματα

Η χειρουργική αντιμετώπιση περινεϊκής κήλης αποτελεί θεραπεία εκλογής για συμπτωματικές γάτες. Στα παρόντα περιστατικά, η αποκατάσταση του πυελικού διαφράγματος σε συνδυασμό με κυστεοπηξία-κολοπηξία φάνηκαν αποτελεσματικές,

low-up of 24 months.

Conclusions

Surgical management of perineal hernia is the treatment of choice for symptomatic cats. In the present cases, repair of the pelvic diaphragm, combined with cystopexy and colopexy, appeared to be effective.

Βιβλιογραφία / References

- Risselada M, Kramer M, Van De Velde V, Polis I, Gortz K (2003) Retroflexion of the urinary bladder associated with a perineal hernia in a female cat. *Journal of Small Animal Practise* , 44(11): 508-510.
- Natalie Swieton, Ameet Singh, Daniel Lopez, Michelle Oblak, Katie Hoddinott (2020) Retrospective evaluation on the outcome of perineal herniorrhaphy augmented with porcine small intestinal submucosa in dogs and cats *Can Vet J*, 61(6): 629-637.
- Welches C, Scavelli T, Aronson M, Matthiesen D. (1992) Perineal hernia in the cat: a retrospective study of 40 cases. *J Am Anim Hosp Assoc* , 28, 431-438.
- Galanty M. Perineal hernia in 3 cats (2005) *Pol J Vet Sci*, 8(2): 165-168
- Johnston S., Tobias K. (2018) *Veterinary Surgery Small Animal*. Elsevier.

Περιστατικό μαλακοπλακίας σε κουτάβι φυλής Γαλλικό Μπουλντόγκ

Σιδεράς Χαντάντ Δ. Κτηνίατρος, ελεύθερος επαγγελματίας Candidate certificate Oncology ESAVS

Oral Communications: Surgery

Malakoplakia in a French Bulldog puppy

Sideras Chantant D. DVM, Private practitioner, Candidate Certificate Oncology ESAVS

Εισαγωγή

Η μαλακοπλακία είναι μια σπάνια χρόνια κυστίτιδα που εμφανίζεται κυρίως σε θηλυκά άτομα βραχυκεφαλικών φυλών. Πρόκειται για μια κοκκιωματώδη φλεγμονή που εμφανίζεται με την μορφή πολυποειδών εκβλαστήσεων του τοιχώματος της ουροδόχου κύστης. Προσβάλλει συχνά νεαρά άτομα και η αιτιοπαθογένεια της παρότι δεν είναι απόλυτα εξακριβωμένη σχετίζεται με επαναλαμβανόμενες ουρολοιμώξεις και ανεπάρκεια ή ανωριμότητα του ανοσοποιητικού συστήματος.

Κλινικό περιστατικό

Κουτάβι θηλυκό, φυλής Γαλλικό Μπουλντόγκ και ηλικίας πέντε μηνών προσκομίστηκε με αιματουρία και στραγγουρία.

Αποτελέσματα

Κατά την κλινική εξέταση επιβεβαιώθηκε η καλή γενική κατάσταση του ζώου. Κατά την ψηλάφηση της οπίσθιας κοιλιάς διαπιστώθηκε πόνος και αίσθηση συμπαγούς ουροδόχου κύστης. Ακολούθησε εργαστηριακή ανάλυση ούρων στην οποία διαπιστώθηκε πρωτεϊνουρία, αιματουρία και παρουσία βακτηριδιακού πληθυσμού. Η καλλιέργεια ούρων βρέθηκε θετική σε *Escherichia Coli*. Το ζώο παραπέμφθηκε για υπερηχογράφημα κοιλιάς στο οποίο διαπιστώθηκε παρουσία ευμεγέθους πολυποειδούς μάζας και πολλαπλών πολυποειδών εκβλαστήσεων στο τοίχωμα της ουροδόχου κύστης. Θεραπευτικά πραγματοποιήθηκε μερική κυστεκτομή με αφαίρεση της μάζας με μακροσκοπικά χειρουργικά όρια ενός εκατοστού. Η ανάρρωση του ζώου ήταν καλή με σύντομη εξαφάνιση των

Introduction

Malakoplakia is a rare chronic cystitis with higher incidence in female brachycephalics. It is a granulomatous inflammation and it appears as polypoid proliferations of the urinary bladder wall. It affects frequently young individuals and the exact pathogenesis is not yet clear but seems to be related to recurrent bacterial infections and insufficiency or immaturity of the immune system.

Clinical case

A five-month-old, female, French Bulldog puppy was referred for hematuria and stranguria.

Results

During the clinical examination the puppy was in a good general condition. At the palpation of the abdome, pain and feeling of a firm urinary bladder were confirmed. The urinary analysis revealed proteinuria, hematuria, and presence of bacterial population. Urinary culture was positive for *Escherichia Coli*. The animal was referred for abdominal ultrasound during which a large polypoid intraluminal mass and multiple polypoid proliferations of the urinary bladder wall were confirmed. Therapeutically a partial cystectomy was performed with one centimeter surgical margin. The recovery was good and the clinical symptoms rapidly disappeared.

Conclusions

Malakoplakia is a rare condition that affects frequently Brachycephalic breeds with higher incidence in young individuals. Nevertheless, besides

κλινικών συμπτωμάτων.

Συμπεράσματα

Η μαλακοπλακία αποτελεί μια σπάνια πάθηση που προσβάλλει συχνότερα βραχυκεφαλικές φυλές με προτίμηση στα νεαρά άτομα. Ωστόσο είναι ιάσιμη παρότι την σοβαρή της κλινική και απεικονιστική εικόνα και αξίζει να μπαίνει στην διαφορική διάγνωση των ουρολογικών περιστατικών με συμβατό ιστορικό και αντίστοιχα κλινικά και εργαστηριακά ευρήματα.

the bad clinical and imaging picture it is curable and worths being in the differential list of low urinary cases when there is compatible history, clinical signs and laboratory findings respectively.

Βιβλιογραφία / References

- RKatelin L Davis ,Lian Cheng, et al (2021) Malakoplakia in the Urinary Bladder of 4 Puppies .Vet Pathol., Jul;58(4):699-704 Pub med.
- Benzimra C, Job C, Pascal Q, et al (2019) Malakoplakia of the bladder in a 4-month-old puppy. J Am Anim Hosp Assoc.,55(5):261–265.Pub Med.

Το βίωμα του πένθους έπειτα από την απώλεια ενός ζώου συντροφιάς

Κτενά Μ. Ψυχολόγος, Κλινική Ψυχολόγος (MSc)

Oral Communications: Surgery

The experience of bereavement following the loss of a companion animal

Ktena M. Psychologist, Clinical psychologist (MSc)

Εισαγωγή

Στόχος της παρούσας μελέτης υπήρξε η εις βάθος διερεύνηση της υποκειμενικής εμπειρίας της απώλειας ενός αγαπημένου ζώου συντροφιάς. Κύρια ερευνητικά ερωτήματα αποτέλεσαν τα εξής:

- 1) κατά πόσον το πένθος ενός κατοικιδίου είναι αντίστοιχο με αυτό ενός αγαπημένου ανθρώπου,
- 2) κατά πόσον οι πενθούντες αισθάνονταν ότι είχαν την κατάλληλη στήριξη και κατανόηση από τον περίγυρό τους,
- 3) με ποιον τρόπο οι πενθούντες διαχειρίστηκαν το πένθος τους.

Υλικά και μέθοδοι

Διεξήχθη έρευνα με ποιοτική μεθοδολογία. Το δείγμα της έρευνας αποτέλεσαν δέκα άτομα, ηλικίας από 28 έως 45 ετών (γενιά των Millennials), που έχουν βιώσει την απώλεια ενός ζώου συντροφιάς (γάτας ή σκύλου) του οποίου ήταν οι κύριοι κηδεμόνες, μέσα στο διάστημα έξι μηνών έως τριών χρόνων από τη διεξαγωγή των συνεντεύξεων. Το υλικό της έρευνας συλλέχθηκε μέσω ημι-δομημένων συνεντεύξεων και αναλύθηκε ακολουθώντας τις αρχές της Θεματικής Ανάλυσης.

Αποτελέσματα

Οι αφηγήσεις των συμμετεχουσών/-όντων επικεντρώθηκαν σε τέσσερις κεντρικές θεματικές, οι οποίες συνοψίζουν τα αποτελέσματα της έρευνας. Η πρώτη θεματική ανέδειξε το είδος της σχέσης, το συναισθηματικό δέσιμο και την επίδραση των ζώων συντροφιάς στη ζωή των κηδεμόνων τους. Η

Introduction

The aim of the research was to explore the subjective experience of losing a companion animal. The main questions were:

- 1) whether the bereavement of a pet is equivalent to that of a loved person,
- 2) whether the bereaved felt that they were adequately supported by their surroundings,
- 3) how the bereaved managed their grief.

Materials and methods

Qualitative research was conducted. The sample consisted of ten people, aged between 28 and 45 years (Millennials), who had experienced the loss of a companion animal (cat or dog) of which they were the main carers. The interviews took place within six months to three years from the date of loss. The material was collected through semi-structured interviews and was analysed according to the Thematic Analysis principles.

Results

Participants' narratives focused on four central themes, which summarise the results of the research. The first highlighted the relationship, the emotional bond and how the companion animals effect their carers. The second focused on the death event and the following emotional reactions. The third pointed out the ways of coping, the process of grieving and the support the mourners received. Lastly, the fourth dealt with the positive and negative reactions of the environment and veteri-

δεύτερη επικεντρώθηκε στο συμβάν του θανάτου και τις συνακόλουθες συναισθηματικές αντιδράσεις. Η τρίτη αφορούσε τους τρόπους διαχείρισης των πενθούντων/-ουσών, την πορεία του πένθους τους και τις πηγές υποστήριξης που είχαν. Τέλος, η τέταρτη πραγματεύτηκε τις αντιδράσεις του περίγυρου και του κτηνιατρικού προσωπικού -θετικές και αρνητικές- και την επίδραση που αυτές είχαν στους/στις πενθούντες/-ούσες.

Συμπεράσματα

Η παρούσα έρευνα αναδεικνύει την αξία που έχουν τα ζώα συντροφιάς σήμερα, ειδικά για τη γενιά των Millennials, το γεγονός ότι το πένθος για ένα κατοικίδιο ζώο είναι ανάλογο σε βαρύτητα με αυτό ενός αγαπημένου προσώπου καθώς και τη σημασία της στάσης του περίγυρου και του κτηνιατρικού προσωπικού για την πιο ομαλή επεξεργασία του πένθους.

nary staff and how these affected the bereaved.

Conclusions

This study highlights the importance of companion animals today, especially for Millennials, that grieving for a pet is equivalent in severity to that of a loved person and the significance of the attitude of their surroundings and veterinary staff in assisting the bereaves to process their grief.

Βιβλιογραφία / References

- Leonhardt-Parr, E, & Rumble, B (2022) Coping with animal companion loss: a thematic analysis of Pet Bereavement Counselling. OMEGA-Journal of Death and Dying, 89 (1), 362-378.
- Matte, A R, Khosa, D K, Coe, J B, Meehan, M, & Niel, L (2020) Exploring pet owners' experiences and self-reported satisfaction and grief following companion animal euthanasia. Veterinary Record, 187(12), 1-9.
- Reisbig, A M, Hafen Jr, M, Siqueira Drake, A A, Girard, D, & Breunig, Z B (2017) Companion animal death: A qualitative analysis of relationship quality, loss, and coping. OMEGA-Journal of Death and Dying, 75(2), 124-150.
- Uccheddu, S, De Cataldo, L, Albertini, M, Coren, S, Da Graça Pereira, G, Haverbeke, A, Pirrone, F (2019) Pet humanisation and related grief: Development and validation of a structured questionnaire instrument to evaluate grief in people who have lost a companion dog. Animals, 9(11), 1-14.

Συμβολή στη μελέτη περιεγχειρητικών παραγόντων που επηρεάζουν την αποκατάσταση της κινητικότητας του σκύλου ύστερα από εκτομή της κεφαλής και του αυχένα του μηριαίου. Πειραματική μελέτη σε 30 σκύλους

Κρυστάλλη Α. Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Συμβασιούχος Διδάσκουσα Α.Π.Θ, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Σιδέρη Α.** Κτηνίατρος, Αναπληρώτρια καθηγήτρια, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα | **Καζάκος Γ.** Κτηνίατρος, Καθηγητής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Παπαευθυμίου Σ.** Κτηνίατρος, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Ανατολίτου Α.** Κτηνίατρος, MSc, PhD, Μονάδα Υγείας, Άλιμος Αττικής | **Πράσινος Ν. Ν.** Κτηνίατρος, Καθηγητής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

Oral Communications: Orthopaedics - Surgery

Contribution to the study of perioperative factors affecting the restoration of dog's mobility after femoral head and neck excision. Clinical study in 30 dogs

Krystalli A. DVM, PhD, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece | **Sideri A.** DVM, Associate Professor, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Kazakos G.** DVM, Professor, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece | **Papaefthymiou S.** DVM, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece | **Anatolitou A.** DVM, MSc. PhD, Unit of Health, Alimos, Athens, Greece | **Prassinos N. N.** DVM, Professor, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Εισαγωγή

Σκοπός της μελέτης ήταν (α) η συγκριτική εκτίμηση της μετεγχειρητικής αναλγησίας και, κατ' επέκταση, του χρόνου φόρτισης του άκρου, από τη διεγχειρητική χορήγηση τοπικού αναλγητικού στο σημείο εκτομής της κεφαλής και του αυχένα του μηριαίου (ΕΚΑΜ) στον σκύλο, με ή χωρίς την εφαρμογή επισκληρίδιας αναλγησίας προεγχειρητικά, και (β) η σύγκριση της δράσης δύο αναλγητικών σχημάτων, που χορηγήθηκαν μετεγχειρητικά σε σκύλους που υποβλήθηκαν σε ΕΚΑΜ, ως προς τον χρόνο πλήρους φόρτισης του άκρου.

Υλικά και μέθοδοι

Πρόκειται για τυφλή, τυχαιοποιημένη, προοπτική μελέτη, στην οποία συμπεριλήφθηκαν 30 ιδιόκτητοι σκύλοι με πρόβλημα στο ισχίο, το οποίο αντιμετωπίστηκε με ΕΚΑΜ. Τέτοια προβλήματα

Introduction

The aim of the study was (a) the comparative assessment of postoperative analgesia and, therefore, limb's weight bearing time, caused by the intraoperative administration of local analgesic at the site of femoral head and neck excision (FHNE) in the dog, with or without the application of epidural analgesia preoperatively and (b) the comparison of the action of two analgesic regimens administered postoperatively in dogs undergoing FHNE in terms of time to full weight bearing of the limb.

Materials and methods

This is a blinded, randomized, prospective study in 30 dogs with hip problem treated with FHNE. The animals were divided into three groups of 10 dogs (A, B, M) and each of them into two subgroups. Group A received epidural analgesia, B ropivacaine

ήταν η ασηπτική νέκρωση της κεφαλής του μηριαίου, το χρόνιο και υποτροπιάζον εξάρθρομα του ισχίου, η δυσπλασία του ισχίου, η οστεοαρθρίτιδα του ισχίου και τα μη χειρουργήσιμα κατάγματα της κεφαλής ή/και του αυχένα του μηριαίου. Τα ζώα χωρίστηκαν σε τρεις ομάδες των 10 σκύλων (Α, Β, Μ) και καθεμιά από αυτές σε δύο υποομάδες. Στην ομάδα Α χορηγήθηκε επισκληρίδια αναλγησία, στη Β ροπιβακαΐνη στην εστία της ΕΚΑΜ και η Μ ήταν η ομάδα των μαρτύρων. Μετεγχειρητικά όλα τα ζώα έλαβαν ροβενακοξίμπη και όλα τα ζώα των υποομάδων 2 έλαβαν συμπληρωματικά τραμαδόλη.

Αποτελέσματα

Ο συνδυασμός προαναισθητικής επισκληρίδιας αναλγησίας, διεγχειρητικής έγχυσης ροπιβακαΐνης και μετεγχειρητικής χορήγησης τραμαδόλης επιτάχυνε τόσο την αρχική όσο και την τελική φόρτιση του χειρουργημένου άκρου. Αντίθετα, οι μεμονωμένες χορηγήσεις των παραπάνω αναλγητικών επιτάχυναν μόνο την αρχική φόρτιση του άκρου.

Συμπεράσματα

Η πολυμορφική αναλγησία, εξασφαλίζει μετεγχειρητικά την ταχύτερη φόρτιση του άκρου των σκύλων που έχουν υποβληθεί σε ΕΚΑΜ.

at the site of FHNE and M was the control group. Postoperatively all animals received robenacoxib and animals in subgroups 2 received adjunctive tramadol.

Results

The combination of pre-anaesthetic epidural analgesia, intraoperative injection of ropivacaine and postoperative administration of tramadol accelerates the initial and final weight bearing of the limb, while their single use accelerate only the initial.

Conclusions

Multimodal analgesia ensures faster post-operative limb's weight bearing of dogs that have undergone FHNE.

Βιβλιογραφία / References

- Berzon JL, Howard PE, Covell E, Trotter J, Dueland R (1980) A retrospective study of the efficacy of femoral head and neck excisions in 94 dogs and cats. *Vet Surg* 9(3), 88-92.
- Decamp CE, Johnston SA, Dejardin LM, Schaefer SL (2016) The hip joint. In: Brinker, Piermattei, and Flo's Handbook of Small Animal Orthopedics and Fracture Repair. 5th ed. Elsevier, St Louis, pp. 468-517.
- Olmstead ML (2006) Disorders of the coxofemoral joint. In: Saunders Manual of Small Animal Practice. Birchard SJ & Sherding RG eds. 3rd ed. Saunders, St. Louis, pp. 1115-1122.
- Prostredny JM (2014) Excision arthroplasty of the femoral head and neck. In: Current techniques in small animal surgery. Bojrab MJ ed. 5th ed. Teton NewMedia, Jackson, pp. 1048-1052.
- Schulz KS, Dejardin LM (2003) Surgical treatment of canine hip dysplasia. In: Textbook of Small Animal Surgery. Slatter D ed. 3rd ed. Elsevier Science, Philadelphia, pp. 2029-2059.

Ελεύθερες Ανακοινώσεις: Ορθοπαιδική - Χειρουργική

Ελάχιστα επεμβατική - ενδοσκοπική τρηματεκτομή του οσφυοϊερού μεσοσπονδύλιου τρήματος (O7-I1) στον σκύλο. Περιγραφή της τεχνικής, ex vivo σύγκριση με την συμβατική ραχιαία τρηματεκτομή του οσφυοϊερού μεσοσπονδύλιου τρήματος και παρουσίαση του πρώτου κλινικού περιστατικού

Μπεκιαρίδης Δ. Κτηνίατρος, Resident ECVS, Χειρουργική Κλινική Μικρών Ζώων, Vetsuisse-Faculty, Πανεπιστήμιο της Ζυρίχης, Ελβετία | **Pozzi A.** Κτηνίατρος, Καθηγητής, DACVS, DACVSMR, Χειρουργική Κλινική Μικρών Ζώων, Vetsuisse-Faculty, Πανεπιστήμιο της Ζυρίχης, Ελβετία | **Steffen F.** Κτηνίατρος, Καθηγητής, DECVN, Νευρολογική Κλινική Μικρών Ζώων, Vetsuisse-Faculty, Πανεπιστήμιο της Ζυρίχης, Ελβετία | **Guevar J.** Κτηνίατρος, DECVN, Κλινική Μικρών Ζώων AniCura Tierklinik, Thun, Ελβετία | **Smolders L. A.** Κτηνίατρος, PhD, DECVS, Κλινική Μικρών Ζώων Bessys Kleintierklinik Evidensia IVC, Watt/Regensdorf, Ελβετία

Oral Communications: Orthopaedics - Surgery

Minimally invasive biportal endoscope-assisted foraminotomy of the lumbosacral neuroforamen in dogs: Description of surgical technique, ex vivo comparison to open dorsal foraminotomy and clinical case report

Bekiaridis D. Med.vet., Resident ECVS, Clinic for Small Animal Surgery, Vetsuisse-Faculty, University of Zurich, Switzerland | **Pozzi A.** Prof. Dr. med. vet. DACVS, DACVSMR, Clinic for Small Animal Surgery, Vetsuisse-Faculty, University of Zurich, Switzerland | **Steffen F.** Prof. Dr. med. vet. DECVN, Clinic for Small Animal Neurology, Vetsuisse-Faculty, University of Zurich, Switzerland | **Guevar J.** Dr.med.vet., DECVN, Small Animal Clinic AniCura Tierklinik, Thun, Switzerland | **Smolders L. A.** Dr.med.vet., PhD, DECVS, Small Animal Clinic Bessys Kleintierklinik Evidensia IVC, Watt/Regensdorf, Switzerland

Εισαγωγή

Η ραχιαία τρηματεκτομή (PT) του οσφυοϊερού μεσοσπονδύλιου τρήματος (MT) είναι μια εδραιωμένη χειρουργική τεχνική για την αντιμετώπιση της στένωσης του O7-I1 μεσοσπονδύλιου τρήματος στον σκύλο. Σκοπός της μελέτης ήταν η περιγραφή και εδραίωση προσίτης, ασφαλούς και αποτελεσματικής χειρουργικής τεχνικής για την ελάχιστα επεμβατική, ενδοσκοπική τρηματεκτομή (ET) του οσφυοϊερού MT στον σκύλο, η ex vivo αξιολόγηση και σύγκριση της με την συμβατική PT και η παρουσίαση του πρώτου κλινικού περιστατικού.

Υλικά και μέθοδοι

Για την διερεύνηση και περιγραφή της τεχνικής

Introduction

Dorsal foraminotomy (DF) is an established surgical technique for treating lumbosacral foraminal stenosis in dogs. To improve visualization, safety, and efficiency, we aimed to establish a surgical technique for minimally invasive biportal endoscope-assisted foraminotomy (BEF) of L7-S1, to compare BEF to DF and report the first clinical case treated with BEF.

Materials and methods

A 3.0mm arthroscope (BEF-A) and a 1.9mm Nanoscope (BEF-N) were used. Ex vivo comparison between 1) DF, 2) BEF-A and 3) BEF-N, using 12 spinal specimens was performed. Surgical time,

χρησιμοποιήθηκαν αρθροσκόπια 3.0 (ET-A) και 1,9 χιλ. (ET-N) και 6 σπονδυλικά δείγματα. Στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε αμφοτερόπλευρη τρηματεκτομή O7-I1 MT σε 12 σπονδυλικά δείγματα εφαρμόζοντας 1) συμβατική PT, 2) ET-A ή 3) ET-N. Αξιολογήθηκαν ο χειρουργικός χρόνος, η έκταση του χειρουργικού τραύματος, η ορατότητα και η ιατρογενής βλάβη της νευρικής ρίζας O7. Τα σπονδυλικά δείγματα υποβλήθηκαν σε υπολογιστική τομογραφία προ- και μετεγχειρητικά για την ποιοτική και ποσοτική αξιολόγηση των επεμβάσεων. Σκύλος ηλικίας 4 ετών με ετερόπλευρη στένωση MT O7-I1 χειρουργήθηκε εφαρμόζοντας την ET-A.

Αποτελέσματα

Η ET πραγματοποιήθηκε επιτυχώς. Όλες οι επεμβάσεις οδήγησαν σε σημαντική διεύρυνση του MT O7-I1 ($58 \pm 33\%$, $P < 0,01$). Η ET-A προσέφερε σημαντικά μεγαλύτερη διεύρυνση συγκριτικά με την συμβατική PT ($76 \pm 33\%$ και $46 \pm 23\%$, αντίστοιχα $P = 0,03$). Η ET-A παρείχε σημαντικά αυξημένη διεγχειρητική ορατότητα σε μικρότερη έκταση χειρουργικού τραύματος, ενώ η PT παρείχε συντομότερους χειρουργικούς χρόνους αλλά πιο ανεπαρκή χειρουργικά αποτελέσματα. Δεν παρατηρήθηκε καμία ιατρογενής βλάβη. Η πρώτη ET-A πραγματοποιήθηκε επιτυχώς.

Συμπεράσματα

Η ET-A παρέχει καλύτερη ορατότητα και αυξημένη διεύρυνση σε σύγκριση με την PT. Η ET-A συστήνεται για τη θεραπεία σκύλων με οσφυοϊερή στένωση του O7-I1 MT.

extent of surgical trauma, visualization, and iatrogenic damage of the L7 nerve root were assessed. Surgical outcomes were qualitatively and quantitatively evaluated using CT scans. A 4-year-old dog with unilateral L7-S1 foraminal stenosis was treated using BEF-A.

Results

BEF was successfully established. All procedures resulted in a significant enlargement of the neuroforamen ($58 \pm 33\%$, $P < 0.01$). BEF-A provided higher enlargement compared to DF ($76 \pm 33\%$ and $46 \pm 23\%$, respectively $P = 0.03$). BEF-A provided superior visualization in a lesser extent of surgical trauma, while DF provided shorter surgical times but more insufficient surgical outcomes. No iatrogenic damage was observed. The patient was successfully treated using the BEF-A technique.

Conclusion

BEF-A provides superior visualization and enlargement compared to DF. We propose BEF-A for treating dogs with lumbosacral foraminal stenosis.

Βιβλιογραφία / References

- Meij, B.P. & Bergknut, N (2010) 'Degenerative lumbosacral stenosis in dogs', *Veterinary Clinics of North America: Small Animal Practice*, 40(5), pp. 983–1009.
- Smolders, L.A., et al. (2020) 'The effects of foraminotomy and intervertebral distraction on the volume of the lumbosacral intervertebral neurovascular foramen: An ex vivo study', *The Veterinary Journal*, 256, p. 105435.
- Gödde, T. & Steffen, F. (2007) 'Surgical treatment of lumbosacral foraminal stenosis using a lateral approach in twenty dogs with degenerative lumbosacral stenosis', *Veterinary Surgery*, 36(8), pp. 705–713.
- Wood, B.C., Lanz, O.I., Jones, J.C. & Shires, P.K. (2004) 'Endoscopic-assisted lumbosacral foraminotomy in the dog', *Veterinary Surgery*, 33(2), pp. 221–231.

Φλέγμονας πρόσθιου άκρου ίππου μετά από ηλοπάτημα

Τουτουδάκη Ζ. Κτηνίατρος, Υποψήφια Διδάκτορας, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη | **Ζαμπούλη Δ. Α.** Κτηνίατρος, Επίκουρος καθηγήτρια, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη | **Διακάκης Ν.** Κτηνίατρος, Καθηγητής, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη

Oral Communications: Orthopaedics - Surgery

Septic cellulitis of a front limb in a horse after a hoof puncture wound

Toutoudaki Z. DVM, PhD Candidate, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, A.U.Th., Thessaloniki
Zambouli D. E. DVM, Assistant professor, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, A.U.Th., Thessaloniki
Diakakis N. DVM, Professor, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, A.U.Th., Thessaloniki

Εισαγωγή

Ηλοπάτημα θεωρείται ο τραυματισμός του πέλματος και της χελιδόνας του ίππου από αιχμηρό αντικείμενο. Εάν αυτό δεν τύχει άμεσης και κατάλληλης θεραπείας, συχνά αναπτύσσεται απόστημα με τάση για μεγαλύτερη εξάπλωση, οδηγώντας στη δημιουργία φλέγμονα. Σκοπός της παρούσας ανακοίνωσης είναι η συντηρητική αντιμετώπιση και εξέλιξη περιστατικού φλέγμονα πρόσθιου άκρου ίππου μετά από ηλοπάτημα.

Κλινικό περιστατικό

Ίππος, επιβήτορας, 4 ετών, φυλής English Thoroughbred, με ιστορικό ηλοπατήματος, προσκομίστηκε με φλέγμονα εκτεινόμενο έως τη μέση του δεξιού αντιβραχίου και ταυτόχρονη αδυναμία στήριξης του άκρου. Η κλινική εξέταση αποκάλυψε πόνο στην έσω επιφάνεια της οπλής (εξεταστική λαβίδα οπλής), αύξηση της έντασης του σφυγμού στις δακτυλικές αρτηρίες και απόστημα που είχε διανοιχτεί στους βολβούς. Μετά από ακτινολογικό έλεγχο, βρέθηκε απόστημα στην έσω μοίρα της οπλής που ανερχόταν μέχρι και το μεσοκύνιο και διάταση των επιχώριων αρθρώσεων. Χορηγήθηκε συνδυασμός γενταμικίνης - πενικιλίνης, μη στεροειδή αντιφλεγμονώδη και διμεθυλοσουλφοξειδιο. Τέλος, έγινε άρδευση του περιφερικού άκρου με αμικασίνη, καθώς και καθημερινά λουτρά με ήπιο, θερμό αντισηπτικό διάλυμα, τοποθέτηση υπερωσμωτικού επιδέσμου στην οπλή και πιεστική επίδεση του άκρου.

Introduction

The aim of this study is to present the treatment of a horse's limb developing cellulitis after a hoof puncture wound.

Clinical case

A 4-year-old English Thoroughbred stallion was presented with acute, severe lameness on its right foot after stepping on its horseshoe clip. The clinical examination revealed cellulitis until the middle of its antebrachium, pain on the medial surface of the sole and an abscess on its bulbs. Radiology showed an abscess extending from the sole to the pastern, with distention of the neighboring articulations. The treatment included administration of penicillin/gentamycin, non-steroidal inflammatory drugs, dimethylsulfoxide, and distal limb perfusion with amikacin. Furthermore, soaking of the foot in a mild antiseptic solution, and an application of a poultice with bandaging of the foot were performed twice daily for two weeks.

Results

The treatment was successful, and the horse started to bear weight on its foot within two weeks.

Conclusions

Prompt, aggressive, treatment of a horse's foot after a hoof puncture wound is of clinical significance

Αποτελέσματα

Η στήριξη αποκαταστάθηκε προοδευτικά σε διάστημα 2 εβδομάδων. Ταυτόχρονα παρατηρήθηκε υποχώρηση της εξοίδησης και απορρόφηση του αποστήματος.

Συμπεράσματα

Το ηλοπάτημα αποτελεί σοβαρό τραυματισμό του πέλματος και πρέπει να αντιμετωπίζεται άμεσα, καθώς η επέκταση της σηπτικής φλεγμονής συνδέεται με πληθώρα επιπλοκών, όπως ο φλέγμονας, σηπτική αρθρίτιδα – θυλακίτιδα ή η αποκόλληση της οπλής.

and aids to a good prognosis.

Βιβλιογραφία / References

- Παπαδόπουλος Φ. (1986) Χειρουργική των Κατοικίδιων Ζώων. Εκδόσεις Αφοί Κυριακίδη.
- Stashak T.D. (2002) Adam's Lameness in horses (5th ed.) Willey & Sons.
- Munroe G.A., Weese J.S. (2011) Equine Clinical Medicine, Surgery, and Reproduction. Manson Publishing Ltd.

Χειρουργική αντιμετώπιση σοβαρής πολυκυστικής νόσου του ήπατος σε γάτα

Κουτελίδου Δ. Κτηνίατρος, Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική Αγία Παρασκευή, Αττική | **Πίκουλας Θ.** Κτηνίατρος, Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική Αγία Παρασκευή, Αττική | **Τόττα Ε.** Κτηνίατρος, CertAVP, PgCert VPS, Veterinary Anaesthesia Technician, Μετεκπαιδευθείσα στη Μ.Α.Ε.Θ. ΚΖΣ, ΑΠΘ, Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική, Αθήνα | **Λαδά Γ.** Τεχνολόγος ιστοπαθολογικού εργαστηρίου, BSc, MSc, Vet Path Specialists, Αθήνα | **Χάρδας Α.** Κτηνίατρος, MVetMed, PGCert FHEA, Diplomate ACVP, CFVP, Head of Veterinary Histopathology, Vet Path Specialists, Αθήνα | **Λυράκη Μ.** Κτηνίατρος, MSc, DipECVIM-CA, MRCVS, EBVS Specialist in Small Animal Internal Medicine, Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική Αγία Παρασκευή, Αττική

Oral Communications: Orthopaedics - Surgery

Surgical management of severe polycystic liver disease in a cat

Koutelidou D. DVM, Plakentia Veterinary Clinic, Agia Paraskevi, Attica | **Pikoulas T.** DVM, Plakentia Veterinary Clinic, Agia Paraskevi, Attica | **Totta E.** DVM, CertAVP, PgCert VPS, Veterinary Anaesthesia Technician, Advanced Training in Equine and Small Animal Anaesthesia, AUTH, Plakentia Veterinary Clinic, Athens | **Lada G.** Senior Histology Technician, BSc, MSc, Vet Path Specialists, Athens | **Hardas A.** DVM, MVetMed, PGCert FHEA, Diplomate ACVP, CFVP, Head of Veterinary Histopathology, Vet Path Specialists, Athens | **Lyraki M.** DVM, MSc, DipECVIM-CA, MRCVS, EBVS Specialist in Small Animal Internal Medicine, Plakentia Veterinary Clinic, Agia Paraskevi, Attica

Εισαγωγή

Η πολυκυστική νόσος του ήπατος (polycystic liver disease – PCLD) αποτελεί μια σπάνια εκ γενετής εμβρυολογική ανωμαλία, που ανήκει στις συγγενείς ανωμαλίες χολαγγειακού δίσκου (ductal plate malformations - DPMs). Περιγράφουμε το πρώτο περιστατικό επιτυχούς χειρουργικής διαχείρισης του νοσήματος στη γάτα.

Κλινικό περιστατικό

Γάτα αρσενική ακέραιη κοινή ευρωπαϊκή μακρύτριχη, ενός έτους, προσκομίστηκε λόγω διατεταμένης κοιλίας και αυξημένης δραστηριότητας της ALT. Ο αιματολογικός και βιοχημικός έλεγχος ήταν εντός φυσιολογικών ορίων. Ο υπέρηχος κοιλίας ανέδειξε πολλαπλές ηπατικές κύστες. Στην αξονική τομογραφία οι κύστες απεικονίστηκαν ογκώδεις, χωροκατακτητικές, καταλαμβάνοντας πολλαπλούς ηπατικούς λοβούς (η μεγαλύτερη είχε μέγεθος 9 x 10 x 12 cm). Δεν απεικονίστηκαν κύστες σε άλλα όργανα όπως οι νεφροί. Η ανάλυση του υγρού των κύστεων ανέδειξε διίδρωμα πλούσιο σε πρωτεΐνες και η καλλιέργειά για βακτήρια ήταν αρνητική. Ο έλεγχος για λοιμώδη νοσήματα (*Toxoplasma gondii*, Feline Leukemia Virus,

Introduction

Polycystic liver disease (PCLD) is a rare subtype of congenital embryological biliary malformations known as ductal plate malformations (DPMs). The first case of successful surgical treatment of PCLD in a cat is described.

Clinical case

A one-year-old, male intact, domestic longhair cat was presented with abdominal distention and increased ALT activity. Bloodwork showed no abnormalities. The abdominal ultrasound revealed multiple liver cysts. CT scan showed large, invasive cysts in multiple liver lobes without any other organ involvement. Cystic fluid analysis pointed out protein-rich transudate, with a negative bacterial culture. Tests for infectious diseases (*Toxoplasma gondii*, Feline Leukemia Virus, Feline Immuno-deficiency Virus in blood, Feline Coronavirus in the cystic fluid and parasitological examination of the faeces for trematodes) were negative.

Surgical treatment was conducted to prevent spontaneous cystic rupture and alleviate any hepatic compression. During exploratory laparotomy, the cysts were drained and removed using both

Feline Immunodeficiency Virus στο αίμα, Feline Coronavirus στο υγρό της κύστης και τρηματώδη παράσιτα του ήπατος στα κόπρανα) ήταν αρνητικός.

Λόγω του υψηλού ρίσκου αυτόματης ρήξης των κύστεων και της συμπίεσης του ήπατος, αντιμετωπίστηκαν χειρουργικά. Κατά την ερευνητική λαπαροτομή έγινε παροχέτευση, αρχικά, και στη συνέχεια αφαίρεση όλων των κύστεων με συνδυασμό των τεχνικών αφαίρεσης "οροφής" (deroofing) και μερικής ηπατολοβεκτομής. Η ιστοπαθολογική εξέταση των δειγμάτων ήταν συμβατή με PCLD.

Αποτελέσματα

Ο ασθενής ανάρρωσε καλά χωρίς μετεγχειρητικές επιπλοκές. Σε επανεξέταση δύο μήνες μετά, παρέμεινε ασυμπτωματικός και χωρίς ηπατικές κύστες στον υπέρηχο κοιλίας.

Συμπέρασμα

Αυτή είναι η πρώτη περιγραφή χειρουργικής αντιμετώπισης PCLD σε γάτα με σοβαρή διάταση της κοιλιάς από ογκώδεις, πολλαπλές ηπατικές κύστες.

deroofing and partial liver lobectomy techniques. Histopathological diagnosis was compatible with PCLD.

Results

Our patient recovered uneventfully without complications. Two months post-surgery the cat remained asymptomatic and free of liver cysts.

Conclusion

This is the first case of surgically managed PCLD in a cat with severe abdominal distention due to large, multiple liver cysts.

Βιβλιογραφία / References

- Cullen JM, Stalker MJ (2016) Liver and biliary system. In: Jubb, Kennedy & Palmer's Pathology of Domestic Animals. Vol. 2, Maxie MG ed, pp 258–352.
- King EM, Pappano M, Lorbach SK, Green EM, Parker VJ, Schreeg ME. (2023) Severe polycystic liver disease in a cat. Journal of Feline Medicine and Surgery Open Reports 9(2), 1-6.
- S.G.A.M van den Ingh T, Cullen MJ, Twedt DC, Van Winkle T, Desmet VJ, Rothuizen J (2006) Morphological classification of biliary disorders of the canine and feline liver. In: WSAVA standards for clinical and histological diagnosis of canine and feline liver disease, pp. 61-76.

Παρουσίαση δύο ενδιαφερόντων νευροχειρουργικών περιστατικών

Λύτρας Χ. Κτηνίατρος, Ελεύθερος επαγγελματίας, Κτηνιατρικό Κέντρο Φλαράκος Μιχαήλ, Αθήνα

Oral Communications: Orthopaedics - Surgery

Presentation of two interesting neurosurgical cases

Lytras C. DVM, Private Practitioner, Flarakos Veterinary Center, Athens, Greece

Εισαγωγή

Η νευροχειρουργική των ζώων συντροφιάς παρουσιάζει τα τελευταία χρόνια σημαντική εξέλιξη και επιτρέπει την επιτυχή θεραπευτική αντιμετώπιση νευρολογικών περιστατικών.

Υλικά και μέθοδοι

Το πρώτο περιστατικό αφορά τη διενέργεια σπονδυλοδεσίας σε συνδυασμό με πεταλεκτομή σε σκύλο τριών ετών ο οποίος υπέστη εξάρθρωμα στην θωρακοσφυϊκή μοίρα της σπονδυλικής στήλης ως αποτέλεσμα τροχαίου ατυχήματος. Πιο συγκεκριμένα τοποθετήθηκαν Polyaxial Pedicle Screws στην σπονδυλική στήλη μετά από τρισδιάστατη ανασύσταση των σπονδύλων με τη χρήση του 3-D C-ARM. Το δεύτερο περιστατικό αφορά σκύλο ηλικίας 10 ετών με παράλυση προσωπικού νεύρου που προήλθε από νεοπλασία στον θόλο του κρανίου, το οποίο υποβλήθηκε σε κρανιεκτομή και χειρουργική εξαίρεση του όγκου. Χρησιμοποιήθηκαν οστεοτόμοι Acra-Cut καθώς και οστεοτόμοι υπερήχων για την ορθή αφαίρεση του θόλου του κρανίου και στη συνέχεια ακολούθησε τοποθέτηση εύκαμπτης θυριδωτής πλάκας τιτανίου η οποία κάμφθηκε αναλόγως του κρανίου του ασθενούς.

Αποτελέσματα

Στον πρώτο ασθενή παρατηρήθηκε ικανότητα ανέγερσης και διατήρησης σε όρθια στάση στην δέκατη μετεγχειρητική ημέρα. Δύο μήνες μετά η βάδιση με υποβοήθηση ήταν ικανοποιητική και ο ασθενής ξεκίνησε φυσικοθεραπεία.

Ο δεύτερος ασθενής εμφάνισε αρχικά μείωση σε

Introduction

Veterinary neurosurgery in companion animals has seen significant advancements in recent years, allowing for successful therapeutic management of neurological cases.

Materials and methods

The first case involved the performance of spinal fusion combined with a hemilaminectomy in a three-year-old dog who suffered a thoracolumbar spinal dislocation as a result of a traffic accident. Specifically, polyaxial pedicle screws were placed in the spinal column following a three-dimensional reconstruction of the vertebrae using 3-D C-ARM imaging technology.

The second case involved a ten-year-old dog with facial nerve paralysis resulting from a neoplasm in the calvarial vault, which underwent craniectomy and surgical excision of the tumor. Acra-Cut osteotomes and ultrasonic osteotomes were used for the precise removal of the calvarial dome, followed by the placement of a flexible titanium mesh plate, which was contoured to fit the patient's skull.

Results

In the first patient, the ability to stand and maintain an upright position was observed on the tenth postoperative day. Two months later, assisted ambulation was satisfactory, and the patient began physical therapy. The second patient initially displayed a reduction in some brainstem reflexes, which were resolved within five days along with a

ορισμένα αντανakλαστικά εγκεφαλικών συζυγιών, η οποία παρήλθε εντός πέντε ημερών μαζί με επι-στροφή σε πλήρη κινητική δραστηριότητα.

Συμπεράσματα

Η νευροχειρουργική αποτελεί ένα επιπλέον εργα-λείο στην ιατρική των ζώων συντροφιάς, η οποία μπορεί υπό προϋποθέσεις να βελτιώσει την πρό-γνωση και την ταχύτητα αποκατάστασης συγκεκρι-μένων νευρολογικών παθήσεων.

full return to motor activity.

Conclusions

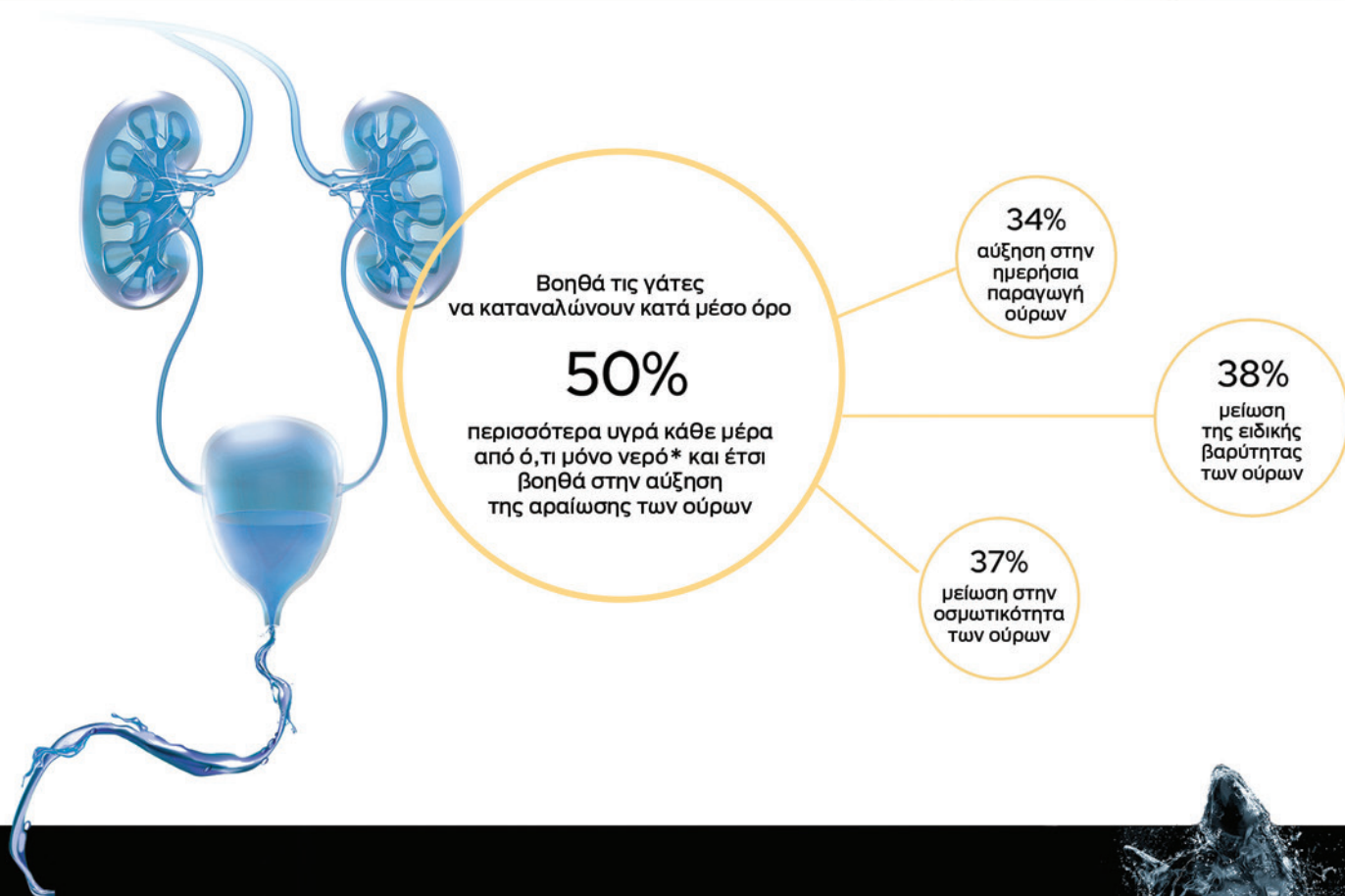
Neurosurgery represents a valuable tool in the medical care of companion animals, which, under appropriate conditions, can enhance the prognosis and accelerate the recovery of specific neurological conditions.

Βιβλιογραφία / References

- Mason, D. E., & Reetz, J. D. (2015) Advances in spinal surgery in small animals: Techniques and outcomes. *Journal of Small Animal Practice*, 56(9), 560-567.
- Berg, J., & Jones, J. P. (2018) Advances in neurosurgery in veterinary practice: A review of craniectomy and tumor resection. *Journal of Veterinary Internal Medicine*, 32(3), 1019-1027.
- Voss, K., & Holcombe, S. J. (2016) The role of 3D imaging in veterinary neurosurgery: A review of clinical applications. *Veterinary Surgery*, 45(5), 786-795.
- Hart, B. L., & Thomas, W. A. (2012) Rehabilitative therapies for neurosurgical recovery in dogs and cats. *Journal of Veterinary Rehabilitation and Physical Therapy*, 2(4), 186-192.
- Aikawa, T., & Iwata, T. (2012) The use of polyaxial pedicle screws for spinal fusion in dogs with thoracolumbar disc disease. *Journal of Veterinary Surgery*, 41(1), 38-45.

ΕΝΥΔΑΤΩΣΗ ΜΕ ΓΝΩΜΟΝΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Συμβάλλει στην υγεία των νεφρών και του ουροποιητικού της γάτας

Τώρα διαθέσιμο σε δύο απολαυστικές γεύσεις

Το PURINA PRO PLAN® Hydra Care είναι ένα καθημερινό συμπλήρωμα με **υπέροχη γεύση** που σερβίρεται μόνο του σε extra μπολ.

Το PURINA PRO PLAN® Hydra Care περιέχει **οσμολύτες** (αμινοξέα από πρωτεΐνη ορού γάλακτος και γλυκερίνη) που **συμβάλλουν στην απορρόφηση του νερού**. Έχει αποδειχθεί ότι αυξάνει την πρόσληψη υγρών και την αραίωση των ούρων στις γάτες*.

NEO

*Σε σύγκριση με γάτες που καταναλώνουν μόνο νερό εκτός από την ξηρή τροφή.
Οι γάτες πρέπει να καταναλώνουν τουλάχιστον 25 mL/kg σωματικού βάρους καθημερινά για να έχουν όφελος.
Εσωτερική μελέτη της Purina, 2020.

Καρδιακή ανακοπή μετά από χορήγηση σκιαγραφικού μέσου (γαδολινίου) κατά την εξέταση μαγνητικής τομογραφίας σε σκύλο

Μάντζιος Στ. Κτηνίατρος, Veterinary Anaesthesia Technician, Μετεκπαιδευθείς αναισθησιολογίας Π.Θ., Ελεύθερος επαγγελματίας, Alphavet, Αθήνα
Τόττα Ε. Κτηνίατρος, CertAVP, PgCert VPS, Veterinary Anaesthesia Technician, Μετεκπαιδευθείσα στη Μ.Α.Ε.Θ ΚΖΣ, ΑΠΘ, Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική, Αθήνα | **Πανόπουλος Ι.** Κτηνίατρος, Ελεύθερος επαγγελματίας, PhD, Dip.ECVDI, EBVS Specialist, Alphavet, Αθήνα

Oral Communications: Diagnostic Imaging

Cardiac arrest after administration of contrast medium (gadolinium) during MRI examination in a dog

Mantzios St. DVM, Veterinary Anaesthesia Technician, anaesthesia internship UTH, Private practitioner, Alphavet, Athens | **Totta E.** DVM, CertAVP, PgCert VPS, Veterinary Anaesthesia Technician, Plakentia Veterinary Clinic, Athens | **Panopoulos I.** DVM, Private practitioner, PhD, Dip.ECVDI, EBVS Specialist, Alphavet, Athens

Εισαγωγή

Η μαγνητική τομογραφία είναι ένα διαγνωστικό εργαλείο στην κτηνιατρική πράξη, η οποία απαιτεί χορήγηση γενικής αναισθησίας και σκιαγραφικού μέσου (γαδολινίου). Η εργασία αναφέρεται στη διαχείριση καρδιακής ανακοπής σκύλου αμέσως μετά τη χορήγηση γαδολινίου.

Κλινικό Περιστατικό

Σκύλος 10 ετών, θηλυκό ακέραιο, φυλής Πεκινούα προσκομίστηκε για μαγνητική τομογραφία εγκεφάλου με ιστορικό επιληπτικών κρίσεων, χωρίς συνυπάρχον νόσημα. Ο προαναισθητικός έλεγχος ήταν φυσιολογικός.

Χορηγήθηκε βουτορφανόλη ενδομυϊκά και τοποθετήθηκε ενδοφλέβιος καθετήρας. Μετά από προοξυγόνωση, έγινε εγκατάσταση της αναισθησίας με μιδαζολάμη και προποφόλη ενδοφλεβίως. Ακολούθησε διασωλήνωση και έναρξη μηχανικού αερισμού. Η αναισθησία διατηρήθηκε με ισοφλουράνιο 1-2% σε 100% οξυγόνο.

Όλες οι μετρήσιμες παράμετροι παρέμειναν σταθερές. Αμέσως μετά την ενδοφλέβια χορήγηση γαδολινίου 0,2ml/kg, παρατηρήθηκε καρδιοαναπνευστική ανακοπή. Η εξέταση διεκόπη για να διενεργηθεί καρδιοαναπνευστική αναζωογόνηση, η οποία ήταν επιτυχής. Η εξέταση ολοκληρώθηκε. Ο σκύλος ανένηψε και παραπέμφθηκε σε μονάδα

Introduction

MRI is a diagnostic tool in veterinary practice that requires administration of general anesthesia and contrast medium (gadolinium). The aim of this study is to describe the management of cardiac arrest in a dog, subsequent to gadolinium infusion.

Clinical case

A 10-year-old intact female Pekingese dog was presented for brain MRI with a history of seizures without comorbidities. Pre-anesthetic evaluation was normal. Butorphanol was administered intramuscularly for premedication. After preoxygenation, anaesthesia was induced with midazolam and propofol intravenously and maintained with isoflurane on 100% oxygen. Mechanical ventilation was initiated. All monitored parameters remained stable. Immediately after the intravenous administration of gadolinium, cardiac arrest was detected. CPR was performed successfully, with completion of the examination. The dog was referred to an intensive care unit. The patient was stabilized and hospitalized for 9 days with multiple organ failure and haemorrhagic diarrhea. The dog remains healthy on pregabalin for the seizures.

εντατικής θεραπείας. Παρουσίαζε πολυοργανική ανεπάρκεια και αιμορραγικές διάρροιες. Η εντατική νοσηλεία περιελάμβανε χορήγηση οξυγόνου, ενδοφλέβια χορήγηση ισότονων κρυσταλλοειδών διαλυμάτων, πλάσματος αίματος, ομεπραζόλης, μαροπιτάντης και αντιβιοτικών. Κατά τη νοσηλεία διενεργούνταν στενός εργαστηριακός και απεικονιστικός έλεγχος. Ο σκύλος σταθεροποιήθηκε την 5η ημέρα και εξήλθε την 9^η. Έκτοτε παραμένει υγιής υπό πρεγκαμπαλίνη για τις επιληπτικές κρίσεις.

Συμπεράσματα

Η μαγνητική τομογραφία ήταν φυσιολογική, χωρίς καμία ένδειξη ενδοκρανιακής αλλοίωσης. Στο παραπάνω περιστατικό η ανακοπή φαίνεται να σχετίζεται με τη χορήγηση γαδολινίου. Αντιδράσεις υπερευαισθησίας περιγράφονται σε 3 ακόμη σκύλους. Στον άνθρωπο αναφέρεται μόνο μία περίπτωση με καρδιακή ανακοπή μετά από χορήγηση γαδολινίου.

Conclusions

The results of MRI were unremarkable, and no evidence of intracranial lesion was detected. In the present case, the cardiac arrest appears to be related to gadolinium administration. Anaphylactoid reactions have been described in 3 dogs. In humans, only one case of cardiac arrest after gadolinium administration has been reported.

Βιβλιογραφία / References

- Nicolas M Girard & Elizabeth A Leece (2010) Animal Health Trust, Suffolk, UK Veterinary Anaesthesia and Analgesia, 37, 352–356 doi:10.1111/j.1467-2995.2010.00545.x.
- Bianca Besteher Acute Encephalopathy and Cardiac Arrest Induced by Intrathecal Gadolinium Administration <https://doi.org/10.1007/s00062-019-00845-6>.

Απεικονιστική διερεύνηση των νεοπλασμάτων του θυρεοειδούς αδένος στο σκύλο και τη γάτα με τη χρήση υπερήχου, αξονικού και μαγνητικού τομογράφου. Αναφορά σε τρία διαφορετικά περιστατικά

Παπαδοπούλης Π. Κτηνίατρος, Ειδικευόμενος Διαγνωστικής Απεικόνισης, Κτηνιατρικό Ακτινοδιαγνωστικό Κέντρο "Alphavet" | **Γκριντζιά Δ.** Κτηνίατρος, Ειδικευόμενος Διαγνωστικής Απεικόνισης, Κτηνιατρικό Ακτινοδιαγνωστικό Κέντρο "Alphavet" | **Χρυσανθακοπούλου Φ.** Κτηνίατρος, Ειδικεύομενη του Ευρωπαϊκού Κολλεγίου Διαγνωστικής Απεικόνισης (ECVDI Resident), Κτηνιατρικό Ακτινοδιαγνωστικό Κέντρο "Alphavet" | **Ρουμελιώτη Σ.** Κτηνίατρος, GPCert(US) ISVPS, Ειδικεύομενη του Ευρωπαϊκού Κολλεγίου Διαγνωστικής Απεικόνισης (ECVDI Resident), Κτηνιατρικό Ακτινοδιαγνωστικό Κέντρο "Alphavet" | **Πανόπουλος Ι.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας Διαγνωστικής Απεικόνισης, Διπλωματούχος του Ευρωπαϊκού Κολλεγίου Διαγνωστικής Απεικόνισης (DipECVDI), Κτηνιατρικό Ακτινοδιαγνωστικό Κέντρο "Alphavet"

Oral Communications: Diagnostic Imaging

Diagnostic imaging of thyroid gland neoplasms in dogs and cats with the use of ultrasound, CT scan and MRI scan. Reference in 3 different case

Papadopoulos P. DVM, Diagnostic Imaging Intern, "Alphavet" Diagnostic Imaging Center | **Grintzia D.** DVM, Diagnostic Imaging Intern, "Alphavet" Diagnostic Imaging Center | **Chrysanthakopoulou F.** DVM, ECVDI Resident, "Alphavet" Diagnostic Imaging Center | **Roumelioti S.** DVM, GPCert(US), ECVDI Resident, "Alphavet" Diagnostic Imaging Center | **Panopoulos I.** DVM, PhD, DipECVDI, "Alphavet" Diagnostic Imaging Center

Εισαγωγή

Τα νεοπλάσματα του θυρεοειδούς αδένος αποτελούν το 1,2-3,8% των νεοπλασμάτων στο σκύλο και τα πιο συνήθη είναι τα αδενοκαρκινώματα. Στη γάτα, συνήθως αποτελούν καλοήγη αδενώματα, ενώ το 1-2% παρουσιάζουν κακοήθεις εξεργασίες. Σκοπός της μελέτης είναι η παρουσίαση τριών περιστατικών νεοπλασίας του θυρεοειδούς αδένος, χρησιμοποιώντας τρεις διαφορετικές απεικονιστικές μεθόδους.

Κλινικά περιστατικά

Το πρώτο περιστατικό αφορούσε γάτα, 13 ετών, με αυξημένες τιμές θυροξίνης (T4), όπου πραγματοποιήθηκε υπέρηχος τραχήλου.

Το δεύτερο περιστατικό αφορούσε γάτα, 8 ετών, με ανορεξία, απώλεια σωματικού βάρους και μια ψηλαφητή μάζα στην περιοχή του τραχήλου. Διεγερθή ολόσωμη αξονική τομογραφία.

Το τρίτο περιστατικό αφορούσε σκύλο, 8 ετών, με παρουσία μορφώματος της τραχηλικής χώρας.

Introduction

Canine thyroid neoplasms account for 1.2-3.8% of neoplasms and the most common are adenocarcinomas. In cats, they are usually benign adenomas, while 1-2% are malignant. Aim of this study is to present three cases of thyroid gland neoplasia using three different imaging modalities.

Clinical cases

A 13-year-old cat with elevated thyroxine (T4), in which a neck ultrasound was performed.

An 8-year-old cat with anorexia, weight loss and a palpable mass in the cervical region was admitted for full body CT scan.

An 8-year-old dog, with a cervical mass was presented for an MRI scan.

Results

A mixed echogenic nodule (about 0.4 cm) of the right lobe of the thyroid gland was found on cervi-

Διενεργήθη μαγνητική τομογραφία για την οριοθέτηση της μάζας και την πιθανή χειρουργική της εξαίρεση.

Αποτελέσματα

Στο πρώτο περιστατικό, ανευρέθη μικτής ηχωγένειας οζίδιο (περί τα 0,4 εκ.) του δεξιού λοβού του θυρεοειδούς αδένος, σε υπέρηχο τραχήλου, συμβατό με αδένωμα.

Στο δεύτερο περιστατικό, ανευρέθη χωροκατακτητική μάζα, μικτής πυκνότητας του αριστερού και δεξιού λοβού του θυρεοειδούς αδένος (περί τα 6,4 x 2,7 x 1,4 εκ. και 11 x 4 x 3 εκ., αντίστοιχα) στον αξονικό τομογράφο, συμβατό με αδένωμα ή πιθανό τροποποιημένο αδενοκαρκίνωμα.

Στο τρίτο περιστατικό, ανευρέθη μάζα του αριστερού λοβού του θυρεοειδούς (περί τα 8,2 x 4,6 x 4,5 εκ.), στον μαγνητικό τομογράφο, συμβατό με νεοπλασία στρόγγυλων κυττάρων.

Τα ανωτέρω αποτελέσματα επιβεβαιώθηκαν έπειτα από κυτταρολογική εξέταση.

Συμπεράσματα

Ο αξονικός και μαγνητικός τομογράφος αποτελούν εξετάσεις εκλογής για την προεγχειρητική διερεύνηση και σταδιοποίηση, καθώς και για την αξιολόγηση του βαθμού διήθησης των επιχώριων δομών. Ωστόσο, σε μικρού μεγέθους αλλοιώσεις, η υπερηχοτομογραφική εξέταση, αποτελεί ένα χρήσιμο διαγνωστικό μέσο.

cal ultrasound, compatible with adenoma.

A space-occupying, mixed-density mass of the left and right lobes of the thyroid gland (about 6.4 x 2.7 x 1.4 cm and 11 x 4 x 3 cm, respectively) on CT scan, compatible with adenoma or possible modified adenocarcinoma.

A mass of the left thyroid lobe (about 8.2 x 4.6 x 4.5 cm) detected on MRI, compatible with round cell carcinoma.

Cytology confirmed the above results.

Conclusions

CT and MRI are the diagnostic modalities of choice for preoperative investigation, staging and evaluation of infiltration degree of adjacent structures. However, in small-sized lesions, ultrasonography is useful.

Βιβλιογραφία / References

- Taeymans, O., Penninck, D.G. and Peters, R.M. (2012) Comparison between clinical, ultrasound, ct, mri, and pathology findings in dogs presented for suspected thyroid carcinoma. *Veterinary Radiology & Ultrasound*, 54(1), pp.61–70.
- Bailey DB, Page RL (2007) Tumors of the endocrine system. In: Withrow and MacEwan's Small Animal Clinical Oncology, pp. 583–609.
- Taeymans, O., Peremans, K. and Saunders, J.H. (2007) Thyroid imaging in the dog: current status and future directions. *Journal of veterinary internal medicine*, pp.673–84.

Ελεύθερες Ανακοινώσεις: Απεικονιστική

Υπερηχοτομογραφική εκτίμηση των συχνότερων παθολογικών καταστάσεων της περινεϊκής χώρας στο σκύλο

Μυλωνάκης Ε. Κτηνίατρος, ISVPS GpCert (US), Ειδικευόμενος Απεικονιστικής Διαγνωστικής, Alphavet, Αθήνα | **Ρουμελιώτη Σ.** Κτηνίατρος, ISVPS GpCert (US), Ειδικευόμενη του Ευρωπαϊκού Κολλεγίου Διαγνωστικής Απεικόνισης (ECVDI Resident), Alphavet, Αθήνα | **Πανόπουλος Ι.** Κτηνίατρος, Ελεύθερος επαγγελματίας, PhD, Dip.ECVDI, EBVS Specialist, Alphavet, Αθήνα

Oral Communications: Diagnostic Imaging

Ultrasonographic assessment of the most common pathological conditions of the perineal region in canine patients

Mylonakis E. DVM, ISVPS GpCert (US), Intern of Diagnostic Imaging, Alphavet, Athens, Greece | **Roumelioti S.** DVM, ISVPS GpCert (US), ECVDI Resident, Alphavet, Athens, Greece | **Panopoulos I.** DVM, Private practitioner, PhD, Dip.ECVDI, EBVS Specialist, Alphavet, Athens

Εισαγωγή

Ο υπερηχοτομογραφικός έλεγχος της περινεϊκής χώρας περιλαμβάνει την απεικόνιση του πρωκτικού δακτυλίου, των περιπρωκτικών σάκων, των οστικών και λοιπών μαλακών επιχώριων δομών (περινεϊκή μοίρα ουρήθρας).

Οι συχνότερες παθολογικές καταστάσεις που αφορούν την περινεϊκή χώρα σχετίζονται με τους περιπρωκτικούς σάκους και την παρουσία περινεϊκής κήλης.

Στη διαφορική διάγνωση των παθήσεων των περιπρωκτικών σάκων συγκαταλέγεται η εμπύκνωση των εκκρίσεων, η φλεγμονώδης εξεργασία/αποστηματοποίηση και η νεοπλασματική εξεργασία. Πολύ συχνή είναι και η εμφάνιση περινεϊκής κήλης.

Τα πιο συχνά κλινικά συμπτώματα είναι ο ερεθισμός της περινεϊκής χώρας, το οίδημα/διόγκωση, ο κνησμός και η δυσκοιλιότητα.

Η διάγνωση βασίζεται κυρίως στη συμπτωματολογία και την κλινική εξέταση συμπεριλαμβανομένης της δακτυλικής, ωστόσο ο υπερηχοτομογραφικός έλεγχος μπορεί να συνδράμει στον πρώιμο εντοπισμό παθήσεων των περιπρωκτικών σάκων και των μαλακών ιστών.

Introduction

Ultrasound examination of the perineal region includes the visualization of the anal ring, the anal sacs, the bony and soft tissue local structures (part of the urethra).

The most common pathological conditions are associated with anal sacs and the presence of perineal hernia. The differential diagnosis for anal sacs includes impaction, inflammation/abscessation and neoplasia. Perineal hernia is overrepresented.

The most common clinical symptoms are irritation, swelling/distention, pruritus and constipation.

The diagnosis is based on clinical presentation and physical examination including rectal examination. However, ultrasonography assist the early detection of anal sac and regional soft tissues diseases.

Clinical cases

The included canine patients had anal sac diseases or perineal hernia. Some presented with a history of pruritus, erythema and distention of the perianal region, while others had only findings during rectal examination.

Κλινικά περιστατικά

Οι σκύλοι ασθενείς στους οποίους θα γίνει αναφορά, εμφάνιζαν αλλοιώσεις στους περιπρωκτικούς σάκους ή περινεϊκή κήλη. Μερικοί προσκομίστηκαν με ιστορικό κνησμού, ερυθρήματος και διόγκωσης της περινεϊκής χώρας, ενώ άλλοι μόνο με ευρήματα κατά την δακτυλική εξέταση.

Αποτελέσματα

Τα απεικονιστικά ευρήματα αφορούν σε παθολογικές καταστάσεις όπως η φλεγμονή/αποστηματοποίηση/ νεοπλασία των περιπρωκτικών σάκων και σε περινεϊκές κήλες. Τα ευρήματα τα οποία ελέγχθηκαν κατά την υπερηχοτομογραφική αξιολόγηση ήταν ο βαθμός πλήρωσης των σάκων, το πάχος τοιχώματος, η ηχωγένεια του περιεχομένου, η παρουσία οζιδίου/μάζας, λίθων και μικροφυσαλίδων αέρα καθώς και η παρουσία κηλικού στομίου και η αξιολόγηση των προσπιπτουσών δομών.

Συμπεράσματα

Η εκτίμηση των περιπρωκτικών σάκων και των μαλακών ιστών μέσω της υπερηχοτομογραφικής εξέτασης της περινεϊκής χώρας, είναι μια εύκολα προσβάσιμη, οικονομική, ανώδυνη και λεπτομερής απεικονιστική μέθοδος της περιοχής. Η έγκαιρη διάγνωση των ανωτέρω παθήσεων οδηγεί σε ορθότερη επιλογή του θεραπευτικού πρωτοκόλλου.

Results

The ultrasonographic findings are consistent with inflammation/abscessation/neoplasia of the anal sacs and perineal hernias. The imaging features that were evaluated are the degree of filling of the sacs, the wall thickness, the echogenicity of the content, the existence of a nodule/mass, lithiasis, air bubbles, the presence of pelvic diaphragm defect and the evaluation of the herniated organs.

Conclusion

The ultrasonographic examination of the perianal area is an easy, inexpensive, painless and detailed method for the anal sac and soft tissue evaluation. Early diagnosis of the aforementioned diseases leads to the most suitable therapeutic protocol.

Βιβλιογραφία / References

- Corbee R.J., Woldring H.H., van den Eijnde L.M., Wouters E.G.H. (2022) A Cross-Sectional Study on Canine and Feline Anal Sac Disease. *Animals* 12, 95.
- Jung Y, Jeong E, Park S, Jeong J, Choi US, Kim MS, Kim N, Lee K (2016) Diagnostic imaging features of normal anal sacs in dogs and cats. *J Vet Sci.* 30;17(3):331-5.
- Nýlvltová-Pírková I., Proks P. Moserová, H. (2024) Ultrasound Morphology of Presumed Normal Anal Sacs in Dogs and Cats. *Animals* 14, 1684.
- Singh R., Sangwan V., Devi N.U., Mohindroo J. and Pathak D. (2021) Ultrasonographic and Radiographic Assessment of Prostate Gland in Perineal Hernia Dogs. *Indian Journal of Animal Research.* 55(5): 568-574.

Καθορισμός των τιμών της ελαστικότητας του φυσιολογικού προστατικού και ορχικού παρεγχύματος στο σκύλο με την χρήση ελαστογραφίας τάσης (Ultrasound Strain Elastography).

Ο ρόλος της στην κτηνιατρική κλινική πράξη

Χανιωτάκης Ι. Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Ελεύθερος Επαγγελματίας, Ιατρείο Υπερήχων και Αναπαραγωγής Μικρών Ζώων EchoVet, Μαρούσι | **Μαντζιάρας Γ.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Ελεύθερος Επαγγελματίας, Ιατρείο Υπερήχων και Αναπαραγωγής Μικρών Ζώων EchoVet, Μαρούσι | **Ρουμελιώτη Κ.** Κτηνίατρος, Ελεύθερος επαγγελματίας, Κτηνιατρικό Κέντρο Πολυγώνου Vetmed, Αθήνα

Oral Communications: Diagnostic Imaging

Establishing reference values of normal prostate and testicle stiffness on ultrasound strain elastography (USE) in dogs. Its role and contribution to clinical practice

Chanotakis I. DVM, PhD, Private Practitioner, EchoVet small animal clinic, Marousi, Greece | **Mantziaras G.** DVM, PhD, Private Practitioner, EchoVet small animal clinic, Marousi, Greece | **Roumelioti K.** DVM, Private Practitioner, Vetmed Polygon's veterinary center, Athens, Greece

Εισαγωγή

Σκοπός της μελέτης ήταν ο καθορισμός τιμών της ελαστικότητας του φυσιολογικού προστατικού και ορχικού παρεγχύματος στο σκύλο, με την χρήση ελαστογραφίας τάσης (USE), ελέγχοντας ταυτόχρονα την πιθανή επίδραση της ηλικίας, του σωματικού βάρους και του μεγέθους της φυλής, ουτως ώστε να καθοριστούν οι τιμές αναφοράς στην πρώιμη διάγνωση παθήσεων του προστάτη και των όρχεων.

Υλικά και μέθοδοι

Διενεργήθηκε USE στον προστάτη και στους όρχεις 28 ενήλικων σκύλων, χωρίς προστατική και ορχική νόσο, ηλικίας άνω του 1 έτους (μέση ηλικία τα 6,45 έτη).

Διερευνήθηκε η επίδραση της ηλικίας, του σωματικού βάρους, και του μεγέθους της φυλής στις τιμές ελαστικότητας του προστατικού παρεγχύματος (PP), της μυϊκής ζώνης (M), της προστατικής κάψας (PF), του ορχικού παρεγχύματος (TP), της επιδιδυμίδας (E), του μεσαυλίου (MED) και του

Introduction

The purpose of this study was to describe the normal values for prostate and testicles in healthy dogs using USE and to determine whether there are differences between the breed, the age and the weight of the dogs, in order to provide additional baseline data for the study of these organs.

Materials and methods

Prostatic and testicular USE values were measured in 28 dogs (mean age 6.45 years), without evidence for prostatic and testicular disease. We investigated the effects of age, body weight and breed size on the elasticity values of the prostatic parenchyma (PP), muscular zone (M), prostatic fascia (PF), testicular parenchyma (TP), epididymis (E), mediastinum (MED), and tunica albuginea of the testis (TA). All statistical analyses were performed using Statistcy© Free Statistics App. The significance level was $P < 0.05$.

ελυτροειδή χιτώνα του όρχι (TA). Η στατιστική ανάλυση πραγματοποιήθηκε με το Shapiro-Wilk test ($N < 50$), χρησιμοποιώντας το Statistyc® Free Statistics App. Το επίπεδο σημαντικότητας ήταν $P < 0,05$.

Αποτελέσματα

Η ηλικία, το σωματικό βάρος και το μέγεθος της φυλής δεν είχαν καμία επίδραση στις τιμές της ελαστικότητας του προστατικού και ορχικού παρεγχύματος. Οι μέσες τιμές φυσιολογικής ελαστικότητας του προστάτη και του όρχι σε kPa στον πληθυσμό της μελέτης ήταν:

PP: 1.57 ± 0.40 , PF: 0.74 ± 0.19 , M: 2.76 ± 0.79 , PP/PF: 2.31 ± 1.07 , PP/M: 0.6 ± 0.18 , TP: 1.37 ± 0.32 , E: 2.83 ± 0.96 , MED: 0.82 ± 0.21 , TA: 0.78 ± 0.30 , TP/E: 0.53 ± 0.18 , TP/MED: 1.74 ± 0.53 , και TP/TA: 1.94 ± 0.63 .

Συμπεράσματα

Η εκτίμηση της ελαστικότητας του προστατικού και του ορχικού παρεγχύματος του σκύλου με τη χρήση της USE ελαστογραφίας αποτελεί μια αξιόπιστη και με υψηλή επαναληψιμότητα μέθοδο, τα αποτελέσματα της οποίας δεν επηρεάζονται από τη φυλή, το σωματικό μέγεθος ή την ηλικία και μπορεί να συμβάλει στην πρόωμη διάγνωση παθολογικών καταστάσεων των οργάνων αυτών.

Results

There was no significant association between prostate and testicle elasticity values and the age, body weight or breed size of the dogs. The mean normal prostate and testicle elasticity value (kPa) in the study population was:

PP: 1.57 ± 0.40 , PF: 0.74 ± 0.19 , M: 2.76 ± 0.79 , PP/PF: 2.31 ± 1.07 , PP/M: 0.6 ± 0.18 , TP: 1.37 ± 0.32 , E: 2.83 ± 0.96 , MED: 0.82 ± 0.21 , TA: 0.78 ± 0.30 , TP/E: 0.53 ± 0.18 , TP/MED: 1.74 ± 0.53 , and TP/TA: 1.94 ± 0.63 .

Conclusions

USE elastography is feasible as a method across a wide range of ages, breeds and sizes in dogs. It is a reliable method for assessing prostate and testicular parenchyma, contributing to the early diagnosis of pathological conditions of these organs.

Βιβλιογραφία / References

- Jeon, S., Lee, G., Lee, S.K., Kim, H., Yu, D., Choi, J., (2015) Ultrasonographic elastography of the liver, spleen, kidneys, and prostate in clinically normal beagle dogs. Vet. Radiol. Ultrasound. doi:10.1111/vru.12238.
- Mantziaras, G., Alonge, S., Faustini, M., Luvoni, G.C., (2017) Assessment of the age for a preventive ultrasonographic examination of the prostate in the dog. Theriogenology. doi:10.1016/j.theriogenology.2017.06.010.

Αξονική λεμφαγγειογραφία μέσω της έγχυσης σκιαγραφικού μέσου εντός των πελματιαίων κεράτινων φυμάτων για την διερεύνηση του χυλοθώρακα σε σκύλο και σε γάτα

Βάντσου Β. Ι. Κτηνίατρος, MSc (Medical Research Methodology), Ελεύθερος επαγγελματίας, Κτηνιατρικό ακτινοδιαγνωστικό κέντρο Alphavet, Αθήνα | **Πανόπουλος Ι.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Dip. ECVDI, EBVS Specialist, Alphavet, Αθήνα

Oral Communications: Diagnostic Imaging

CT lymphangiography by intrametatarsal pad injection in cases of chylothorax in dogs and cats

Vantsou V. I. DVM, MSc (Medical Research Methodology) Private practitioner, Alphavet, Athens, Greece | **Panopoulos I.** DVM, PhD, Dip. ECVDI, EBVS Specialist, Alphavet, Athens, Greece

Εισαγωγή

Η λεμφαγγειογραφία αποτελεί ένα χρήσιμο εργαλείο για τον προεγχειρητικό σχεδιασμό σε περιπτώσεις χυλοθώρακα. Άλλες τεχνικές λεμφαγγειογραφίας όπως η υπερηχογραφικά καθοδηγούμενη έγχυση σκιαγραφικού μέσου δια λεπτής βελόνης εντός των λεμφαδένων μπορεί να είναι δύσκολη σε ορισμένες περιπτώσεις. Σκοπός της μελέτης είναι η περιγραφή της τεχνικής και των απεικονιστικών ευρημάτων της αξονικής λεμφαγγειογραφίας με την τεχνική της έγχυσης σκιαγραφικού μέσου εντός των πελματιαίων κεράτινων φυμάτων, και τα πλεονεκτήματα της μεθόδου έναντι άλλων μεθόδων λεμφαγγειογραφίας.

Κλινικά περιστατικά

Αναφορά σε 2 περιστατικά που προσκομίστηκαν στην κλινική μας με διάγνωση χυλοθώρακα, με σκοπό την απεικονιστική διερεύνηση πιθανής ρήξης του θωρακικού πόρου. Το ένα περιστατικό αφορά σκύλο Samoyed, 5 ετών, θηλυκό, στερημένο, βάρους 24 κιλών, ενώ το δεύτερο γάτο DSH, 3 ετών, αρσενικό, ακέραιο, 5,4 κιλών.

Αποτελέσματα

Δύο περιστατικά με επιτυχή σκιαγράφιση του θω-

Introduction

Lymphangiography is a valuable tool for preoperative planning in cases of chylothorax. Other techniques, like ultrasound-guided contrast medium injection into lymph nodes, can be challenging in certain cases. This study aims to describe the technique and imaging findings of CT lymphangiography via intra-metatarsal pad injection and highlight its advantages over other lymphangiography methods.

Clinical cases

A retrospective study of two cases with chylothorax referred to our clinic for imaging to investigate possible thoracic duct rupture. One case involved a Samoyed dog, 5 years old, spayed female, 24 kg, and the other a DSH cat, 3 years old, intact male, 5.4 kg.

Results

Successful thoracic duct visualization was achieved within 5-15 minutes after the contrast medium injection, with a dose of 2 mL/kg (300 mg I/kg concentration). In the first case, duct rupture was identified, while the second one showed an intact thoracic duct. Neither patient experienced discom-

ρακικού πόρου, εντός των πρώτων 5-15 λεπτών μετά την έναρξη της έγχυσης. Η δόση του σκιαγραφικού που χρησιμοποιήθηκε ήταν 2 mL/kg (συγκέντρωση 300 mg I/kg). Στην πρώτη περίπτωση διαπιστώθηκε ρήξη του πόρου, ενώ στην δεύτερη ο θωρακικός πόρος ήταν ακέραιος. Κανένας από τους δύο ασθενείς δεν παρουσίασε ενόχληση στην περιοχή μετά την ανάνηψη.

Συμπεράσματα

Η αξονική λεμφαγγειογραφία μέσω της έγχυσης σκιαγραφικού μέσου στον ενδομετατάρσιο χώρο είναι μια εύκολη και ασφαλής διαδικασία, η οποία μπορεί να προσφέρει επαρκή σκιαγράφιση του θωρακικού πόρου και των χυλοφόρων αγγείων, να εντοπίσει τον αριθμό των κλάδων του θωρακικού πόρου και τη θέση και δομή της χυλοφόρου δεξαμενής, ώστε να συμβάλει στον προεγχειρητικό σχεδιασμό.

fort after recovery.

Conclusions

Computed tomography lymphangiography via intra-metatarsal pad injection is a practical, and safe technique. It offers visualization of the thoracic duct and cisterna chyli, helps determine the number of TD branches, and identifies the location and structure of the cisterna chyli, making it valuable for surgical planning.

Βιβλιογραφία / References

- Lin LS, Chiu HC, Nishimura R, Fujiwara R, Chung CS (2020) Computed tomographic lymphangiography via intra-metatarsal pad injection is feasible in dogs with chylothorax. *Vet Radiol Ultrasound*, 61(4):435-443. doi:10.1111/vru.12865.
- Chiang C, Chen KS, Chiu HC, Chung CS, Lin LS (2021) Computed tomography lymphangiography via intrametatarsal pad injection is feasible in cats with chylothorax. *Am J Vet Res*, 83(2):133-139. Published 2021 Nov 30. doi:10.2460/ajvr.21.10.0163.
- Millward IR, Kirberger RM, Thompson PN (2011) Comparative popliteal and mesenteric computed tomography lymphangiography of the canine thoracic duct. *Vet Radiol Ultrasound*, 52(3):295-301. doi:10.1111/j.1740-8261.2010.01790.x.
- Singh A, Brisson BA, Nykamp S, O'Sullivan ML (2011) Comparison of computed tomographic and radiographic popliteal lymphangiography in normal dogs. *Vet Surg*, 40(6):762-767. doi:10.1111/j.1532-950X.2011.00860.x.
- Kim K, Choen S, Hwang J, Jang M, Yoon J, Choi M (2018) CT Lymphangiography with Contrast Medium Injection into the Perianal Subcutaneous Region in a Dog with Chylothorax. *J Vet Clin* 35:299-301. <https://doi.org/10.17555/jvc.2018.12.35.6.299>.

Γαστροοισοφαγικός εγκολεασμός σε ενήλικο σκύλο φυλής French Bulldog

Μωραΐτη Μ. Κτηνίατρος, MSc, Cura Animalis Vet Clinic, Παλαιό Φάληρο, Αθήνα | **Μπάγιας Σ.** Κτηνίατρος, Cert. SAS, Cura Animalis Vet Clinic, Παλαιό Φάληρο, Αθήνα | **Χαλασοχώρη Ε.** Κτηνίατρος, Ελεύθερος επαγγελματίας, Αθήνα, Νέα Σμύρνη, Αθήνα | **Μαυροπούλου Ε.** Κτηνίατρος, Υποψήφια Διδάκτορας Εργαστήριο Απεικονιστικής Διαγνωστικής, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Πατσίκας Μ.** Κτηνίατρος, Ιατρός, Διδάκτορας, Καθηγητής, Εργαστήριο Απεικονιστικής Διαγνωστικής, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Καζάκος Γ.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Καθηγητής, Μονάδα Αναισθησιολογίας – Εντατικής Θεραπείας, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Cura Animalis Vet Clinic, Παλαιό Φάληρο, Αθήνα

Oral Communications: Diagnostic Imaging

Gastroesophageal intussusception in an adult French Bulldog

Moraiti M. DVM, MSc, Cura Animalis Vet Clinic, Paleo Faliro, Athens | **Bagias S.** DVM, Cert. SAS, Cura Animalis Vet Clinic, Paleo Faliro, Athens | **Chalasochori E.** DVM, Private Practitioner, Nea Smyrni, Athens | **Mavropoulou E.** DVM, PhD Candidate, Diagnostic Imaging Laboratory, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki | **Patsikas M.** DVM, MD, PhD, Professor, Diagnostic Imaging Laboratory, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki | **Kazakos G.** DVM, PhD, Professor, Anesthesiology & Intensive Care Unit, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Cura Animalis Vet Clinic, Paleo Faliro, Athens

Εισαγωγή

Περιγράφεται η διαγνωστική προσέγγιση ενός σπάνιου περιστατικού γαστροοισοφαγικού εγκολεασμού σε ενήλικο σκύλο φυλής French Bulldog.

Κλινικό περιστατικό

Στην κλινική προσκομίσθηκε αρσενικός ακέραιος σκύλος ηλικίας 9 ετών, φυλής French Bulldog, με ιστορικό αναπνευστικής δυσχέρειας μόνο, την τελευταία εβδομάδα. Στο ιστορικό δεν καταγράφηκαν επεισόδια εμετού ή αναγωγών.

Η κλινική εξέταση, ο αιματολογικός και βιοχημικός έλεγχος, καθώς και η ακτινολογική και υπερηχοτομογραφική εξέταση της καρδιάς, δεν ανέδειξαν παθολογικά ευρήματα. Στην αξονική τομογραφία του θώρακα και της κοιλίας δύο ημέρες αργότερα διαπιστώθηκε ευμεγέθους μάζα στη θέση του αριστερού θυροειδή αδένος συμβατή με νεόπλασμα και σοβαρή διάταση της ενδοθωρακικής μοίρας του οισοφάγου οπισθίως της βάσης της καρδιάς λόγω παρουσίας τμήματος του στομάχου εντός της μοίρας αυτής, εύρημα συμβατό με γαστροοισοφαγικό εγκολεασμό. Δυστυχώς η ιδιοκτήτρια του σκύλου αποφάσισε να προχωρήσει σε ευθανασία αντί για χειρουργική αντιμετώπιση του

Introduction

This report describes the diagnostic approach to a rare case of gastroesophageal intussusception in an adult French Bulldog.

Clinical case

A 9-year-old intact male French Bulldog was presented to the clinic with one week history of respiratory distress. No vomiting or regurgitation was reported in the medical history.

The clinical examination, hematological and biochemical tests, as well as radiographic and ultrasonographic examination of the heart, revealed no pathological findings. Thoracic and abdominal CT scan conducted two days later identified a mass at the area of the left thyroid gland and significant dilation of the intrathoracic segment of the esophagus, caudal to the heart base, due to invagination of a portion of the stomach within the esophageal lumen compatible with gastroesophageal intussusception.

Unfortunately, the dog's owner opted for euthanasia rather than surgical intervention with gastropexy. The owner also declined a postmortem examination.

περιστατικού με γαστροπηξία ενώ δεν δέχτηκε και την διενέργεια νεκροτομής.

Συμπεράσματα

Ο γαστροοισοφαγικός εγκολεασμός αποτελεί μια σπάνια πάθηση που εμφανίζεται συνήθως σε νεαρούς σκύλους ηλικίας μικρότερης του ενός έτους. Το παρόν περιστατικό είναι ενδιαφέρον, καθώς αφορά σε έναν μεγαλύτερης ηλικίας σκύλο με άτυπη κλινική εικόνα, χωρίς τα κλασικά συμπτώματα, όπως ο εμετός ή οι αναγωγές. Αντίθετα, η αναπνευστική δυσχέρεια ήταν το μοναδικό σύμπτωμα, το οποίο περιγράφεται σπάνια και αποδίδεται στην πιθανή διαλείπουσα είσοδο και έξοδο του στομάχου στον αυλό του οισοφάγου.

Conclusions

Gastroesophageal intussusception is a rare condition usually observed in young dogs under one year of age. This case is noteworthy as it involved an older dog with an atypical clinical symptom of respiratory distress likely attributed to the intermittent entry and exit of the stomach into the esophageal lumen.

Βιβλιογραφία / References

- Pietra M., Gentilini F, Pinna S., Fracassi F., Venturini A. & Cipone M (2003) Intermittent Gastroesophageal Intussusception in a Dog: Clinical Features, Radiographic and Endoscopic Findings, and Surgical Management. *Veterinary research communications*, 27 Suppl 1, 783-786. <https://doi.org/10.1023/b:verc.0000014271.98916.ff>
- Hoe, S., Bryenton, K., & Hoddinott, K (2022) Gastroesophageal intussusception in a 4-week-old German shepherd puppy. *The Canadian veterinary journal = La revue veterinaire canadienne*, 63(8), 841-844.
- Grimes, J. A., Fleming, J. T., Singh, A., Campbell, B. G., Hedlund, C. S., Tobias, K. M., Arai, S., Ham, K. M., Repellin, R., Schroeder, R., Sumner, J. P., Abrams, B., Boudreau, B., Lewis, B., & Wallace, M. L (2020) Characteristics and long-term outcomes of dogs with gastroesophageal intussusception. *Journal of the American Veterinary Medical Association*, 256(8), 914-920. <https://doi.org/10.2460/javma.256.8.91>.

Περιστατικό ανοσολογικής πανκυτταροπενίας με εξάρσεις και υφέσεις σε γάτα

Χριστοδούλου Β. Κτηνίατρος, MSc, Ελεύθερος επαγγελματίας, MK Limassol Veterinary Clinic, Λεμεσός | **Κτωρή Ν.** Κτηνίατρος, Ελεύθερος επαγγελματίας, MK Limassol Veterinary Clinic, Λεμεσός | **Κτωρή Μ.** Κτηνίατρος, Ελεύθερος επαγγελματίας, MK Limassol Veterinary Clinic, Λεμεσός | **Πρασιτίτη Ε.** Κτηνίατρος, MSc, Ελεύθερος επαγγελματίας, MK Limassol Veterinary Clinic, Λεμεσός

Oral Communications: Pathology - Endocrinology

A case of immune mediated pancytopenia with relapses and remittings in a cat

Christodoulou V. DVM, MSc, Private Practitioner, MK Limassol Veterinary Clinic, Limassol, Cyprus | **Ktori N.** DVM, Private Practitioner, MK Limassol Veterinary Clinic, Limassol, Cyprus | **Ktori M.** DVM, Private Practitioner, MK Limassol Veterinary Clinic, Limassol, Cyprus | **Prastiti E.** DVM, MSc, Private Practitioner, MK Limassol Veterinary Clinic, Limassol, Cyprus

Εισαγωγή

Σκοπός της μελέτης είναι η ανάδειξη της ιδιαιτερότητας των περιστατικών με ανοσολογική πανκυτταροπενία στις γάτες.

Κλινικό περιστατικό

Προσκομίστηκε γάτα, θηλυκή, στείρωμένη, κοινής ευρωπαϊκής φυλής, ηλικίας 10 ετών και βάρους 4kg, αποκλειστικά εσωτερικού χώρου, που τρεφόταν αποκλειστικά με Royal Canin Satiety Balance, χωρίς επιβαρυνμένο νοσολογικό παρελθόν, με κατάρπωση, ανορεξία, ωχρότητα βλεννογόνων και πυρετό. Στις εργαστηριακές εξετάσεις διαπιστώθηκε σοβαρή πανκυτταροπενία. Η βιταμίνη B12 ήταν εντός φυσιολογικών ορίων, η δοκιμή έμμεσης αντίδρασης Coombs ήταν αρνητική ενώ οι δοκιμές αντιγόνων για τους ιούς της λευχαιμίας, ανοσοανεπάρκειας, corona, πανλευκοπενίας καθώς και οι δοκιμές αντισωμάτων για leishmania spp., ehrlichia spp. ήταν αρνητικές. Στις απεικονιστικές εξετάσεις δεν υπήρχαν παθολογικά ευρήματα. Στα δείγματα μυελού των οστών παρατηρήθηκε μυελοειδής υποπλασία, ενώ, η δοκιμή αλυσιδωτής αντίδρασης πολυμεράσης για την leishmania spp, και τους ιούς πανλευκοπενίας και λευχαιμίας ήταν αρνητική.

Το ζώο νοσηλεύτηκε με αντιμικροβιακή αγωγή, παράγοντες διέγερσης των κοκκιοκυττάρων και διενεργήθηκε μετάγγιση αίματος. Επίσης έγι-

Introduction

The aim of this study is to highlight the clinical characteristics of immune-mediated pancytopenia in cats.

Clinical case

A 10-year-old, spayed female domestic shorthair cat, weighting 4kg, exclusively indoors, fed only with Royal Canine Satiety Balance, with no significant medical history, was presented with lethargy, anorexia, pale mucous membranes and fever. Laboratory tests revealed severe pancytopenia, with normal vitamin B12 levels and a negative Coombs test. Antigen tests for feline leukemia virus (FeLV), feline immunodeficiency virus (FIV), feline coronavirus (FCoV), and feline panleukopenia virus (FPV), along with antibody tests for Leishmania spp. and Ehrlichia spp., were negative. Imaging studies showed no abnormalities. Bone marrow samples revealed myeloid hypoplasia and PCR testing for Leishmania spp., FPV, and FeLV was negative.

The cat was hospitalized and treated with antibiotics, granulocyte colony-stimulating factors, and a blood transfusion. Additionally, the food was changed to Hills z/d. After 10 days, clinical and laboratory results normalized and the cat was monitored on a weekly basis. Finally, all the plants were removed from the cats environment, and the house was cleaned with antimicrobial agents.

νε αλλαγή τροφής σε Hill's z/d. Δέκα ημέρες μετά, ο κλινικός και εργαστηριακός έλεγχος ήταν κατά φύση. Συνεχίστηκε η παρακολούθηση του ζώου σε εβδομαδιαία βάση. Από το περιβάλλον της γάτας απομακρύνθηκαν όλα τα φυτά και έγινε καθαρισμός του χώρου με αντιμικροβιακά καθαριστικά. Ένα μήνα αργότερα προσκομίστηκε ξανά με κατάπτωση, πυρετό και ανορεξία. Νοσηλεύτηκε με την ίδια αγωγή και προστέθηκαν ανοσοκατασταλτικά φάρμακα (πρεδνιζολόνη 3mg/kg, χλωραμβουκίλη 2mg ανά δεύτερη ημέρα). Μια εβδομάδα μετά η κλινική εικόνα και οι εργαστηριακές εξετάσεις ομαλοποιήθηκαν και δόθηκε εξιτήριο.

Αποτελέσματα

Η ίδια κλινική και εργαστηριακή εικόνα επαναλήφθηκε άλλες δύο φορές σε μεσοδιάστημα τεσσάρων εβδομάδων, χωρίς κάποια αλλαγή στην φαρμακευτική αγωγή, με αποτέλεσμα το ζώο να νοσηλευτεί ξανά. Τρεις ημέρες μετά την τελευταία εισαγωγή, το ζώο κατέληξε.

Συμπεράσματα

Φαίνεται ότι αν και σπάνια, η ανοσολογική πανκυτοπενία είναι μια πάθηση που πρέπει να υπάρχει στην διαφορική διάγνωση του κτηνίατρου. Οι υφέσεις και εξάρσεις που μπορεί να παρατηρηθούν κατά την πορεία της νόσου καθιστούν την διάγνωση και την θεραπεία της πρόκληση.

Results

One month later, the cat presented again with similar clinical signs and immunosuppressive medications were added (prednisolone 3mg/kg and chlorambucil 2mg every second day). Improvement was seen after one week and the cat was discharged. This pattern recurred twice over four-week intervals, leading to rehospitalizations. Unfortunately, the cat passed away three days after the final admission.

Conclusions

Although rare, immune-mediated pancytopenia should be included in the differential diagnosis of veterinarians. Its relapsing and remitting nature poses challenges in both diagnosis and treatment.

Βιβλιογραφία / References

- Weiss DJ, Evanson OA (2000) A retrospective study of feline pancytopenia. *Comp Haematol Int* 10, 50-55.
- Stanley EL and Eatroff AE (2017) Hypocobalaminaemia as a cause of bone marrow failure and pancytopenia in a cat. *Aus Vet J* 95(12) 449-489.
- Lyraki M, Wilson H. (2020) Suspected phenobarbital-induced pancytopenia in a cat. *J Fel Med Surg Open Rep*.
- Gallego AF et al (2020) Feline leishmaniasis: diagnosis, treatment and outcome in 16 cats. *J Fel Med Surg* 22(10), 993-1007.
- Glanemann B et al (2023) Clinical and clinicopathological features and outcomes of cats with suspected dietary induced pancytopenia. *J Vet Intern Med*. 37, 126-132.

Διαχείριση περιστατικών ραβδομύωσης σε ίππους ιππικής αντοχής-αναφορά σε 10 περιστατικά

Φώλιας Λ. Κτηνίατρος, ελεύθερος επαγγελματίας, Κλινική Κτηνιατρική Λάρισας, Λάρισα | **Τυρνεοπούλου Π.** Κτηνίατρος, Επίκουρη καθηγήτρια, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα

Oral Communications: Pathology - Endocrinology

Management of exertional rhabdomyolysis in endurance horses-presentation of 10 cases

Folias L. DVM, Private surgeon, Clinic "Ktiniatriki Larissas", Larissa, Greece | **Tyrnenopoulou P.** DVM, Assistant Professor, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Medicine, University of Thessaly, Karditsa, Greece

Εισαγωγή

Σκοπός της ανακοίνωσης είναι η παρουσίαση της διαχείρισης περιστατικών ραβδομύωσης σε ίππους ιππικής αντοχής, μέσα από την αναφορά σε 10 περιστατικά το διάστημα 2022-2024. Η ραβδομύωση είναι μία συχνή μυοπάθεια των ίππων αθλητών. Πρόκειται για την ισχυρή σύσπαση των μυών έπειτα από άσκηση υψηλής έντασης ή διάρκειας και συνοδεύεται από πόνο και απροθυμία μετακίνησης.

Κλινικά περιστατικά

Δέκα ίπποι ηλικίας 9-16 ετών, Αραβικής φυλής, εμφανίσαν συμπτώματα ραβδομύωσης σε αγώνες ιππικής αντοχής σε αποστάσεις μεγαλύτερες των 60 χιλιομέτρων. Η κλινική συμπτωματολογία περιελάμβανε: αυξημένη καρδιακή συχνότητα, μυϊκό τρόμο, μυϊκή δυσκαμψία, σκληρούς και επώδυνους μυς κατά την ψηλάφηση κυρίως στα οπίσθια άκρα και μυοσφαιρινουρία. Θεραπευτικά χορηγήθηκαν μεγάλες ποσότητες ορών Lactated ringer's, καρνιτίνη, βιταμίνες του συμπλέγματος Β, βιταμίνη Ε και σελήνιο, ενώ σε ορισμένους ίππους χορηγήθηκαν και ΜΣΑΦ.

Αποτελέσματα

Παρατηρήθηκε άμεση κλινική βελτίωση στο σύνολο των περιστατικών. Στη συνέχεια επιστρατεύθηκε πληθώρα διαχειριστικών μέτρων, όπως ο περιορισμός της κίνησης και η κατά περίπτωση

Introduction

The aim of this study is to demonstrate the management of exertional rhabdomyolysis in endurance horses through the presentation of 10 cases from 2022 to 2024. Exertional rhabdomyolysis is a common equine myopathy which consists of muscle contraction after strenuous exercise and is followed by pain and reluctance of movement.

Clinical cases

A total of ten Arabian horses between 9-16 years old, presented with signs of rhabdomyolysis during endurance competition in distances longer than 60 kilometres. The patients showed the following signs of rhabdomyolysis; increased heart rate, muscle tremor and stiffness, hard and painful muscles during palpation and myoglobinuria. The horses were treated with high volumes of LR's intravenously, carnitine, vitamin B, vitamin E and selenium. Certain patients were also administered NSAIDs.

Results

Clinical improvement was detected immediately in all cases. The owners were also given guidelines on managing their horses in the following weeks.

Conclusions

Equine exertional rhabdomyolysis requires im-

τροποποίηση του σιτηρεσίου του κάθε ασθενούς για το χρονικό διάστημα της αποκατάστασης.

Συμπεράσματα

Η ραβδομυόλυση απαιτεί άμεση διάγνωση και έναρξη της θεραπευτικής αγωγής που συστήνεται στη βιβλιογραφία. Εκτός από την αρχική σταθεροποίηση, είναι εξίσου απαραίτητα και τα μακροπρόθεσμα διαχειριστικά μέτρα. Επωφελείς φαίνεται να είναι και οι προληπτικές ενέργειες μέσω κατάλληλης διατροφής και τακτικής ελεγχόμενης άσκησης, ιδιαίτερα σε ίππους με ιστορικό υποτροπών.

mediate diagnosis and treatment as stated in the literature. Apart from the stabilization, long-term measures should be included, as well as preventive measures, especially for horses with recurring rhabdomyolysis.

Βιβλιογραφία / References

- MacDonald M. H., Kannegieter N., Peroni J. F., & Merfy W. E. (2006) Exertional Rhabdomyolysis. In: The Equine Manual, Andrew J. Higgins and Jack R. Snyder, pp 1040-1041
- Valberg S. J. (2018). Muscle Conditions Affecting Sport Horses. Veterinary Clinics of North America: Equine Practice, 34(2), 253-276.
- Urschel K. L., & McKenzie E. C. (2021). Nutritional Influences on Skeletal Muscle and Muscular Disease. Veterinary Clinics of North America: Equine Practice, 37(1), 139-175.
- McKenzie E. C., Eyrych L. V., Payton M. E., & Valberg S. J. (2016). Clinical, histopathological and metabolic responses following exercise in Arabian horses with a history of exertional rhabdomyolysis. The Veterinary Journal, 216, 196-201.
- Finno C. J., McKenzie E., Valberg S. J., & Pagan J. (2010). Effect of fitness on glucose, insulin and cortisol responses to diets varying in starch and fat content in Thoroughbred horses with recurrent exertional rhabdomyolysis. Equine Veterinary Journal, 42, 323-328.

Συμπτώματα και επιπλοκές οξείας τοξίκωσης από νερό σε σκύλο

Τόττα Ε. Κτηνίατρος ΑΠΘ, CertAVP, PgCert VPS, Veterinary Anaesthesia Technician, Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική, Αθήνα

Oral Communications: Pathology

Clinical signs and complications of acute water intoxication in dog

Totta E. DVM AUTH, CertAVP, PgCert VPS, Veterinary Anaesthesia Technician, Plakentia Veterinary Clinic, Athens, Greece

Εισαγωγή

Η τοξίκωση από νερό προκύπτει συνηθέστερα όταν ποσότητα υπότονων διαλυμάτων χορηγείται επί μειωμένης νεφρικής απέκκρισης. Σπανίως, μπορεί να προκληθεί από πρόσληψη μεγάλης ποσότητας νερού που ξεπερνά το ρυθμό αποβολής του. Το κύριο πρόβλημα που προκαλείται είναι υπονατρίαμια. Σκοπός της εργασίας είναι η περιγραφή των συμπτωμάτων και επιπλοκών της τοξίκωσης από νερό σε υγιή σκύλο.

Κλινικό περιστατικό

Σκύλος τριών ετών, Lagotto Romagnolo, αρσενικός αέριος, παρουσίασε αιφνιδίως αποπροσανατολισμό, σιελόρροια, αταξία και κατάρρευση. Σε εξετάσεις κατά το επεισόδιο βρέθηκαν βραδυκαρδία, σοβαρή υπονατρίαμια, υποκαλιαιμία και υποπρωτεϊναιμία και χορηγήθηκαν ατροπίνη και φυσιολογικός ορός.

Έξι ώρες μετά, ο σκύλος προσκομίστηκε στην κλινική με ταχύπνοια, μειωμένο επίπεδο συνείδησης, μυϊκό τρόμο, αταξία και αυξημένη διούρηση. Αναφέρθηκε πως από τριημέρου κατανάλωνε μεγάλες ποσότητες νερού από πισίνα.

Διενεργήθηκαν αιματολογικός/βιοχημικός έλεγχος, γενική ούρου, ακτινογραφίες θώρακα/ κοιλίας, και υπέρηχος κοιλίας, με σημαντικότερα ευρήματα: υπονατρίαμια, υποωσμωτικότητα και χαμηλό ειδικό βάρος ούρου. Η υπονατρίαμια αποδόθηκε πιθανότερα σε τοξίκωση από νερό. Ο σκύλος νοσηλεύτηκε με ισότονα κρυσταλλοειδή (Lactated Ringer's) ενδοφλεβίως. Χορηγήθηκαν μαροπιτάνη, ομεπραζόλη και σουκραλφάτη για τον περιο-

Introduction

The aim of the study was to describe the clinical signs and complications of acute water intoxication in a healthy dog.

Clinical case

A 3-year-old male intact, Lagotto Romagnolo dog, presented with an acute episode of disorientation, loss of consciousness, ataxia, hypersalivation and collapse. Examinations revealed bradycardia, severe hyponatremia, hypokalemia and hypoproteinemia. Saline and atropine were administered and the dog was referred to our clinic. According to the history, for the last 3 days the dog had been consuming excessive amounts of water from a swimming pool.

A thorough diagnostic investigation (blood tests, urinalysis, abdominal and thoracic radiographs and abdominal ultrasound) revealed hyponatremia, hypoosmolality and low urine specific gravity. A presumptive diagnosis of acute water intoxication was set and isotonic crystalloid fluids (Lactated Ringer's), maropitant, omeprazole and sucralfate were administered.

Result

The electrolytes normalized in 12 hours, but the dog presented restlessness and fly-catching syndrome. Midazolam, gabapentin and acepromazine with butorphanol were used for anxiolysis and sedation. The signs improved and the dog was discharged on the 2nd day on gabapentin and lanso-

ρισμό ενδεχόμενης πεπτικής δυσφορίας.

Αποτελέσματα

Σε 12 ώρες, οι ηλεκτρολύτες μετρήθηκαν φυσιολογικοί αλλά ο σκύλος εμφάνισε διέγερση και fly-catching syndrome. Σταθεροποιήθηκε με μιδαζολάμη, γκαμπαπεντίνη, ακετυλοπρομαζίνη και βουτορφανόλη. Σε 2 ημέρες πήρε εξιτήριο με γκαμπαπεντίνη και λανσοπραζόλη. Συστήθηκε μαγνητική εγκεφάλου και περεταίρω διερεύνηση της πολυδιψίας και του fly-catching syndrome, που τελικά δεν διενεργήθηκαν λόγω πλήρους αποδρομής των συμπτωμάτων.

Συμπεράσματα

Στο παραπάνω περιστατικό, το fly-catching syndrome θα μπορούσε να αποδοθεί σε νευρολογική, πεπτική ή συμπεριφορική διαταραχή (στρες), που προέκυψαν ως επιπλοκές. Σε τοξικώσεις από νερό, θα πρέπει να διερευνάται η πιθανότητα υποκείμενης πολυδιψίας.

prazole. Brain MRI and further investigation of fly - catching syndrome were suggested but eventually not performed due to complete remission of the signs.

Conclusions

In the present case, fly - catching syndrome was attributed to potential digestive, neurological or behavioral (stress) disorders that occurred as complications. In cases of water intoxication underlying polydipsia should always be considered.

Βιβλιογραφία / References

- Burton, A.G. and Hopper, K. (2019) 'Hyponatremia in dogs and cats', Journal of Veterinary Emergency and Critical Care, 29(5), pp. 461–471. doi:10.1111/vec.12881.
- Frank D, Bélanger MC, Bécuwe-Bonnet V, Parent J. (2012) Prospective medical evaluation of 7 dogs presented with fly biting. Can Vet J, Dec, 53(12):1279-84. PMID: 23729825; PMCID: PMC3500118.
- Toll, J., Barr, S.C. and Hickford, F.H. (1999) 'Acute water intoxication in a dog', Journal of Veterinary Emergency and Critical Care, 9(1), pp. 19–22. doi:10.1111/j.1476-4431.1999.tb00135.x.
- Wrzosek M, Płonek M, Nicpoń J, Cizinauskas S, Pakozdy A (2015) Retrospective multicenter evaluation of the "fly-catching syndrome" in 24 dogs: EEG, BAER, MRI, CSF findings and response to antiepileptic and antidepressant treatment. Epilepsy Behav, Dec, 53:184-9. doi: 10.1016/j.yebeh.2015.10.013. Epub 2015 Nov 13. PMID: 26584225.

Πανκυτταροπενία και παγκρεατίτιδα σε σκύλο λόγω ιδιοσυγκρασιακής αντίδρασης στην φαινοβαρβιτάλη

Κουκλάκη Ε. Κτηνίατρος, Μεταπτυχιακή Φοιτήτρια, Κλινική των Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, ΑΠΘ | **Τσιμπογιάννη Α.** Κτηνίατρος, Μεταπτυχιακή Φοιτήτρια, Κλινική των Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, ΑΠΘ | **Γκινούδης Α.** Κτηνίατρος, Υποψήφιος Διδάκτορας, Διαγνωστικό Εργαστήριο, Τμήμα Κτηνιατρικής, ΑΠΘ | **Μυλωνάκης Μ.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Καθηγητής, Κλινική των Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, ΑΠΘ

Oral Communications: Pathology

Pancytopenia and pancreatitis in a dog due to idiosyncratic reaction to phenobarbital

Kouklaki E. DVM, MSc Student, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece | **Tsimpogianni A.** DVM, MSc Student, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece | **Ginoudis A.** DVM, PhD Candidate, Diagnostic Laboratory, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece | **Mylonakis M.** DVM, PhD, Professor, Clinic of Companion Animal Medicine, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece

Εισαγωγή

Η φαινοβαρβιτάλη αποτελεί φάρμακο πρώτης γραμμής στην αντιμετώπιση της επιληψίας του σκύλου. Σπάνια, η χορήγησή της προκαλεί μη τυπικές παρενέργειες. Περιγράφεται η κλινική και εργαστηριακή εικόνα και η τελική έκβαση ενός σκύλου με πιθανή ιδιοσυγκρασιακή αντίδραση στην φαινοβαρβιτάλη.

Κλινικό περιστατικό

Σκύλος φυλής French Bulldog, θηλυκός-στειρωμένος, ηλικίας 6 ετών, με ιστορικό ιδιοπαθούς επιληψίας και ευρισκόμενος σε αγωγή με φαινοβαρβιτάλη (3,5 mg/kg, κάθε 12 ώρες) κατά τους τελευταίους 6 μήνες, προσκομίστηκε με ιστορικό ανορεξίας, κατάπτωσης, πυρετού, εμετών, διαρροιών και αιματουρίας. Στην κλινική εξέταση διαπιστώθηκε πυρετός, κατάπτωση και κακή θρεπτική κατάσταση. Στην αιματολογική εξέταση διαπιστώθηκε πανκυτταροπενία με σοβαρή ουδετεροπενία (100/μl), θρομβοκυτταροπενία (48.000/μl) και αναιμία (αιματοκρίτης 26%). Η ποσοτική μέτρηση της παγκρεατικής λιπάσης στον ορό του αίματος ήταν ενδεικτική παγκρεατίτιδας. Ο ορολογικός έλεγχος για ενδημικές αρθροποδογενείς μολύνσεις ήταν αρνητικός. Ο απεικονιστικός έλεγχος ήταν φυσιολογικός, η καλλιέργεια αίματος αρνητική, ενώ στην καλλιέργεια ούρων απομονώθηκε *Klebsiella*

Introduction

Phenobarbital is a first-line drug in canine epilepsy. Rarely, it causes non-typical side effects. In this report, the clinical and clinicopathologic findings and the final outcome of a dog with a presumptive idiosyncratic reaction to phenobarbital are described.

Clinical case

A 6-year-old female neutered French bulldog with idiopathic epilepsy treated with phenobarbital for the previous 6 months presented with a history of anorexia, depression, fever, vomiting, diarrhea and hematuria. Clinical examination revealed fever, depression and poor body condition. Complete blood count revealed pancytopenia with severe neutropenia. Quantitative measurement of serum pancreatic lipase activity was highly suggestive of pancreatitis. Serology for endemic vector-borne infections was negative. Diagnostic imaging and blood culture were unrewarding, and *Klebsiella pneumoniae* was isolated in urine culture. Bone marrow cytology showed normal cellularity, severe hypoplasia of the erythroid and megakaryocytic lineages, and complete and orderly maturation of the myeloid lineage.

pneumoniae. Κατά την κυτταρολογική εξέταση του μυελού των οστών διαπιστώθηκαν, φυσιολογική κυτταρικότητα, σοβαρή υποπλασία της ερυθροειδούς και της μεγακαρυοκυτταρικής σειράς και πλήρης και ομαλή διασταδιακή ωρίμανση της μυελοειδούς σειράς.

Αποτελέσματα

Η χορήγηση της φαινοβαρβιτάλης διακόπηκε άμεσα (αντικαταστάθηκε από λεβετιρακετάμη) και έπειτα από 10 ημέρες νοσηλείας, χωρίς επανεμφάνιση των επιληπτικών κρίσεων, ο σκύλος ανένηψε πλήρως κλινικά, ενώ η αιματολογική του ίαση επήλθε 5 εβδομάδες αργότερα. Τα παραπάνω στηρίζουν τη διάγνωση μιας ιδιοσυγκρασιακής αντίδρασης στο φάρμακο, καθώς δεν παρατηρήθηκε επανεμφάνιση των συμπτωμάτων ή των αιματολογικών διαταραχών κατά τους τελευταίους 6 μήνες.

Συμπεράσματα

Η πιθανότητα εμφάνισης ιδιοσυγκρασιακών παρενεργειών θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη σε κάθε σκύλο που λαμβάνει φαινοβαρβιτάλη, ώστε να αντικαθίσταται έγκαιρα το φάρμακο.

Results

Phenobarbital was promptly replaced by levetiracetam and the dog made a full clinical and hematological recovery supporting the diagnosis of a possible idiosyncratic reaction to the drug, as no recurrence of abnormalities occurred.

Conclusion

The possibility of idiosyncratic adverse reactions should be considered in any dog receiving phenobarbital so that the drug can be timely replaced.

Βιβλιογραφία / References

- Bersan E, Volk HA, Ros C, De Risio L (2014) Phenobarbitone-induced haematological abnormalities in idiopathic epileptic dogs: prevalence, risk factors, clinical presentation and outcome. *Vet Rec* 175, 247.
- Charalambous M, Shivapour SK, Brodbelt DC, Volk HA (2016) Antiepileptic drugs' tolerability and safety – a systematic review and meta-analysis of adverse effects in dogs. *BMC Vet Res* 12, 79.
- De Risio E (2014) Phenobarbital. In: *Canine and Feline epilepsy: Diagnosis and Management*. De Risio L and Platt SR eds. Wallingford, Oxfordshire: Cabi, pp. 374-396.
- Scott TN, Bailin HG, Jutkowitz LA, Scott MA, Lucidi CA (2021) Bone marrow, blood, and clinical findings in dogs treated with phenobarbital. *Vet Clin Pathol* 50, 122-131.
- Weiss DJ (2012) Drug-associated blood cell dyscrasias. *Compend Cont Educ Vet* 34, E2.

Σωληναριοπάθεια τύπου συνδρόμου Fanconi σε ενήλικο σκύλο

Αρχοντάκης Ε. Π. Κτηνίατρος, Υπεύθυνος τμήματος Εσωτερικής Παθολογίας, Κτηνιατρική Κλινική Κυκλάδων, Σύρος (Όμιλος Κτηνιατρικών Κλινικών Πλακεντία) | **Μαραγκός Σ. Γ.** Κτηνίατρος, Κλινικός Διευθυντής, Κτηνιατρική Κλινική Κυκλάδων, Σύρος (Όμιλος Κτηνιατρικών Κλινικών Πλακεντία) | **Βλάχου Λ. Μ.** Κτηνίατρος, Τμήμα 1ης γνώμης, Κτηνιατρική Κλινική Κυκλάδων, Σύρος (Όμιλος Κτηνιατρικών Κλινικών Πλακεντία)

Oral Communications: Pathology

Fanconi-like syndrome tubulopathy in an adult dog

Archontakis E.P. DVM, Internal Medicine coordinator, Veterinary Clinic of Cyclades, Syros (Plakentia Group) | **Maragkos S. G.** DVM, Clinical Director, Veterinary Clinic of Cyclades, Syros (Plakentia Group) | **Vlachou L. M.** DVM, Private General Practitioner, Veterinary Clinic of Cyclades, Syros (Plakentia Group)

Εισαγωγή

Σκοπός της μελέτης ήταν η περιγραφή σωληναριοπάθειας τύπου συνδρόμου Fanconi τοξικής αιτιολογίας σε ενήλικο σκύλο.

Κλινικό περιστατικό

Αρσενικός αέριος ημίαιμος σκύλος, ηλικίας 2 ετών προσκομίσθηκε λόγω οξείας κατάπτωσης και ανορεξίας. Από το ιστορικό προέκυψε ότι πρόσφατα είχε πραγματοποιηθεί απεντόμωση στο χώρο διαβίωσης του ασθενή, ο οποίος βρέθηκε χωρίς επίβλεψη σε αποθήκη με διάφορα χημικά σκευάσματα την ίδια ημέρα. Κλινικά, εντοπίστηκε έντονη ληθαργικότητα και ήπια πυρεξία. Εργαστηριακά, ανιχνεύθηκαν ήπια αζωθαιμία, ισσοσθενουρία και σοβαρή γλυκοζουρία χωρίς ταυτόχρονη υπεργλυκαιμία. Ο απεικονιστικός έλεγχος ήταν κατά φύση. Βάσει του ιστορικού και των εργαστηριακών ευρημάτων, πραγματοποιήθηκε περεταίρω διερεύνηση, συμπεριλαμβανομένων ελέγχου (ορολογικός και μοριακός) για λεπτοσπείρωση, προσδιορισμού βασικής κορτιζόλης και ειδικό μεταβολικό πάνελ στο ούρο σε διαπιστευμένο εργαστήριο.

Αποτελέσματα

Το μεταβολικό πάνελ στο ούρο αποκάλυψε σοβαρότατη γενικευμένη αμινοξυουρία και γλυκοζουρία, επιβεβαιώνοντας τις υποψίες για τοξικής αιτιολογίας βλάβη στα εγγύς εσπειραμένα νεφρικά σωληνάρια, συμβατή με σύνδρομο τύπου Fanconi.

Introduction

The aim of the study was to describe a case of a dog with a tubulopathy consistent with Fanconi-like syndrome of toxic aetiology.

Clinical case

A two-year old, intact, mix-breed dog presented acutely lethargic and anorexic. History revealed the exposure of the patient to different chemicals, including pesticides. Clinically, severe lethargy and mild pyrexia were identified.

Clinicopathological findings included mild azotemia with inappropriately concentrated urine and glycosuria (4+), without concurrent hyperglycemia. No abnormalities identified on abdominal and thoracic imaging. Based on these, further investigation performed, including leptospirosis testing, basal cortisol and urine metabolic testing in an accredited laboratory.

Results

The urine metabolic testing revealed massive generalised aminoaciduria and glycosuria, confirming the suspicions of toxic proximal renal tubular dysfunction, consistent with Fanconi-like syndrome. The patient was hospitalised and received supportive treatment for 10 days, with clinical and renal improvement. In the following rechecks, renal function gradually normalised, with complete resolution of glycosuria and serum creatinine and

Θεραπευτικά, ο ασθενής νοσηλεύτηκε και υποστηρίχθηκε για 10 ημέρες, με την αζωθαιμία να υποχωρεί και να προκύπτει σημαντική κλινική βελτίωση. Στους επόμενους επανελέγχους, η νεφρική λειτουργία επανήλθε σταδιακά, με πλήρη υποχώρηση της γλυκοζουρίας και φυσιολογικές τιμές κρεατινίνης και SDMA.

Συμπεράσματα

Το σύνδρομο του Fanconi είναι μία σπάνια σωληναριοπάθεια, συχνά αντιστρεπτή, η οποία θα πρέπει να είναι στη διαφορική διάγνωση της γλυκοζουρίας χωρίς ταυτόχρονη υπεργλυκαιμία, ακόμα και αν δεν προκύπτουν τα συχνότερα αίτια, όπως γονιδιακή προδιάθεση, προϊόντα τύπου jerky και φαρμακευτικές ουσίες.

SDMA withing normal range.

Conclusions

Fanconi syndrome is a rare tubulopathy, often reversible, which should be included to the differential diagnosis of glycosuria without concurrent hyperglycemia, even if common causes such as genetic predisposition, jerky treats and drugs are absent or unknown.

Βιβλιογραφία / References

- Outcome of Acquired Fanconi Syndrome Associated with Ingestion of Jerky Treats in 30 Dogs, Nybroe et al., Animals (Basel), 2022.
- A review of renal tubular acidosis, Kunchur et al., J Vet Emerg Crit Care (San Antonio), 2025 Jul-Aug.

Ελεύθερες Ανακοινώσεις: Παθολογία

Επιτυχής διαχείριση σακχαρώδους διαβήτη σε σκύλο με χρήση ινσουλίνης μακράς δράσης glargine 300 U/ml

Φραγκουλίδης Θ. Κτηνίατρος, Μεταπτυχιακός φοιτητής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Κουκλάκη Ελ.** Κτηνίατρος, Μεταπτυχιακή φοιτήτρια, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Βενετάκη Κ.** Κτηνίατρος, Μετεκπαιδευόμενη, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Σούμπας Ν.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Αναπληρωτής καθηγητής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

Oral Communications: Pathology

Successful management of a dog with Diabetes Mellitus using long-acting insulin glargine 300U/ml

Fragkoulidis T. DVM, MSc Student, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece
Kouklaki E. DVM, MSc Student, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece
Venetaki K. DVM, Intern, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece
Soubasis N. DVM, PhD, Associate Professor, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Εισαγωγή

Η επιτυχής ρύθμιση του μεταβολισμού της γλυκόζης στο διαβητικό σκύλο αποτελεί διαχρονική πρόκληση για τον κλινικό κτηνίατρο. Παρουσιάζεται περιστατικό διαβητικού σκύλου στον οποίο χορηγήθηκε ινσουλίνη μακράς δράσης glargine 300U/ml, με ικανοποιητικό αποτέλεσμα.

Κλινικό περιστατικό

Σκύλος ακαθόριστης φυλής, αρσενικός-ακέραιος, ηλικίας 6 ετών, προσκομίσθηκε με ιστορικό ανορεξίας, απώλειας σωματικού βάρους, χρόνιας διάρροιας και αυξημένης δραστηριότητας ηπατικών ενζύμων κατά τους προηγούμενους 2 μήνες. Μετά την κλινική και εργαστηριακή εκτίμηση, τέθηκε η διάγνωση κετωτικού σακχαρώδους διαβήτη, συνοδεύεται χρόνιας εντεροπάθειας και κενотоπιώδους ηπατοπάθειας. Η αποκατάσταση της κέτωσης επήλθε μετά από 21 ημέρες νοσηλείας και στο εξιτήριο συστήθηκε η χορήγηση ινσουλίνης μέσης διάρκειας δράσης (Caninsulin®, 0,35U/kg ανά 12 ώρες) με συνεχή καταγραφή μέτρησης γλυκόζης μέσω αισθητήρα. Παρά τις απαιτούμενες τροποποιήσεις δόσης, η διάρκεια δράσης δεν κρίθηκε ικανοποιητική και πραγματοποιήθηκε μετάβαση σε μακράς διάρκειας δράσης glargine 300 U/ml

Introduction

The successful regulation of glucose metabolism in the diabetic dog constitutes a perpetual challenge for the clinician. We present a case of a diabetic dog, administered the long-acting insulin glargine 300U/ml, with satisfactory results.

Clinical case

A 6-year-old, mixed breed, male-intact dog presented with a history of anorexia, weight loss, chronic diarrhea, and elevated liver enzyme activity during the preceding 2 months. Diagnosis of ketotic diabetes mellitus was established after clinical examination and laboratory evaluation, accompanied by chronic enteropathy and vacuolar hepatopathy. Ketosis was corrected 21 days post-hospitalization, and intermediate-acting insulin was prescribed at discharge (Caninsulin®, 0.35U/kg every 12 hours), with continuous glucose monitoring. Despite dose modifications, duration of action was not considered satisfactory and long-acting insulin glargine 300 U/ml (0.5U/kg per 24 hours) was elected.

Results

During treatment, frequency of administration was

(0,5U/kg ανά 24 ώρες).

Αποτέλεσμα

Κατά τη διάρκεια της θεραπείας έγινε αλλαγή της συχνότητας χορήγησης σε 2 φορές την ημέρα. Έπειτα από 6 εβδομάδες χορήγησης της ινσουλίνης, επιτεύχθηκε καλύτερος έλεγχος των επιπέδων της γλυκόζης στο αίμα, παρουσία ιδανικού ναδύρ και ικανοποιητικής διάρκειας δράσης της ινσουλίνης κατά τη διάρκεια του 24ωρου.

Συμπεράσματα

Η χρήση της glargine 300U/ml, αν και δεν είναι ευρέως διαδεδομένη, μπορεί να αποτελέσει μια εναλλακτική, αξιόπιστη και ασφαλή επιλογή για τη θεραπεία του σακχαρώδους διαβήτη στο σκύλο, ειδικά σε περιστατικά που η μέσης διάρκειας δράσης ινσουλίνη κρίνεται αναποτελεσματική.

changed to twice daily. 6 weeks following insulin administration, better control of glucose levels was achieved, with ideal nadir and satisfactory duration of insulin action during a day.

Conclusions

Although not popular, the use of glargine 300U/ml can be an alternative and safe option for the treatment of diabetes mellitus in dogs, especially in cases where intermediate-acting insulin is considered ineffective.

Βιβλιογραφία / References

- Tardo AM, Fleeman LM, Fracassi F., Berg AS, Guarino, AL, Gilor C (2024) A dose titration protocol for once-daily insulin glargine 300 U/mL for the treatment of diabetes mellitus in dogs. J Vet Intern Med. 38, 19-40.
- Fleeman, L, Gilor C (2023) Insulin Therapy in Small Animals, Part 3: Dogs. Vet Clin North Am Small Anim Pract. 53(3), 645–656.
- Hess RS, Drobatz KJ (2013) Glargine insulin for treatment of naturally occurring diabetes mellitus in dogs. J Am Vet Med Assoc., 243(8), 1154–1161.
- Miller M, Pires J, Crakes K, Greathouse R, Quach N, and Gilor C, (2021) Day-to-day variability of porcine lente, insulin glargine 300 U/ mL and insulin degludec in diabetic dogs. J Vet Intern Med. 35(5), 2131–2139.

Πρωτογενής υπερπαραθυρεοειδισμός σε σκύλο

Τσιμπογιάννη Α. Κτηνίατρος, Μεταπτυχιακή Φοιτήτρια, Κλινική των Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, ΑΠΘ | **Κουκλάκη Ε.** Κτηνίατρος, Μεταπτυχιακή Φοιτήτρια, Κλινική των Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, ΑΠΘ | **Γκινούδης Α.** Κτηνίατρος, Υποψήφιος Διδάκτορας, Διαγνωστικό Εργαστήριο, Τμήμα Κτηνιατρικής, ΑΠΘ | **Πατσίκας Μ.** Κτηνίατρος, Ιατρός, Διδάκτορας, Καθηγητής, Εργαστήριο Απεικονιστικής Διαγνωστικής, Τμήμα Κτηνιατρικής, ΑΠΘ | **Παπάζογλου Λ.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Καθηγητής, Κλινική των Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, ΑΠΘ | **Στυλιανάκη Ι.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Επίκουρη Καθηγήτρια, Εργαστήριο Παθολογικής Ανατομικής των Ζώων, Τμήμα Κτηνιατρικής, ΑΠΘ | **Μυλωνάκης Μ.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Καθηγητής, Κλινική των Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, ΑΠΘ

Oral Communications: Pathology

Primary hyperparathyroidism in a dog

Tsimpogianni A. DVM, MSc Student, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece | **Kouklaki E.** DVM, MSc Student, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece | **Ginoudis A.** DVM, PhD Candidate, Diagnostic Laboratory, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece | **Patsikas M.** DVM, MD, PhD, Professor, Imaging Diagnostic Laboratory, Clinic of Companion Animal Medicine, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece | **Papazoglou L.** DVM, PhD, Professor, Clinic of Companion Animal Medicine, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece | **Stylianaki I.** DVM, PhD, Assistant Professor, Laboratory of Veterinary Pathology, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece | **Mylonakis M.** DVM, PhD, Professor, Clinic of Companion Animal Medicine, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece

Εισαγωγή

Η υπερασβεστιαμία είναι συχνότερα παρανεοπλασματικής αιτιολογίας στο σκύλο. Περιγράφεται σκύλος με σοβαρή υπερασβεστιαμία, πρωτογενή υπερπαραθυρεοειδισμό και χρόνια νεφρική νόσο.

Κλινικό περιστατικό

Σκύλος φυλής Golden Retriever, αρσενικός, 10 ετών προσκομίστηκε με ιστορικό ανορεξίας, κατάπτωσης, εμέτων, χρόνιας νεφρικής νόσου και υπερασβεστιαμίας κατά τους τελευταίους 4 μήνες. Στην κλινική εξέταση διαπιστώθηκε απίσχναση, έντονη κατάπτωση και υποθερμία. Στην αιματολογική εξέταση βρέθηκε ήπια ουδετεροπενία. Στη βιοχημική εξέταση του αίματος διαπιστώθηκε νεφρική νόσος (στάδιο II/IV κατά IRIS) και σοβαρή αύξηση του ολικού (24,2 mg/dl, ΦΤ<12 mg/dl) και του ιονισμένου (2,51 mmol/L, ΦΤ: 1,25-1,45 mmol/L) ασβεστίου, ενώ στην εξέταση των ούρων διαπιστώθηκε ισοσθενουρία. Η δοκιμή διέγερσης με τετρακοσακτίδη ήταν φυσιολογική. Η συγκέντρωση της παραθορμόνης βρέθηκε αυξημένη (8,06 pmol/L, ΦΤ: 0,5-5,8 pmol/L), ενώ αυτή του πεπτιδίου με δράση ανάλογη της παραθορμόνης ήταν φυσιολογική (<0,5 pmol/L, ΦΤ: <1 pmol/L). Στην αξονική τομογραφία εντοπίστηκε διόγκωση με σαφή όρια

Introduction

Hypercalcemia in dogs is most commonly of paraneoplastic origin. A dog with severe parathyroid hormone-dependent hypercalcemia is described.

Clinical cases

A 10-year-old male Golden Retriever was presented with a 4-month history of anorexia, lethargy, vomiting, chronic kidney disease (CKD) and hypercalcemia. Clinical examination indicated emaciation, lethargy and hypothermia. Clinicopathologic testing confirmed CKD (stage II recording to IRIS) and revealed a markedly increased total (24.2 mg/dl, RI: <12 mg/dl) and ionized (2.51 mmol/L, RI: 1.25-1.45 mmol/L) calcium concentration. Urinalysis revealed isosthenuria. A tetracosactide stimulation test yielded normal results. Parathyroid hormone concentration was increased (8.06 pmol/L, RI: 0.5-5.8 pmol/L), and parathyroid hormone-related peptide was normal (<0.5 pmol/L, RI: <1 pmol/L). Computed Tomography revealed enlargement of the posterior right parathyroid gland (6.6 mm compared to 3.1 mm on the left gland).

στη θέση του οπίσθιου δεξιού παραθυρεοειδούς αδένα διαμέτρου 6,6 mm (διάμετρος του αριστερού αδένα: 3,1 mm).

Αποτελέσματα

Πραγματοποιήθηκε χειρουργική εξαίρεση του δεξιού παραθυρεοειδούς αδένα, μετά από την οποία το ολικό και το ιονισμένο ασβέστιο επανήλθαν προοδευτικά στα φυσιολογικά επίπεδα σε 6 εβδομάδες. Η ιστοπαθολογική εξέταση του παραθυρεοειδούς ήταν συμβατή με αδένωμα. Επιπλέον, παρατηρήθηκε προοδευτική βελτίωση των δεικτών της νεφρικής λειτουργίας. Ο σκύλος είναι κλινικά υγιής 7 μήνες μετά τη χειρουργική επέμβαση (χρόνια νεφρική νόσος σταδίου II). Τα παραπάνω στηρίζουν την διάγνωση του πρωτογενούς υπερπαραθυρεοειδισμού με πιθανή δευτερογενή νεφρική νόσο.

Συμπεράσματα

Ο πρωτογενής υπερπαραθυρεοειδισμός αποτελεί σχετικά συχνή αιτία σοβαρής υπερασβεστιαμίας σε σκύλους στους οποίους έχει αποκλειστεί η παρανεοπλασματική αιτιολογία.

Results

Following surgical excision of the right parathyroid gland, total and ionized calcium levels progressively returned to normal within 6 weeks, while kidney function gradually improved. Parathyroid gland histopathology was consistent with an adenoma. Seven months post-surgery, the dog remains clinically healthy (chronic kidney disease stage II). Overall, these findings supported the diagnosis of primary hyperparathyroidism with presumptive secondary CKD.

Conclusions

Primary hyperparathyroidism is a relatively common cause of severe hypercalcemia in dogs when paraneoplastic etiology has been ruled out.

Βιβλιογραφία / References

- Barbara J. Skelly (2023) Hyperparathyroidism. In: Carmel T. Mooney, Mark E. Peterson and Robert E. Shiel (eds.) BSAVA Manual of Canine and Feline Endocrinology (5th edition), S.L.: BSAVA. pp. 114-121.
- Bonczynski, J (2007) Primary Hyperparathyroidism in Dogs and Cats. Clinical Techniques in Small Animal Practice, 22(2), pp. 70-74.
- De Brito Galvão, J.F., Schenck, P.A. and Chew, D.J. (2017) A Quick Reference on Hypercalcemia. Veterinary Clinics of North America: Small Animal Practice, 47(2), pp. 241-248.
- Edward C. Feldman. (2015) Hypercalcemia and Primary Hyperparathyroidism. In: Edward C. Feldman, Richard W. Nelson, Claudia E. Reusch, J. Catharine R. Scott-Moncrieff and Ellen N. Behrend (eds.) Canine and Feline Endocrinology. St. Louis, MI.: Elsevier/Saunders. pp. 579-624.

Ιδιοπαθής υπερλιπιδαιμία των Miniature Schnauzer στην Ευρώπη

Πιτροπάκη Μ. DVM, MSc, Υποψήφια Διδάκτορας, Παθολογική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα | **Ξενούλης Π.** DVM, Dr.med.vet., PhD, cECVCN, Καθηγητής, Παθολογική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα και Adjunct Professor, Texas A&M University, College Station, Texas, USA

Oral Communications: Pathology - Endocrinology

Primary hyperlipidemia in Miniature Schnauzers in Europe

Pitropaki M. DVM, MSc, PhD Candidate, Clinic of Medicine, Faculty of Veterinary Medicine, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Xenoulis P.** DVM, Dr.med.vet., PhD, cECVCN, Professor, Clinic of Medicine, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece and Adjunct Assistant Professor, Texas A&M University, College Station, Texas, USA

Εισαγωγή

Η υπερλιπιδαιμία είναι συχνή στους σκύλους και αποτελεί μια σημαντική παθολογική κατάσταση που απαιτεί συστηματική διαγνωστική προσέγγιση και κατάλληλη θεραπεία. Η υπερτριγλυκεριδαιμία των Miniature Schnauzers (MS) είναι η πιο κοινή μορφή ιδιοπαθούς υπερλιπιδαιμίας σε σκύλους και είναι συχνή σε MS στην Αμερική. Σκοπός της μελέτης ήταν η διερεύνηση της συχνότητας εμφάνισης ιδιοπαθούς υπερλιπιδαιμίας σε MS στην Ευρώπη.

Υλικά και μέθοδοι

Συμπεριλήφθηκαν 100 ενήλικα MS από 6 Ευρωπαϊκές χώρες. Τα ζώα ήταν νηστικά για τουλάχιστον 12 ώρες πριν την αιμοληψία. Μετρήθηκαν οι συγκεντρώσεις τριγλυκεριδίων και χολοστερόλης στον ορό του αίματος. Τα ζώα ήταν υγιή και αποκλείστηκαν αίτια δευτερογενούς υπερλιπιδαιμίας από το ιστορικό, την κλινική εξέταση και τις αιματολογικές και βιοχημικές εξετάσεις.

Αποτελέσματα

Η συγκέντρωση των τριγλυκεριδίων στον ορό ήταν αυξημένη σε 23 (23%) από τα 100 MS (10-100mg/dL, Mean 88.84 mg/dL, Median 66 mg/dL) και 3 (3%) MS είχαν σοβαρή υπερτριγλυκεριδαιμία (>300mg/dL). Τρία (3%) από τα 100 MS είχαν υπερ-

Introduction

Hyperlipidaemia is common in dogs and has recently emerged as an important clinical condition that requires a systematic diagnostic approach and appropriate treatment. Hypertriglyceridaemia of Miniature Schnauzers (MS) is the most common form of primary hyperlipidaemia in dogs and is very common in MS in the United States. The aim of the study was to investigate the prevalence of idiopathic hyperlipidemia of MS in Europe.

Materials and methods

A total of 100 healthy adult MS from 6 European countries were included. All dogs were fasted for at least 12 hours prior to blood sampling. Serum triglyceride and cholesterol concentrations were measured. All dogs were considered healthy based on history, clinical examination, CBC and biochemical profile.

Results

Serum triglyceride concentration was increased in 23 (23%) of 100 MS (10-100mg/dL, Mean 88.84 mg/dL, Median 66 mg/dL) and 3 (3%) MS had severe hypertriglyceridemia (>300mg/dL). Serum cholesterol concentration was above the reference range in 3 (3%) of 100 MS (110-320 mg/dL, Mean 210 mg/dL, Median 207 mg/dL).

χολοστερολαιμία (110-320 mg/dL, Mean 210 mg/dL, Median 207 mg/dL).

Συμπεράσματα

Η συχνότητα εμφάνισης ιδιοπαθούς υπερτριγλυκεριδαιμίας στα MS στην Ευρώπη είναι χαμηλότερη σε σύγκριση με την Αμερική. Αυτά τα αποτελέσματα είναι αξιοσημείωτα και χρήζουν περαιτέρω διερεύνησης για πιθανή γενετική συσχέτιση.

Conclusions

MS in Europe have a lower prevalence of hypertriglyceridemia as compared to MS in United States. These results are remarkable and need further investigation for a possible genetic correlation.

Βιβλιογραφία / References

- Xenoulis PG, Suchodolski JS, Levinski MD, Steiner JM (2007) Investigation of hypertriglyceridemia in healthy miniature schnauzers. J Vet Intern Med 21, 1224-1230.
- Mori N, Lee P, Muranaka S, Sagara F, Takemitsu H, Nishiyama Y, Yamamoto I, Yagishita M, Arai T (2010) Predisposition for primary hyperlipidemia in Miniature Schnauzers and Shetland sheepdogs as compared to other canine breeds, Res Vet Sci 88(3):394-9. doi: 10.1016/j.vsc.2009.12.003.
- Xenoulis PG, Steiner JM (2010) Lipid metabolism and hyperlipidemia in dogs, The Vet J, 183(1):12-21. doi: 10.1016/j.tvjl.2008.10.011.
- Xenoulis PG, Steiner JM (2015) Canine hyperlipidaemia. J Small Anim Pract 56(10), 595-605.

Καθυστερημένη ανάπτυξη και κακή θρεπτική κατάσταση λόγω άτυπης μορφής υποφλοιοεπινεφριδισμού σε σκύλο: αναφορά σε ένα περιστατικό

Βάσιου Μ. Κλινική Ζώων Συντροφιάς (Μονάδα Παθολογίας), Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Κωνσταντινίδης Α. Ο.** Κλινική Ζώων Συντροφιάς (Μονάδα Παθολογίας), Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Κατσιάμπουλας Ε.** Κλινική Ζώων Συντροφιάς (Μονάδα Παθολογίας), Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Παπαδήμας Κ.** Κλινική Ζώων Συντροφιάς (Μονάδα Παθολογίας), Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Χριστοφοράκη Σ.** Κλινική Ζώων Συντροφιάς (Μονάδα Παθολογίας), Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Σούμπασης Ν.** Κλινική Ζώων Συντροφιάς (Μονάδα Παθολογίας), Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Αδαμαμά - Μωραΐτου Κ. Κ.** Κλινική Ζώων Συντροφιάς (Μονάδα Παθολογίας), Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

Oral Communications: Pathology - Endocrinology

Delayed growth and poor body condition associated with atypical hypoadrenocorticism in a dog: a case report

Vasiou M. Companion Animal Clinic (Medicine Unit), Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece | **Konstantinidis A. O.** Companion Animal Clinic (Medicine Unit), Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece | **Papadimas K.** Companion Animal Clinic (Medicine Unit), Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece | **Katsiaboulas E.** Companion Animal Clinic (Medicine Unit), Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece | **Christoforaki S.** Companion Animal Clinic (Medicine Unit), Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece | **Soubasis N.** Companion Animal Clinic (Medicine Unit), Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece | **Adamama-Moraitou K. K.** Companion Animal Clinic (Medicine Unit), Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece

Εισαγωγή

Η καθυστερημένη ανάπτυξη στον σκύλο μπορεί να οφείλεται σε γενετικούς, περιβαλλοντικούς, μεταβολικούς, διατροφικούς, λοιμώδεις ή και ενδοκρινικούς παράγοντες. Ο υποφλοιοεπινεφριδισμός είναι μία σπάνια ενδοκρινοπάθεια στον σκύλο και οφείλεται στη μειωμένη έκκριση ορμονών του φλοιού των επινεφριδίων. Σκοπός της παρούσας έκθεσης είναι να περιγράψει τη διάγνωση και θεραπεία ενός σκύλου με άτυπο υποφλοιοεπινεφριδισμό που προσκομίστηκε λόγω καθυστερημένης ανάπτυξης και κακής θρεπτικής κατάστασης.

Κλινικό περιστατικό

Σκύλος φυλής German Shepherd, 14 μηνών, θηλυκός ακέραιος προσκομίστηκε λόγω καθυστερημένης ανάπτυξης και μειωμένου σωματικού βάρους. Στην κλινική εξέταση επιβεβαιώθηκε η καθυστερημένη ανάπτυξη, διαπιστώθηκε κακή θρεπτική κατάσταση (ΔΘΚ 2/5), ενώ δεν παρατηρήθηκαν

Introduction

Delayed growth in dogs can result from a variety of factors, including endocrine causes. This report aims to describe the diagnosis and treatment of a dog with atypical hypoadrenocorticism, presented with delayed growth and poor body condition as the primary clinical concern.

Clinical case

A 14-month-old female German Shepherd dog was presented due to delayed growth and reduced body weight. Clinical examination confirmed delayed growth and the poor body condition score (BCS 2/5), while no other pathological findings were observed. Complete blood count, serum biochemistry, urinalysis, and cobalamin, folic acid, trypsin and bile acids concentrations were normal. The basal cortisol concentration (12.86 nmol/L) was below the reference range.

άλλα παθολογικά ευρήματα. Τα αποτελέσματα των εργαστηριακών εξετάσεων (γενική εξέταση αίματος, πλήρης βιοχημικός έλεγχος, ανάλυση ούρου, συγκέντρωση κοβαλαμίνης, φολικού οξέος, θρυψίνης και χολικών οξέων) ήταν φυσιολογικά. Εξαιρέση αποτέλεσε η συγκέντρωση της βασικής κορτιζόλης (12,86 nmol/L) που βρέθηκε ελαφρώς κάτω των φυσιολογικών τιμών αναφοράς.

Αποτέλεσμα

Η διάγνωση του άτυπου υποφλοιοεπινεφριδισμού τέθηκε με δοκιμή διέγερσης με τετρακοσακτίδη (ACTH stimulation test), όπου τόσο η αρχική όσο και η μετά την έγχυση της τετρακοσακτίδης συγκέντρωση της κορτιζόλης ήταν χαμηλές (<5,5 nmol/L και 13,6 nmol/L αντίστοιχα), ενώ της αλδοστερόνης ήταν φυσιολογικές (155 pmol/L και 176 pmol/L αντίστοιχα). Η αγωγή με πρεδνιζολόνη (0,2 mg/kg q24h PO) οδήγησε σε βελτίωση της ανάπτυξης και της θρεπτικής κατάστασης (ΔΘΚ 3/5). Ο σκύλος παραμένει κλινικά υγιής 18 μήνες μετά την αρχική διάγνωση, χωρίς να έχει αναπτύξει ηλεκτρολυτικές διαταραχές.

Συμπεράσματα

Ο υποφλοιοεπινεφριδισμός θα πρέπει να συμπεριλαμβάνεται στη διαφορική διάγνωση των σκύλων με καθυστερημένη ανάπτυξη και κακή θρεπτική κατάσταση ακόμα και αν απουσιάζουν τα τυπικά κλινικά και εργαστηριακά ευρήματα του νοσήματος.

Results

A diagnosis of atypical hypoadrenocorticism was confirmed through an ACTH stimulation test, which revealed both baseline and post-tetracosactide cortisol concentrations to be low (<5.5 nmol/L and 13.6 nmol/L respectively), while aldosterone levels remained within the normal range (155 pmol/L and 176 pmol/L respectively). Treatment with prednisolone (0.2 mg/kg, PO, q24h) resulted in significant improvement in growth and body condition score (BCS 3/5). The dog remains clinically healthy 18 months post-diagnosis, without developing any electrolyte abnormalities.

Conclusions

Hypoadrenocorticism should be included in the differential diagnosis of dogs with delayed development even if the typical clinical and laboratory findings of the disease are absent.

Βιβλιογραφία / References

- Van Lanen K, Sande A (2014) Canine Hypoadrenocorticism: Pathogenesis, Diagnosis, and Treatment. Topics in Companion Animal Medicine 29, 88–95.
- Guzmán Ramos PJ, Bennaim M, Shiel RE, Mooney CT (2022) Diagnosis of canine spontaneous hypoadrenocorticism. Canine Medicine and Genetics 9:6
- Klein SC, Peterson ME (2010) Canine hypoadrenocorticism: Part I. Can Vet J 51, 63–69.
- Wakayama JA, Furrow E, Merkel LK, Armstrong PJ (2017) A retrospective study of dogs with atypical hypoadrenocorticism: a diagnostic cut-off or continuum? Small Animal Practice 58(7), 365–371.
- Lathan P, Thompson AL (2018) Management of hypoadrenocorticism (Addison's disease) in dogs. Veterinary Medicine: Research and Reports 9, 1–10.

Συνύπαρξη φαιοχρωμοκυττώματος και υποφυσιακού τύπου υπερφλοιοεπινεφριδισμού σε σκύλο

Τσακνάκη Α. Α. Κτηνίατρος, MSc, Κλινική των Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, ΑΠΘ | **Δαραβίγκα Α.** Κτηνίατρος, PGCert (SAM), Μεταπτυχιακή Φοιτήτρια, Κλινική των Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, ΑΠΘ | **Γκινούδης Α.** Κτηνίατρος, MSc, Υποψήφιος Διδάκτορας, Διαγνωστικό Εργαστήριο, Τμήμα Κτηνιατρικής, ΑΠΘ | **Παρδάλη Δ.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια, Διαγνωστικό Εργαστήριο, Τμήμα Κτηνιατρικής, ΑΠΘ | **Φαρμάκη Ρ.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, DipECVD, EBVS® European Specialist in Veterinary Dermatology, Επίκουρη Καθηγήτρια, Διαγνωστικό Εργαστήριο, Τμήμα Κτηνιατρικής, ΑΠΘ | **Παπάζογλου Λ.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Καθηγητής, Κλινική των Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, ΑΠΘ | **Καζάκος Γ.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Καθηγητής, Κλινική των Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, ΑΠΘ | **Πατσίκας Μ.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Καθηγητής, Εργαστήριο Απεικονιστικής Διαγνωστικής, Τμήμα Κτηνιατρικής, ΑΠΘ | **Μπουρδέκας Π.** Κτηνίατρος, Ιδιώτης, GPCert (US), Θεσσαλονίκη, Ελλάδα | **Υγειονομάκης Π.** Κτηνίατρος, Μεταπτυχιακός Φοιτητής, Κλινική των Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, ΑΠΘ | **Δουλιανάκη Μ.** Κτηνίατρος, Μεταπτυχιακή Φοιτήτρια, Κλινική των Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, ΑΠΘ | **Σούμπας Ν.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Αναπληρωτής Καθηγητής, Κλινική των Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, ΑΠΘ

Oral Communications: Pathology - Endocrinology

Co-occurrence of pheochromocytoma and pituitarydependent hyperadrenocorticism in a dog

Tsaknaki A. A. DVM, MSc, Clinic of Companion Animal Medicine, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece | **Daraviga A.** DVM, PGCert (SAM), MSc Student, Clinic of Companion Animal Medicine, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece | **Ginoudis A.** DVM, MSc, PhD Candidate, Diagnostic Laboratory, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece | **Pardali D.** DVM, PhD, Associate Professor, Diagnostic Laboratory, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece | **Farmaki O.** DVM, PhD, DipECVD, DipECVD, EBVS® European Specialist in Veterinary Dermatology, Assistant Professor, Diagnostic Laboratory, School of Veterinary Medicine | **Papazoglou L.** DVM, PhD, Professor, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece | **Kazakos G.** DVM, PhD, Professor, Clinic of Companion Animal Medicine, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece | **Patsikas M.** DVM, PhD, Professor, Laboratory of Diagnostic Imaging, Clinic of Companion Animal Medicine, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece | **Bourdekas P.** DVM, Private practitioner, GPCert (US), Thessaloniki, Greece | **Ygeionomakis P.** DVM, MSc Student, Clinic of Companion Animal Medicine, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece | **Doulianaki M.** DVM, MSc Student, Clinic of Companion Animal Medicine, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece | **Soubasis N.** DVM, PhD, Associate Professor, Clinic of Companion Animal Medicine, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Greece

Εισαγωγή

Το φαιοχρωμοκύττωμα είναι ένα νεόπλασμα ενδοκρινούς προέλευσης των κυττάρων της μυελώδους μοίρας των επινεφριδίων που παράγουν κατεχολαμίνες. Ο υπερφλοιοεπινεφριδισμός χαρακτηρίζεται από αυξημένη παραγωγή κορτιζόλης, που μπορεί να οφείλεται σε νεόπλασμα στην υπόφυση ή τα επινεφρίδια. Περιγράφεται περιστατικό συνύπαρξης των δυο νοσημάτων σε σκύλο.

Κλινικό περιστατικό

Σκύλος, ημιάμιος, δέκα ετών, προσκομίστηκε με συμμετρική μη αυτοπροκαλούμενη αλωπεκία. Το ζώο λάμβανε φαρμακευτική αγωγή με θυροξίνη και βενα-

Introduction

Pheochromocytoma is an endocrine tumor that originates from the adrenal medulla. Hyperadrenocorticism is characterized by increased cortisol production, caused by a neoplasm in the pituitary or adrenal glands. We describe a case of the co-occurrence of both diseases in a dog.

Clinical case

A ten-year-old dog was presented with non-pruritic symmetrical alopecia. The animal was on medication with thyroxine and benazepril. Clinical and dermatological examinations revealed skin atrophy, hair cycle arrest and distended abdominal walls. Ul-

ζεπρίλη. Στην κλινική και δερματολογική εξέταση διαπιστώθηκε ατροφική δερμάτωση με διαταραχή του κύκλου της τρίχας και διατεταμένα κοιλιακά τοιχώματα. Η υπερηχοτομογραφική εξέταση ανέδειξε μάζα στο δεξιό επινεφρίδιο. Τα αποτελέσματα των δοκιμών καταστολής με χαμηλή δόση δεξαμεθαζόνης και διέγερσης με τετρακοσακτίδη ήταν συμβατά με την ύπαρξη υπερφλοιοεπινεφριδισμού, ενώ διαπιστώθηκε και υπερλιπιδαιμία. Η αξονική τομογραφία επιβεβαίωσε την παρουσία μάζας στο δεξιό επινεφρίδιο και οι διαστάσεις των επινεφριδίων μετρήθηκαν στις ανώτερες φυσιολογικές, ενώ δεν εντοπίστηκε μάζα στην υπόφυση. Στην κυτταρολογική εξέταση της μάζας διαπιστώθηκε πληθυσμός γυμνών, στρογγυλών πυρήνων με αδρή χρωματίνη και ανισοπυρήνωση και κοκκώδες κυτταρόπλασμα, ευρήματα συμβατά με νεόπλασμα της μυελώδους μοίρας των επινεφριδίων.

Αποτελέσματα

Λόγω αύξησης των διαστάσεων της μάζας, πραγματοποιήθηκε χειρουργείο επινεφριδεκτομής και επιβεβαιώθηκε ιστοπαθολογικά η διάγνωση του φαιοχρωμοκυττώματος. Πέντε μήνες αργότερα, με τα κλινικά συμπτώματα να εμμένουν και το ζώο να σιτίζεται με χαμηλή σε λιπαρά τροφή, οι εξετάσεις επαναλήφθηκαν και τα αποτελέσματα ήταν συμβατά με υποφυσιακού τύπου υπερφλοιοεπινεφριδισμό και υπερλιπιδαιμία, οπότε το ζώο ξεκίνησε αγωγή με τριλοστάνη.

Συμπεράσματα

Οι μάζες επινεφριδίων σε σκύλους με κλινικά και εργαστηριακά ευρήματα συμβατά με υπερφλοιοεπινεφριδισμό δεν υποδηλώνουν πάντα ότι το νόσημα είναι επινεφριδικού τύπου, αλλά δύο νεοπλάσματα διαφορετικής προέλευσης μπορούν να συνυπάρχουν.

trasonographic examination identified a mass in the right adrenal gland. Hormonal test results were consistent with hyperadrenocorticism. Hyperlipidemia was also detected. A computed tomography (CT) scan confirmed the presence of a mass in the right adrenal gland and no mass was detected in the pituitary gland. The interpretation of the cytological findings was consistent with a neoplasm of the adrenal medulla.

Results

An adrenalectomy was performed, and histopathological examination confirmed the presence of pheochromocytoma. Five months later, the clinical signs were still present and hormonal tests were repeated, and the results were consistent with pituitary-dependent hyperadrenocorticism and hyperlipidemia. The current medication regimen includes trilostane.

Conclusions

Adrenal masses in dogs with hyperadrenocorticism do not always indicate that the disease is adrenal-dependent. Two neoplasms of different origins may co-exist.

Βιβλιογραφία / References

- Bennaim, M., Shiel, R. E., Mooney, C. T. (2019) Diagnosis of spontaneous hyperadrenocorticism in dogs. Part 1: Pathophysiology, aetiology, clinical and clinicopathological features. *The Veterinary Journal*, 252, 105342.
- García San José, P., Arenas Bermejo, C., Alonso-Miguel, D., González Sanz, S., Clares Moral, I., Portero Fuentes, M., Pérez-Alenza, M. D. (2022) Survival of dogs with pituitary-dependent hyperadrenocorticism treated twice daily with low doses of trilostane. *Veterinary Record*, 191(3).
- Piegols, H. J., Abrams, B. E., Lapsley, J. M., Cray, M. T., Dornbusch, J. A., Murphy, C., Wustefeld-Janssens, B. G., Souza, C H., Traverson, M., Amsellem, P., Williams, E., Skinner, O T., Liptak, J M., Stephens J A., Selmic, L. E. (2023) Risk factors influencing death prior to discharge in 302 dogs undergoing unilateral adrenalectomy for treatment of primary adrenal gland tumours. *Veterinary and Comparative Oncology*, 21(4), 673-684.
- Sanders, K., Kooistra, H. S., Galac, S. (2018) Treating canine Cushing's syndrome: current options and future prospects. *The Veterinary Journal*, 241, 42-51.
- Van den Berg, M. F., Galac, S. (2024) Canine pheochromocytoma: a guide to diagnosis and treatment. *Companion Animal*, 29(1), 2-10.

Η επίδραση του συστήματος συνεχούς παρακολούθησης της γλυκόζης με τη χρήση του αισθητήρα Freestyle Libre στη διαχείριση των γατών με σακχαρώδη διαβήτη στην Ελλάδα: δεδομένα από κηδεμόνες διαβητικών γατών και κτηνιάτρους

Δαραβίγκα Αλ. Κτηνίατρος, PGCert (SAM), Μεταπτυχιακή φοιτήτρια, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Μονάδα Παθολογίας, Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Α.Π.Θ. | **Σούμπασης Ν.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Αναπληρωτής Καθηγητής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Μονάδα Παθολογίας, Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Α.Π.Θ. | **Καρανάσιου Α.** Κτηνίατρος, Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική, Αθήνα | **Λυράκη Μ.** Κτηνίατρος, MSc, DipECVIM-CA MRCVS EBVS and RCVS Recognised Specialist in Small Animal Internal Medicine, Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική, Αθήνα

Oral Communications: Pathology - Endocrinology

The impact of the flash glucose monitoring system using the Freestyle Libre sensor on the management of cats with diabetes mellitus in Greece: feedback from carers of diabetic cats and veterinarians

Daravigka Al. DVM, PGCert (SAM), MSc student, Companion Animal Clinic, Unit of Medicine, School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Science, Aristotle University of Thessaloniki | **Soubasis N.** DVM, PhD, Associate Professor, Companion Animal Clinic, Unit of Medicine, School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Science, Aristotle University of Thessaloniki | **Karanasiou A.** DVM, Plakentia Veterinary Clinic, Athens | **Lyra M.** DVM, MSc, DipECVIM-CA MRCVS EBVS and RCVS Recognised Specialist in Small Animal Internal Medicine, Plakentia Veterinary Clinic, Athens

Εισαγωγή

Το συνεχές σύστημα παρακολούθησης της γλυκόζης με τη χρήση του αισθητήρα Freestyle Libre αποτελεί μια από τις πιο διαδεδομένες μεθόδους παρακολούθησης γατών με σακχαρώδη διαβήτη. Στόχος της παρούσας μελέτης ήταν να εκτιμηθούν τα αποτελέσματα της χρήσης του αισθητήρα από κηδεμόνες διαβητικών γατών και κτηνιάτρους στην Ελλάδα.

Υλικά και μέθοδοι

Ένα ερωτηματολόγιο 30 ερωτήσεων πολλαπλής επιλογής συμπληρώθηκε από 20 κηδεμόνες διαβητικών γατών που προσκομίστηκαν σε κτηνιατρικές κλινικές της Ελλάδας και χρησιμοποίησαν τουλάχιστον έναν αισθητήρα. Ένα ερωτηματολόγιο 14 ερωτήσεων πολλαπλής επιλογής συμπληρώθηκε από 39 κτηνιάτρους που εργάζονται στην Ελλάδα

Introduction

The flash glucose monitoring system has become a common method of monitoring diabetic cats. This study evaluates the use of the Freestyle Libre sensor in diabetic cats in Greece.

Materials and methods

A questionnaire of 30 multiple-choice questions was completed by 20 carers of diabetic cats presented to veterinary clinics in Greece that used at least one sensor. A questionnaire of 14 multiple-choice questions was completed by 39 veterinarians working in Greece who had managed at least one diabetic cat using the sensor. The online format ensured privacy of responses.

και έχουν διαχειριστεί τουλάχιστον μία διαβητική γάτα χρησιμοποιώντας τον αισθητήρα. Η συμπλήρωση πραγματοποιήθηκε ηλεκτρονικά, εξασφαλίζοντας την ανωνυμία των απαντήσεων.

Αποτελέσματα

Το 65% των κηδεμόνων δήλωσε ότι η γάτα τους ανέχτηκε ικανοποιητικά τον αισθητήρα, το 90% δήλωσε ότι παρέμεινε τουλάχιστον 7 ημέρες και το 80% ανέφερε ότι βοήθησε στην καλύτερη επικοινωνία με τον κτηνίατρο. Η οικονομική επιβάρυνση αποτέλεσε ανησυχία, ωστόσο μόλις το 15% χρειάστηκε να επιστρέψει στη χρήση ταινιών μέτρησης γλυκόζης. Οι κτηνίατροι εξέφρασαν θετική γνώμη για τη χρήση του αισθητήρα σε ποσοστό 97,3%. Το 81,1% χαρακτήρισε απλή τη διαδικασία τοποθέτησης, ενώ το 73% παρατήρησε ότι η χρήση του συνέβαλε στο να πάρουν νωρίτερα εξιτήριο οι γάτες που νοσηλεύτηκαν με κετοξεωτικό σακχαρώδη διαβήτη. Τέλος, ο αισθητήρας ήταν η προτεινόμενη μέθοδος παρακολούθησης γλυκόζης και στο σπίτι για το 89,2% των κτηνιάτρων.

Συμπεράσματα

Η εφαρμογή του αισθητήρα Freestyle Libre θεωρείται από κτηνιάτρους και κηδεμόνες διαβητικών γατών στην Ελλάδα μια εύχρηστη μέθοδος παρακολούθησης της γλυκόζης, προσφέροντας καλύτερο έλεγχο του νοσήματος. Ωστόσο, το κόστος της μακροχρόνιας χρήσης του ενδέχεται να αποτελέσει δυσκολία.

Results

A total of 65% of owners reported satisfactory tolerance of the sensor, 90% reported attachment for at least seven days, while 80% noted positive impact on communication with veterinarians. Cost was concerning, nonetheless only 15% returned to using glucose strips. Feedback from most veterinarians (97.3%) was positive. Application was simple for 81.1%, while 73% indicated earlier discharge of hospitalized cats with ketoacidosis. Finally, the sensor was the recommended method of glucose monitoring at home by 89.2% of veterinarians

Conclusions

In Greece, the use of Freestyle Libre sensor by veterinarians and cat carers is a convenient method of diabetes monitoring, providing greater disease control. However, maintaining costs of their long-term use might be challenging.

Βιβλιογραφία / References

- Re, M., Del Baldo, F., Tardo, A.M. and Fracassi, F (2023) Monitoring of Diabetes Mellitus Using the Flash Glucose Monitoring System: The Owners' Point of View. *Veterinary Sciences*, 10(3), p.203.
- Shoelson, A.M., Mahony, O.M. and Pavlick, M (2020) Complications associated with a flash glucose monitoring system in diabetic cats. *Journal of Feline Medicine and Surgery*, p.1098612X2096501.
- Shea, E.K. and Hess, R.S (2021) Validation of a flash glucose monitoring system in outpatient diabetic cats. *Journal of Veterinary Internal Medicine*, 35(4), pp.1703–1712.
- Del Baldo, F., Fracassi, F., Pires, J., Tardo, A.M., Malerba, E., Manassero, E. and Gilor, C (2021) Accuracy of a flash glucose monitoring system in cats and determination of the time lag between blood glucose and interstitial glucose concentrations. *Journal of Veterinary Internal Medicine*, 35(3), pp.1279–1287.
- Knies, M., Teske, E. and Kooistra, H (2022) Evaluation of the FreeStyle Libre, a flash glucose monitoring system, in client-owned cats with diabetes mellitus. *Journal of Feline Medicine and Surgery*, 24(8), pp.e223–e231.

Αιμοκάθαρση στην κτηνιατρική πράξη. Αναφορά σε τρία κλινικά περιστατικά

Λέκκα Φ. Κτηνίατρος, Ελεύθερος επαγγελματίας, Κτηνιατρικό κέντρο «Φλαράκος Μιχαήλ»

Oral Communications: Pathology - Endocrinology

Hemodialysis in veterinary practise. Report of three clinical cases

Lekka F. DVM, Private Practitioner, Veterinary Center "Flarakos Michael", Athens, Greece

Εισαγωγή

Σκοπός του παρόντος είναι η παρουσίαση τριών περιστατικών αιμοκαθαιρούμενων σκύλων.

Κλινικά περιστατικά

Εισάγεται προσωρινός καθετήρας κεντρικής γραμμής στη σφαγίτιδα φλέβα που καταλήγει στον δεξιό κόλπο της καρδιάς. Ο ασθενής συνδέεται στη μηχανή (Fresenius Medical Care 5008S) και το εισαγόμενο αίμα υπόκειται σε διάλυση από αντλία ηπαρίνης, προς αποφυγή πήξης του (Act-plus Medtronic). Το αίμα διηθείται στο φίλτρο της αιμοκάθαρσης, στο τελικό τμήμα του οποίου διαρρέεται διάλυμα αιμοκάθαρσης προς αποκατάσταση των ηλεκτρολυτών και επιστρέφει στον ασθενή. Η παραπάνω διαδικασία συνεχίζεται μέχρι το επιθυμητό αποτέλεσμα καθαρσης. Η αιμοκάθαρση εμφανίζει λιγότερες επιπλοκές σε ασθενής σωματικού βάρους άνω των 10 κιλών, χωρίς συνοδές παθολογικές καταστάσεις.

Γίνεται αναφορά σε τρία ενδεικτικά περιστατικά αιμοκαθαιρούμενων ασθενών. Ημίαιμο θηλυκό λυκόσκυλο 6 ετών, προσκομίστηκε με οξεία νεφρική νόσο και ανουρία, συνέπεια χορήγησης γενικής αναισθησίας. Μετά από μία συνεδρία αιμοκάθαρσης, παρουσίασε άμεση βελτίωση των νεφρικών παραμέτρων και παραγωγή ούρου. Το δεύτερο περιστατικό, αρσενικός ημίαιμος σκύλος, 8 ετών, με χρόνια νεφρική νόσο, εκδήλωσε πυελονεφρίτιδα. Μετά από 6 συνεδρίες σταθεροποιήθηκε και αποκαταστάθηκε η νεφρική λειτουργία του. Τέλος, αρσενικός σκύλος 13 ετών, Cocker Spaniel με χρόνια νεφρική νόσο τελικού σταδίου υποβλήθηκε σε 15

Introduction

The purpose of this article is to present three interesting cases of dogs undergoing hemodialysis.

Clinical cases

The first case, a 6-year-old mixed-breed female German Shepherd was presented with acute kidney disease and anuria as a result of general anesthesia. After one session of hemodialysis, the dog showed immediate improvement in kidney function. The second case was an 8-year-old male mixed-breed dog, with chronic kidney disease and pyelonephritis. After six hemodialysis sessions kidney function was recovered. Finally, a 13-year-old male Cocker Spaniel with end-stage chronic kidney disease underwent a total of 15 sessions, to prolong its life expectancy.

Results

In the first and second cases hemodialysis was life-saving. Regarding the third case, it provided four additional months of quality life outside the hospital.

Conclusions

Depending on the type of kidney damage, hemodialysis can be the only life-saving solution or can contribute to a quality increase in life expectancy.

συνεδρίες συνολικά, κάθε 5 ημέρες, με σκοπό την παράταση προσδόκιμου επιβίωσης και την ευζωία του.

Αποτελέσματα

Το 1^ο περιστατικό ιάθηκε πλήρως. Η αιμοκάθαρση στο 2^ο περιστατικό προσέφερε χρόνο, ώστε συνδυαστικά με την φαρμακευτική αγωγή για την πυελονεφρίτιδα, να αποκατασταθούν οι νεφρικοί δείκτες. Στο 3^ο περιστατικό προσέφερε τέσσερις επιπλέον μήνες ποιοτικής ζωής, εκτός νοσηλείας.

Συμπεράσματα

Η αιμοκάθαρση υπό προϋποθέσεις μπορεί να αποτελέσει τη μόνη σωστική λύση ή να προσφέρει την παράταση ποιοτικής ζωής.

Βιβλιογραφία / References

- Vaughn, D. M., & Webster, C. R. L. (2013) Hemodialysis in veterinary practice: What is it and how do we perform it?
- Polzin, D. J. (2010) Chronic kidney disease in dogs and cats: Etiology, diagnosis, and treatment.
- Dukes-McEwan, J., & Reusch, C. (2015) Renal replacement therapy in veterinary medicine: Dialysis and beyond.

Επιτυχής αντιμετώπιση λοιμώδους περιτονίτιδας σε γάτα με συνοδό φλεγμονώδη εντεροπάθεια, παγκρεατίτιδα και σακχαρώδη διαβήτη

Μαρτίνης Δ. Ε. Κτηνίατρος, PgCertSAM, Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική, Αθήνα | **Χατζηστυλιανού Μ.** Κτηνίατρος, PgDip in Veterinary Clinical Pathology ENVT, Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική, Αθήνα | **Καρρά Κ. Ε.** Κτηνίατρος, GPCert, PgC (Small Animal Diagnostic Imaging), Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική, Αθήνα | **Λυράκη Μ.** Κτηνίατρος, MSc, DipECVIM-CA, MRCVS, EBVS and RCVS Recognised Specialist in Small Animal Internal Medicine, Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική, Αθήνα

Oral Communications: Pathology - Endocrinology

Diabetes mellitus, Acute Pancreatitis, Chronic enteropathy in a cat with infectious peritonitis. A case report

Martinis D. E. DVM, PgCertSAM, Plakentia Veterinary Clinic, Athens, Greece | **Chatzistylianou M.** DVM, PgDip in Veterinary Clinical Pathology ENVT, Plakentia Veterinary Clinic, Athens, Greece | **Karra K. E.** DVM, GPCert, PgC (Small Animal Diagnostic Imaging), Plakentia Veterinary Clinic, Athens, Greece | **Lyraki M.** DVM, MSc, DipECVIM-CA, MRCVS, EBVS and RCVS Recognised Specialist in Small Animal Internal Medicine, Plakentia Veterinary Clinic, Athens, Greece

Εισαγωγή

Η λοιμώδης περιτονίτιδα αποτελεί μια νόσο, η οποία πλέον μπορεί να αντιμετωπιστεί επιτυχώς. Ωστόσο, η ανταπόκριση στην αγωγή όταν συνυπάρχουν άλλα νοσήματα δεν είναι γνωστή. Περιγράφεται περιστατικό λοιμώδους περιτονίτιδας με συνύπαρξη ασταθεροποιητού σακχαρώδη διαβήτη (ΣΔ), οξείας παγκρεατίτιδας και χρόνιας εντεροπάθειας.

Κλινικό περιστατικό

Γάτος, 10 ετών, στείρωμένος, κοινής ευρωπαϊκής μακρύτριχης φυλής, προσκομίστηκε στην κλινική με ιστορικό απώλειας βάρους και ανορεξίας. Στο νοσολογικό ιστορικό αναφέρονταν χρόνιες διάρροιες μικτού τύπου, ενώ προσφάτως είχε διαγνωσθεί με ΣΔ και βρισκόταν υπό αγωγή. Στον εργαστηριακό έλεγχο βρέθηκε ήπια πανυποπρωτεϊναιμία, υποκοβαλαμιναιμία, ενώ το specific feline-Pancreatic Lipase Immunoreactivity ήταν σοβαρά αυξημένο. Στον υπέρηχο κοιλίας βρέθηκε μέτρια ποσότητα περιτοναϊκής συλλογής, διάχυτη εντεροπάθεια, λεμφαδενοπάθεια, σπληνομεγαλία, ηπατοπάθεια και μεταβολές παγκρέατος συμβατές με φλεγμονώδη εξεργασία. Η ανάλυση της περιτοναϊκής συλλογής, έδειξε εξίδρωμα, πυοκοκ-

Introduction

Feline infectious peritonitis (FIP) nowadays is not a terminal diagnosis. However, comorbidities can make its management challenging. A case of FIP with concurrent uncontrolled diabetes mellitus (DM), acute pancreatitis and chronic enteropathy is described.

Clinical case

A 10-years-old male, neutered, domestic longhair cat, was presented with anorexia, chronic mixed diarrhoea and weight loss. He was recently diagnosed with DM and was under insulin treatment. After a series of diagnostic tests, mild panhypoproteinaemia, hypocobalaminaemia were present, while specific feline-Pancreatic Lipase Immunoreactivity was severely increased. The abdominal ultrasound revealed a moderate amount of abdominal effusion, diffuse enteropathy, lymphadenopathy, splenomegaly, hepatopathy and pancreatic alterations possibly related with an inflammatory process. The effusion was a pyogranulomatous exudate, while the reverse-transcriptase-PCR for feline coronavirus on the fluid was positive. After initial stabilization of DM and initiation of antiviral treatment, gastroduodenoscopy and ileocolonoscopy were

κιωματώδη φλεγμονή, ενώ η reverse-transcriptase PCR για τον κορωνοϊό της γάτας ήταν θετική. Έπειτα από αρχική σταθεροποίηση του ΣΔ και έναρξη αντικής αγωγής, διενεργήθηκε γαστρο-κολονοσκόπηση και λήψη βιοψιών με κύρια ευρήματα έντονα κοκκώδη και εύθρυπτο βλεννογόνο λεπτού εντέρου και πάχυνση βλεννογόνου παχέος εντέρου. Η ιστοπαθολογική εξέταση των βιοψιών ανέδειξε διάχυτη λεμφοπλασμοκυτταρική φλεγμονή. Οι βιοψίες εντέρου εξετάστηκαν μέσω ανοσοϊστοχημείας για ύπαρξη κορωνοϊού σε αυτές, καθώς και μέσω PCR for Antigen Receptor Rearrangements (PARR) για τη περίπτωση μικροκυτταρικού λεμφώματος, αλλά και οι 2 εξετάσεις ήταν αρνητικές. Τέθηκε έτσι η διάγνωση λοιμώδους περιτονίτιδας, λεμφοπλασμοκυτταρικής εντερίτιδας και παγκρεατίτιδας.

Αποτελέσματα

Μετά την έναρξη της αγωγής, ακολούθησε πλήρης εργαστηριακή ίαση και κλινική ύφεση των συμπτωμάτων, ενώ ο ΣΔ ελέγχεται με καθημερινή χορήγηση ινσουλίνης.

Συμπεράσματα

Η ταυτόχρονη ύπαρξη άλλων νοσολογικών οντοτήτων δεν αποκλείει την επιτυχή αντιμετώπιση της λοιμώδους περιτονίτιδας.

performed and biopsies were collected. The histopathological diagnosis was a diffuse moderate lymphoplasmacytic enteritis. Therefore, a diagnosis of FIP, lymphoplasmacytic enteritis and pancreatitis was made.

Results

After initiation of treatment the clinical and biochemical findings resolved, while DM is being managed with daily insulin administration.

Conclusions

Concurrent disease processes do not preclude the successful management of FIP.

Βιβλιογραφία / References

- Taylor, S., Coggins, S., Barker, E., Daniëlle Gunn-Moore, Kamalan Jeevaratnam, Norris, J.M., Hughes, D., Stacey, E., Macfarlane, L., O'Brien, C., Korman, R., McLauchlan, G., Xavier Salord Torres, Taylor, A.R., Bongers, J., Laura Espada Castro, Foreman, M., McMurrough, J., Thomas, B. and Royaux, E. (2023) Retrospective study and outcome of 307 cats with feline infectious peritonitis treated with legally sourced veterinary compounded preparations of remdesivir and GS-441524 (2020–2022). *Journal of Feline Medicine and Surgery*, 25(9).
- Thayer, V., Gogolski, S., Felten, S., Hartmann, K., Kennedy, M. and Olah, G.A. (2022) 2022 AAFP/EveryCat Feline Infectious Peritonitis Diagnosis Guidelines. *Journal of Feline Medicine and Surgery*, 24(9), pp.905–933.
- Tasker, S., Addie, D., Egberink, H., Hofmann-Lehmann, R., Hosie, M.J., Uwe Truyen, Sándor Belák, Boucraut-Baralon, C., Tadeusz Frymus, Lloret, A., Marsilio, F., Maria Grazia Pennisi, Thiry, É., Möstl, K. and Hartmann, K. (2023) Feline Infectious Peritonitis: European Advisory Board on Cat Diseases Guidelines. *Viruses*, 15(9), pp.1847–1847.
- Forman, M.A., Steiner, J.M., Armstrong, P.J., Camus, M.S., Gaschen, L., Hill, S.L., Mansfield, C.S. and Steiger, K. (2021) ACVIM consensus statement on pancreatitis in cats. *Journal of Veterinary Internal Medicine*, 35(2), pp.703–723.
- Marsilio, S. (2021). Feline chronic enteropathy. *Journal of Small Animal Practice*, 62(6), pp.409–419.
- Xenoulis, P.G. and Fracassi, F. (2022) Feline Comorbidities: Clinical perspective on diabetes mellitus and pancreatitis. *Journal of Feline Medicine and Surgery*, 24(7), pp.651–661.

Διερεύνηση και κλινική διαχείριση σοβαρής υποπρωτεϊναιμίας σε νεαρό σκύλο με συγγενή πυλαιοσυστηματική αναστόμωση. Αναφορά σε ένα περιστατικό

Καρανάσιου Α. Κτηνίατρος, Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική, Αθήνα | **Καρρά Κ. Ε.** Κτηνίατρος, GPCert, PgC (Small Animal Diagnostic Imaging), Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική, Αθήνα | **Δούρδας Γ.** Κτηνίατρος, CSAVP/Soft Tissue Surgery, Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική, Αθήνα | **Λυράκη Μ.** Κτηνίατρος, Κτηνίατρος, MSc, DipECVIM-CA, MRCVS, EBVS and RCVS Recognised Specialist in Small Animal Internal Medicine, Πλακεντία Κτηνιατρική Κλινική, Αθήνα

Oral Communications: Pathology - Endocrinology

Investigation and clinical management of severe hypoproteinemia in a young dog with congenital portosystemic shunt: A Case Report

Karanasiou A. DVM, Plakentia Veterinary Clinic, Athens, Greece | **Karra K. E.** DVM, GPCert, PgC (Small Animal Diagnostic Imaging), Plakentia Veterinary Clinic, Athens, Greece | **Dourdas G.** DVM, CSAVP/Soft Tissue Surgery, Plakentia Veterinary Clinic, Athens, Greece | **Lyraki M.** DVM, MSc, DipECVIM-CA, MRCVS, EBVS and RCVS Recognised Specialist in Small Animal Internal Medicine, Plakentia Veterinary Clinic, Athens, Greece

Εισαγωγή

Η υποαλβουμιναιμία αποτελεί συχνή βιοχημική διαταραχή σε περιστατικά συγγενούς πυλαιοσυστηματικής αναστόμωσης (cEPSS) στον σκύλο. Ωστόσο, η πολύ σοβαρή υποαλβουμιναιμία με συνυπάρχουσα σοβαρή υποσφαιριναιμία είναι σπάνια και συνιστά θεραπευτική και διαγνωστική πρόκληση.

Κλινικό περιστατικό

Σκύλος, 8 μηνών, θηλυκός, αέριος, φυλής West Highland White Terrier προσκομίστηκε λόγω χρόνιων εμέτων, διαρροιών, καθυστερημένης ανάπτυξης και επιλεκτικής όρεξης. Κύρια κλινικά ευρήματα ήταν ο μειωμένος δείκτης θρεπτικής κατάστασης, η μέτριου βαθμού αφυδάτωση, η διατεταμένη κοιλία καθώς και το ήπιο συστολικό καρδιακό φύσημα. Στις βιοχημικές εξετάσεις που ακολούθησαν βρέθηκε σοβαρή υποαλβουμιναιμία (0.6g/dl) και υποπρωτεϊναιμία (1,7 g/dl). Άλλα ευρήματα ήταν ήπια αναιμία, υποχολοστερολαιμία και σημαντική αύξηση της συγκέντρωσης των χο-

Introduction

Hypoalbuminemia is a common biochemical abnormality in dogs with congenital extrahepatic portosystemic shunts (cEPSS). However, extreme hypoalbuminemia accompanied by concurrent severe hypoglobulinemia is rare and represents a diagnostic and therapeutic challenge.

Clinical cases

An 8-month-old, intact female West Highland White Terrier was presented with chronic vomiting, diarrhea, stunted growth, and selective appetite. Clinical findings included poor body condition score, moderate dehydration and a mild systolic heart murmur. Biochemical tests revealed extreme hypoalbuminemia (0.6 g/dl) and hypoproteinemia (1.7 g/dl), mild anemia, hypocholesterolemia, and a significant increase in serum bile acid concentrations. Ultrasonography showed ascites and microhepatica. Urinalysis ruled out protein-losing nephropathy and revealed ammonium urate crystals. Fecal examination identified coccidia and giardiasis, for

λικών οξέων. Στον υπερηχολογικό έλεγχο, βρέθηκε ασκτική συλλογή και μικροηπατία. Η εξέταση ούρων απέκλεισε απώλεια πρωτεϊνών από τους νεφρούς και ανέδειξε παρουσία κρυστάλλων ουρικού αμμωνίου. Στις κοπρανολογικές εξετάσεις βρέθηκε κοκκιδίωση και τζιαρντίωση για τα οποία δόθηκε αγωγή χωρίς κλινική ανταπόκριση. Ο υποφλοιεπινεφριδισμός αποκλείστηκε με την μέτρηση βασικής κορτιζόλης στον ορό. Ύστερα από σταθεροποίηση της ασθενούς διενεργήθηκε αξονική αγγειογραφία ήπατος, η οποία επιβεβαίωσε cEPSS (πυλαίας- οπίσθιας κοίλης φλέβας). Η ασθενής έλαβε φαρμακευτική αγωγή και κατάλληλα διαιτητικά μέτρα και ύστερα από μετάγχιση ανθρώπινης αλβουμίνης έγινε χειρουργική αποκατάσταση με την χρήση cellophane band. Η ιστοπαθολογική εξέταση ήπατος ανέδειξε πιθανή ταυτόχρονη συγγενή υποπλασία πυλαίας φλέβας.

Αποτελέσματα

Δυόμιση μήνες μετά την χειρουργική επέμβαση, υπό κατάλληλη αγωγή, η ασθενής είναι ελεύθερη συμπτωμάτων, ενώ η συγκέντρωση των πρωτεϊνών βρίσκεται εντός φυσιολογικών ορίων.

Συμπεράσματα

Το παραπάνω περιστατικό αναδεικνύει πως οι cEPSS μπορεί να προκαλέσουν σοβαρή έλλειψη αλβουμίνης και σφαιρινών, η οποία με την κατάλληλη αντιμετώπιση αποκαθίσταται πλήρως.

which treatment was administered without clinical response. Hypoadrenocorticism was excluded by measuring serum cortisol. CT angiography confirmed cEPSS (porto-caval). After stabilization with medical management, the patient underwent surgery, necessitating peri-operative human albumin transfusion. Liver histopathology suggested concurrent congenital portal vein hypoplasia.

Results

More than two months post-surgery the patient is still under medical management, asymptomatic with serum protein concentrations within normal ranges.

Conclusions

This case highlights that cEPSS can cause extreme hypoproteinemia including hypoglobulinemia, which can be effectively treated with combined medical and surgical management.

Βιβλιογραφία / References

- Berent A, Tobias K (2013) Hepatic Vascular Anomalies. In: Veterinary Surgery: Small Animal. Johnston S, Tobias K eds. Elsevier Health Sciences, Missouri, pp.1624–1658.
- Konstantinidis AO, Patsikas MN, Papazoglou LG, Adamama-Moraitou KK (2023) Congenital portosystemic shunts in dogs and cats: Classification, pathophysiology, clinical presentation and diagnosis. Veterinary sciences 10, 160.
- Mazzaferro EM, Edwards T (2020) Update on albumin therapy in critical illness. Veterinary Clinics of North America: Small Animal Practice 50, 1289-1305.
- Weisse C, Berent A (2024) Congenital Vascular Liver Diseases. In: Textbook of Veterinary Internal Medicine. Ettinger SJ, Feldman EC, Cote E eds. Elsevier health sciences, Philadelphia, pp. 1782-1797.

Δυσκολίες χειρουργού κατά τη διάρκεια της επέμβασης καταρράκτη με φακοθρυψία σε σκύλο

Ζησούλη Μ. Κτηνίατρος, MSc, Ελεύθερος επαγγελματίας, Κλινική Κτηνιατρική Λάρισας | **Ζώη Σ.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας χειρουργικής, Ελεύθερος επαγγελματίας, Κλινική Κτηνιατρική Λάρισας

Poster Presentations

Surgeon's difficulties during cataract surgery in a dog

Zisouli M. DVM, MSc, Private Practitioner, Veterinary Clinic of Larisa, Greece | **Zoi S.** DVM, PhD, Private Practitioner, Veterinary Clinic of Larisa, Greece

Εισαγωγή

Σκοπός της μελέτης ήταν να περιγραφούν με σαφήνεια οι δυσκολίες τις οποίες θα αντιμετωπίσει ένας χειρουργός καταρράκτη σκύλων. Παράλληλα προτείνονται λύσεις για την αντιμετώπιση των δυσκολιών αυτών με σκοπό το χειρουργείο να γίνει ευκολότερο.

Υλικά και μέθοδοι

Χρησιμοποιήθηκε η εμπειρία από τα πρώτα 25 χειρουργεία καταρράκτη σκύλων που πραγματοποιήθηκαν σε 24 σκύλους με τη μέθοδο της φακοθρυψίας.

Βασικά βήματα της επέμβασης και προβλήματα που αντιμετωπίστηκαν: Τοποθέτηση sterile drape – σφιχτή εφαρμογή, Κύρια τομή - πρόβλημα στεγανότητας, Νύξη προσθίου περιφακίου (Π. Π) - δυσκολία στην αναγνώριση περιφακίου και στο τρύπημα αυτού, Φακοθρυψία - δυσκολία στην ανασήκωση του πυρήνα, Στεγανοποίηση τομών - δυσκολία λόγω δυσαναλογίας πιπέτας ένθεσης ενδοφακού και μεγέθους μαχαιριδίου.

Χρησιμοποιήθηκαν: μικροσκόπιο LEICA, φακοθρυψία Alcon Infinity, flash κλίβανος STATIM, δι-αθλασίμετρο plusoptix, τονόμετρο ICare IC200, Optomed Aurora IQ fundus camera, RETIport 3S ERG, άμεσο οφθαλμοσκόπιο, σετ χειρουργικών οφθαλμολογικών εργαλείων.

Αποτελέσματα

1/25 χειρουργεία παρουσίασε πρόβλημα από την τοποθέτηση του sterile drape

Introduction

The aim of the study was to determine the difficulties that a cataract surgeon for dogs would face. In addition, solutions are proposed in order to make the surgery easier.

Materials and methods

The experience gained from the first 25 canine cataract surgeries performed on 24 dogs using phacoemulsification.

Steps of the procedure and challenges encountered:

Placement of a sterile drape - tight fit, Main incision - difficulty in closure,

Anterior capsulorhexis - difficulty in identifying and puncturing the capsule,

Phacoemulsification - difficulty in elevating the nucleus, Incision sealing - challenge due to the difference between the size of injector tip and incision.

Equipment used: Leica surgical microscope, Alcon Infinity phacoemulsification, STATIM flash sterilizer, Plusoptix refractometer, ICare IC200 tonometer, Optomed Aurora IQ fundus camera, RETIport 3S ERG, Set of ophthalmic surgical instruments.

Results

1/25 surgeries had an issue due to the placement of the sterile drape.

12/25 surgeries had a main incision sealing issue and required suturing.

25/25 surgeries had difficulty identifying the ante-

12/25 χειρουργεία παρουσίασαν πρόβλημα στεγανότητας κύριας τομής και χρειάστηκαν ράμμα. 25/25 χειρουργεία παρουσίασαν δυσκολία στην αναγνώριση του Π.Π χωρίς τη χρήση trypan blue. 25/25 χειρουργεία παρουσίασαν πρόβλημα στη νύξη Π. Π χωρίς τη χρήση βελόνας 30 G. 12/25 χειρουργεία παρουσίασαν δυσκολία στην ανασήκωση του πυρήνα.

Συμπεράσματα

Η επέμβαση της φακοθρυψίας στον σκύλο παρουσιάζει συγκεκριμένες δυσκολίες, οι οποίες όμως αντιμετωπίζονται, εξασφαλίζοντας ένα επιτυχημένο αποτέλεσμα.

rior capsule (ALC) without the use of trypan blue. 25/25 surgeries had difficulty puncturing the ALC without using a 30G needle. 12/25 surgeries had difficulty elevating the nucleus.

Conclusions

Although phacoemulsification surgery in dogs presents specific challenges, they can be managed, ensuring a successful outcome.

Βιβλιογραφία / References

- Bhutto IA, Memon MN, Ali I, Mirani AH. 2021. Comparison of Complications between Manual Small Incision Cataract Surgery and Phacoemulsification. Pak J Ophthalmol 37(4):384-387.
- Byon IS, Pak KY, Lee SM, Oum BS. 2013. Lens-Save Versus Phacoemulsification with Intraocular Lens Implantation in Primary Vitrectomy for Phakic Rhegmatogenous Retinal Detachment. J Korean Ophthalmol Soc 54(3):449-455.
- Davidson, MG and Nelms, SR (1999). Diseases of the lens and cataract formation. In: Gelatt, KN (Ed.), Veterinary ophthalmology. (3rd Edn.), Philadelphia, Pennsylvania, Williams and Wilkins. PP: 797-825.
- Glover, TD and Constantinescu, GM (1977). Surgery for cataracts. Vet. Clin. N. Am. Small Anim. Pract., 27: 1143- 1173.
- Williams, DL; Boydell, IP and Long, RD (1996). Current concepts in the management of canine cataract: a survey of techniques used by surgeons in Britain, Europe and the USA and a review of recent literature.

Αντιμετώπιση οφθαλμολογικών επιπλοκών παράλυσης προσωπικού νεύρου σε σκύλο και γάτα

Ζησούλη Μ. Κτηνίατρος, MSc, Ελεύθερος επαγγελματίας, Κλινική Κτηνιατρική Λάρισας | **Ζώη Σ.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας χειρουργικής, Ελεύθερος επαγγελματίας, Κλινική Κτηνιατρική Λάρισας

Poster Presentations

Management of ophthalmological complications in dogs and cats with facial nerve paralysis

Zisouli M. DVM, MSc, Private Practitioner, Veterinary Clinic of Larisa, Greece | **Zoi S.** DVM, PhD, Private Practitioner, Veterinary Clinic of Larisa, Greece

Εισαγωγή

Σκοπός της μελέτης ήταν η αποκατάσταση της λειτουργικότητας των βλεφάρων γάτας και σκύλου, που είχαν υποστεί παράλυση προσωπικού νεύρου, με τη συρραφή χρυσού βαριδίου στο εσωτερικό του άνω βλεφάρου.

Υλικά και μέθοδοι

Δύο διαφορετικά βαρίδια (0,8 γρ για τη γάτα και 1,5 γρ για το σκύλο) τοποθετήθηκαν στα άνω βλεφάρια, με στόχο να επαναφέρουν την κινητικότητα μέσω της βαρύτητας του βλεφάρου. Η επιλογή του βάρους των εμφυτευμάτων έγινε με βάση την εκτίμηση της δύναμης του μυός του ανεγκτήρα του βλεφάρου, ανάλογα με το μέγεθος των ζώων.

Αποτελέσματα

Η αποκατάσταση της κινητικότητας των άνω βλεφάρων μετά την ένθεση των βαριδιών ήταν πλήρης και διαπιστώθηκε αμέσως μετά την ανάνηψη των δύο ζώων από την γενική αναισθησία. Ο ανεγκτήρας μυς διά του III κρανιακού νεύρου ήταν πλήρως ικανός να σηκώσει το βαρίδιο και να αποκατασταθεί κανονικός βλεφαρισμός. Η εβδομαδιαία παρακολούθηση των ζώων για τους τρεις πρώτους μετεγχειρητικούς μήνες δεν έδειξε μετακίνηση του βαριδίου, ούτε φλεγμονή. Σήμερα Ιανουάριο του 2025, 8 μήνες μετά τις επεμβάσεις η γάτα παρουσιάζει νεφέλιο στον κερατοειδή ενώ ο σκύλος διατήρησε διαυγή κερατοειδή.

Introduction

The aim of the study was to restore the mobility of cat's and dog's eyelids with facial nerve paralysis by suturing gold implant inside the upper eyelid.

Materials and methods

Two different weights (0.8 g for the cat and 1.5 g for the dog) were placed in the upper eyelids to restore mobility through the eyelid's gravitational force. The choice of implants was based on the estimation of the strength of the elevator muscle of the eyelid, according to the size of the animals.

Results

After the procedure, complete restoration of eyelid mobility was observed, and weekly monitoring of the animals for three months showed no displacement of the implant or inflammation. As of January 2025, eight months after the surgeries, the cat has corneal clouding, while the dog maintained a clear cornea.

Conclusions

With this particular procedure, we avoided tarsorrhaphy or even worse enucleation. In case of non-restoration of the eyelid, despite frequent the instillation of artificial eye drops, the eye will be led to severe dry keratoconjunctivitis from exposure, corneal perforation, endophthalmitis and enucleation will be necessary.

Συμπεράσματα

Με την συγκεκριμένη επέμβαση αποφύγαμε την ταρσοραφή ή την εξόρυξη. Η δυσκολία της επέμβασης αφορά περισσότερο το υψηλό κόστος της και όχι τόσο την τεχνική δυσκολία για όποιον κτηνίατρο έχει εμπειρία στην χειρουργική βλεφάρων. Σε περίπτωση μη ιατρικής παρέμβασης, όσο συχνή και αν είναι η ενστάλαξη τεχνητών κολλυρίων, ο οφθαλμός θα οδηγηθεί σε σοβαρή ξηρά κερατοεπιπεφυκίτιδα εξ εκθέσεως, διάτρηση κερατοειδούς και ενδοφθαλμίτιδα με μόνη επιλογή την εξόρυξη βολβού.

Βιβλιογραφία / References

- Chepeha DB, Yoo J, Birt C, Gilbert RW, Chen J. Prospective evaluation of eyelid function with gold weight implant and lower eyelid shortening for facial paralysis. Arch Otolaryngol Head Neck Surg. 2001;127:200. Commentary Arch Facial Plast Surg. 2002; 4: 60.
- Choi HY, Hong SE, Lew JM. Long-term comparison of a newly designed gold implant with the conventional implant in facial nerve paralysis. Plast Reconstr Surg. 1999 Nov;104(6):1624-34.
- Henstrom DK, Lindsay RW, Cheney ML, Hadlock TA. Surgical Treatment of the Periocular Complex and Improvement of Quality of Life in patients with Facial Paralysis. Arch Facial Plast Surg. 2011 Mar-Apr;13(2):125-8.
- Lavy JA, East CA, Bamber A, Andrews PJ. Gold weight implants in the management of lagophthalmos in facial palsy. Clin Otolaryngol Allied Sci. 2004 Jun;29(3):279-83.
- Silver AL, Lindsay RW, Cheney ML, Hadlock TA. Thin-profile platinum eyelid weighting: a superior option in the paralyzed eye. Plast Reconstr Surg. 2009 Jun;123(6):1697-703.

Παθήσεις του όρχη σε επιβήτορα με κολικό - αναδρομική μελέτη 5 περιστατικών από 2020-2024

Ζαμπούλη Δ. Α. Κτηνίατρος, Επίκουρος καθηγήτρια, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη | **Τουτουδάκη Ζ.** Κτηνίατρος, Υποψήφια Διδάκτορας, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη | **Τσέλιου Α.** Κτηνίατρος, Ελεύθερος επαγγελματίας, Άρτα | **Διακάκης Ν.** Κτηνίατρος, Καθηγητής, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη

Poster Presentations

Testicular disorders in the colicking stallion - a retrospective study of 5 cases from 2020-2024

Zamboulis D. E. DVM, Assistant professor, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, A.U.Th., Thessaloniki | **Toutoudaki Z.** DVM, PhD Candidate, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, A.U.Th., Thessaloniki | **Tseliou A.** DVM, Private veterinary practice, Arta | **Diakakis N.** DVM, Professor, Companion Animal Clinic, School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, A.U.Th., Thessaloniki

Εισαγωγή

Οι παθήσεις του όρχη όπως είναι η στροφή του σπερματικού τόνου, η βουβωνοκήλη, η κισσοκήλη, και η ορχίτιδα, μπορούν να παρουσιαστούν με άλγος το οποίο είναι δυνατόν να εκληφθεί ως κολικός από το πεπτικό σύστημα. Σε αυτήν την αναδρομική μελέτη περιγράφεται η διαφορική διάγνωση επιβητόρων που εμφάνισαν έντονο άλγος προερχόμενο από παθήσεις των όρχεων καθώς και η διαγνωστική και χειρουργική τους προσέγγιση.

Υλικά και μέθοδοι

Στη μελέτη συμμετείχαν επιβήτορες που προσκομίστηκαν στην Κλινική με κολικό μεταξύ των ετών 2020 και 2024 και διαγνώστηκαν με παθήσεις των όρχεων.

Αποτελέσματα

Πέντε επιβήτορες συμπεριλήφθηκαν στη μελέτη από τους οποίους 2/5 διαγνώστηκαν με βουβωνοκήλη, 1/5 με στροφή του σπερματικού τόνου, 1/5 με κισσοκήλη, και 1/5 με ορχίτιδα. Κατά την κλινική εξέταση, όλοι οι επιβήτορες παρουσίαζαν κάποιου βαθμού διάταση του οσχέου, και η διάγνωση της παθήσεως του όρχη στηρίχθηκε στα ευρήματα της ψηλάφησης του οσχέου και του περιεχομένου του, της βραχιόνιας ψηλάφησης από το απευθυσμένο, και της υπερηχοτομογραφικής εξέτασης. Σε όλες

Introduction

Testicular disorders such as spermatic cord torsion, inguinal hernia, varicocele, and orchitis, can manifest with abdominal pain which can be interpreted as gastrointestinal colic. In this retrospective study we are reviewing the differential diagnosis of stallions that presented with signs of colic arising from testicular disorders and their diagnostic and surgical management.

Materials and methods

The medical records of stallions admitted with colic from 2020 to 2024 were reviewed. The inclusion criterion was a final diagnosis of testicular disorder.

Results

Five stallions were included in the study; of these, 2/5 were diagnosed with inguinal hernia, 1/5 presented with spermatic cord torsion, 1/5 with varicose veins of the testis and 1/5 with orchitis. On presentation, all cases demonstrated some degree of scrotal enlargement and a diagnosis was reached based on palpation of scrotal contents, rectal palpation, and ultrasonographic findings. In all cases, surgical management included castration, with the exception of orchitis which was managed conservatively with anti-inflammatory and antibiotic drugs. Survival rate was 80% with one stallion

τις περιπτώσεις η χειρουργική αντιμετώπιση περιέλαβε την ορχεκτομή, με εξαίρεση της ορχίτιδας που αντιμετωπίστηκε με μη στεροειδή αντιφλεγμονώδη (φαινυλβουταζόνη) και αντιβιοτικά (κεφαλοσπορίνες και στη συνέχεια τριμεθοπρίμη-σουλφοναμίδη). Επίσης, κατά τη χειρουργική ανάταξη της βουβονοκήλης, μετά από την ορχεκτομή, διενεργήθηκε και συρραφή του βουβωνικού στομίου και πόρου. Το ποσοστό επιβίωσης ήταν 80% καθώς ένας επιβήτορας που χειρουργήθηκε για βουβονοκήλη κατέληξε μετεγχειρητικά από περιτονίτιδα και καρδιαγγειακή καταπληξία.

Συμπεράσματα

Σε επιβήτορες που παρουσιάζουν κολικό θα πρέπει πάντα να εξετάζονται οι όρχεις και να αποκλείονται παθήσεις αυτών πριν από τη διερεύνηση του πεπτικού για αιτιολογική διάγνωση του κολικού.

with inguinal hernia dying following peritonitis and cardiovascular shock.

Conclusions

Testicular disorder differential diagnosis should always be ruled out in stallions demonstrating colic signs before investigating gastrointestinal colic.

Βιβλιογραφία / References

- Schumacher J (2006) Testis. In: Equine Surgery. Auer JA, Stick JA, Kümmeler JM, Prange T, eds. 3rd ed. Elsevier, pp. 775-810.
- François I, Lepage OM, Schramme MC, Salciccia A, Detilleux J, Grulke S (2024) Clinical findings, surgical techniques, prognostic factors for short-term survival and long-term outcome in horses with acquired inguinal hernias: Ninety-eight cases (2005-2020). Vet Surg 53, 468-476.
- Bergstrom TC, Kilcoyne I, Nogues MP, Villanueva ES, Dini P (2023) Unilateral testicular enlargement in a 5-year-old Arabian stallion. JAVMA 261, 1067-1069.

Αργοπορημένη ενεργοποίηση υπολειμμάτων ωοθήκης μετά από “ωοθηκυστερεκτομή”. Αναφορά σε δύο κλινικά περιστατικά

Διαμαντή Γ. Κτηνίατρος, Μεταπτυχιακή φοιτήτρια Τμήματος Χειρουργικής και Μαιευτικής Ζώων Συντροφιάς, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Κατσαρά Δ.** Κτηνίατρος, Μεταπτυχιακή φοιτήτρια Τμήματος Χειρουργικής και Μαιευτικής Ζώων Συντροφιάς, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Ρούμπας Β.** Κτηνίατρος, Μετεκπαιδευόμενος Κτηνίατρος Τμήματος Χειρουργικής και Μαιευτικής Ζώων Συντροφιάς, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Ψάλλα Δ.** Κτηνίατρος, Καθηγήτρια, Εργαστήριο Παθολογικής Ανατομικής, Τμήμα Κτηνιατρικής Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Βερβερίδης Χ.** Κτηνίατρος, Αναπληρωτής Καθηγητής Μαιευτικής και Αναπαραγωγής Ζώων Συντροφιάς, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

Poster Presentations

Delayed activation of ovarian remnants after "ovariohysterectomy". Report of two clinical cases

Diamanti G. DVM, Postgraduate student, Department of Companion Animal Surgery and Obstetrics, Aristotle University of Thessaloniki | **Katsara D.** DVM, Postgraduate student, Department of Companion Animal Surgery and Obstetrics, Aristotle University of Thessaloniki | **Roumpas V.** DVM, Intern, Department of Companion Animal Surgery and Obstetrics, Aristotle University of Thessaloniki | **Psalla D.** DVM, Professor, Laboratory of Pathological Anatomy, Department of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki | **Ververidis C.** DVM, Associate Professor of Obstetrics and Reproduction of Companion Animals, Aristotle University of Thessaloniki

Εισαγωγή

Το Σύνδρομο Παραμονής Ωοθηκών εμφανίζεται σε στείρωμένα ζώα με υπόλειμμα ωοθήκης, που παραμένει λειτουργικό και προκαλεί εκδηλώσεις ωοθηκικού κύκλου. Αυτές συνήθως εμφανίζονται 6-18 μήνες μετά την ωοθηκυστερεκτομή, αλλά σε σπάνιες περιπτώσεις μπορεί να καθυστερήσουν, όπως στα δύο παρακάτω περιστατικά.

Κλινικά περιστατικά

Γάτα, 6 ετών, στείρωμένη από τον κενεύνα σε ηλικία 1 έτους προσκομίστηκε με ιστορικό εκδήλωσης οίστρου (αλλαγή συμπεριφοράς, φωνητικές εκδηλώσεις, λόρδωση και βαρελοειδείς κινήσεις) που διαπιστώθηκε και κλινικά. Η κυτταρολογική εξέταση του κόλπου (ΚΕΚΕ) έδειξε 90% κερατινοποιημένα κύτταρα, ενώ η εργαστηριακή δοκιμή χορήγησης HCG ήταν μη διαγνωστική. Κατά την ερευνητική λαπαροτομή βρέθηκε και εξαιρέθηκε υπόλειμμα της δεξιάς ωοθήκης και το κολόβωμα της μήτρας. Σκύλα, 14 ετών, στείρωμένη από ηλικία 1 έτους προσκομίστηκε με ανορεξία, πολουρία, προσέλκυση αρσενικών, διόγκωση και

Introduction

Ovarian Remnant Syndrome (ORS) occurs in sterilized animals with a remnant ovary that remains functional. This usually occurs 6-18 months after ovariectomy. Rarely delays, as in the following cases.

Clinical cases

1) Cat, 6 years old, sterilized 5 years ago, was submitted with estrous manifestations. Vaginal cytology showed 90% keratinized cells, while HCG administration was nondiagnostic. A remnant of the right ovary and uterine stump were removed surgically.

2) Female dog, 14 years old, sterilized 13 years ago was submitted with anorexia, polyuria, male attraction, swelling and serous vaginal discharge, confirmed clinically and by colposcopy. Cytology showed 70% keratinized cells. Progesterone was 1.42 ng/ml, indicative of a residual ovary. Ultrasonography revealed a uterus and a cyst posterior to the right kidney, which were removed.

οροαιμορραγικό έκκριμα από το αιδοίο, το οποίο επιβεβαιώθηκε με κλινική εξέταση και κολποσκόπηση. Η ΚΕΚΕ έδειξε 70% κερατινοποιημένα κύτταρα και η συγκέντρωση προγεστερόνης ήταν 1,42 ng/ml, χαρακτηριστικές παραμένουσας ωοθήκης. Υπερηχοτομογραφικά εντοπίστηκε ευμεγέθης μήτρα και κυστικός σχηματισμός οπισθίως του δεξιού νεφρού, τα οποία εξαιρέθηκαν μέσω λαπαροτομής.

Αποτελέσματα

Ιστοπαθολογικά επιβεβαιώθηκε η παρουσία υπολείμματος ωοθήκης, χωρίς στοιχεία εξαλλαγής. Έκτοτε, τα ζώα δεν ξαναπαρουσίασαν συμπτώματα οίστρου. Σε συνδυασμό με το ιστορικό και τα ευρήματα πιθανολογείται αστοχία κατά τη διενέργεια της αρχικής χειρουργικής τεχνικής.

Συμπεράσματα

Το σύνδρομο μπορεί να εκδηλωθεί ανεξαρτήτως ηλικίας, ακόμη και πολλά χρόνια μετά την «ωοθηκυστερεκτομή». Η καθυστερημένη εκδήλωση του συνδρόμου σε αυτά τα περιστατικά ίσως σχετίζεται με την παρουσία αρχικά μικρού μεγέθους υπολείμματος ωοθήκης και την αργή ενεργοποίησή του. Συστήνεται η προσεκτική εφαρμογή της τεχνικής κατά τη στείρωση.

Results

Histopathological examination confirmed the presence of ovarian tissue. The animals have not shown any symptoms of estrus ever again. A failure in the initial surgical technique was suspected, based on the onset clinical findings.

Conclusions

ORS occurs regardless of age, even many years post-op. The delayed outbreak of the syndrome is probably related to initially small size ovarian remnant and delayed reactivation. Proper surgical technique is critical to avoid such complications.

Βιβλιογραφία / References

- Ball, R.L., Birchard, S.J., May, L.R., Threlfall, W.R. & Young, G.S. (2010) 'Ovarian remnant syndrome in dogs and cats: 21 cases (2000–2007)', *Journal of the American Veterinary Medical Association*, 237(11), pp. 1455–1458.
- Wallace, M.S. (1991) 'The ovarian remnant syndrome in the bitch and queen', *Veterinary Clinics of North America: Small Animal Practice*, 21(3), pp. 501–513.
- Mullikin, K., Byron, M., Chen, J., Cheong, S.H., Gartley, C. & Diel de Amorim, M. (2022) 'Ovarian remnant syndrome in small animals: case series', *Clinical Theriogenology*, 14(4), pp. 370–377.

Αναρτημένες Ανακοινώσεις

Ατλαντοαξονικό υπεξάρθρημα λόγω απλασίας του οδόντα του A2 σπονδύλου. Αναφορά σε ένα περιστατικό

Γκριντζιά Δ. Κτηνίατρος, Ειδικευόμενος Διαγνωστικής Απεικόνισης, Κτηνιατρικό Ακτινοδιαγνωστικό Κέντρο Alphavet | **Βάντσου Β.** Κτηνίατρος, MSc (Medical Research Methodology), Ελεύθερος επαγγελματίας, Κτηνιατρικό ακτινοδιαγνωστικό κέντρο Alphavet, Αθήνα | **Χρυσανθακοπούλου Φ.** Κτηνίατρος, Ειδικευόμενη του Ευρωπαϊκού Κολλεγίου Διαγνωστικής Απεικόνισης (ECVDI Resident), Κτηνιατρικό Ακτινοδιαγνωστικό Κέντρο Alphavet | **Ρουμελιώτη Σ.** Κτηνίατρος, GPCert(US) ISVPS, Ειδικευόμενη του Ευρωπαϊκού Κολλεγίου Διαγνωστικής Απεικόνισης (ECVDI Resident), Κτηνιατρικό Ακτινοδιαγνωστικό Κέντρο Alphavet | **Πανόπουλος Ι.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας Διαγνωστικής Απεικόνισης, Διπλωματούχος του Ευρωπαϊκού Κολλεγίου Διαγνωστικής Απεικόνισης (DipECVDI), Κτηνιατρικό Ακτινοδιαγνωστικό Κέντρο Alphavet

Poster Presentations

Atlantoaxial subluxation due to dens aplasia. A case report

Gkrintzia D. DVM, GpCert (DI) ISVPS, Private Practitioner, Alphavet Veterinary Diagnostic Imaging Center, Athens, Greece | **Vantsou V.** DVM, MSc (Medical Research Methodology), Private Practitioner, Alphavet Veterinary Diagnostic Imaging Center, Athens, Greece | **Chrysanthakopoulou F.** DVM, ECVDI Resident, Private Practitioner, Alphavet Veterinary Diagnostic Imaging Center, Athens, Greece | **Roumelioti S.** DVM, ECVDI Resident, GPCert(US) ISVPS, Private Practitioner, Alphavet Veterinary Diagnostic Imaging Center, Athens, Greece | **Panopoulos I.** DVM, PhD, DipECVDI, Private Practitioner, Alphavet Veterinary Diagnostic Imaging Center, Athens, Greece

Εισαγωγή

Το ατλαντοαξονικό υπεξάρθρημα συνήθως οφείλεται είτε σε τραυματισμό, είτε σε κάποια εκ γενετής ανωμαλία, με τις μικρόσωμες φυλές να έχουν προδιάθεση. Οι τελευταίες μπορεί να οφείλονται σε ανωμαλίες του οδόντα, σε ατελή οστεοποίηση του άτλαντα και σε απλασία κάποιων συνδέσμων που έχουν στηρικτικό ρόλο στην ατλαντοαξονική άρθρωση. Η κλινική συμπτωματολογία περιλαμβάνει νευρολογική εικόνα αυχενικού συνδρόμου.

Κλινικά περιστατικά

Παραπέμφθηκε σκύλος 6 μηνών, φυλής Poodle, θηλυκός, ακέραιος με ιστορικό αστάθειας με αταξία, αδυναμία στήριξης και τετραπάρεσης, με σταδιακή επιδείνωση τους τελευταίους δύο μήνες, για αξιολόγηση της αυχενοθωρακικής μοίρας με αξονική και μαγνητική τομογραφία.

Αποτελέσματα

Από την αξονική τομογραφία του αυχένα διαπιστώθηκε ραχιαία πρόσθια παρεκτόπιση του άξονα στον άτλαντα, με συνοδό έντονη μείωση του εύρους του σπονδυλικού σωλήνα, μέτριο πιεστικό φαινόμενο του νωτιαίου μυελού και απλασία του οδόντα, ευρήματα συμβατά με ατλαντοαξονικό

Introduction

Atlantoaxial subluxation can be a result of either trauma or congenital malformation, especially in toy-breed dogs. Congenital malformations include dens anomalies, incomplete atlantic ossification and deficiencies in the ligaments that support the atlantoaxial joint and prevent flexion. Clinical signalment includes pain and cervical neuropathy.

Clinical cases

A 6-month-old poodle with ataxia and 2-month history of progressive tetraparesis was admitted for a cervicothoracic spinal MRI and CB-CT scan.

Results

Atlantoaxial subluxation with dens aplasia of C2 vertebra was diagnosed, compatible with congenital malformation and secondary compression of the spinal cord. On MRI there was increased signal intensity of the spinal cord on T2 and STIR sequences, compatible with contusive myelopathy.

Conclusions

Imaging findings of atlantoaxial subluxation include:

υπεξάρθρημα λόγω εκ γενετής ανωμαλίας ανάπτυξης. Με τη μαγνητική τομογραφία διαπιστώθηκε εστιακή αύξηση της έντασης σήματος του νωτιαίου μυελού σε T2 και STIR ακολουθίες, ευρήματα συμβατά με θλαστική μυελοπάθεια.

Συμπεράσματα

Τα απεικονιστικά ευρήματα του ατλαντοαξονικού υπεξάρθρηματος, είναι τα εξής: η ραχιαία πρόσθια παρεκτόπιση του άξονα με αποτέλεσμα την διεύρυνση της απόστασης μεταξύ του σπονδυλικού τόξου του άτλαντα και της ακανθώδους απόφυσης του άξονα και η απώλεια της κανονικής γραμμικής σχέσης μεταξύ του ραχιαίου πετάλου του άτλαντα και του άξονα που γίνεται γωνιακή.

Η διάγνωση μπορεί να τεθεί με ακτινογραφίες ή αξονική τομογραφία, ωστόσο για την αξιολόγηση του νωτιαίου μυελού απαραίτητη είναι η μαγνητική τομογραφία. Σε υποψία αυτής της παθολογίας, ιδιαίτερη προσοχή απαιτείται στους χειρισμούς της κεφαλής και του τραχήλου.

Craniodorsal axial dislocation with widening between vertebral arch of atlas and spinal process of the axis, and angular relationship between the dorsal lamina of the atlas and the dorsal lamina of the axis.

Radiography and CT are the diagnostic imaging modalities of choice when atlantoaxial subluxation is suspected. However, MRI can provide useful information when the spinal cord needs to be evaluated. When atlantoaxial subluxation is suspected, caution should be taken during head and cervical manipulation.

Βιβλιογραφία / References

- Kim, D., Chang, D. and Kim, G. (2022) 'Radiographic evaluation of atlas and axis anomalies in toy breed dogs with and without atlantoaxial subluxation,' *In Vivo*, 36(6), pp. 2751–2755. <https://doi.org/10.21873/invivo.13011>.
- Itoh, H. et al. (2024) 'Relationship between clinical parameters and malformations in dogs diagnosed with atlanto-axial instability,' *PLoS ONE*, 19(2), p. e0293363. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0293363>.
- Schwarz T, Tidwell AS. Thoracic Radiography in Small Animals. In: Thrall DE, ed. *Textbook of Veterinary Diagnostic Radiology*. 7th ed. Elsevier; 2017:256-279.
- Thrall DE, Robertson ID. Abdominal Radiography in Small Animals. In: Thrall DE, ed. *Textbook of Veterinary Diagnostic Radiology*. 7th ed. Elsevier; 2017:280-313.

Αναρτημένες Ανακοινώσεις

Αναφορά 3 περιστατικών σκύλων με παραμονή τμήματος σωλήνα παθητικής παροχέτευσης στον υποδόριο ιστό μετά από μαστεκτομή

Δασκαλάκη Α. Κτηνίατρος, Μεταπτυχιακή Φοιτήτρια, Μονάδα Χειρουργικής και Μαιευτικής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Ελεκίδου Ε.** Κτηνίατρος, MSc Χειρουργικής και Ανασθησιολογίας, Υποψήφια Διδάκτορας, Μονάδα Χειρουργικής και Μαιευτικής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Ρούμπας Β.** Κτηνίατρος, Μετεκπαιδευόμενος Κτηνίατρος, Μονάδα Χειρουργικής και Μαιευτικής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης | **Γκιουρτζίδης Κ.** Κτηνίατρος PhD, Άγιος Ιωάννης, Θεσσαλονίκη | **Σώρος Χ.** Κτηνίατρος, Ωραιόκαστρο, Θεσσαλονίκη | **Βερβερίδης Χ.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Αναπληρωτής Καθηγητής, Μονάδα Χειρουργικής και Μαιευτικής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

Poster Presentations

Undesirable stay of passive penrose drainage in 3 dogs after mastectomy

Daskalaki A. DVM, Postgraduate student, Surgery and Obstetrics Unit, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, School of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki | **Elekidou E.** DVM, MSc of Surgery and Anesthesiology, PhD student, Surgery and Obstetrics Unit, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, School of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki | **Roumpas V.** DVM, Intern Veterinarian, Surgery and Obstetrics Unit, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, School of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki | **Giurtzidis K.** DVM, PhD, Agios Ioannis, Thessaloniki | **Soros X.** DVM, Oreokastro, Thessaloniki | **Ververidis C.** DVM, PhD, Associate Professor, Surgery and Obstetrics Unit, Companion Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine, School of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki

Εισαγωγή

Σκοπός της μελέτης είναι η περιγραφή ανεπιθύμητου εγκλωβισμού ελαστικού σωλήνα παροχέτευσης μετά από μαστεκτομή σε 3 σκύλους.

Κλινικά περιστατικά

1. Σκύλος, 11 ετών, υποβλήθηκε σε σπληνεκτομή και μαστεκτομή. Ο ιδιοκτήτης απομάκρυνε πρόωρα το κολάρο Ελισάβετ από το ζώο με συνέπεια εκείνο να αποσπάσει τον ελαστικό σωλήνα ή μέρος του. Μετά από 17 ημέρες, το ζώο προσκομίστηκε με κλυδάζουσα διόγκωση στην περιοχή του χειρουργικού τραύματος. Σε υπερηχοτομογραφικό έλεγχο της διόγκωσης διαπιστώθηκε και εντοπίστηκε τμήμα του σωλήνα με μορφή υπερηχογενούς σχηματισμού.
2. Σκύλος, 11 ετών, υποβλήθηκε σε χειρουργική αποκατάσταση βουβωνοκήλης και μαστεκτομή και του τοποθετήθηκε ελαστικός σωλήνας παροχέτευσης και κολάρο Ελισάβετ μικρής διάστα-

Introduction

The study aims to describe the undesirable stay of drainage in 3 dogs after mastectomy.

Clinical cases

1st case was an 11-year-old dog which underwent mastectomy and splenectomy. The owner removed the Elizabethan collar, leading to the penrose extraction. Seventeen days postoperatively, the dog was brought in the clinic with fluctuating swelling in the incision site. The remaining part of the drainage was found via ultrasound.

2nd case was an 11-year-old dog which underwent mastectomy and correction of inguinal hernia. Drainage was placed due to the big dead space after the mastectomy. Four days later, during the re-examination, the absence of the penrose was noted. The remaining part of the drainage was identified via ultrasound and xray.

3rd case was a 9-year-old dog with drainage placed

σης. Μετά από 4 ημέρες, το ζώο επανεξετάστηκε και διαπιστώθηκε η απουσία του ελαστικού σωλήνα. Στον υπερηχοτομογραφικό και ακτινολογικό έλεγχο εντοπίστηκε παραμένον τμήμα του.

3. Σκύλος, 9 ετών, υποβλήθηκε σε μαστεκτομή και του τοποθετήθηκε ελαστικός σωλήνας παροχέτευσης. Ο ιδιοκτήτης αφαίρεσε πρώιμα το κολλάρο Ελισάβετ με αποτέλεσμα το ζώο να κόψει τον ελαστικό σωλήνα. Το ζώο επανεξετάστηκε 5 ημέρες μετά και με υπερηχοτομογραφικό έλεγχο εντοπίστηκε το τμήμα του σωλήνα στον υπό επούλωση υποδόριο ιστό.

Αποτελέσματα

Στα πρώτα δύο περιστατικά το παραμένον τμήμα του σωλήνα παροχέτευσης ανευρέθηκε και απομακρύνθηκε με χειρουργική διερεύνηση του τραύματος, ενώ στο τρίτο με τη χρήση άκαμπτου ενδοσκοπίου.

Συμπεράσματα

Κρίνεται απαραίτητη η σταθερή καθήλωση των σωλήνων παροχέτευσης, χωρίς τάση. Επιπλέον, απαιτείται η επιμελής μετεγχειρητική διαχείριση των ζώων για την αποφυγή επιπλοκών από τη χρήση τους, με σημαντικότερη την διατήρηση του κολλάρου Ελισάβετ, καλά τοποθετημένου και κατάλληλου μεγέθους, για όλο το χρονικό διάστημα διατήρησης του σωλήνα παροχέτευσης.

after mastectomy. The owner removed the Elizabethan collar and as a result the dog cut the penrose. Five days later, the remaining part of the penrose was found via ultrasound.

Results

In the first two cases, the penrose was extracted after surgical exploration, while in the last via an endoscope.

Conclusions

Careful, stable and without tension drainage placement is essential. Postoperative management, especially use of Elizabethan collar, is crucial for the avoidance of drainage complications.

Βιβλιογραφία / References

- Surgical drains. Feline Soft Tissue and General Surgery Owen (2014) pp117-123.
- Multiple Extra-and Intra-Abdominal Surgical Uses of Omentum, Small Animal Veterinary Association World Congress Proceeding (2004).
- Ronald M, Bright, DVM (1994) pp 1249-74.
- Bandages and drains. Tobias K, Johnston S, Small Animal Surgery (2012) pp. 221-230.
- Miller (2003) Bandages and drains, Textbook of Small Animal Surgery. 3rd ed. Philadelphia, Elsevier pp 244-249.
- Raves JJ, Slifkin M, Diamond DL A (1984) bacteriologic study comparing closed suction and simple conduit drainage pp 618-620.
- Endoscopic release of retained penrose drains (1992) A simple solution for an old problem Amir Z Beshai pp 1067-1068.

Αναρτημένες Ανακοινώσεις

Επίκτητη εντοπισμένη βαριά μυασθένεια που εκδηλώθηκε ως παράλυση λάρυγγα σε σκύλο: Αναφορά σε ένα περιστατικό

Χριστοφοράκη Σ. Κλινική των Ζώων Συντροφιάς (Μονάδα Παθολογίας), Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Α.Π.Θ. | **Κωνσταντινίδης Α. Ο.** Κλινική των Ζώων Συντροφιάς (Μονάδα Παθολογίας), Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Α.Π.Θ. | **Καθαρού Μ.** Κλινική των Ζώων Συντροφιάς (Μονάδα Παθολογίας), Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Α.Π.Θ. | **Σούμπας Ν.** Κλινική των Ζώων Συντροφιάς (Μονάδα Παθολογίας), Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Α.Π.Θ. | **Μυλωνάκης Μ. Ε.** Κλινική των Ζώων Συντροφιάς (Μονάδα Παθολογίας), Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Α.Π.Θ. | **Αδαμαμά-Μωραΐτου Κ. Κ.** Κλινική των Ζώων Συντροφιάς (Μονάδα Παθολογίας), Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Α.Π.Θ.

Poster Presentations

Acquired myasthenia gravis with laryngeal involvement in a dog: Case report

Christoforaki S. Companion Animal Clinic (Unit of Medicine), School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki | **Konstantinidis A. O.** Companion Animal Clinic (Unit of Medicine), School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki | **Katharou M.** Companion Animal Clinic (Unit of Medicine), School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki | **Soubasis N.** Companion Animal Clinic (Unit of Medicine), School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki | **Mylonakis M. E.** Companion Animal Clinic (Unit of Medicine), School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki | **Adamama-Moraitou K. K.** Companion Animal Clinic (Unit of Medicine), School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki

Εισαγωγή

Η επίκτητη βαριά μυασθένεια (BM) του σκύλου χαρακτηρίζεται από την παρουσία αυτοαντισωμάτων κατά των υποδοχέων ακετυλοχολίνης (AChR) στη μετασυναπτική μεμβράνη. Μπορεί να είναι εντοπισμένη (οισοφάγο, μύες του φάρυγγα ή του λάρυγγα) ή γενικευμένη (πολλαπλοί γραμμωτοί μύες). Στην ανακοίνωση αυτή περιγράφεται η κλινική εικόνα, η διαγνωστική προσέγγιση και η θεραπεία ενός σκύλου με εντοπισμένη μορφή της BM (στο λάρυγγα).

Κλινικό περιστατικό

Σκύλος ακαθόριστης φυλής, 14 ετών, αρσενικός ακέραιος, προσκομίστηκε με ιστορικό 4 ετών διαλείπουσας ανορεξίας, εμέτων, απώλειας σωματικού βάρους (ΣΒ) και ηχηρής αναπνοής. Από τον κλινικό και εργαστηριακό έλεγχο, παρατηρήθηκε έντονη εισπνευστική δύσπνοια και παράλυση των λαρυγγικών μυών κατά την λαρυγγοσκόπηση, καθώς και μείωση της συγκέντρωσης των λευκω-

Introduction

Acquired myasthenia gravis (MG) in dogs is caused by autoantibodies against nicotinic acetylcholine receptors (AChRs) at the postsynaptic membrane. MG can be localized or generalized (involving multiple striated muscles). In this report a dog with focal MG, specifically affecting the laryngeal muscles is described.

Clinical case

A 14-year-old male mixed-breed dog presented with a 4-year history of intermittent anorexia, vomiting, weight loss, and stridor. Clinical and laryngoscopic evaluation revealed inspiratory dyspnea and laryngeal muscle paralysis, while clinicopathologic findings included mild hypoalbuminemia and low vitamin B12 and B9 levels. The neurological examination was normal, and diagnostic imaging did not detect any thoracic abnormalities. Finally, hypoadrenocorticism was excluded by measuring basal cortisol levels.

ματινών, της κοβαλαμίνης και του φολικού οξέος στον ορό του αίματος. Η νευρολογική εξέταση ήταν φυσιολογική, και ο απεικονιστικός έλεγχος δεν εντόπισε ευρήματα στον θώρακα. Τέλος, η συγκέντρωση της βασικής κορτιζόλης στο αίμα ήταν φυσιολογική (αποκλεισμός υποφλοιοεπινεφριδισμού).

Αποτελέσματα

Τέθηκε η διάγνωση της χρόνιας εντεροπάθειας μετά από την ιστοπαθολογική εξέταση ενδοσκοπικών βιοψιών και της ΒΜ μετά από ανεύρεση θετικού τίτλου αντισωμάτων έναντι των AChR στον ορό του αίματος. Ο σκύλος έλαβε πρεδνιζολόνη, πυριδοστιγμίνη και δίαιτα υδρολυμένων πρωτεϊνών εμφανίζοντας άμεση κλινική βελτίωση. Δώδεκα μήνες μετά τη διάγνωση και ενώ ο σκύλος παραμένει υπό θεραπεία με πυριδοστιγμίνη και δίαιτα, το ΣΒ του έχει αποκατασταθεί, οι πεπτικές διαταραχές βρίσκονται σε πλήρη ύφεση και η σοβαρότητα και η συχνότητα της δύσπνοιας έχουν μειωθεί σημαντικά.

Συμπεράσματα

Η εντοπισμένη ΒΜ θα πρέπει να διερευνάται στους σκύλους με εισπνευστική δύσπνοια και παράλυση του λάρυγγα, με τον προσδιορισμό του τίτλου αντισωμάτων έναντι των AChR. Η πυριδοστιγμίνη θεωρείται η καλύτερη και ασφαλέστερη θεραπευτική αγωγή, ενώ η αγωγή μπορεί να περιλαμβάνει και ανοσοκατασταλτικά φάρμακα.

Results

Chronic enteropathy was diagnosed based on histological findings from endoscopic, biopsies. In addition, MG was confirmed based on a positive anti-AChR antibody titer. Treatment with prednisolone, pyridostigmine, and a hypoallergenic diet led to prompt and significant improvement. The dog regained its body weight and exhibited substantial reduction in dyspnea and complete resolution of gastrointestinal symptoms. Long-term management included pyridostigmine and a hypoallergenic diet.

Conclusions

Localized MG should be considered in dogs with inspiratory dyspnea and laryngeal paralysis. A positive AChR antibody titer confirms the diagnosis, and pyridostigmine is the treatment of choice with minimal side effects, with or without concurrent immunosuppressive treatment.

Βιβλιογραφία / References

- Dewey CW, Bailey CS, Shelton GD, Kass PH, Cardinet GH III (1997) Clinical Forms of Acquired Myasthenia Gravis in Dogs: 25 Cases (1988-1995). *Journal of Veterinary Internal Medicine*, Vol 11, No 2 (March April), pp 50-57.
- Forgash JT, Chang YM, Mittelman NS, Petesch S, Benedicenti L, Galban E, Hammond JJ, Glass EN, Barker JR, Shelton GD, Luo J, Garden OA (2021) Clinical features and outcome of acquired myasthenia gravis in 94 dogs. *J Vet Intern Med*. 2021, 1-12.
- Jeffery ND, Talbot CE, Smith PM, Bacon NJ (2006) Acquired idiopathic laryngeal paralysis as a prominent feature of generalized neuromuscular disease in 39 dogs. *Veterinary Record* 158, 17-21.
- Mignan T, Targett M, Lowrie M (2020) Classification of myasthenia gravis and congenital myasthenic syndromes in dogs and cats. *J Vet Intern Me.*, 1-11.
- Mignan T, White R, Stee K, Bonanno G, Targett M, Lowrie M (2023) Case report: Immune remission from generalized myasthenia gravis in a dog with a thymoma and cholangiocellular carcinoma. *Front. Vet. Sci.* 10:1124702.

Αναρτημένες Ανακοινώσεις

Διερεύνηση της πιθανότητας εμφάνισης βακτηριαιμίας σε σκύλους μετά από ενδοσκοπικές πράξεις: προκαταρκτικά αποτελέσματα

Κωνσταντινίδης Α. Ο. Κτηνίατρος, MSc, Διδάκτορας, Κλινική Ζώων Συντροφιάς (Μονάδα Παθολογίας), Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Α.Π.Θ. | **Τριανταφύλλου Ε.** Κτηνίατρος, MSc, Vet Αναλύσεις, Κτηνιατρικό Εργαστήριο, Λάρισα | **Παρδάλη Δ.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια, Διαγνωστικό Εργαστήριο, Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Α.Π.Θ. | **Χριστοφοράκη Σ.** Κτηνίατρος, Μεταπτυχιακή φοιτήτρια, Κλινική Ζώων Συντροφιάς (Μονάδα Παθολογίας), Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Α.Π.Θ. | **Βάσιου Μ.** Κτηνίατρος, Μεταπτυχιακή φοιτήτρια, Κλινική Ζώων Συντροφιάς (Μονάδα Παθολογίας), Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Α.Π.Θ. | **Αδαμαμά-Μωραΐτου Κ. Κ.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Καθηγήτρια, Κλινική Ζώων Συντροφιάς (Μονάδα Παθολογίας), Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Α.Π.Θ.

Poster Presentations

Investigation of the possibility of bacteremia in dogs after endoscopic procedures: preliminary results

Konstantinidis A. O. DVM, MSc, PhD, Companion Animal Clinic (Unit of Medicine), School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki | **Triantafyllou E.** DVM, Vet Analyseis, Veterinary Diagnostic Laboratory, Larisa | **Pardali D.** DVM, PhD, Associate Professor, Diagnostic Laboratory, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki | **Christoforaki S.** DVM, MSc student, Companion Animal Clinic (Unit of Medicine), School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki | **Vasiou M.** DVM, MSc student, Companion Animal Clinic (Unit of Medicine), School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki | **Adamama-Moraitou K. K.** DVM, PhD, Professor, Companion Animal Clinic (Unit of Medicine), School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki

Εισαγωγή

Οι ενδοσκοπικές πράξεις αποτελούν σημαντικό διαγνωστικό και θεραπευτικό εργαλείο στα νοσήματα του σκύλου. Παρόλ' αυτά δεν έχει μελετηθεί επαρκώς ο κίνδυνος εμφάνισης λοιμώξεων που σχετίζονται με αυτές. Σκοπός της εργασίας είναι να διερευνηθεί η πιθανότητα βακτηριαιμίας μετά από διαγνωστικές ή επεμβατικές ενδοσκοπικές πράξεις του γαστρεντερικού σωλήνα (ΓΣ) ή του αναπνευστικού συστήματος (ΑΣ).

Υλικά και μέθοδοι

Ασθενείς σκύλοι που υποβλήθηκαν σε ενδοσκόπηση του ΓΣ (n=9) ή του ΑΣ (n=3). Τα κριτήρια ένταξης στη μελέτη ήταν: ηλικία μεγαλύτερη των 6 μηνών, σωματικό βάρος άνω των 10 κιλών, πλήρης κλινικοεργαστηριακός έλεγχος ανάλογα με τις απαιτήσεις του κάθε περιστατικού, καμία ανοσοκατασταλτική ή/και αντιβιοτική αγωγή έως και 3 εβδομάδες πριν την ένταξη στη μελέτη. Για τη διερεύνηση της πιθανότητας βακτηριαιμίας μετά

Introduction

Endoscopic procedures are valuable diagnostic and interventional tools in canine medicine. This study aims to evaluate the potential for transient or persistent bacteremia following diagnostic or interventional endoscopic procedures of the gastrointestinal or respiratory tract in dogs.

Materials and methods

The study included dogs undergoing endoscopic procedures of the gastrointestinal (n=9) or respiratory (n=3) tract. To investigate the potential for bacteremia following endoscopy, blood cultures were performed at three time points for each dog: before the procedure, and 20 minutes as well as 24 hours post-endoscopy. Blood samples were collected aseptically from both the right and left jugular veins to minimize the risk of contamination. Each sample was inoculated into blood culture vials designed for the detection of aerobic and anaerobic bacteria (6 vials per dog). Blood cultures were in-

την ενδοσκοπική πράξη εκτελούνταν καλλιέργειες αίματος από κάθε σκύλο, πριν, εντός 20 λεπτών και 24 ώρες μετά το πέρας της ενδοσκόπησης για να αποκλειστεί το ενδεχόμενο της παροδικής βακτηριαιμίας. Το αίμα λαμβανόταν άσηπτα από τη δεξιά και την αριστερή σφαγίτιδα φλέβα για την αποφυγή επιμολύνσεων και ενοφθαλμιζόταν άσηπτα σε φιαλίδια αιμοκαλλιέργειας για αερόβια και αναερόβια βακτήρια (συνολικά 6 φιαλίδια ανά περιστατικό). Οι αιμοκαλλιέργειες επωάζονταν στους 37°C για διάστημα 6 ημερών. Καθημερινά πραγματοποιούσαν σπορά σε θρεπτικά υλικά Sheep blood agar και McConkey agar και η επώαση γινόταν αντίστοιχα σε αερόβιες και αναερόβιες συνθήκες.

Αποτελέσματα

Σε κανένα από τα περιστατικά που συμπεριλήφθηκαν στη μελέτη δεν ανιχνεύθηκαν αερόβιοι ή αναερόβιοι μικροοργανισμοί σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή.

Συμπεράσματα

Η συχνότητα εμφάνισης βακτηριαιμίας, παροδικής ή πραγματικής, μετά από ενδοσκοπικές πράξεις του ΓΣ ή του ΑΣ στον σκύλο είναι πολύ περιορισμένος.

cubated at 37°C for 6 days. Daily inoculations were performed on Sheep blood agar and McConkey agar to isolate aerobic and anaerobic bacteria.

Results

Aerobic and anaerobic microorganisms were not detected at any time point in any of the cases included in the study.

Conclusions

The incidence of bacteremia, whether transient or persistent, following endoscopic procedures of the gastrointestinal or respiratory tract in dogs is very low.

Βιβλιογραφία / References

- Allison MC, Sandoe JA, Tighe R, Simpson IA, Hall RJ, Elliott TS (2009) Endoscopy Committee of the British Society of Gastroenterology. Antibiotic prophylaxis in gastrointestinal endoscopy. *Gut* 6, 869-80.
- ASGE Standards of Practice Committee, Khashab MA, Chithadi KV, Acosta RD, Bruining DH, Chandrasekhara V, Eloubeidi MA, Fanelli RD, Faulx AL, Fonkalsrud L, Lightdale JR, Muthusamy VR, Pasha SF, Saltzman JR, Shaukat A, Wang A, Cash BD (2015) Antibiotic prophylaxis for GI endoscopy. *Gastrointest Endosc* 1, 81-89.
- Birnie GG, Quigley EM, Clements GB, Follet EA, Watkinson G (1983) Endoscopic transmission of hepatitis B virus. *Gut* 24(2), 171-4.
- Bronowicki JP, Venard V, Botté C, Monhoven N, Gastin I, Choné L, Hudziak H, Rihn B, Delanoë C, LeFaou A, Bigard MA, Gaucher P (1997) Patient-to-patient transmission of hepatitis C virus during colonoscopy. *N Engl J Med* 337(4), 237-240.
- Gaspardo A, Sabetti MC, Zanoni RG, Morandi B, Galiazzo G, Mion D, Pietra M (2020) Incidence of Bacteremia Consequent to Different Endoscopic Procedures in Dogs: A Preliminary Study. *Animals (Basel)* 10(12), 2265.
- Jones KR, Maddox CW, Ridgway MD, Clark-Price SC, Dossin O (2013) Incidence of bacteremia following upper gastrointestinal endoscopy and biopsy in healthy dogs before, during, and after treatment with omeprazole. *Am J Vet Res* 74(2), 239-42.
- Kovaleva J, Peters FT, van der Mei HC, Degener JE (2013) Transmission of infection by flexible gastrointestinal endoscopy and bronchoscopy. *Clin Microbiol Rev* 26(2), 231-54.
- Shorvon PJ, Eykyn SJ, Cotton PB (1983) Gastrointestinal instrumentation, bacteraemia, and endocarditis. *Gut* 24(11), 1078-1093.

Αναρτημένες Ανακοινώσεις

Επιδημιολογική μελέτη σκύλων με συγγενείς πυλαιοσυστηματικές αναστομώσεις που προσκομίστηκαν σε Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Κτηνιατρικής Σχολής της Ελλάδας: αναδρομική μελέτη 31 περιστατικών (2011-2023)

Βάσιου Μ. Κτηνίατρος, Μεταπτυχιακή φοιτήτρια, Κλινική Ζώων Συντροφιάς (Μονάδα Παθολογίας), Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Α.Π.Θ. | **Κωνσταντινίδης Α. Ο.** Κτηνίατρος, MSc, Διδάκτορας, Κλινική Ζώων Συντροφιάς (Μονάδα Παθολογίας), Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Α.Π.Θ. | **Παπαζογλου Λ.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Καθηγητής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς (Μονάδα Χειρουργικής), Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Α.Π.Θ. | **Παρδάλη Δ.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια, Διαγνωστικό Εργαστήριο, Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Α.Π.Θ. | **Αγγέλου Β.** Κτηνίατρος, MSc, Διδάκτορας Κλινική Ζώων Συντροφιάς (Μονάδα Χειρουργικής), Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Α.Π.Θ. | **Μαυροπούλου Ε. Α.** Κτηνίατρος, Κλινική Ζώων Συντροφιάς, Εργαστήριο Απεικονιστικής Διαγνωστικής, Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Α.Π.Θ. | **Πατσίκας Μ. Ν.** Κτηνίατρος, Ιατρός, Διδάκτορας, Καθηγητής, Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Α.Π.Θ. | **Αδαμαμά-Μωραΐτου Κ. Κ.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Καθηγήτρια, Κλινική Ζώων Συντροφιάς (Μονάδα Παθολογίας), Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Α.Π.Θ.

Poster Presentations

Epidemiological study of dogs with congenital portosystemic shunts presented to a veterinary teaching hospital in Northern Greece: retrospective study of 31 cases (2011-2023)

Vasiou M. DVM, MSc student, Companion Animal Clinic (Unit of Medicine), School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki | **Konstantinidis A. O.** DVM, MSc, PhD, Companion Animal Clinic (Unit of Medicine), School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki | **Papazoglou L.** DVM, PhD, Professor, Companion Animal Clinic (Unit of Surgery), School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki | **Pardali D.** DVM, PhD, Associate Professor, Diagnostic Laboratory, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki | **Angelou V.** DVM, MSc, PhD, Companion Animal Clinic (Unit of Surgery), School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki | **Mavroulou E. A.** DVM, Companion Animal Clinic, Laboratory of Diagnostic Imaging, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki | **Patsikas M. N.** DVM, MD, PhD, DiplECVDI, Professor, School of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki | **Adamama-Moraitou K. K.** DVM, PhD, Professor, Companion Animal Clinic (Unit of Medicine), School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki

Εισαγωγή

Οι συγγενείς πυλαιοσυστηματικές αναστομώσεις (ΣΠΣΑ) είναι το συχνότερο αγγειακό νόσημα του ήπατος στον σκύλο. Η μορφολογία των ΣΠΣΑ, τα επιδημιολογικά στοιχεία, τα συμπτώματα, τα κλινικά και εργαστηριακά ευρήματα είναι συγκεκριμένα, αν και έχουν παρατηρηθεί γεωγραφικές διαφοροποιήσεις. Στόχος της παρούσας εργασίας είναι η αναδρομική μελέτη σκύλων που διαγνώστηκαν με ΣΠΣΑ στην Κλινική των Ζώων Συντροφιάς, του Τμήματος Κτηνιατρικής του ΑΠΘ.

Introduction

Congenital portosystemic shunts (CPSS) are the most common hepatic vascular anomaly in dogs. The epidemiological characteristics of CPSS are generally consistent, although geographical variations have been reported. This study aims to retrospectively analyze cases of CPSS diagnosed at a veterinary teaching hospital in Greece.

Materials and methods

The medical records of a veterinary teaching hospital

Υλικά και μέθοδοι

Τα ιατρικά αρχεία της Μονάδας Παθολογίας των Ζώων Συντροφιάς του Τμήματος Κτηνιατρικής Α.Π.Θ. (2011-2023) επισκοπήθηκαν αναδρομικά και καταγράφηκαν οι σκύλοι με ΣΠΣΑ.

Αποτελέσματα

Συμπεριλήφθηκαν 31 σκύλοι, εκ των οποίων η πλειονότητα (26/31) παρουσίαζε εξωηπατική ΣΠΣΑ (ΕΣΠΣΑ). Οι περισσότεροι σκύλοι με ΕΣΠΣΑ ανήκαν στη φυλή Yorkshire Terrier (46,2%, 12/26). Τα συχνότερα συμπτώματα ήταν νευρολογικά, (77%, 24/31), με κυριότερα τον αποπροσανατολισμό (19/24), την πίεση της κεφαλής σε σταθερό σημείο (17/24) και την άσκοπη περιπλάνηση (16/24). Γαστρεντερικά συμπτώματα παρατηρήθηκαν στο 65% των περιστατικών (20/31), ενώ αυτά του ουροποιητικού συστήματος ήταν λιγότερο συχνά (8/31). Η διάμεση ηλικία προσκόμισης των σκύλων με ΕΣΠΣΑ ήταν το 1 έτος (εύρος: 4 μήνες - 11 έτη), ενώ οι σκύλοι με ενδοηπατική ΣΠΣΑ (ΕνΣΠΣΑ) ήταν νεαρότεροι, με διάμεση ηλικία 5 μηνών (εύρος: 4-9 μήνες). Τα συχνότερα εργαστηριακά ευρήματα περιλάμβαναν ουδετεροφιλία (14/31), υπολευκωματίνηmia (13/31), αυξημένη δραστηριότητα των ηπατικών ενζύμων (24/31), μειωμένη συγκέντρωση κρεατινίνης (21/31) και αυξημένα χολικά οξέα ορού (31/31). Η διάγνωση βασίστηκε στο υπερηχοτομογράφημα ή στην αξονική αγγειογραφία. Ο πιο συχνός τύπος ΣΠΣΑ ήταν η πυλαιο-κοίλη (12/31).

Συμπεράσματα

Τα ευρήματα αυτής της επιδημιολογικής μελέτης σε σκύλους με ΣΠΣΑ στην Ελλάδα συμφωνούν με όσα αναφέρονται σε άλλες διεθνείς μελέτες.

tal (2011-2023) were retrospectively reviewed and dogs with CPSS were identified.

Results

Thirty-one dogs were included, the majority of which 26/31 had an extrahepatic CPSS (ECPSS). Yorkshire Terriers were the most commonly affected breed among ECPSS cases (46,2%, 12/26). Neurological signs were the most prominent clinical findings, affecting 77% (24/31). Gastrointestinal signs occurred in 65% of the cases (20/31), while urinary tract signs were less prevalent (8/31). The median age of presentation for EHPSS cases was 1 year, whereas intrahepatic CPSS (ICPSS) cases were restricted to younger dogs, with a median age of 5 months. The most common laboratory findings were neutrophilia (14/31), hypoalbuminemia (13/31), increased serum liver enzymes activity (24/31), decreased creatinine concentration (21/31) and increased serum bile acids concentration (31/31). Diagnosis was made using ultrasonography or CT-angiography. The most common type of CPSS was portocaval ECPSS (12/31).

Conclusions

The findings of this epidemiological study on dogs with CPSS in Greece are largely consistent with those reported in other international studies.

Βιβλιογραφία / References

- Konstantinidis AO, Patsikas MN, Papazoglou LG, Adamama-Moraitou KK (2023) Congenital Portosystemic Shunts in Dogs and Cats: Classification, Pathophysiology, Clinical Presentation and Diagnosis. Vet Sci 10(2):160.
- Konstantinidis AO, Adamama-Moraitou KK, Patsikas MN, Papazoglou LG (2023) Congenital Portosystemic Shunts in Dogs and Cats: Treatment, Complications and Prognosis. Vet Sci 10(5):346.

Αναρτημένες Ανακοινώσεις

Κλινική οισοφαγική σπειροκέρκωση στον σκύλο στη Βόρεια Ελλάδα: Αναδρομική μελέτη 24 περιστατικών (2010-2022)

Τζουάνας Κ. Προπτυχιακός φοιτητής, Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Α.Π.Θ | **Κωνσταντινίδης Α. Ο.** Κτηνίατρος, MSc, Διδάκτορας, Κλινική Ζώων Συντροφιάς (Μονάδα Παθολογίας), Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Α.Π.Θ. | **Σούμπασης Ν.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Αναπληρωτής Καθηγητής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς (Μονάδα Παθολογίας), Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Α.Π.Θ. | **Μυλωνάκης Μ. Ε.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Καθηγητής, Κλινική Ζώων Συντροφιάς (Μονάδα Παθολογίας), Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Α.Π.Θ. | **Αδαμαμά-Μωραΐτου Κ. Κ.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Καθηγήτρια, Κλινική Ζώων Συντροφιάς (Μονάδα Παθολογίας), Τμήμα Κτηνιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Α.Π.Θ.

Poster Presentations

Canine clinical esophageal spirocercosis in Northern Greece: A retrospective study (2010-2022)

Tzouanas K. Undergraduate student, School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki | **Konstantinidis A. O.** DVM, MSc, PhD, Companion Animal Clinic (Unit of Medicine), School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki | **Soubasis N.** DVM, PhD, Associate Professor, Companion Animal Clinic (Unit of Medicine), School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki | **Mylonakis M. E.** DVM, PhD, Professor, Companion Animal Clinic (Unit of Medicine), School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki | **Adamama-Moraitou K. K.** DVM, PhD, Professor, Companion Animal Clinic (Unit of Medicine), School of Veterinary Medicine, Faculty of Health Sciences, Aristotle University of Thessaloniki

Εισαγωγή

Σκύλοι με σπειροκέρκωση που εντοπίστηκαν ύστερα από διερεύνηση των αρχείων της Κλινικής Ζώων Συντροφιάς του Α.Π.Θ. στο χρονικό διάστημα 2010-2022 συμπεριλήφθηκαν στην παρούσα μελέτη.

Υλικά και μέθοδοι

Σκύλοι με σπειροκέρκωση που εντοπίστηκαν ύστερα από διερεύνηση των αρχείων της Κλινικής Ζώων Συντροφιάς του Α.Π.Θ. στο χρονικό διάστημα 2010-2022 συμπεριλήφθηκαν στην παρούσα μελέτη.

Αποτελέσματα

Συμπεριλήφθηκαν 24 σκύλοι με διάμεση ηλικία τα 3 έτη (εύρος: 10 μηνών-10 ετών), εκ των οποίων οι 8 ήταν θηλυκοί και οι 16 αρσενικοί. Οι περισσότεροι σκύλοι (17/24) δεν λάμβαναν προληπτική αντιπαρασιτική αγωγή. Η πλειονότητα των σκύλων (19/24) ζούσε σε αγροτική ή ημιαστική περιοχή. Τα

Introduction

Spirocerca lupi is a nematode with tropism to canine esophagus, promoting the formation of an inflammatory fibroblastic nodule that may progress to sarcoma. The aim of this retrospective study is to present the epidemiological characteristics, clinical and laboratory findings, treatment and outcomes of canine spirocercosis cases.

Materials and methods

The medical records of the Companion Animal Clinic of AUTH (2010-2022) were retrospectively reviewed and dogs with clinical spirocercosis were identified.

Results

Twenty-four dogs were included in the study. Ages ranged from 10 months to 10 years (median: 3 years). The majority of dogs included did not receive deworming (17/24) and lived in rural or sub-urban areas (19/24). Predominant clinical signs at the time

κύρια συμπτώματα που εμφάνισαν ήταν ανορεξία, ληθαργικότητα, αναγωγές και έμετοι. Τα συχνότερα εργαστηριακά ευρήματα ήταν η αναιμία και η ουδετεροφιλική λευκοκυττάρωση. Σε 21/24 σκύλους λήφθηκαν απλά ακτινογραφήματα του θώρακα και σε 6 υπήρχαν ευρήματα συμβατά με νόσημα του οισοφάγου. Αυγά του παρασίτου ανευρέθηκαν στην παρασιτολογική εξέταση των κοπράνων σε 13/20 σκύλους. Σε 15/24 σκύλους έγινε ενδοσκόπηση και προσδιορίστηκε ο αριθμός και η θέση των οζιδίων (συχνότερα στο κατώτερο τρίτο του οισοφαγικού αυλού) του παρασίτου. Αγωγή (ιβερμεκτίνη, SC) πραγματοποιήθηκε σε 23/24 σκύλους: οι 14 ανταποκρίθηκαν, οι 4 κατέληξαν και στους 5 έγινε ευθανασία.

Συμπεράσματα

Η σπειροκέρκωση αφορά συχνότερα νεαρούς σκύλους σε αγροτικές/ημιαστικές περιοχές. Οι παρασιτολογικές εξετάσεις κοπράνων, τα απλά ακτινογραφήματα και η ενδοσκόπηση θέτουν την τελική διάγνωση του νοσήματος.

of diagnosis were anorexia, lethargy, regurgitation and vomiting. The main laboratory findings were anemia and neutrophilic leukocytosis. Lateral and dorsoventral radiographic projections of the thorax revealed radiographic abnormalities suggestive of esophageal disease in 6 dogs. Fecal analysis confirmed the infection in 13/20 dogs. Fifteen dogs underwent endoscopy to identify the exact number and location of the parasitic nodules. Treatment was undertaken in 23/24 animals: 14 responded well, 4 died and 5 were euthanized.

Conclusions

Clinical spirocercosis occurs more often in young-adult dogs. Plain radiographs, fecal examination and/or endoscopy are needed to reach a final diagnosis.

Βιβλιογραφία / References

- Mylonakis ME, Rallis T, Koutinas AF (2008) Canine spirocercosis. *Compend Contin Educ Vet* 30(2):111-6.
- Rojas A, Dvir E, Baneth G. Insights on *Spirocerc* lupi, the Carcinogenic Dog Nematode (2020) *Trends Parasitol* 36(1):52-63.
- van der Merwe LL, Kirberger RM, Clift S, Williams M, Keller N, Naidoo V (2008) *Spirocerc* lupi infection in the dog: a review. *Vet J* 76(3):294-309.

Αναρτημένες Ανακοινώσεις

Επιδημιολογική μελέτη αρthropοδογενών νοσημάτων σε σκύλους καταφυγίων της Κύπρου

Γιαπάνης Μ. Φοιτητής κτηνιατρικής, Τμήμα Κτηνιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη, Ελλάδα | **Αττίπα Χ.** Κτηνίατρος, MVEtM, MRCVS, PhD, Diplomate ACVP, Αναπληρωτής Καθηγητής, Royal (Dick) School of Veterinary Studies and The Roslin Institute, University of Edinburgh, Εδιμβούργο, Ηνωμένο Βασίλειο | **Ευαγγέλου Γ.** Κτηνίατρος, CertAVP, MRCVS, Ελεύθερος επαγγελματίας, AnimalCare Veterinary Center, Λευκωσία, Κύπρος | **Χοχλιός Τ.** Κτηνίατρος, MSc, CertAVP, Ελεύθερος επαγγελματίας, Cyvets Veterinary Center, Πάφος, Κύπρος | **Μαζέρη Σ.** Κτηνίατρος, MSc, PhD, Chancellor's fellow, Royal (Dick) School of Veterinary Studies and The Roslin Institute, University of Edinburgh, Εδιμβούργο, Η.Β. **Barker E. N.** Κτηνίατρος, BSc, PhD, DipECVIM-CA, PgCert FRCVS, Ελεύθερος επαγγελματίας, Langford Vets, University of Bristol, Λάνγκφορντ, Η.Β. Επίτιμη συνεργάτης ερευνήτριας, Bristol Veterinary School, University of Bristol, Λάνγκφορντ | **Tasker S.** Κτηνίατρος, DSAM, PhD, DipECVIM FHEA, Επίτιμη καθηγήτρια, Bristol Veterinary School, University of Bristol, Λάνγκφορντ, Η.Β. Chief Medical Officer, Linnaeus Veterinary Limited, Shirley, UK

Poster Presentations

Molecular Survey of Vector-Borne Pathogens in Shelter Dogs of Cyprus

Yiapanis M. Vet student, Faculty of Veterinary Medicine, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece | **Attipa C.** DVM, MVEtM, MRCVS, PhD, Diplomate ACVP, Associate Professor/Senior Lecturer, Royal (Dick) School of Veterinary Studies and The Roslin Institute, University of Edinburgh, Edinburgh, UK | **Evangelou G.** DVM, CertAVP, MRCVS, Private Practitioner, AnimalCare Veterinary Center, Nicosia, Cyprus | **Choclios T.** DVM, MSc, CertAVP, Private Practitioner, Cyvets Veterinary Center, Pafos, Cyprus | **Mazeri S.** DVM, MSc, PhD, Chancellor's fellow, Royal (Dick) School of Veterinary Studies and The Roslin Institute, University of Edinburgh, Edinburgh, UK | **Barker E. N.** BVSc, BSc, PhD, DipECVIM-CA, PgCert FRCVS, Private Practitioner, Langford Vets, University of Bristol, Langford, Honorary Research Associate & Teaching Unit Developer, Bristol Veterinary School, University of Bristol, Langford | **Tasker S.** DVM, DSAM, PhD, DipECVIM FHEA, Honorary Professor of Feline Medicine, Bristol Veterinary School, University of Bristol, Langford, UK Chief Medical Officer, Linnaeus Veterinary Limited, Shirley, UK

Εισαγωγή

Τα νησιά της Μεσογείου χαρακτηρίζονται από υψηλό επιπολασμό σε ό,τι αφορά παθογόνους παράγοντες αρthropοδογενών νοσημάτων του σκύλου (Canine Vector-Borne Pathogens, CVBPs) και τους διαβιβαστές τους (Dantas-Torres, 2015; El-Sayed & Kamel, 2020). Η κλιματική αλλαγή και το ολοένα αυξανόμενο φαινόμενο του “pet-tourism” συμβάλλουν σημαντικά στην επιδείνωση της κατάστασης (Schäfer et al., 2019). Στην Κύπρο, από όπου εξάγεται μεγάλος αριθμός σκύλων από καταφύγια (Attipa et al., 2023), τα δεδομένα είναι ελλιπή. Σκοπός της παρούσας μελέτης ήταν η εκτίμηση του επιπολασμού συγκεκριμένων CVBPs (Candidatus Mycoplasma hemato-parvum (CMhp), M. haemocanis, Leishmania spp., Babesia spp., Ehrlichia/Anaplasma spp., Hepatozoon spp.) σε καταφύγια σκύλων στην Κύπρο.

Introduction

Mediterranean islands have a high prevalence for Canine Vector-Borne Pathogens (CVBPs) and their vectors (Dantas-Torres, 2015; El-Sayed & Kamel, 2020). Climate change and “pet-tourism” further worsen the issue (Schäfer et al., 2019). Limited data exist for Cyprus, which exports shelter dogs (Attipa et al., 2023). This study assessed the prevalence of specific CVBPs (Candidatus Mycoplasma hemato-parvum (CMhp), M. haemocanis, Leishmania spp., Babesia spp., Ehrlichia/Anaplasma spp., Hepatozoon spp.) in shelter dogs in Cyprus.

Materials and methods

Between August 2017 and August 2019, a cross-sectional descriptive study was conducted. Demographic data were recorded. qPCRs were performed for CMhp, Mycoplasma haemocanis, Leishmania spp. and Babesia spp., while conventional PCRs and sequencing targeted Ehrlichia/

Υλικά και μέθοδοι

Από τον Αύγουστο 2017 έως τον Αύγουστο 2019, διεξήχθη περιγραφική ανάλυση διατομής σε σκύλους καταφυγίων στην Κύπρο, με καταγραφή δημογραφικών στοιχείων. Πραγματοποιήθηκαν qPCRs, συμβατικές PCRs και προσδιορισμός αλληλουχίας, σε DNA που εξήχθη από αίμα. Επίσης, πραγματοποιήθηκε μονομεταβλητή ανάλυση και πολυμεταβλητή λογιστική παλινδρόμηση για τον εντοπισμό τυχόν παραγόντων κινδύνου που σχετίζονται με θετικά αποτελέσματα PCR σχετικά με CVBPs.

Αποτελέσματα

Από 137 σκύλους (8 δείγματα αποκλείστηκαν), το 55,8% βρέθηκαν θετικοί σε τουλάχιστον ένα CVBP, με συλλοιμώσεις στο 21,2%. Ειδικότερα, το 45,3% ήταν μολυσμένο με *Hepatozoon canis*, το 10,2% με *Anaplasma platys*, το 9,5% με *M. haemocanis*, το 6,6% με *Leishmania* spp., ενώ κανένα δεν ανιχνεύτηκε με *Babesia* spp.

Συμπεράσματα

Ο υψηλός επιπολασμός CVBPs στην Κύπρο χρήζει λήψης αυστηρότερων μέτρων από τους υπεύθυνους των καταφυγίων και τις κτηνιατρικές αρχές. Το ίδιο ισχύει και για τις διεθνείς μετακινήσεις ζώων, ώστε να περιοριστεί η εξάπλωση των εν λόγω παθογόνων.

Anaplasma spp. and *Hepatozoon* spp. Univariate analysis and multivariable logistic regression were performed to identify any risk factors associated with CVBP PCR-positive results.

Results

Of 137 samples (8 were excluded), 55.8% were PCR-positive for at least one CVBP, with co-infections in 29 (21.2%). Pathogens included *Hepatozoon canis* (45.3%), *Anaplasma platys* (10.2%), *M. haemocanis* (9.5%), *Leishmania* spp. (6.6%), and *CMhp* (1.5%), with no cases of *Babesia* spp.

Conclusions

High CVBP prevalence in Cypriot shelter dogs highlights the need for vector control, testing before travel, and stricter management to prevent further spread.

Βιβλιογραφία / References

- Attipa, C., Maguire, D., Solano-Gallego, L., et al. (2018) 'Hepatozoon canis in three imported dogs: a new tick-borne disease reaching the United Kingdom', *Veterinary Record*, 183(23), pp. 716.
- Dantas-Torres, F. (2015) 'Climate change, biodiversity, ticks and tick-borne diseases: The butterfly effect', *International Journal for Parasitology: Parasites and Wildlife*, 4(3), pp. 452-61.
- El-Sayed, A. and Kamel, M. (2020) 'Climatic changes and their role in emergence and re-emergence of diseases', *Environmental Science and Pollution Research International*, 27(18), pp. 22336-52.
- Schäfer, I., Volkmann, M., Beelitz, P., Merle, R., Müller, E. and Kohn, B. (2019) 'Retrospective evaluation of vector-borne infections in dogs imported from the Mediterranean region and southeastern Europe (2007-2015)', *Parasites & Vectors*, 12(1), 30.

Αναρτημένες Ανακοινώσεις

Χειρουργική αντιμετώπιση πλασμοκυτώματος του οισοφάγου σε σκύλο

Δημητριάδη Μ. Κτηνίατρος, Μετεκπαιδευόμενη, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας | **Φλουράκη Ε.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Επίκουρη Καθηγήτρια, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας | **Ξενούλης Π. Γ.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Καθηγητής, Παθολογική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας | **Πανόπουλος Ι.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Dip. ECVDI, EBVSSpecialist, Alphavet, Αθήνα | **Παπαβασιλείου Ι.** Φοιτήτρια Κτηνιατρικής Π.Θ., Καρδίτσα | **Μωραΐτη Κ. Τ.** Κτηνίατρος, Υποψήφια διδάκτορας, Παθολογική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας | **Χρυσανθακοπούλου Φ.** Κτηνίατρος, ISVPSGpCert, Alphavet, Αθήνα | **Τσιώλη Β.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Καθηγήτρια, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας

Poster Presentations

Surgical management of esophageal plasmacytoma in a dog

Dimitriadi M. DVM, Intern, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa | **Flouraki E.** DVM, PhD, Assistant Professor, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa | **Xenoulis P. G.** DVM, PhD, Professor, Clinic of Internal Medicine, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa | **Panopoulos I.** DVM, PhD, Dip. ECVDI, EBVS Specialist, Alphavet, Athens | **Papavasileiou I.** Undergraduate student, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa | **Moraiti K. T.** DVM, PhD Candidate, Clinic of Internal Medicine, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa | **Chrysanthakopoulou F.** DVM, ISVPS GpCert, Alphavet, Athens | **Tsioli V.** DVM, PhD, Professor, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece

Εισαγωγή

Σκοπός της παρούσας μελέτης είναι η παρουσίαση περιστατικού σκύλου με πλασμοκύτωμα του οισοφάγου.

Κλινικό περιστατικό

Σκύλος φυλής ημίαιμος Poodle, θηλυκός, στερωμένος, 8 ετών, προσκομίστηκε με ιστορικό εμέτων και αναγωγών διάρκειας πέντε ημερών. Κατά την κλινική εξέταση διαπιστώθηκε ήπια αντίδραση κατά την ψηλάφηση της κοιλίας. Ακτινολογικά παρατηρήθηκε αυξημένη ακτινοσκοιρότητα στη θωρακική μοίρα του οισοφάγου και ήπια ηπατομεγαλία. Η υπολογιστική τομογραφία έδειξε παρουσία τοιχωματικής αλλοίωσης του οισοφάγου με ενδοαυλική προέκταση, η οποία εκτεινόταν από το επίπεδο του Θ1 μέχρι τον Θ7. Κατά την οισοφαγοσκόπηση διαπιστώθηκε μάζα με λεία επιφάνεια και έντονη αγγείωση, η οποία προκαλούσε έμφραξη μεγάλου τμήματος του αυλού και έγινε λήψη δειγμάτων για ιστοπαθολογική εξέταση.

Αποτελέσματα

Ακολούθησε χειρουργική εξαίρεση της μάζας με μερική οισοφαγεκτομή διαμέσου μέσης στερνοτο-

Introduction

This study describes a clinical case of a dog diagnosed with esophageal plasmacytoma.

Clinical case

An 8-year-old female spayed Poodle cross dog was presented with a five-day history of vomiting and regurgitation. Clinical examination revealed mild discomfort during abdominal palpation. Radiographic imaging showed increased opacity in the thoracic portion of the esophagus and mild hepatomegaly. Computed tomography detected a ductal intraluminal esophageal lesion, spanning from T1 to T7. Esophagoscopy revealed a smooth, highly vascular mass obstructing the esophageal lumen, and biopsy samples were obtained for histopathological analysis.

Results

The mass was surgically excised through partial esophagectomy through median sternotomy. A gastrostomy tube was placed, and the patient was hospitalized for 10 days with antibiotics, analgesics, gastroprotective drugs, and fluid therapy. Histopathology and immunohistochemistry confirmed

μής. Στο σκύλο τοποθετήθηκε γαστροστομία και νοσηλεύτηκε για 10 ημέρες με οροθεραπεία, γαστροπροστατευτικά, αναλγητικά και αντιβιοτικά. Η ιστοπαθολογική εξέταση και ο ανοσοϊστοχημικός έλεγχος έθεσαν διάγνωση πλασμοκυτώματος. Οι κλινικοί και ενδοσκοπικοί επανέλεγχοι ανά 3-4 μήνες ήταν άνευ παθολογικών ευρημάτων. Ωστόσο, μετά από 18 μήνες παρατηρήθηκε υποτροπή και επανεμφάνιση της μάζας παρόλο που ο ασθενής παρέμενε ασυμπτωματικός.

Αποτελέσματα

Τα πλασμοκυτώματα του οισοφάγου στο σκύλο είναι πολύ σπάνια. Στη διεθνή βιβλιογραφία υπάρχουν 4 αναφορές πλασμοκυτώματος σε σκύλους με εντόπιση στον οισοφάγο. Η χειρουργική αντιμετώπισή τους και η μετεγχειρητική φροντίδα είναι απαιτητικές και η πρόγνωση επιφυλακτική.

the diagnosis of plasmacytoma. Clinical and endoscopic follow-ups every 3–4 months showed no evidence of tumor regrowth; however, recurrence of the mass was observed after 18 months, though the patient remained asymptomatic.

Conclusions

Esophageal plasmacytomas in dogs are rare, with only four cases documented in international literature. Their surgical management and postoperative care are challenging, with a guarded prognosis.

Βιβλιογραφία / References

- Hamilton, T.A. and Carpenter, J.L. (1994) Esophageal plasmacytoma in a dog. *J. Am. Vet. Med. Assoc.* 204(8), pp.1210–1211. doi:<https://doi.org/10.2460/javma.1994.204.08.1210>.
- Kwon, T.-H., Jung, G.-I., Song, K.-H. and Song, J.-H. (2024) Endoscopic Diagnosis and Management of Esophageal Extramedullary Plasmacytoma in a Dog. *J. Vet. Clin.* 41(1), pp.18–23. doi:<https://doi.org/10.17555/jvc.2024.41.1.18>.
- Suárez-Bonnet, A., García, D.C., Casasnovas, I., García, B. and Priestnall, S.L. (2018) Primary esophageal plasmacytoma with amyloid production in a dog. *J. Am. Vet. Med. Assoc.* [online] Available at: https://www.researchgate.net/publication/328125115_Primary_esophageal_plasmacytoma_with_amyloid_production_in_a_dog.
- Wood, S., Milne, J., Pearson, T. and Doyle, C. (2024) Oesophageal plasmacytoma in a dog: Outcome following surgical excision guided by computed tomographic features and oesophagoscopy biopsy findings. *Vet. Rec. Case Rep.* 12(2). doi:<https://doi.org/10.1002/vrc2.844>

Αναρτημένες Ανακοινώσεις

Επείγουσα αντιμετώπιση σκύλου με ανθεκτικές εμμένουσες επιληπτικές κρίσεις λόγω αυθαίρετων τροποποιήσεων στην θεραπευτική αγωγή

Ντώνου Ε. Κτηνίατρος, Μετεκπαιδευόμενη φοιτήτρια, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα | **Καραγιάννη Κ.** Κτηνίατρος, Υποψήφιος Διδάκτορας, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα | **Τζιβάρα Α.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, ΕΔΙΠ, Παθολογική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα | **Λουκόπουλος Ε.** Κτηνίατρος, Υποψήφιος Διδάκτορας, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα | **Μαργέτη Χ.** Κτηνίατρος, Υποψήφιος Διδάκτορας, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα | **Τσιώλη Β.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Καθηγήτρια, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα | **Φλουράκη Ε.** Κτηνίατρος, Διδάκτορας, Επίκουρος Καθηγήτρια, Χειρουργική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα

Poster Presentations

Management of Refractory Status Epilepticus in a dog following arbitrary dose changes

Ntonou E. DVM, Intern, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Karagianni K.** DVM, PhD student, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Tzivara A.** DVM, PhD, EDIP Teaching staff, Clinic of Internal Medicine, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Loukopoulos E.** DVM, PhD student, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Margeti X.** DVM, PhD student, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Tsioli V.** DVM, PhD, Professor, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Flouraki E.** DVM, PhD, Assistant Professor, Clinic of Surgery, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa, Greece

Εισαγωγή

Το περιστατικό αυτό αφορά σκύλο που εμφάνιζε ανθεκτικές επιληπτικές κρίσεις (refractory status epilepticus RSE). Ως status epilepticus (SE) ορίζεται επιληπτική δραστηριότητα που διαρκεί >5 λεπτών ή αφορά >2 κρίσεις με ατελή ανάκτηση συνείδησης στα μεσοδιαστήματα αυτών. Το RSE αφορά SE που δεν ανταποκρίνεται σε θεραπεία πρώτης γραμμής με αντιεπιληπτικά φάρμακα όπως οι βενζοδιαζεπίνες.

Κλινικό περιστατικό

Αρσενικός αέριος σκύλος Pitbull, 7 ετών και 37 kg, με ιστορικό γενικευμένων κρίσεων υπό αγωγή με φαινοβαρβιτάλη και βρωμιούχο κάλιο τα τελευταία 3 χρόνια από ιδιώτη κτηνίατρο και αυθαίρετες αυξομειώσεις στην συνιστώμενη θεραπευτική αγωγή από τους ιδιοκτήτες σε κάθε επανεμφάνιση κρίσης. Ο σκύλος παρουσίασε SE με 12 κρίσεις τις προηγούμενες δύο ημέρες και παραπέμφθηκε για εντατική θεραπεία. Κατά τις αιματολογικές και

Introduction

This case presents a dog with refractory status epilepticus (RSE). Status epilepticus (SE) is defined as epileptic activity lasting >5 minutes or involving >2 seizures with incomplete recovery of consciousness. RSE refers to SE that does not respond to first-line therapy with anticonvulsant medications such as benzodiazepines.

Clinical case

An intact male Pitbull dog, 7 years old, weighing 37 kg, with a history of generalized seizures under treatment with phenobarbital and potassium bromide during the last 3 years, was presented with SE following arbitrary changes in the prescribed therapeutic treatment by the owners. The dog experienced 12 seizures in the previous two days and was referred for intensive care. Hematological and biochemical revealed hypoglycemia and increase in liver enzymes activity, while phenobarbital levels in the blood, were found to be low (17.3 µg/mL). In-

βιοχημικές εξετάσεις βρέθηκε υπογλυκαιμία και αύξηση των ηπατικών ενζύμων (ALT, ALP) καθώς και χαμηλά επίπεδα συγκέντρωσης φαινοβαρβιτάλης στο αίμα (17,3 μg/mL). Χορηγήθηκε IV μιδαζολάμη, στάγδην έγχυση οροθεραπείας, μαννιτόλης, προποφόλης, και χορήγηση φαινοβαρβιτάλης και βρωμιούχου κάλιου. Λόγω αποτυχίας ανταπόκρισης, επιλέχθηκε καταστολή με ισοφλουράνιο. Μετά από δύο ώρες γενικής αναισθησίας και ανάνηψης, εμφανίστηκαν εντοπισμένες κρίσεις. Προστέθηκε λεβετιρακετάμη κάθε 8 ώρες με σταδιακά αυξανόμενη δόση, ενώ προποφόλη χορηγούνταν εφόσον απαιτείτο.

Αποτελέσματα

Ο σκύλος νοσηλεύτηκε τρεις ημέρες, οι κρίσεις ελέγχθηκαν με φαινοβαρβιτάλη, λεβετιρακετάμη, και βρωμιούχο κάλιο. Ζητήθηκε μαγνητική εγκεφάλου που δεν πραγματοποιήθηκε λόγω άρνησης των ιδιοκτητών και αποφυγή αυθαίρετων αλλαγών στη δοσολογία της θεραπευτικής αγωγής. Δύο χρόνια μετά, χωρίς άλλα επεισόδια SE, έγινε ευθανασία λόγω τετραπληγίας και επιδείνωσης της ποιότητας ζωής.

Συμπεράσματα

Η αυθαίρετη τροποποίηση ή διακοπή αντιεπιληπτικών φαρμάκων μπορεί να προκαλέσει RSE, που δύσκολα ανταποκρίνεται στην θεραπευτική αγωγή.

travenous (IV) midazolam, fluid therapy, phenobarbital, and potassium bromide and continuous infusion of mannitol and propofol were administered. Due to lack of response, isoflurane anaesthesia was decided. After two hours of anaesthesia, focal seizures reappeared during recovery. Levetiracetam was added every 8 hours with gradually increasing doses, while propofol was administered as needed.

Results

The dog was hospitalized for three days. Seizures were controlled with phenobarbital, levetiracetam, and potassium bromide, and owners were advised to avoid arbitrary dosage changes. Two years later, without further SE episodes, the dog was euthanized due to tetraplegia.

Conclusions

Arbitrary modification or discontinuation of antiepileptic drugs can trigger RSE, which is often difficult to manage.

Βιβλιογραφία / References

- B.Culobovik&Rossmelisl J.H. (2017) Status Epilepticus in dogs and cats, part 2: treatment, monitoring and prognosis, J Vet Emerg Crit Care, pp 288-230.
- Charalambus M., Munana K. , Patterson E.E. , Platt R.S. Volk A.H. (2023) ACVIM Consensus Statement on the management of status epilepticus and cluster seizures in dogs and cats, J Vet Intern Med.
- Deborah C. Silverstein, Kate Hopper (2022), In: Small Animal Critical Care Medicine, 3rd Edition, Elsevier, pp 489-493.

PAWSOME
•TRANSLATIONS•

ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ

Επαγγελματικές ιστοσελίδες

Κτηνιατρική έρευνα/κτηνιατρικά προϊόντα

Διαβατήρια/Βιβλιάρια ζώων συντροφιάς

Πρωθητικό υλικό/Social media content

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ

www.pawsometranslations.com

info@pawsometranslations.com

Δελτίο Τύπου / Press Release

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΛΕΚΖΣ, όπως αυτό ψηφίστηκε από εσάς στις εκλογές της 16ης Μαρτίου 2025, μας ανέθεσε τη Διεύθυνση Σύνταξης του περιοδικού «Ιατρική Ζώων Συντροφιάς» (ΙΖΣ). Η ΙΖΣ δημοσιεύοντας αναδρομικές μελέτες, ενδιαφέροντα κλινικά περιστατικά και βιβλιογραφικές ανασκοπήσεις βρίσκεται δίπλα στον κτηνίατρο ζώων συντροφιάς από το 2012.

Ως νέα διεύθυνση σύνταξης του περιοδικού και εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΛΕΚΖΣ, θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τα προηγούμενα μέλη της διεύθυνσης σύνταξης Νόνα Γκουλέτσου, Καθηγήτρια Κτηνιατρικής Π.Θ. και Γιώργο Βαλιάκο Αναπληρωτή Καθηγητή Κτηνιατρικής Π.Θ. για την πολύτιμη βοήθειά τους στην διαχείριση του περιοδικού αυτή την περίοδο.

Ως νέα διεύθυνση σύνταξης θα συνεχίσουμε την προσπάθεια των προκατόχων μας για την απόδοση συντελεστή επιρροής στο περιοδικό, παρέχοντας στον συνάδελφο κτηνίατρο ζώων συντροφιάς ελκυστική θεματολογία, η οποία θα του είναι χρήσιμη και στην οποία θα μπορεί να ανατρέχει στην καθημερινή κλινική πράξη.

Στην προσπάθειά μας αυτή ευελπιστούμε να έχουμε συμμάχους όλους εσάς, πανεπιστημιακούς και ελεύθερους επαγγελματίες από την Ελλάδα και το εξωτερικό και σας προσκαλούμε να μοιραστείτε την εμπειρία σας με τους αναγνώστες μας.

Με εγκάρδιους και συναδελφικούς χαιρετισμούς,
η Διεύθυνση Σύνταξης

Διευθυντής Σύνταξης:

Γιώργος Μαντζιάρας,

Κτηνίατρος, PhD, ελεύθερος επαγγελματίας

Αναπληρωτές Διευθυντές Σύνταξης:

Σεραφείμ Παπαδημητρίου,

Καθηγητής Κτηνιατρικής Α.Π.Θ.

Λυσίμαχος Παπάζογλου,

Καθηγητής Κτηνιατρικής Α.Π.Θ.

Σοφία Ζώη,

Κτηνίατρος, PhD, ελεύθερη επαγγελματίας

Dear colleagues,

The new Board of Hellenic Companion Animal Veterinary Society (HCAVS), as elected by you in the March 16, 2025 elections, has entrusted us with the Editorial Direction of the scientific journal "Hellenic Journal of Companion Animal Medicine" (HJCAM). Since 2012, HJCAM has been a valuable resource for companion animal veterinarians, publishing retrospective studies, interesting clinical cases, and scientific reviews.

As the new editorial team and on behalf of the HCAVS Board, we would like to express our sincere gratitude to the previous editorial members, Prof. Nona Gouletsou (University of Thessaly) and Assoc. Prof. George Valiakos (University of Thessaly), for their invaluable contribution in managing the journal during this period.

We will continue the efforts of our predecessors to establish an impact factor for the journal, providing companion animal veterinarians with engaging and useful content that can serve as a valuable reference in their daily clinical practice.

In this endeavor, we hope to have all of you at our side - academics and private practitioners from Greece and abroad - and we invite you to share your expertise and experience with our readers.

With warm and collegial regards,
The Editorial Board,

Editor-in-Chief:

George Mantziaras

DVM, PhD, ECAR res., private practitioner

Co-Editors:

Serafeim Papadimitriou

DVM, DDS, PhD (Surgery and Dentistry) Veterinary School UATH

Lysimachos Papazoglou

DVM, PhD (Surgery) Veterinary School UATH

Sophia Zoi

DVM, PhD, private practitioner

Ευχαριστούμε θερμά τους χορηγούς μας

Many thanks to our sponsors

DIAMOND

Boehringer
Ingelheim

Gerolymatos International®

Serving health care since 1923

MSD

Animal Health

zoetis

PLATINUM

BAPELAS A.E.
ΧΗΜΙΚΑ ΚΑΙ ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΑ

vetoquinol
ACHIEVE MORE TOGETHER

ROYAL CANIN®
INCREDIBLE IN EVERY DETAIL

GOLD

ANICELL
RAW PALEO
VET EXPERT

Premier
Shukuroglou

SILVER

Improve
Veterinary Education

BRONZE

SUPPORTERS

Η ΕΛΕΚΣΥ υποστηρίζει θερμά το

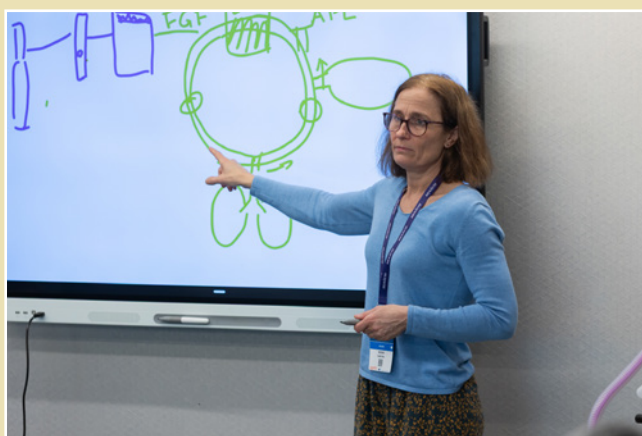

Διαγνωστική Απεικονιστική

Ελληνική Εταιρεία Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς
Hellenic Companion Animal Veterinary Society

www.hcavs.gr

Περιφερειακές Διημερίδες ΕΛΕΚΖΣ 2025

Διαγνωστική Απεικονιστική του σκύλου και της γάτας / Ιωάννινα

Πρακτικά Σεμινάρια Ορθοπαιδικής & Τραυματολογίας

Ιανουάριος & Απρίλιος 2025 / Θεσσαλονίκη

Λίστα Συνεδρίων / List of conferences

- **10th International Congress on Advances in Veterinary Sciences & Technics (ICAVST 2025)**
21 - 25 July 2025, Sarajevo, Bosnia & Herzegovina
- **35th ECVIM-CA ANNUAL CONGRESS**
18 - 20 September 2025, Maastricht, the Netherlands
- **50th World Small Animal Veterinary Association Congress (WSAVA 2025)**
25 - 27 September 2025, in Rio de Janeiro, Brazil
- **VetMed2025**
30 - 31 October, Tallinn, Estonia
- **Διημερίδα με θέμα:**
«Διαγνωστική απεικονιστική του σκύλου και της γάτας» (ΕΛΕΚΖΣ)
11 - 12 Οκτωβρίου 2025, Grand Hotel Holiday Resort, Χερσόνησος - Ηράκλειο, Κρήτη
- **V Congress of the Bulgarian Veterinary Union**
14 - 15 November 2025, Borovets Resort, Bulgaria

FRONTLINE HOMEGARD®

ΓΙΑ ΟΙΚΙΑΚΗ ΧΡΗΣΗ

ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΟ ΚΑΙ ΑΚΑΡΕΟΚΤΟΝΟ ΣΠΡΕΪ
ΣΚΟΤΩΝΕΙ ΨΥΛΛΟΥΣ, ΠΡΟΝΥΜΦΕΣ ΨΥΛΛΩΝ ΚΑΙ ΚΡΟΤΩΝΕΣ
ΣΤΟΧΕΥΜΕΝΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΣΕ ΕΠΙΠΛΑ & ΟΙΚΙΑΚΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ

Οδηγίες προς τους συγγραφείς

Author Guidelines

Η υποβληθείσα εργασία θα πρέπει να συμμορφώνεται με τις Οδηγίες προς Συγγραφείς και να συνοδεύεται από συνοδευτική επιστολή των συγγραφέων, λεπτομέρειες για την οποία αναφέρονται παρακάτω.

Τύποι δημοσιεύσεων

1) Άρθρα σύνταξης

Σύντομα άρθρα σχολιασμού ή κρίσης επίκαιρων θεμάτων, τα οποία συντάσσονται ύστερα από πρόσκληση της Διεύθυνσης Σύνταξης (Δ.Σ.).

2) Ερευνητικές/κλινικές εργασίες

Πρόκειται για πρωτότυπα άρθρα κλινικής ή βασικής έρευνας, προ-οπτικού ή αναδρομικού χαρακτήρα. Η έκταση του κυρίως κειμένου δεν πρέπει να είναι μεγαλύτερη των 4.000 λέξεων και η βιβλιογραφία να μην υπερβαίνει τις 40 αναφορές.

3) Βιβλιογραφικές ανασκοπήσεις

Παρουσιάζονται οι πρόσφατες εξελίξεις σε ένα σημαντικό κλινικό πρόβλημα και η εμπειρία των συγγραφέων, ενώ παράλληλα μπορεί να αναφέρονται και τα συμπεράσματα σειράς ερευνητικών μελετών ή ενδιαφέροντα περιστατικά των συγγραφέων. Η έκταση του κυρίως κειμένου δεν πρέπει να είναι μεγαλύτερη των 5.000 λέξεων και οι βιβλιογραφικές αναφορές να είναι κατ' ελάχιστον 30 και να μην υπερβαίνουν τις 50.

4) Ενδιαφέρουσες περιπτώσεις

Αποτελούν σπάνιες ή ιδιαίτερες περιπτώσεις νοσημάτων ή εφαρμογή νέων διαγνωστικών μεθόδων ή θεραπευτικών μέτρων/τεχνικών που αφορούν σε ένα έως πέντε περιστατικά. Εάν ο αριθμός των περιστατικών υπερβαίνει τα πέντε η μελέτη υπάγεται στην κατηγορία της ερευνητικής κλινικής εργασίας ή της σύντομης αναφοράς. Η έκταση του κυρίως κειμένου δεν πρέπει να είναι μεγαλύτερη των 3.000 λέξεων και η βιβλιογραφία να μην υπερβαίνει τις 20 αναφορές.

5) Βήμα προς βήμα

Παρουσίαση κάποιας ενδιαφέρουσας τεχνικής, με το απαραίτητο οπτικό υλικό, λεζάντες εικόνων, και περιορισμένης έκτασης κείμενο (όχι περισσότερο

Submitted manuscripts should comply with the Instructions to Authors and be accompanied by a cover letter from the authors, the details of which are set out below.

Manuscript types

1) Editorials

Short articles commenting on or reviewing current issues, which are written following an invitation by the Editor.

2) Research and Clinical Studies

These are original clinical or basic research articles, prospective or retrospective. The main text should be limited to 4,000 words with up to 40 references.

3) Reviews

The recent developments in an important clinical problem and the experience of the authors are presented, while at the same time the conclusions of a series of research studies or interesting cases treated by the authors may be mentioned. The length of the main text should be no more than 5,000 words and the references should be at least 30 and up to 50.

4) Case reports

Detailed description of unique or rarely reported clinical entities or application of new diagnostic methods or therapeutic interventions of one to five cases. If the number of the cases presented is higher than five then the manuscript should be submitted as an original clinical study or short communication. The text should be limited to 3,000 words, with up to 20 references.

5) Step by step

Presentation of some interesting technique, with the visual material required, image captions, and limited text (no more than 1,500 words), in which the technique will be described step by step with corresponding images for each step.

6) Letter to the Editor

They are commentaries referred to articles pub-

από 1.500 λέξεις), στην οποία θα περιγράφεται βήμα προς βήμα η τεχνική με τις αντίστοιχες εικόνες για κάθε βήμα.

6) Γράμμα προς τον εκδότη

Περιέχει κρίσεις για δημοσιευμένες μελέτες στο περιοδικό. Η έκταση του κυρίως κειμένου δεν πρέπει να είναι μεγαλύτερη των 1.000 λέξεων και η βιβλιογραφία να μην υπερβαίνει τις 5 αναφορές.

Προετοιμασία της εργασίας

Οι εργασίες υποβάλλονται μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στη διεύθυνση iatrikizs@hcavs.gr μαζί με συνοδευτική επιστολή, η οποία απευθύνεται στον Διευθυντή Σύνταξης. Στην επιστολή αναφέρονται: ο τίτλος και η κατηγορία της εργασίας, ότι η τελευταία δεν έχει μερικώς ή πλήρως δημοσιευτεί και δεν έχει υποβληθεί ταυτόχρονα για δημοσίευση σε άλλο έντυπο ή ηλεκτρονικό μέσο, ότι η μελέτη διεξήχθη σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία που διέπει την διαχείριση των ζώων, ότι όλοι οι συγγραφείς έχουν διαβάσει και αποδεχτεί το κείμενο της εργασίας και ότι σε περίπτωση αποδοχής για δημοσίευση τα πνευματικά δικαιώματα ανήκουν στην Ι.Ζ.Σ. Κατά την υποβολή της, η εργασία λαμβάνει έναν Αριθμό Αναφοράς που κοινοποιείται στον υπεύθυνο αλληλογραφίας, ο οποίος τον χρησιμοποιεί σε κάθε επικοινωνία του με το περιοδικό. Κάθε εργασία υποβάλλεται στην Ελληνική ή στην Αγγλική γλώσσα, σε αρχείο doc ή docx (MS Word). Το κείμενο πρέπει να είναι διαμορφωμένο σε διπλό διάστιχο και διάστημα, με περιθώριο 3 εκατοστά προς όλες τις πλευρές και σε γραμματοσειρά Times New Roman μεγέθους 12 στοιχείων. Οι γραμμές πρέπει να έχουν συνεχή αρίθμηση σε όλη την έκταση του κειμένου στο αριστερό περιθώριο της σελίδας.

Σε αυτή περιλαμβάνονται κατά σειρά:

1. **(α)** ο τίτλος της εργασίας με πεζά έντονα γράμματα (Bold), **(β)** τα ονόματα των συγγραφέων (επίθετο, αρχικό μικρού ονόματος και προαιρετικά του πατρώνυμου), **(γ)** το επάγγελμα και οι τίτλοι των συγγραφέων, ο διαχωρισμός των οποίων γίνεται με αριθμητικούς εκθέτες, **(δ)** το όνομα, η ταχυδρομική και η ηλεκτρονική διεύθυνση, καθώς και το τηλέφωνο του υπευθύνου αλληλογραφίας, το όνομα του οποίου επισημαίνεται και με αστερίσκο (*), **(ε)** ο βραχύς τίτλος της εργασίας, μέχρι σαράντα χαρακτήρες.
2. **Περίληψη και λέξεις ευρετηρίου**
Η έκτασή της δεν θα πρέπει να είναι μεγαλύτερη από 300 λέξεις, στην ίδια σελίδα με τον τίτλο. Δομημένες περιλήψεις απαιτούνται για

lished by the journal. Their length should be limited to 1,000 words, with up to 5 references.

Preparation of the manuscript

Manuscripts must be submitted via email to: iatrikizs@hcavs.gr accompanied by a cover letter, addressed to the Editor-In-Chief. The letter should state: the title and the type of manuscript, that the latter has not been partially or fully published and has not been simultaneously submitted for publication in another printed or electronic medium, that the study was conducted in accordance with national legislation governing the management of animals, that all authors have read and accepted the text of the manuscript and that in case of acceptance for publication the copyright belongs to H.J.C.A.M. On submission, the manuscript receives a Reference Number which is communicated to the corresponding author, who uses it in all communications with the journal. Manuscripts are submitted in Greek or English, in a doc or docx (MS Word) file. The text must be double lined spaced with a margin of 3 cm in all sides and should be written in Times New Roman fonts, size 12 pt. Lines should be numbered consecutively throughout the text in the left margin of the page.

Manuscript should include:

1. **(a)** the title in bold lowercase letters, **(b)** the names of the authors (their surnames, the initials of their first name and optionally their patronymic), **(c)** affiliations of all authors, separated by numerical superscripts, **(d)** the name, postal and electronic address, as well as the telephone number of the corresponding author, whose name is also marked with an asterisk (*), and **(e)** the short title of the manuscript, consisting of up to forty characters.

2. Abstract and keywords

Abstracts must be up to 300 words on the same page as the title. Structured abstracts are required for all types of manuscript except letters to the editor. The structure must be in line with the structure of the manuscript (see below). Three to five keywords should be provided below the abstract. Keywords should correspond to the international terms of MeSH (Medical Subject Headings, <https://meshb.nlm.nih.gov/search>) and be rendered in Greek.

όλους τους τύπους των εργασιών, εκτός του γράμματος προς τον εκδότη. Η δομή πρέπει να είναι σύμφωνη με τη δομή της εργασίας (βλ. παρακάτω). Κάτω από την περίληψη αναφέρονται από τρεις έως πέντε λέξεις ευρετηρίου, οι οποίες πρέπει να αντιστοιχούν στους διεθνείς όρους του MeSH (Medical Subject Headings, <https://meshb.nlm.nih.gov/search>) και να αποδίδονται στα ελληνικά σύμφωνα με την επίσημη ιατρική ορολογία.

3. Κυρίως κείμενο

Οι ερευνητικές/κλινικές εργασίες πρέπει να περιλαμβάνουν:

i) Εισαγωγή: Περιλαμβάνει συνοπτική περιγραφή της υπάρχουσας γνώσης και τον σκοπό της μελέτης με σαφήνεια.

ii) Υλικά και μέθοδοι: Περιλαμβάνουν την περιγραφή του τρόπου λήψης των υλικών ή/και της επιλογής των ζώων που συμμετείχαν στη μελέτη, καθώς και τη σαφή περιγραφή της μεθοδολογίας που εφαρμόστηκε και τις μεθόδους στατιστικής ανάλυσης που χρησιμοποιήθηκαν. Σε περίπτωση μελετών που αφορούν στη χρήση πειραματοζώων πρέπει να αναφέρεται ο αριθμός της άδειας πειραματισμού από την αρμόδια Κτηνιατρική Αρχή. Σε περίπτωση κλινικών περιστατικών πρέπει να λαμβάνεται η συγκατάθεση του ιδιοκτήτη του ζώου.

iii) Αποτελέσματα: Πρέπει να παρουσιάζονται με λογική σειρά, να είναι σχετικά με το στόχο της έρευνας, να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της και να αποφεύγονται οι επαναλήψεις στο κείμενο. Οι πίνακες και τα διαγράμματα είναι επιθυμητά ώστε να περιορίζεται η έκταση του κειμένου.

iv) Συζήτηση: Σε αυτή σχολιάζονται τα σημαντικότερα ευρήματα της εργασίας. Συζητούνται τα αποτελέσματα σε σχέση με το σκοπό της εργασίας που καθορίστηκε στην εισαγωγή. Εάν υπάρχουν ευρήματα που δεν αναμένονταν ή είναι αντίθετα με την αρχική υπόθεση, γίνεται προσπάθεια να εξηγηθούν. Η συζήτηση δεν πρέπει να είναι μια απλή επανάληψη των αποτελεσμάτων. Ευρήματα που δεν περιγράφηκαν στα αποτελέσματα δεν πρέπει να αναφέρονται και να σχολιάζονται στη συζήτηση. Πρέπει να γίνεται σύγκριση με τα αποτελέσματα άλλων ερευνών παράλληλα με την αναφορά των ευρημάτων της εργασίας, όπως αυτά προκύπτουν από τα αποτελέσματά της. Τέλος, πρέπει να δίνονται τα συμπεράσματα της εργασίας και η πιθανή εφαρμογή στην κλινική πράξη.

3. Main text

Research/clinical studies should include:

i) Introduction: It should provide enough pertinent information on the topic and a clear statement of the purpose of the study.

ii) Materials and methods: There should be a description of how the materials were obtained and/or how the animals that participated in the study were selected, as well as a clear description of the methodology applied and the methods of statistical analysis used. In the case of studies involving the use of laboratory animals, the approval number by the competent Veterinary Authority must be mentioned. If clinical cases are involved, a sample of the owner's informed consent should be provided.

iii) Results: They must be presented in a rational order, be relevant to the aim of the research, meet the requirements of the research and avoid repetitions in the text. Tables and diagrams are desirable in order to limit the length of the text.

iv) Discussion: In this the most important findings of the work are commented on. The results are discussed in relation to the aim of the study stated in the introduction. If there are findings that were not expected or are contrary to the original hypothesis, an attempt to explain them should be made. The discussion should not be a simple repetition of the results. Findings not described in the results should not be mentioned and commented on in the discussion. A comparison with the results of other research should be made, alongside reporting the findings of the study as they emerge from its results. Finally, the conclusions of the study and the possible application in clinical practice must be given. Reviews are capitalized freely based on the authors' choices.

Case reports should be comprised by introduction, description and discussion.

Step-by-step articles and letters to the editor are not subdivided into sections.

4. Conflict of interest

Authors are required to disclose any potential financial conflict of interest, for example patent ownership, stock ownership, consultancies or speaker fees. Such financial arrangements with companies that are direct competitors for any product featured in the publication are also considered a conflict of

Οι βιβλιογραφικές ανασκοπήσεις κεφαλαιοποιούνται ελεύθερα με βάση τις επιλογές των συγγραφέων.

Οι ενδιαφέρουσες περιπτώσεις πρέπει να επιμερίζονται σε εισαγωγή, περιγραφή περιστατικού και συζήτηση.

Τα άρθρα βήμα προς βήμα και τα γράμματα προς τον εκδότη δεν επιμερίζονται σε τμήματα.

4. Σύγκρουση συμφερόντων

Οι συγγραφείς υποχρεούνται να αποκαλύπτουν κάθε πιθανή οικονομική σύγκρουση συμφερόντων, για παράδειγμα ιδιοκτησία ευρεσιτεχνιών, ιδιοκτησία μετοχών, συμβούλους ή αμοιβές ομιλητών. Τέτοιου είδους οικονομικές ρυθμίσεις με εταιρίες που είναι άμεσοι ανταγωνιστές για οποιοδήποτε προϊόν το οποίο περιλαμβάνεται στη δημοσίευση θεωρείται επίσης σύγκρουση συμφερόντων. Σε περίπτωση απουσίας σύγκρουσης συμφερόντων, στο σημείο αυτό γράφεται «Οι συγγραφείς δηλώνουν ότι δεν υπάρχει σύγκρουση συμφερόντων».

5. Ευχαριστίες

Πρέπει να απευθύνονται σε εκείνους που είχαν πραγματική συμβολή στην εργασία.

6. Βιβλιογραφικές αναφορές

Οι αναφορές προετοιμάζονται χρησιμοποιώντας το πρότυπο Harvard. Εφόσον κάποια αναφορά αναφέρεται σε εργασία στην ελληνική γλώσσα, μπορεί να γραφεί στα ελληνικά, ακολουθώντας την ίδια σειρά αναγραφής ονομάτων, χρονολογίας, τίτλου κλπ.

Οι αναφορές μέσα στο κείμενο παρουσιάζονται με τα ονόματα συγγραφέων και ακολουθεί το έτος δημοσίευσης (π.χ. Jones 1997, Gregory 1999). Όπου υπάρχουν δύο συγγραφείς, θα πρέπει να συμπεριληφθούν και οι δύο μαζί με την χρονολογία (π.χ. Pascoe & Bennett 1999). Όπου υπάρχουν τρεις ή περισσότεροι συγγραφείς, το όνομα του πρώτου συγγραφέα που ακολουθείται από et al. (π.χ. Williams et al. 2016). Οι αναφορές παρατίθενται στο τέλος του κειμένου αλφαβητικά, με βάση το αρχικό του επιθέτου του πρώτου συγγραφέα. Οι συγγραφείς είναι υπεύθυνοι για την ακρίβεια και την πληρότητα των αναφορών. Μη δημοσιευμένες παρατηρήσεις, προσωπικές ανακοινώσεις, υποβληθέντα έγγραφα που δεν έχουν ακόμη γίνει δεκτά και περιλήψεις δεν πρέπει να εμφανίζονται στο τμήμα αναφορών.

interest. In case of absence of conflicts, at this point it is stated: «The authors declare that there is no conflict of interest».

5. Acknowledgments

They should be addressed to those who have made a real contribution to the study.

6. References

References should be prepared using the Harvard style. If a reference refers to a study in the Greek language, it can be written in Greek, following the same order of writing names, date, title, etc.

References in the text are presented with the names of authors and the year of publication (e.g. Jones 1997, Gregory 1999). Where there are two authors, both should be included with an ampersand, along with the year of publication (e.g. Pascoe & Bennett 1999). Where there are three or more authors, there should be the first author's name followed by et al. (e.g. Williams et al. 2016). The references are listed at the end of the text alphabetically, based on the last name of the first author. The authors are responsible for the accuracy and completeness of the references. Unpublished observations, personal communications, submitted papers not yet accepted, and abstracts should not appear in the references section.

The reference list includes the bibliographic references in alphabetical order (by author), with the authors' surnames and initials, the year, the full title of the article, the official abbreviation of the journal title (according to Index Medicus), the volume and the first and last page of the article. Book chapters are listed as follows: author names, year, chapter title, book title, editor (or editors), edition, publisher, town, and first and last page of the chapter.

Examples of references:

Journal article

Tangner CH, Hobson HP (1982) A retrospective study of 20 surgically managed cases of collapsed trachea. *Vet Surg* 11, 146-149.

Breznock EM, Berger B, Pendray D, Wagner S, Manley P, Whitting P, Hornof W, West D (1983) Surgical manipulation of intrahepatic portocaval shunts in dogs. *J Am Vet Med Assoc* 182, 798-805.

Book

Slocum B, Slocum TD (1998) *Pelvic Osteoto-*

Παραδείγματα βιβλιογραφικών αναφορών στον κατάλογο:

Άρθρο περιοδικού

Tangner CH, Hobson HP (1982) A retrospective study of 20 surgically managed cases of collapsed trachea. *Vet Surg* 11, 146-149.

Breznock EM, Berger B, Pendray D, Wagner S, Manley P, Whitting P, Hornof W, West D (1983) Surgical manipulation of intrahepatic portocaval shunts in dogs. *J Am Vet Med Assoc* 182, 798-805.

Βιβλίο

Slocum B, Slocum TD (1998) Pelvic Osteotomy. In: *Current Techniques in Small Animal Surgery*. Bojrab MJ ed. Williams & Wilkins, Baltimore, pp. 1159-1165.

Πρακτικά για το ελληνικό

Fitzpatrick N (2009) Hip Dysplasia - To Cut or Not to Cut. In: *Proceedings of NAVC 2009, FL, USA*, pp. 1055-1058

7. Πίνακες

Οι πίνακες αριθμούνται με αραβικούς αριθμούς με τη σειρά εμφάνισής τους στο κείμενο. Δεν πρέπει να περιλαμβάνονται πίνακες οι οποίοι δεν αναφέρονται μέσα στο κυρίως κείμενο. Οι πίνακες πρέπει να είναι αυτόνομοι και επαρκώς επεξηγηματικοί, ώστε να μπορούν να διαβαστούν και να αποδίδουν νόημα ανεξαρτήτως του κυρίως κειμένου. Στο επάνω μέρος φέρουν τον αριθμό τους (π.χ. Πίνακας 1) και στη συνέχεια τον τίτλο τους με πεζά γράμματα. Εφόσον υπάρχουν επεξηγήσεις που βοηθούν στην κατανόηση του πίνακα εμφανίζονται ως υποσημειώσεις και σημαίνονται με σύμβολα ως εκθέτες.

8. Εικόνες

Οι φωτογραφίες, τα σχήματα και τα διαγράμματα ανήκουν στις «εικόνες». Οι εικόνες αριθμούνται με αραβικούς αριθμούς με τη σειρά εμφάνισής τους στο κείμενο. Οι εικόνες πρέπει να αποστέλλονται σε μορφή jpeg ή tiff και η ανάλυσή τους να είναι τουλάχιστον 300dpi. Οι λεζάντες των εικόνων αναφέρονται μετά τους πίνακες. Σε κάθε λεζάντα πρέπει να αναφέρεται η πηγή της εικόνας, εκτός αν αυτή προέρχεται από το προσωπικό αρχείο των συγγραφέων.

Φάρμακα, μονάδες μέτρησης, συντομογραφίες

Οι φαρμακευτικές ουσίες αναφέρονται με βάση τη δραστική ουσία τους και όχι με την εμπορική ονο-

my. In: *Current Techniques in Small Animal Surgery*. Bojrab MJ ed. Williams & Wilkins, Baltimore, pp. 1159-1165.

Proceedings

Fitzpatrick N (2009) Hip Dysplasia - To Cut or Not to Cut. In: *Proceedings of NAVC 2009, FL, USA*, pp. 1055-1058

7. Tables

Tables are numbered consecutively with Arabic numerals, in the order of their appearance in the text. Tables that are not mentioned in the main text should not be included. Tables should be self-contained and sufficiently self-explanatory so that they can be read and made sense independently of the main text. At the top there is their number (e.g. Table 1) and then their title in lowercase letters. If there are explanations that can help the reader understand the table content, they should appear as footnotes and be marked with superscript symbols.

8. Figures

Figures, graphs, diagrams, etc. are “figures”. Figures are numbered with Arabic numerals as cited in the text. Figures are submitted in jpeg or tiff file format, with a resolution of at least 300dpi. Figure legends should be provided after tables. In each legend the source of the image must be stated, unless the authors hold the copyright.

Drugs, units of measurement, and abbreviations

Drugs are referred with the name of their active ingredient and not their commercial name. The first time they appear in the text they are followed by their generic name and manufacturer in brackets (trade name or name of product, company, city and state). Dose, route and frequency of administration must be presented in brackets in the text. Units should follow the international system (SI) (e.g. mg kg⁻¹). Any abbreviation used should be spelled out the first time appeared in the text followed by the abbreviation in brackets.

All manuscripts submitted to the journal are reviewed by a minimum of two reviewers, who are experts on the field and are unaware of authors' names. To ensure blind reviewing, authors should omit any details of their names or affiliations. Authors are notified of acceptance or rejection of the manuscript for publication within a reasonable period of time. In case of serious

μασία τους. Την πρώτη φορά που εμφανίζονται στο κείμενο ακολουθεί σε παρένθεση η εμπορική ονομασία του σκευάσματος που χρησιμοποιήθηκε και η εταιρεία παρασκευής (εμπορική επωνυμία ή ονομασία προϊόντος, εταιρεία, πόλη και κράτος). Η δόση, η οδός χορήγησης και η συχνότητα χορήγησης των ουσιών που χορηγήθηκαν πρέπει να τοποθετούνται σε παρένθεση μέσα στο κείμενο. Οι μονάδες μέτρησης των διάφορων μεγεθών ακολουθούν το διεθνές σύστημα (SI) (π.χ. mg kg⁻¹). Για τη χρησιμοποίηση οποιασδήποτε συντομογραφίας, πρέπει προηγουμένως να έχει χρησιμοποιηθεί ολογράφως την πρώτη φορά που συναντάται στο κείμενο, κατά την οποία η συντομογραφία τοποθετείται μέσα σε παρένθεση.

Όλες οι εργασίες που υποβάλλονται για δημοσίευση στο περιοδικό κρίνονται από τουλάχιστον δύο κριτές, οι οποίοι είναι ειδικοί για το θέμα επιστήμονες και δεν γνωρίζουν τα ονόματα των συγγραφέων. Για το σκοπό αυτό, οι συγγραφείς πρέπει να παραλείπουν από το κυρίως κείμενο οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να αποκαλύψει την προέλευση ή τα ονόματα των συγγραφέων. Οι συγγραφείς ειδοποιούνται σε εύλογο χρονικό διάστημα για την αποδοχή ή απόρριψη της εργασίας για δημοσίευση. Σε περίπτωση σοβαρής διαφωνίας μεταξύ των δύο κριτών, η εργασία αποστέλλεται για κρίση σε τρίτο κριτή. Η τελική απόφαση παραμένει στη Δ.Σ. Εφόσον απαιτούνται τροποποιήσεις ή διευκρινήσεις, η εργασία μαζί με τις παρατηρήσεις των κριτών επιστρέφεται στον υπεύθυνο αλληλογραφίας. Εφόσον οι συγγραφείς τροποποιήσουν την εργασία τους ή/και απαντήσουν στις παρατηρήσεις των κριτών, την επανυποβάλλουν σε διάστημα τεσσάρων εβδομάδων. Εφόσον η εργασία γίνει αποδεκτή για δημοσίευση, αποστέλλεται από τη Δ.Σ. σε μεταφραστική, για να την αποδώσει στη δεύτερη γλώσσα του περιοδικού. Την ευθύνη για το τελικό μεταφρασμένο κείμενο την έχουν οι συγγραφείς της εργασίας. Το κείμενο αυτό αποστέλλεται προς έγκριση στον υπεύθυνο αλληλογραφίας, ο οποίος πρέπει να το επιστρέψει με τις τυχόν διορθώσεις σε διάστημα δύο εβδομάδων. Τα δύο τελικά κείμενα, ελληνικό και αγγλικό, αποστέλλονται στον υπεύθυνο αλληλογραφίας από το τυπογραφείο προκειμένου να πραγματοποιήσει τον τελικό έλεγχο. Μετά το στάδιο αυτό δεν επιτρέπεται καμία αλλαγή στο κείμενο. Ανάτυπα δεν διατίθενται, αλλά τα τελικά κείμενα μετά τον τυπογραφικό έλεγχο αποστέλλονται στον υπεύθυνο αλληλογραφίας σε ηλεκτρονική μορφή (αρχείο pdf).

Τελευταία τροποποίηση: Φεβρουάριος 2024

disagreement between the two reviewers, the manuscript will be sent to a third reviewer. The final decision is upon the Editor. If modifications or clarifications are required, the manuscript together with the reviewers' comments is returned to the corresponding author. If the authors modify their paper and/or respond to the reviewers' comments, they will have to resubmit within four weeks. Once the manuscript is accepted for publication, it is sent by the Editor to a translator, to have it translated into the second language of the journal. The authors of the paper are responsible for the final translated manuscript. The translated manuscript will be sent for approval to the corresponding author and it should be returned to the journal within a 2 week period. The two final proofs, Greek and English, are sent to the corresponding author for the final corrections. After this stage no changes are allowed in the text. Reprints are not available, but a copy of the final manuscript will be provided via email to the corresponding author (pdf file).

Updated February, 2024

ανακούφιση

σημαίνει...

αξιόπιστες θεραπευτικές λύσεις για σκύλους με αλλεργική και ατοπική δερματίτιδα, παρέχοντας 2 επιλογές στους ασθενείς σας

Το Cytopoint και το Apoquel έχουν συνταγογραφηθεί αντίστοιχα, σε περισσότερους από:

>9

εκατομμύρια
σκύλους σε
8 χρόνια¹

CYTOPOINT®

Δύο ασφαλείς
επιλογές για
χορήγηση μαζί με
άλλα φάρμακα,
όσο και κατά
τον εμβολιασμό

>15

εκατομμύρια
σκύλους σε
10 χρόνια¹

apoque!®
chewable

Αποτελεσματικότητα

Ασφάλεια

Εκλεκτικότητα

Ταχύτητα

Βιβλιογραφία:

1. Kynetec PetTrak - GAH-284: Unique Patient Count Since Launch Custom Report: Apoquel and Cytopoint: January 2014 - February 2024.

Πριν τη συνταγογράφηση συμβουλευθείτε την Περίληψη Χαρακτηριστικών του Προϊόντος, που μπορείτε να βρείτε σκανάροντας το εικονιζόμενο QR code.

Zoetis Hellas S.A. Σωρού 8-10 και Δημητσάνας, Μαρούσι 151 25, Αττική,
Τηλ.: 210 67 91 900, www.zoetis.gr

Όλα τα εμπορικά σήματα αποτελούν ιδιοκτησία της Zoetis Services LLC ή συνδεδεμένης εταιρείας ή δικαιούπαρχου, εκτός εάν επισημαίνεται διαφορετικά.
©2025 Zoetis Services LLC. Με την επιφύλαξη παντός νομίμου δικαιώματος.
MM-41193

zoetis

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ

ΟΡΘΟΠΑΙΔΙΚΗΣ & ΤΡΑΥΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ

6 Wet Labs

2025/2026

Ελληνική Εταιρεία Κτηνιατρικής Ζώων Συντροφιάς
Hellenic Companion Animal Veterinary Society

www.hcavs.gr

Στόχος του προγράμματος των πρακτικών εργαστηρίων ορθοπαιδικής και τραυματολογίας που διοργανώνει η ΕΛΕΚΖΣ, είναι να εισαγάγει, να εξοικειώσει και να εκπαιδεύσει τους κλινικούς κτηνιάτρους, στις βασικές αρχές διαχείρισης των συχνότερων ορθοπαιδικών παθήσεων στα ζώα συντροφιάς, με τη χρήση των πλέον σύγχρονων μεθόδων.

Το πρόγραμμα των εργαστηρίων είναι χωρισμένο σε 6 θεματικές ενότητες που θα πραγματοποιηθούν την επόμενη διετία, στις σύγχρονες εγκαταστάσεις του Εργαστηρίου Πειραματικής Χειρουργικής που στεγάζονται στις Κλινικές της Κτηνιατρικής Σχολής του ΑΠΘ. Κάθε θεματική ενότητα περιλαμβάνει θεωρητική ανάλυση & πρακτική άσκηση σε προπλάσματα σκύλου και πτωματικά παρασκευάσματα σκύλου & γάτας. Σε όλες τις θεματικές ενότητες και σε όλα τα στάδια των εργασιών (προ- δι- και μετεγχειρητικά), θα υπάρχει η δυνατότητα ταυτόχρονης ψηφιακής απεικόνισης και προβολής.

Οργανωτικός Υπεύθυνος

Σεραφεΐμ Παπαδημητρίου

Επιστημονικός Υπεύθυνος

Ευστράτιος Ερρίκος Τσιπιανίτης

Επιβεβαιωμένοι Εκπαιδευτές

Σοφία Ζώη

Κτηνίατρος, Διδάκτορας Χειρουργικής,
Κτηνιατρική Λάρισας

Svetoslav Hristov

DVM, AVSB CertSAS, United
Veterinary Clinic, Varna, Bulgaria

Ευστράτιος Ερρίκος Τσιπιανίτης

DVM, Ελεύθερος επαγγελματίας,
VetSurgery Χολαργός

Αλέξανδρος Γ. Υφαντής

DVM, Ελεύθερος επαγγελματίας,
Κτηνιατρικό Κέντρο, Λευκάδα

Βασίλης Χαντζιάρας

DVM CertAVP PgCertVPS DipECVS
MRCVS, EBVS® European
Specialist in Small Animal Surgery
Blaise Referrals, Birmingham, UK

ΘΕΜΑΤΙΚΕΣ ΕΝΟΤΗΤΕΣ

ΤΡΑΥΜΑΤΟΛΟΓΙΑ 1 Ιανουάριος 2025 (18-19/01)

Βασικές αρχές θεραπείας του κατάγματος με τη χρήση ορθοπαιδικών ήλων

- Κατάταξη των καταγμάτων
- Εμβιομηχανική των καταγμάτων
- Επιλογή μεθόδου αντιμετώπισης και οστεοσύνθεσης του κατάγματος με ενδομελικό ήλιο
- Η χρήση του μεταλλικού σύρματος
- Άλλες χρήσεις των ορθοπαιδικών ήλων
- Εξωτερική οστεοσύνθεση

Κόστος συμμετοχής μέλους: 700€
Κόστος συμμετοχής μη μέλους: 750€

ΤΡΑΥΜΑΤΟΛΟΓΙΑ 2 Απρίλιος 2025 (05-06/04)

Βασικές αρχές θεραπείας του κατάγματος με μεταλλική πλάκα

- Κατάταξη των καταγμάτων
- Εμβιομηχανική των καταγμάτων
- Επιλογή μεθόδου αντιμετώπισης και οστεοσύνθεσης του κατάγματος με μεταλλική πλάκα
- Είδη μεταλλικών πλακών & κακλίων, συμβατικές μεταλλικές πλάκες vs Locking Plates

Κόστος συμμετοχής μέλους: 850€
Κόστος συμμετοχής μη μέλους: 900€

ΤΡΑΥΜΑΤΟΛΟΓΙΑ 3 Νοέμβριος 2025 (08-09/11)

Αντιμετώπιση σύνθετων/επιπλεγμένων καταγμάτων

- Αντιμετώπιση ενδοαρθρικών καταγμάτων
- Αντιμετώπιση σύνθετων και επιπλεγμένων καταγμάτων

Κόστος συμμετοχής μέλους: 850€
Κόστος συμμετοχής μη μέλους: 900€

Ιανουάριος - Φεβρουάριος 2026 31/01-01/02

Άρθρωση του Ιαχίου

- Ακτινολογική διερεύνηση και εκτίμηση της άρθρωσης του ισχίου
- Συμφυσιόδεση ηβικής σύμφυσης (JPS)
- Οστεοτομές λεκάνης (DPO, TPO)
- Εκτομή της κεφαλής και του αυχένα του μηριαίου (FHNO)
- Τεχνητός στρόγγυλος σύνδεσμος Toggle pin
- Ολική Αρθροπλαστική (THR)

Κόστος συμμετοχής μέλους: 900€
Κόστος συμμετοχής μη μέλους: 950€

Απρίλιος 2026 (25-26/04)

Άρθρωση του Γόνατος 1

- Παθοφυσιολογία, εμβιομηχανική της επιγονατίδας
- Εξαρθρήματα της επιγονατίδας, προς τα έσω/έξω
- Τεχνικές αποκατάστασης του εξαρθρήματος της επιγονατίδας (Retinacular techniques, Block resection, Τεχνητή τρακίλα, Tibial tuberosity transposition, διορθωτικές οστεοτομίες)
- Εξαρθρικές τεχνικές για την αποκατάσταση της ρήξης του πρόσθιου χιαστού συνδέσμου (LSS, Tight Rhope)

Κόστος συμμετοχής μέλους: 900€
Κόστος συμμετοχής μη μέλους: 950€

Οκτώβριος 2026 (03-04/10)

Άρθρωση του Γόνατος 2

- Εμβιομηχανική άρθρωσης του γόνατος
- Παθοφυσιολογία της ρήξης του πρόσθιου χιαστού συνδέσμου
- Εμβιομηχανικές τεχνικές αποκατάστασης της ρήξης του πρόσθιου χιαστού συνδέσμου (tplo tta)

Κόστος συμμετοχής μέλους: 900€
Κόστος συμμετοχής μη μέλους: 950€

- Για την άρτια και απρόσκοπτη εκπαίδευση των συναδέλφων σε κάθε θεματική ενότητα θα συμμετέχουν αυστηρά 12-18 εκπαιδευόμενοι
- Θα τηρηθεί απόλυτη σειρά προτεραιότητας κατά τις εγγραφές.
- Οι αναγραφόμενες τιμές αφορούν στη πρώτη περίοδο εγγραφών, που λήγει 1 μήνα πριν την ημερομηνία εργαστηρίων.
- Για όσους συναδέλφους, μέλη της εταιρίας, προπληρώσουν τη συμμετοχή τους και στα 6 εργαστήρια, θα πραγματοποιηθεί έκπτωση 15%.
- Οι ημερομηνίες μπορεί να υποστούν τροποποίηση. Σε κάθε περίπτωση θα υπάρχει έγκαιρη ειδοποίηση.